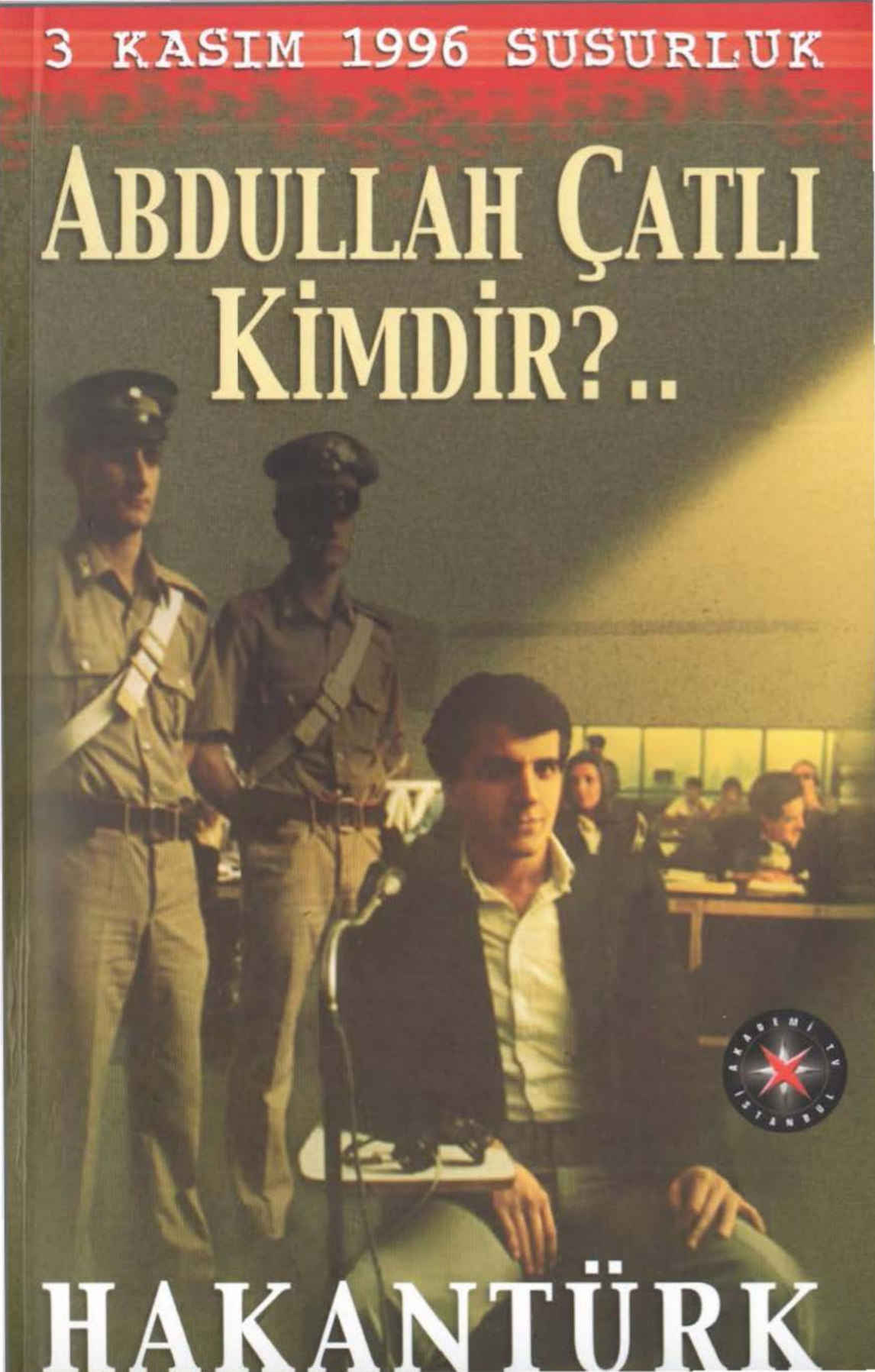
3 KASIM 1996 SUSURLUK

ABDULLAH ÇATLI KİMDİR?..

HAKAN TÜRK

Araştırma Yazı Dizisi
Yayın No: 34

ABDULLAH ÇATLI KİMDİR?

Yazan
HAKANTÜRK

Dünya Yayın Hakları©Kitabın yazarına aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında, tüm alıntılar Kültür Bakanlığı Telif Hakları Sözleşmesi hükümleri gereği, yazarın yazılı izinini gerektirir. Yazılı izin olmadan radyo ve televizyona uyarlanamaz; oyun, film, CD ya da manyatik bant haline getirilemez. Fotokopi veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz.

Baskı Ağustos 2011
3.000 Adet
ISBN: 975-8208-04-7

Dizgi:
Akademi TV. A.Ş.
Baskı: Kayhan Matbaası San. Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi C-Blok
No. 244 Topkapı - İSTANBUL

Kapak Tasarım
Akademi TV. A.Ş.
Dağıtım:
Akademi TV. Programcılık, Reklam, Film Yapım ve Yayın Pazarlama A.Ş.
(0538) 555 62 05
(0538) 654 45 04
P.O. BOX 1066
Sirkeci – İSTANBUL
TÜRKİYE

Bu kitabı ülkesine ihanet etmeyen, gereğinde ülkesi için herşeyi yapmaya hazır olanlara. Cesur, namuslu ve dürüstçe görevini yapanlara. Ülkemin herşeyi ile demokrasiye kavuşması için çalışanlara, isimsiz kahramanlara, eşim ve çocuklarıma ithaf ediyorum.

HAKANTÜRK

HAKANTÜRK'ÜN DİĞER KİTAPLARI

Yazarın 1970 yılından beri yazdığı 80 kitabının bir çoğu tükenmiş olup, bir yıl içerisinde hepsinin genişletilmiş baskıları yapılacaktır. Satışta olanlar:

AVRUPA İLE DANS Eylül 2008
ABDULLAH ÇATLI KİMDİR?
AKREP İLE YILAN
ALAATTİN ÇAKICI KİMDİR?
ALTIN TABANCALI KABADAYI (Hakan Çillioğlu)
AMERİKAN İMPARATORLUĞU
AMERİKA'NIN HEDEFİNDEKİ ÜLKELER
ANKARA&WASHİNGTON HATTI
ASRIN OPERASYONU
BABALARIN DÜNYASI
BABALARIN ÖLÜMÜ
BARON VE RULET Kasım 2008
BÜYÜK KOMPLO
BÜYÜK OYUN
BÜYÜK PLAN
ÇAPKININ SONU Eylül 2008
DELİKANLI KİMDİR? Ekim 2008
DERİN DEVLET VAR MI?
DÜNYAYA HÜKMEDENLER Ekim 2008
ERGENEKON NEDİR?
ERGENEKON DAVASI Ağustos 2008
FUAT AYDIN KİMDİR?
GÜÇLER SAVAŞI
HEDEF ÜLKE TÜRKİYE
İSTANBUL'DA AŞK Kasım 2008
KABADAYI Ekim 2008
KABADAYILARIN DÜNYASI
KARANLIKLAR PRENSİ -1-
KİM BU YEŞİL?
KURTLARIN DÖNÜŞÜ

KURTLAR KONSEYİ
KOD ADI TÜRKİYE
KORKUT EKEN KİMDİR?
MAFYA İMPARATORLUĞU
MEHMET ALİ AĞCA KİMDİR?
MEHMET AĞAR KİMDİR?
MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI
NİHAT AKGÜN KİMDİR?
ORGENERAL BÜYÜKANIT KİMDİR?
OSMANLI'DAN AVRUPA BİRLİĞİ'NE
OYUN İÇİNDE OYUN Ekim 2008
ÖLÜMSÜZ KURTLAR
ÖZEL KUVVETLER (Bordo Bereliler)
R. TAYYİP ERDOĞAN KİMDİR?
R. TAYYİP ERDOĞAN&BUSH
RUMUZ AMERİKA
RUHSAR - Bir İstanbul Masalı –
SEDAT PEKER KİMDİR?
SERSERİ
SUSURLUK LABİRENTİ
TİMSAHIN GÖZYAŞLARI Kasım 2008
TÜRKİYE ATEŞ ÇEMBERİNDE
TÜRKLERİN ATEŞLE İMTİHANI
TÜRK-AMERİKAN SAVAŞI
TÜRKİYE NEREYE KOŞUYOR?
TÜRKİYE'DE KİM MAFYA
VURGUNCULAR
YANKİ'NİN ÇOCUKLARI
YEŞİL ÖLDÜ MÜ?

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 7
ABDULLAH ÇATLI KİMDİR? 10
KADER ARKADAŞIM ÇATLI.....14
SUSURLUK OLAYLARININ ARAŞTIRMA
KOMİSYONU BİRİNCİ OTURUM 17
ÖZEL TİMCİLER ANLATIYOR AYHAH ÇARKIN 60
OĞUZ YORULMAZ.....68
ERCAN ERSOY
"İNANILMAZ OLAYLAR BAŞLIYOR".....69
ABDULGANİ KIZILKAYA ANLATIYOR.....75
KORKUT EKEN'İN İFADESİ.....98
SEDAT BUCAK.....142
HANEFİ AVCI.....164
ALPASLAN TÜRKEŞ,
"DEVLET ÇATLI'YI KULLANDI".....179
İBRAHİM ÇİFTÇİ "MİT'İN TEKLİFİ".....181
HALUK KIRCI SUSURLUKTA MIYDI?.....184
ÇATLI'NIN CENAZESİNE
ÜLKÜCÜLER SAHİP ÇIKTI.....186
BABALARIN DÜNYASI.....188
MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI 189
KARANLIKLAR PRENSİ.....191

ÖNSÖZ

"Ölümü dost gibi bekleyenler, daha korkusuzca savaşırlar."

HAKANTÜRK

Ne acıdır ki, ülkemizde sahte kahramanlar cirit atarken, gerçek kahramanlar yok sayılmaktadır. Çünkü Türkiye'yi ve Türk insanını uzun yıllar önce yapılan ve uygulanan planlar sonucu istedikleri yere getirebilmiş olan dış güçlerin *"Kültür Mühendisleri"* artık eserleriyle iftihar edebilirler. Kanı on para etmezler Türk toplumunda her türlü saygı ve sevgiyi görürken, bu ülkenin gerçek değerlerini kimse tanımıyor ve yoksulluk sınırında hayat mücadelesi verdikleri halde, gururlarından gıkları çıkmıyor.

Bu kitabım bugüne kadar her baskısı beş bin olmak üzere 85.000 bastı. En az 100.000 adette Korsanı basılıp satıldığı halde, halen siparişler geliyorsa bu ülkede gerçekleri bilmek isteyen yeterince insan var demektir. Hergün sayfalarında yeni çıkan kitaplara yer veren köşe yazarları ve Kültür - Sanat sayfalarını yapanlar acaba neden benim kitaplarıma gereken ilgiyi göstermemektedirler?... Bu konuyu araştırmakta yarar olduğunu sanıyorum. Çünkü aynı kimseler, okuyucularına hiçbir şey vermeyen kitaplara geniş yer verdiklerine göre, sanki elbirliği ile ülkem kültürünü yozlaştırmak istemektedirler...

Elinizdeki bu 18. baskısı olan kitaptan bütün gazetelere ve dergilere gönderdik, bakalım kaç tanesi yüreklilik gösterip tek bu kitapla ilgili olumlu veya olumsuz yer verebilecektir?... Abdullah Çatlı isminden nefret ederek bu kitabı okumayıp kaldırıp atacak olanların varlığını da bilmekteyiz. Bu tür insanlar, kendilerini yeterince güvende hissettikleri yerlerde Arslan kesilirler, ama gecenin bir karanlığında onu alıp bir dağ başına götürsek ve orada Kurtlar ulumaya başlasa, korkularından altlarına yaparlar.

Kitabın içeriliği belgelere dayandığından başka, kendileriyle ilgili bölümler bulunan gazeteci ve televizyoncular gerçekleri

daha geniş bir kitlenin öğrenmesinden mi korkmaktadırlar?... İşlerine geldiğinde demokrasi havarisi kesilenler, gözlerini kırpmadan başkalarına çuvaldızı batırırken, iğne kendilerine battığında neden çığlıklarını bütün dünyaya duyurmak isterler?... Bu kitabın yazılmasındaki gaye; ne Abdullah Çatlı, ne Sedat Bucak, ne Hüseyin Kocadağ veya Susurluk olayı ile bağlantılı olanları savunmak, ne de onların aleyhine yazılıp söylenenlerin aynısını ısıtıp okuyucunun Önüne koymaktadır.

3 Kasım 1996'dan beri Türkiye'nin gündeminden düşmeyen, yüzlerce insanın ifadesine başvurulup, binlerce sayfa rapor hazırlanan bu Susurluk olayının başrol oyuncusu olarak lanse edilen Abdullah Çatlı Kimdir?

Türkiye'de Abdullah Çatlı ile ilgili hiçbir mahkemenin kesinleşmiş herhangi bir kararı olmadığı halde, acaba neden belli bir kesim tarafından acımasızca yargılanıp, yerden yere vurulmaktadır?...

Çünkü Abdullah Çatlı'ya kurşun sıkanlar, aslında hedef olarak her ne kadar onu gösteriyorlarsa da gerçekte gayeleri Türkiye Cumhuriyeti'nin kendini savunmak için var olan Milli istihbarat Teşkilat, Emniyet ve Ordu İstihbarat Teşkilatlandır.

Türkiye'de demokrasi havariliği yapanların da bildiği gibi, dünyanın bütün devletleri kendilerini savunmak ve ülkelerinin çıkarları doğrultusunda her yola başvururlar. Uluslar arası platformda bunun adına; *"savaşı kazanmak için her türlü silahı kullanmak, her fırsattan faydalanmak mubahtır"* denir.

Abdullah Çatlı'yı araştırırken gördüm ki, Kontrgerilla'nın Türkiye'ye girdiği 1950'li yıllardan bugüne kadar birçok Türk veya Türk kökenliler uluslar arası savaş, siyaset ve istihbarat çalışmalarının içinde yer almış.

Susurluk ile bu olayların bittiğini veya biteceğini zannedenler sadece ve sadece kendilerini aldatıyorlar. Çünkü dünyanın bütün ülkelerinde bu tür faaliyetler olmuştur ve olmaktadır. Yabancıların dediği gibi *"Bu tür çalışmalar suç değil, yakalanmak suçtur."*

Satır aralarını okuyabilenler böylece bazı olayların perde arkasını da öğrenmiş olacaklardır. Bu araştırmayla ilgili olarak hemen hemen her meslek grubundan yüzlerce insanla konuştum. Özellikle teyp ve kamera kullanmadığım için insanlar bana karşı çok rahattı. Hatta bunlardan birisi espri mahiyetinde *"Ben bu söylediklerimi inkâr edersem nasıl ispat edersin"* diye sorunca *"hangimizin daha güvenilir olduğuna okuyucu karar versin"* demiştim.

Elazığ, Ankara, İstanbul
Ağustos 2004 18.Baskı
İrtibat Adresi:
HAKANTÜRK
Akademi Televizyon
P.O.Box: 1066
34437 Sirkeci – İstanbul

Bu kitabın ilk baskısı Susurluk kazasından bir ay sonra çıktı ve korsan baskılarını da hesaba katarsak 200.000 satıldı. Buna rağmen halen Abdullah Çatlı Kimdir? Kitabının siparişi geliyorsa, bu ülkede Çatlı'yı seven veya merak eden yeterince insan var demektir.

ABDULLAH ÇATLI KİMDİR?

"Türk ulusunun ödevi, ülkesine örtülü işgal uygulayanlarla savaşmaktır"

HAKANTÜRK

30 Temmuz 1979 tarihinde, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcısı Deniz Kıdemli Binbaşı Enis Tunga'nın Bahçelievler katliamı ile ilgili hazırladığı iddianamede Abdullah Çatlı'nın *"Büyük Reis"* olarak tanımlandığını belirtilerek şunlar yazıldı.

"Abdullah Çatlı: *Ahmet oğlu, Remziye'den 1956 yılında Nevşehir'de doğma, Nevşehir Merkez nüfusuna kayıtlı, Nevşehir Kapıcıbaşı Mahallesi, Bozkurt Sokak No: 46'da oturur."*

Bahçelievler'de 7 kişinin öldürülmesi olayıyla ilgili olarak Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nın 16.2.1979 gün ve 1979/-1104 sayılı istemi uyarınca yapılan hazırlık soruşturması sonucu; Serdar Alten, Osman Nuri Uzunlar, Fatih Can, Salih Gevence, Faruk Erzan, Efraim Ezgi ve Hüncan Gürses'in öldürülmesiyle sonuçlanan olayda *"Büyük Reis"* olarak tanımlanan Abdullah Çatlı, duruşma gününe kadar yakalanmadığı için dosyası ayrıldı.

Askeri Savcı Enis Tunga'nın İddianemesinden bir alıntı: *"Ülkücü görüşü paylaşan ve Anayasa ilkeleri ile yasaları yok sayan sanıkların, görüşlerini paylaşmayan, tanımadıkları ancak siyasal düşüncelerini bildikleri Türkiye İşçi Partisi Üyesi olan kişileri bir tepki olarak yaygınlaşan ve arzuladıktan şiddet eylemlerine çekmek ve bu hareketlerinin başında kamuoyunda ve sol görüşte olanlarda doğuracağı tepkiyle ülkemizi olduğundan daha yaygın bir anarşi içine götürmeye yönelik olumsuz davranışları, bu amaçların gizli örgüt ve terör odaklan kurarak devletin düzenine ve varlığına karşı halkı silahlandırarak birbirlerinin kırımı, bu amaçla bir partinin üyesi ve sempatizanı olmaktan öte hiçbir kusur ve eylemleri bulunmayan 7 kişinin acımasızca*

öldürülmeleri aralarında iş bölümü yaparak timleri halinde görevlerini saptayıp planlı bir şekilde tüm yurttaşları huzursuzluk, karamsarlık ve güvensizliğe itecek biçimde birlik ve beraberliğini bozacak davranışları, kendi görüşünü paylaşmayan kişileri düşman sayacak kadar kin ve hınçla hareketleri, amaçlarının yasal düzeni ve haklan kullanılmaz, kolluk kuvvetlerini güvenilmez inanç ve görüşünü yerleştirip, bunun yarattığı karamsar ve olumsuz anarşik ortam içinde güç ve otorite yokluğundan yararlanarak Anayasal düzeni ortadan kaldırmaya yönelik amaçlan uğruna hiç tanımadıkları bu kişilere yönelik eylem gerçekte; Demokratik Hukuk Devletine karşı işlenen cebir ve şiddete dayalı saldın niteliğindedir. " Askeri Savcı kendi görüşünce olayı böyle değerlendirmekteydi. Biz Abdullah Çatlı'nın hayat filmini geriye sararak doğduğu günden Askeri Savcının iddianamesini yazdığı günlere doğru filmi izleyelim ki, medyanın ve belli kesimlerin acımasız infaz uyguladığı bu insan gerçekte kimdir?..

1 Haziran 1956'da Nevşehir'in Bozkurt Mahallesinde doğan Abdullah Çatlı yaşamının son gününe kadar bozkurtluğundan ödün vermeyen, ortam ne olursa olsun davasına ihanet etmeyen ender insanlardan birisiydi. İlkokula başladığı okulun adı Gazi İlkokulu'ydu. Küçük Çatlı iki ay sonra öğretmeni tarafından sınıf başkanlığına seçiliyordu. Demek ki Çatlı'daki liderlik vasfını öğretmeni görebilmişti. İlk üç yılda karnesini pekiyilerle dopdolu getiriyor, dört ve beşinci sınıfta ise yapılan bilgi yarışmalarında kurduğu grup ile birincilikleri kimseye kaptırmıyordu. Böyle bir yarışma akabinde Çatlı ve başarılı talebelere birer kitap hediye ediliyordu. Tesadüfe bakın ki, bu kitap büyük vatanşever Namık Kemal'in *"Vatan Yahut Silistre"sidir.* Kısa bir süre sonra ise Çatlı arkadaşlarıyla birlikte *"Vatan Yahut Silistre"yi* sahneye koyuyor. Çatlı'nın ortaokulda da basanları, birbirini kovalarken teşekkür belgesini almasının akabinde öğretmenleri onu sınıf başkanı yapmanın yanında bando takımına alıyordu. Böylece Abdullah Çatlı daha o yıllarda arkadaşlarından çok farklı olduğunu ortaya koyuyor ve onların sevgisini kazandığından başka yaşıtları arasında saygı duyulan birisi oluyordu.

Çatlı'nın ilk fikri tartışması lise birde okurken Biyoloji öğretmeni Ayşe Nuran Ararat ile olmuştur. Öğretmen Evrim teorisini işlerken: *"Evet bugüne kadar yapılan araştırmalarda insanoğlunun soyu maymundan gelmedir"* deyince Çatlı hırsla ayağa kalkarak: *"Hayır öğretmenim insanlar çamurdan yoğrulmuştur, yani topraktan gelmiştir. Çünkü okuduğum Kur'an-ı Kerim'de öyle diyordu, babam öyle demişti, cami hocamız öyle demişti..."* diye karşılık verdiğinde öğretmeni *"sen otur bakalım, benden iyi mi bileceksin?"* Diyerek Çatlı'yı azarlamıştı. Abdullah Çatlı bu olayı kafasında ölçüp biçerken Nevşehir caddelerinde ülkücüler miting yapıyorlardı. Çatlı da kalabalığa karışıyordu. O gün yanında sevdiği arkadaşlarından Ali, Mahmut ve Turgut da vardır. Miting akabinde Nevşehir Genç Ülkücüler Teşkilatı'na gittiğinde duvarlardaki tablolardan çok etkilenir, bir elinde kurt başlı tuğ ve yanında Bozkurtla duran Kürşat tablosu beyninde iz yapar. Bu etkinin sonucunda yanında bulunan, kendinden büyük bir abisine tablonun ne olduğunu sorunca, bu sorunun cevabı olarak eline bir kitap tutuşturulur. Bu kitap H. Nihal ATSIZ'ın *"Bozkurtların Ölümü ve Dirilişi"*dir.

Çatlı artık Nevşehir Genç Ülkücüler Teşkilatı'nın devamlı elemanıdır. Kısa sürede bütün teşkilatça takdir edilen ve sevilen bir ülkücü olmuştur. Disiplinli, dürüst ve çalışkanlığından dolayı Nevşehir Lisesi'nde birinci sınıfların reisliğine getirilir. Burada da liderlik vasfını ortaya koyarak kısa bir süre içinde Nevşehir Lisesi'nde büyük bir ülkücü gençlik kitlesini oluştururken, daha sonraki yıllara ilk harcını böylece atmış oluyordu. Çatlı artık kavganın içindeydi. İstese dahi olayların dışında olamazdı. Çünkü bu kavga idealizmle eyyamperestliğin kavgasıydı. Bütün Türkiye'de öğrenci olayları her geçen gün canlar alıyordu. Herkes kendince inandığı dava için ölümüne savaşıyordu. Nevşehir, İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana gibi büyük şehirlerde yaşayan olayları yaşamıyorduysa da nasibini alıyordu. Çatlı'nın o günlerini babası Ahmet Çatlı'dan dinleyelim:

"Önceleri son derece sakin ve sessiz bir hali vardı, eve gelir odasına girer plak dinlerdi. Veya arkadaşlarıyla bir-

araya gelip kendilerince tartışırlardı. Okuldaki öğretmeni Ayşe Hanımın yaratılmamız hususundaki ters görüşleri oğlumu tepkici yaptı. Çünkü ben çocuklarıma gereken dini bilgileri vermiştim, üstelik Abdullah Kur'an kursuna da gitmişti. İşte o günlerde oğlum ülkücüleri tanıştı. Akşamları eve geldiğinde dinlediği tarih seminerlerini bize de anlatırdı Oğlum henüz lise talebesiydi ama, öyle bir bilgi yüklüydü ki, bazen benim arkadaşlarımla bile konuşur, tartışırdı. Arkadaşlarım bile onun bilgisine hayran kalırdı. Kurtuluş Savaşı'nı ben yaşamıştım ama, o bana o günleri anlatırken sanki kendi yaşamış gibi heyecanla anlatırdı. Halide Edip'i, Mehmet Akif i anlatırdı. Çok zekiydi. Akşamları eve genelde geç gelirdi." "Neredeydin" diye sorduğumuzda *"baba komünistler duvarlara yazı yazmıştı onları sildik, yerine biz yazdık"* derdi. Ne yazdıklarını sorduğunda *"Şehitler ölmez yazdık" demişti..."*

O günleri Çatlı'nın en yakın arkadaşlarından birisi olan Ali Şerit şöyle anlatıyor:

"Hiçbir kavgaya girmiyorduk ama sol baskılar bizim sessizliğimizin inadına iyice artmıştı. Bunun sonucunda da karşı harekete geçmek zorunda kalıyorduk ki; bir arkadaşımız bıçaklanıncaya kadar. Biz biraraya gelip tavır koyunca sol baskılar kırıldı. Abdullah bizim başımızdaydı, çok yufka yürekliydi, kimseyi üzmek istemiyordu ama son olaylar onu da katılaştırmıştı."

Nevşehir Lisesi o günden sonra 12 Eylül 1980 ihtilâline kadar ülkücülerin etkinliği altında kalıyor. Okul hayatının bütün dönemleri başarılarla dolu Çatlı, lise son sınıfta karşıt görüşlü öğretmenlerinin, özelliklede Ayşe Nuran Ararat'ın gazabına uğrar. Yıl sonu bütünlemelerinde ise bütün sınavlarını ilk girişte verip mezun olur. Aynı yıl Ankara Üniversitesi iktisadi ve İdari Bilimler Bölümünde okumaya başlamıştı, işte o yıllan bize dürüstçe anlatabilecek insanlardan birisi olan Büyük Birlik Partisi Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu kendi Ülkü Ocakları Genel Başkanıyken Abdullah Çatlı da Yazıcıoğlu'nun 1975-78 yıllarında yardımcısıydı.

KADER ARKADAŞIM ÇATLI

"Kaybetbeyi gözealabilenlerin, kazanma şansları çok yüksektir."

HAKANTÜRK

Çatlı'yı birde BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu'ndan dinlemekte yarar var. Çünkü Abdullah Çatlı ile kader arkadaşı olan Yazıcıoğlu, Çatlı'yı yeterince tanımaktadır.

Soru: Abdullah Çatlı'yı anlatır mısınız?

M.Yazıcıoğlu: *Abdullah Çatlı, 1975-78 yılları arasında Ülkü Ocakları'mızda faaliyet gösterdi. 1977-78 yıllarında ben Ülkü Ocakları Genel Başkanayken yardımcımdı. Bu dönem içinde tanıdığım Abdullah Çatlı, vatan, millet, devlet aleyhine herhangi bir iş yapmamıştır. Şahsiyeti oturmuş bir Müslüman Türk çocuğuydu. Bu safiyetleriyle geldiği Ankara'da ülkesi, milleti, devleti için güzel hayaller kurdu. O dönem içinde bir yanlışını görmedim.*

Üzerine bir iddia atıldı; Bahçelievler olayı. Emniyette bir kişi ifade veriyor ve o zamandan sonra aranmaya başlıyor. 17 yıl sonra bir kazada vefat ettiğini öğrendim. Ben hemen cenazesine ve ailesiyle gittim. Kader arkadaşıma son görevimi yaptım. Bu arada kiminle ne gibi ilişkisi oldu, devlet adına veya kendi kişisel tercihleriyle ne gibi siyasi ve ticari münasebetleri oldu, onlarla ilgili benim burada herhangi bir şey söylemem mümkün değil.

Soru: Neden?

M. Yazıcıoğlu: *Çünkü bir defa böyle bir takip imkânım yoktu. Hukuk dışı bir şey varsa bunları takip etme, sonuçlandırma görevi devletindir. Adalet mekanizmaları bakmalıdır. Daha kaza olur olmaz, onun üzerine birtakım spekülasyonların yapılması, ne kadar bilinmezlik varsa hepsini Abdullah Çatlı'nın üzerine yıkmayı da ben anlayamıyorum. Bakın bir kişi sahte hüviyetle geziyor, yıllardır da Türkiye'de yaşıyor. Kimse onu yakalamıyor. Üzerinde sahte hüviyetle kaza oluyor, kazada daha tespit tutanakları bile*

geçmeden ölen kişinin Abdullah Çatlı olduğu biliniyor. Bu çok enteresan. Bunlar esrarengiz olan kısımlardır. Bizler, koza içerisinde yetiştirilmiş sonra da siyasete hediye edilmiş prenslerden değiliz. Biz, tabandan gelen insanlarız. O yüzden hukukta her şeye şüpheyle bakmak mecburiyetindeyiz.

Abdullah Çatlı ile ilgili öyle şeyler anlatılıyor ki; Azerbaycan'da ihtilal yapıyor, Çeçenistan'da savaş idare ediyor. ASALA'yı hallediyor. Türkiye'de PKK ile mücadele ediyor. Neredeyse "Körfez Savaşı'nı da o çıkardı. Sovyetler Birliği'ni o dağıttı ve Dinar Depremi'ni de o yaptı" diyecekler. Bunlar ayıp şeylerdir. Ben, bu olayın üstü kapatılsın örtülsün demiyorum. Savcılar harekete geçmeli. Savcıların görevini bilmesi lâzım. O kazada hayatta kalan birisi var; bu kişi konuşsun. Niye arabanın içinde beraber olmuşlar? Bir milletvekili, aranan bir kişiyle beraber olmalı mı? Veya bir siyasetçi hukuken aranan birisiyle birlikte olmalı mı? Benim hukuk anlayışıma göre tabii ki olmamalıdır. Birisi olursa o zaman sebeplerini anlatmalı; gerektirdiği bir hukuki müeyyide varsa, ceremesini çekmelidir.

Soru: Çatlı'yı siz en son ne zaman gördünüz?

M. Yazıcıoğlu: *1978 yılında aranmaya başladı. O zamandan beri görmedim, ama bütün mağdur olan arkadaşların aileleriyle görüştüm, elimden gelen desteği de verdim. Çatlı'nın bana doğrudan doğruya bir talebi, isteği de olmadı.*

Soru: Çatlı ASALA operasyonuna girdi mi?

M. Yazıcıoğlu: *Girmiş olduğuna düşünüyorum. ASALA operasyonunda bizzat bulunduğu kanaatindeyim. Biz cezaevindeyken, yurt dışındaki arkadaşlarımız kendilerine bu tür taleplerin geldiğini söylemişlerdi.*

Soru: Çatlı ile bir ticari iş yaptınız mı?

M. Yazıcıoğlu: *Hayır yapmadım?*

Soru: İçişleri Bakanı Akşener'i ağabeyini tanıyor musunuz?

M. Yazıcıoğlu: *Tanırım, iyi tanırım. Nihat Güner milliyetçi bir arkadaştır. Bizzat Ankara'da faaliyet yapmadı*

ama o, dönem Ülkü Ocakları'nda hizmeti geçmiş bir arkadaştır.

Soru: Abdullah Çatlı Uyuşturucu Kullanır mıydı?

M.Yazıcıoğlu: *Ben onun uyuşturucu kullandığına inanmıyorum.*

Soru: Siz Haluk Kırcı'ya Bahçelievler katliamının Abdullah Çatlı'ya yüklenmesi için ve Çatlı'yı polise ihbar etmesi için telkinde bulundunuz mu?

M. Yazıcıoğlu: *Kırcı'ya böyle bir telkinde bulunmadım.*

Soru: *4. Kolordu Komutanlığında askeri savcıya verdiği ifadesinde var ama?*

M. Yazıcıoğlu: *Haluk Kıra askeri savcılıkta o zaman savcılıkta C-5 diye tanınan, birinci işkencehane olarak da bilinen yerde verdiği ifade, savcılıkta C-5'in birbirinden ayrılmadığını söylüyor, orada aynı olayla ilgili altı ayrı ifadesi var. Sonra mahkemeye geldiği zaman bu altı ifadenin de yanlış olduğunu, işkence altında alındığını söyleyen bir başka ifade veriyor. Bunun üzerine de yargılama yapılıyor ve mahkemede bu ifadelere göre bir karara varıyor. Siz bu altı ifadeden işinize geleni alıp koyarsanız, o zaman Türkiye'de hiç kimse bir şeyden kurtulamaz. O bakımdan benim bir şey söylemem mümkün değil. Böyle bir konuda muhatap da olmam.*

SUSURLUK OLAYLARINI ARAŞTIRMA KOMİSYONU BİRİNCİ OTURUM

Kapalı kapılar arkasında milletvekillerden oluşan bu komisyon birçok kimsenin verdiği binlerce sayfalık ifadelere rağmen hiçbir sonuca acaba neden ulaşamamıştır?..

Başkan: Mehmet Elkatmış (Nevşehir)
Üyeler: Yaşar Topçu (Sinop)
M.B. İncetahtacı (G.Antep)
S. Pişkinsüt (Aydın)
M. Yılbaş (Van)
N. İlgün (Tekirdağ)
F. Sağlar (İçel)

Başkan: Hoş geldiniz Meral Hanım. Başınız Sağolsun.

Meral Çatlı: *Sağ olun. Teşekkür ederim efendim.*

Başkan: Sizi buraya niye çağırdığımızı herhalde biliyorsunuz?

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde bir komisyon kuruldu. Bu komisyonumuz şu gayeyle kuruldu: Yasadışı örgütlerin devlette olan bağlantılarıyla, Susurluk'ta meydana gelen kaza olayının arkasındaki ilişkilerin aydınlığa kavuşturulması amacıyla kuruldu.

Sizin de malumunuz, Susurluk'taki olayda, eşiniz Abdullah Çatlı da bulunuyordu. Abdullah Çatlı'nın, daha önce, 1978'den itibaren bazı olaylara karıştığı, arandığı, hakkında birtakım davalar olduğu ve ondan sonra tutuklama kararı olduğu ve ondan dolayı da firarda olduğu; ancak, Türkiye içinde ve dışında bir takım eylemlere, işlere girıştiği iddia ediliyor ve son olarak da, Susurluk'ta meydana gelen kazada, arabanın içerisinde kendisi de bulunuyordu. Birtakım silahlar var, Ömer Lütfü Topal cinayetiyle ilişkisi olduğu iddia ediliyor.

Bu konularda ne biliyorsunuz? Eşinizdir; en yakinen bu olayları aydınlatacak olan kişisiniz. Biliyorsunuz, kocanız hakkında çeşitli şeyler söyleniyor. Bütün bunları aydınlığa çıkarmak, kamuoyunu aydınlatmak, suçluysa suçlu, suçsuzsa

suçsuz olduğunu tespit etmek için, sizin bilginize başvurmak zarureti doğdu.

Buyurun söz sizin. Yalnız daha evvel kendinizi kısaca bir tanıtın lütfen. Yani doğum tarihinizi, yerini vesaire şeklinde.

M. Çatlı: *Efendim, söz hakkı aldığım için komisyona teşekkür ediyorum. 1956, Nevşehir doğumluyum. Baba adı İhsan, anne adı Saime.*

Başkan: Aslen Nevşehirli misiniz? Adapazarlı da...

M. Çatlı: *Hayır Nevşehirliyim.*

Başkan: Öz kim oluyor?

M. Çatlı: *Öz benim rahmetli babamın ikinci hanımının kardeşi. Yani, benim üvey annemin kardeşi. Yani, bir kan bağım yok.*

Başkan: Buyrun devam edin efendim.

M. Çatlı: *İki kızım var, büyük kızım 21, küçük kızım 16 yaşında. Ev hanımıyım. İstanbul'da ikamet ediyorum.*

Başkan: Çatlı'yla kaç yıllık evliydiniz?

M. Çatlı: *22 yıllık evliydik.*

Başkan: Evet. Bundan sonra, esas sorduğumuz konuya gelelim. Kendinizi tanıttınız; İstanbul'da oturuyorsunuz. Buyurun.

M. Çatlı: *Eşimin hazin ölümünden bu yana, yapılan bu kadar suçlamaya itirazım var. Benim önceki yaptığım konuşmalar, gazetede olsun, televizyonda olsun olaylar saptırıldı. Değişik konulara çekildi. Ben, her zaman şunu söyledim ve bunu da söyleyeceğim. Benim kocam, milletini seven, milliyetçi bir insandı ve devleti için yapmış olduğu bir takım şeyler var.*

Başkan: Nedir? İşte, onları açıklayın lütfen.

M. Çatlı: *Bunu da, daha önce gazete, televizyonda vermiş olduğum beyanlarda, 1982 yılında eşime verilen görevden bahsettim.*

Başkan: Burada da lütfen açıklayın. Yani, kamuoyunda biz de tatmin olalım. Bunlar neyse, sizin ağzınızdan duyalım.

M. Çatlı: *1980 ihtilâlinden 27 gün sonra eşim, Fransa'ya çıktı. Yani Fransa'ya değil yurtdışına çıktı.*

Başkan: Nasıl? Yani, kendiliğinden mi çıktı, birisi mi çıkardı?

M. Çatlı: *Ben, Nevşehir'deydim. Bizim yanımızdan ayrıldı. Eşimin bana sonradan anlattıktan, sadece kendisi değil, yanında arkadaşları da varmış; yani grup halinde çıkmışlar.*

Başkan: O isimleri söyledi mi?

M. Çatlı:*Hayır. İsimlerden bahsetmedi.*

Başkan: Yani bu çıkış, kendi iradeleriyle mi, yoksa, devlet veya herhangi birisinin yardımıyla mı, Fransa'ya gönderiliyor?

M. Çatlı: *1980 ihtilâli olduğunda, sıkı bir denetim vardı. Pasaport almak, düzenlemek kolay bir iş değildi. Demek eşime yardımcı olundu.*

M.B. İncetahtacı*: Özür dilerim Sayın Başkan. Müsaade ederseniz bir şey soracağım. Daha derli toplu olması için, 1979'dan falan başlayabilirseniz. Burayı, biz anlayamadık. Biraz daha geriden başlarsanız, daha derli toplu olur.*

Sema Pişkinsüt: Baştan, yani evliliğinizden beri.

M. Çatlı: *Tamam.*

Başkan: İddia edilen Bahçelievler'deki olaydan alıp bugüne, yani öldüğü güne kadar anlatırsanız burayı anlamış olacağız.

M. Çatlı: *Tamam. 1974'te evlendim. 1975'te büyük kızımız dünyaya geldi. 1975'te eşimin Ankara'ya gitmesi var; okul hayatı. Kendisi, Ticari İlimler Akademisi 3 'üncü sınıftan önlisans diplomalı. Ankara'da bulunduğu zamanlarda, Ülkü Ocakları ikinci başkanlığını yapmıştır. Bu görevi yaptığı senelerde, eşime, 7 kişinin öldürülme olayında üzerine atılan suç vardır. Eşime bu konuyu sordum, fakat sordu-*

ğumda bin pişman oldum; çünkü, eşim, hiçbir zaman, yaşamı boyunca, 7 TİP'li olayını kabul etmedi.

1978'de İstanbul'a taşındık. 1980'e kadar kaçak yaşama hayatımız oldu. 1980 ihtilâlinden sonra eşim yurtdışına çıktı; ama, ben burada bunu belirtmek istiyorum: Benim eşim kesinlikle 7 TİP'li olayına karışmadı. Ve eşimin yurt dışına çıkması var; 1980 ihtilâli...

S.Pişkinsüt: Sonra, 1982'ye kadar yurtdışında mıydı?

M. Çatlı: *Hayır. 1982'de çocuklarımla beraber ben çıktım.*

Başkan: 22 gün sonra, arkadaşlarıyla çıktı dediniz. Bunu, devlet mi gönderdi? Pasaportları falan var mıydı?

M. Çatlı: *Zaten, 12 Eylül ihtilal olduktan sonra 230 küsur gün sonra eşime pasaport getirdiler.*

Başkan: Kim getirdi.

M.Çatlı: *Mehmet Bey, onu getiren şahısları ben bilmem. Yani, eşim bana söylemedi.*

Başkan: Resmi görevliler mi? Herhangi bir arkadaş mı?

M. Çatlı: *Orasını bilemiyorum; ama, eşime pasaport geldiğini, pasaportla çıktığını biliyorum.*

Başkan: Niye çıktı? Yani, bir de çıkış nedeni olur; kaçmak gayesiyle mi? Orada iş bulmak gayesiyle mi veya orada devlet adına bir iş yapmak için mi?

M. Çatlı: *Değil. Zaten, bu Bahçelievler olayından sonra da, biz İstanbul'da kaçak hayatı yaşıyorduk.*

Başkan: O müddet içerisinde ne yaptı Abdullah? Yani, 1978 ile ihtilal arasında.

M. Çatlı: *O müddet içerisinde babasının yardımıyla geçindik. Bir ticaret hayatı falan olmadı, başka bir mesleği de yok, okulu da yarım bırakmıştı.*

Pasaportları kimin getirdiğini bilmiyorum. 1982'de, kızlarımızla beraber ben çıktım. Ben pasaport müracaatı yaptığımda Nevşehir'e, bana pasaport vermediler. Ben de, sahte

pasaportla çıktım yurtdışına; ama kimin adına düzenlenmiş, kimin getirdiğini bilmiyorum. Sadece İstanbul'a havalimanında beni uçağa bindirdiler ve Viyana'ya indim.

M.B. İncitahtacı: Kim bindirdi? Tanıyor musunuz?

M. Çatlı: *Hayır tanımıyorum; bindiren kişiyi ilk defa görüyordum.*

Başkan: Peki, Abdullah söylemedi mi, konuşuyordunuz; o davet etti seni, pasaport aldık, filan getirecek gibi bir açıklamada bulunmadı mı size?

M. Çatlı: *Ben Yalova'daydım annemin yanında. "Nevşehir'e dönme, oradan hemen arkadaşlar gelip seni alacaklar" dedi ve Yalova'ya beni almak için geldiler, Yalova'dan beni aldılar, direkt havaalanına geçtik.*

Başkan*: Kaç kişi aldı sizi oradan?*

M. Çatlı: *Üç kişilerdi.*

Başkan: *Yani, resmi görevli kişiler miydi, yoksa Abdullah'ın arkadaşları mıydı?*

M. Çatlı*: Hayır sivil...*

Başkan: *Viyana'ya gittin...*

M. Çatlı: *Ben Viyana'ya indim. Viyana'dan arabayla Almanya'ya geçiş yaptık; Almanya'dan İsviçre'ye. Eşimle İsviçre'de buluştuk; hiç kalmadık, o gece trenle Fransa'ya geçtik. Fransa'da Paris'in kasabası Potie'de kaldık.*

F. Sağlar: *Özür dilerim; bu seyahat sırasında size yardımcı oldular mı? Viyana'dan sonra, Viyana'da indiniz, Almanya'ya geçtiniz...*

M. Çatlı: *Karşıladılar...*

F. Sağlar: *Karşıladılar, Almanya'ya götürüp, İsviçre'ye götürüp...*

M. Çatlı: *Evet...*

Başkan: O karşılayanlar yine orada görevliler mi, yoksa...

M. Çatlı: *Hayır değil, arkadaşı; yani İsviçre'de yaşıyormuş kendisi, beni karşılayan kimse...*

M.B. İncetahtacı: Eşinizle beraber o da vardı...

M. Çatlı: *Hayır, eşim Viyana'da değil. Ben uçakla Viyana'ya indim, beni uçaktan indikten sonra karşıladılar...*

S. Pişkinsüt: İsmini biliyor musunuz sizi götüren kişinin?

M. Çatlı: *Orada bir Türk ailesiydi, yani ismini bilmiyorum. Çünkü, kısa bir süre gördüğüm için, yani bir gece boyu beraberdik.*

Başkan: Oradan Fransa'ya geçtiniz.

M. Çatlı: *Fransa'ya yerleştiğimizde eşim okula devam etti, dil kursuna devam etti. Ben de yazıldım; fakat çocuklarım ufak olduğu için, ben evde kaldım. Eşim okula gidiyordu. Bu durumda oradaki Türk ailelerinin yardımıyla geçindik; çünkü dil olmadığı için bir yerde çalışamazsınız, Ucan-I hayatı yok, maddi olanağınız yok ve eşim, 1984'te cezaevine girmeden 27 gün önce, biz Paris'e taşındık. Taşınmadık, daha doğrusu, bizim acilen orayı terk etmemizi istediler.*

Başkan: Kim istedi?

M. Çatlı: *Eşimin Türkiye'den görüştüğü kimseler; yani bir telefon aldı birilerinden "evi değiştirmeniz lazım" dedi; biz de Paris'e çıktık. Paris'te ev kiraladık; 27 gün sonra, eşim, sabah çıktı ve altı yıl gelmedi, cezaevi hayatı başladı.*

Başkan: 1982'de gittiniz, 1982 ile 1984 arasında ne yaptı eşiniz; yani, orada bir işle iştigal etti mi?

M. Çatlı: *1982'de ben gittim.*

Başkan: 1980'de kendi gitmişti. 1980'den 1982'ye kadar ne yapmış anlattı mı; şunu yaptım, şöyle yaptım diye?

M. Çatlı: *Yapmış olduğu bir şey yok; Avrupa'ya adapte olmak, Viyana'da kalmış, Almanya'da kalmış, İsviçre'de kalmış kendisi. Arkadaşlarıyla beraber bekâr hayatı.*

Başkan: Eşiniz 1980'de Avrupa'ya sizin gibi sahte pasaportla mı gitti; yoksa resmi pasaportla mı gitti; onu söyledi mi size?

M. Çatlı: *Hayır; o konuda bir şey konuşmadık; ama, rahat bir şekilde çıktılar.*

Başkan: Peki sen gittikten sonra ne yaptı?

M. Çatlı: *Ticari hayatı olmadı; okul hayatını, dili çok güzel oldu; fakat, o sırada Türkiye ile temas kurdular. Türkiye ile devamlı telefon görüşmeleri yapılıyordu.*

Başkan: Kimlerle?

M. Çatlı: *İstanbul'dan birisiyle görüşüyordu; ama bu kişinin ismini ben bilmiyorum.*

Başkan: Resmi görevli birisi mi, yani devletten birisi mi yoksa arkadaş grubundan birisi mi?

M. Çatlı: *Resmi görevli olduğunu biliyorum, çünkü, biz 1984'te eşimle beraber Türkiye'ye bir haftalığına tatile geldik; o kişi karşıladı bizi.*

Başkan: Hangi tarihte dediniz?

M. Çatlı: *1984'te geldik.*

Başkan: Resmi görevli bir kişi?..

M. Çatlı: *Resmi görevli kişi.*

S. Pişkinsüt: İsmini biliyor musunuz?

M. Çatlı: *İsmi "Mete" idi, soyadını bilmiyorum. Sadece "Mete Ağabey" deniyordu.*

Başkan: *Peki*, görevi neymiş, polis mi, asker mi, herhangi bir memur mu, dışişleri mi, içişleri mi, yani?..

M. Çatlı: *Konuşması, hareketleri askerdi.*

Başkan: Eşin gelmedi değil mi?

M. Çatlı:*Eşim de geldi, beraber geldik. Türkiye'den bir görev verildiğini duydum. Bu görev de, konsolosluklara yapılan haksızlığa tepki, yani ASALA olayında eşime verilen bir görev vardı, bu görevde ve 28 olayda eşim başarılı olmuştur.*

Başkan: Bunlar ASALA mı, yoksa Türkler de var mı bunun içerisinde.

M. Çatlı: *ASALA'ya... Biz 1984'te Türkiye'ye davet edildik. Bir haftalığına çocuklarımla geldik. Burada, İstanbul'da bir arkadaşının evinde bir hafta kaldık. Buradan dönüşümüzün bir buçuk ay sonra bir komplo yapıldı. Eşim zencinin evine pasaport almaya gitti. Saat 9,5'du, Bize dediler 9,5'ta telefon kulübesinde olacaksınız, eşimle ben evin altında telefon kulübesi vardı, indiğimizde devamlı eşimin görüştüğü İstanbul'daki yetkili birisi yarın sabah şu adrese gideceksiniz dedi. Yani yeni pasaportlarımızın yapıldığını söyledi. Yarın gidip oradan pasaport alacağımızı söylediler. Abdullah da biz resim göndermedik dedi.*

1984'te, biz buraya geldiğimizde, çocuklarımın, eşimin ve benim resmimi almışlar. Resmimiz yok ki ağabey dedi, hayır var, yedekte var bizde dendi ve bizim evde pasaportlarımız vardı; çünkü, o Mete dediğimiz ağabeyimiz, altın isminde yeni bir pasaport yapmıştı, Türk pasaportu...

Başkan: Altın soyadı?

M. Çatlı: *Altın Güler. Serap Güler, benim adıma bir pasaport yapılmıştı ve bunlar, Türkiye'den bize yeni gelmişti.*

İşin ters olduğunu, yeni pasaporta ihtiyacımız olduğunu ve bunu da yabana uyruklu zencinin evinden almak istediler. Biz, akşam 9,5'ta konuştuk; sabah 8,5/9 arası o adreste bulunmasını istediler. Eşim oraya bir arkadaşıyla beraber gitti. Orada polis tarafından yakalanmış.

Ve eşim, üç gün eve gelmedi. Eşimin üzerinden çıkan doktor randevu kâğıdından ev adresini buluyorlar. Sabah *6,5 sıralarında kapı çalındı, dürbünden baktığımızda eşimi gördüm; kapıyı açmamla beraber evin içine 6-7 Fransız polisi... Eşimin elleri ve ayaklan kelepçelenmiş vaziyette içeri girdiler. Eşim dolaptaki dosyayı kaldır dedi. Sadece dosyayı bir kazağın altına bırakabildim ve dosyayı bulamadılar. Kocamın fotoğraf makinesini, silahını ve benim pasaportumla çocukların pasaportunu aldılar gittiler.*

Başkan: O dosyada ne vardı; sonradan merak edip baktınız mı?

M. Çatlı: *Ben ziyaretlerine cezaevine gidip gelirken, eşime sorduğum ASALA olayında, eşimin yapacağı birinin daha şemasıymış. Bir kişinin resmi vardı, beyaz saçlı ve bu İsviçre'de ikâmet ediyormuş. Eşimin aynen söylediği bir şey "çok teşekkür ederim Meral, o dosya yakalanmış olsaydı, mahvolmuştuk; ben, zaten bu yola başımı koydum; fakat, mahvolmuştuk" sözlerini hatırlıyorum.*

Baskından sonra polisler dışarı çıktılar. Eşim giderken bana söylediği "hemen Fransa'yı terket" oldu. Eşimin, bana "Türkiye'ye git" deme sebebi; maddi yönden çok sıkıntıda kalacağım diye. Tabii, gitmedim; ben orada kaldım.

O sırada, bir arkadaş geldi bana; "İstanbul'daki ağabeyimiz sizinle görüşmek istiyor" dedi. İstanbul'daki ağabeyimiz beni aradı, Mete Ağabey dediğimiz kimse. Bana söylediği "Meral hanım, sizin Fransa'da kalmanız gerekiyor; çünkü, eşinizle irtibat kuracak kimse sadece sizsiniz, hem de çocuklar yanında kalmış olur. Onun için, sizin Fransa'da kalmanız gerekiyor" dedi

Başkan: Siz ona bir şey demediniz mi; kalacağım; ama param yok, nasıl kalayım, ne yapayım diye?..

M. Çatlı: *Bu zaman içerisinde, Mete dediğimiz kişi bana 2 bin Frank verdi. Sadece 2 bin...*

Başkan: Size o haberi getiren kişi kimdi; yine Abdullah'ın arkadaşı mı, yoksa o da elçilikte falan görevli birisi mi?

M. Çatlı: *Hayır, bu Fransa'dan değil Bana haber getiren çocuk Paris'te yaşamıyor. O'nun nereden geldiğini de bilmiyorum; fakat ev adresini biliyordu.*

Başkan: Kim olduğunu da bilmiyorsunuz onun...

M. Çatlı: *Hayır, ama Fransa'da yaşadığını biliyorum. 2,5 yıl sonra eşim mahkemeye çıkarıldı; fakat, bu zaman içerisinde eşime yapılan suç, zencide eroin varmış, fakat, benim eşim o eve eroin için gitmedi; çünkü, bize İstanbul'dan açılan telefonun talimatıyla, pasaport almaya gidildi ve akabinde eşime baskın düzenledi.*

Başkan: Şunu sorayım, eşiniz böyle hayatı boyunca esrar, eroin gibi uyuşturucu kullandı mı hiç?

M. Çatlı: *Eşim kesinlikle hayatında böyle bir şey kullanmadı, sigaradan başka bir şey kullanmadı.*

Başkan: Ama, bu kazada, üzeri arandığında, kokain denen uyuşturucunun tanecikleri çıkmış bir poşet içerisinden.

M. Çatlı: *O arabanın içerisinde sadece benim eşim yoktu ki...*

Başkan: Yani, hiç kullanmazdı diyorsunuz.

M. Çatlı: *Hayır, hayır kesinlikle.*

S. Pişkinsüt: *Ama, büyük abdestinden de çıkmış.*

Başkan: Peki ticaretini falan yaptı mı; yani kar amacıyla, zaruret içerisinde kalıp da yapmış olabilir mi?

M. Çatlı: *Benim bilgim yok; ama, ben yapmadı diyorum.*

Başkan: Peki devam edin kaldığınız yerden.

M.Çatlı: *Eşim her zaman komplo olduğunu söyledi bana. Aslında pasaportu... Aslında pasaportumuz vardı, tekrar ikinci bir pasaport diyerek gönderildi ve bunu Türkiye'deki görüştüğü kimseler veyahut da devamlı görüştüğü kimsenin yapmış olduğunu söylüyordu. Fransa'da cezaevinde yattığı zamanlarda, İsviçre'de de suçlandı. Suçlama aynı; ama, İsviçre'deki olayda Nevzat isminde bir kimse var Eşref Benli diye bir kişi var.*

Başkan: Eşref ve Nevzat, soyadları?..

M. Çatlı: *Eşref Benli; ama Nevzat'ın soyismini bilmiyorum.*

Başkan: Bunlar işçi mi, görevli birisi mi?

M. Çatlı: *Ben işçi diye biliyorum. Eşim Fransa'da iken Oral Çelik ile beraberlerdi, arkadaşlardı. Fransa'da 15 yıl istendi, indirimden dolayı 5,5 yıl yattı. İsviçre'de tekrar 15 yıl istendi, 1 yıl 4 ay falan yattı. Eşimle telefon görüşmesi yaptık; ben İsviçre'ye eşimin yanına gittim. Fransa'da iltica cıyım ama herşeyi risk alarak gittim ve eşimle görüştük...*

M.B. İncetahtacı: İsviçre'ye gittiniz.

M. Çatlı: *İsviçre'ye gittim. Biz, birgün sabahtan akşama kadar eşimle görüştük. Artık isyan ettiğini cezaevinden çıkacağını, benim de hazır vaziyette olmamı, Türkiye'ye dönüş yapacağımızı söyledi. Ben eşimin yanından döndükten 1 ay sonra, eşim İsviçre'de Ahmet isminde bir Türk arkadaşı ve başka yabancı uyruklu arkadaşları, altı kişiler. Anahtar veriliyor eşime ve arkadaşlarına, mutfak kapısından bunlar bahçeye çıkıyor ve altı kişi cezaevinden çıkıyorlar.*

Bu yabancı kişiler başka yere gidiyor; eşim Türk arkadaşlarıyla epey bir mesafe yürüyüp şehrin içine giriyorlar. Eşimin beni aradığı gece saat 3'e geliyordu "ben iyiyim merak etme" dedi. Dört gün sonra, eşim Fransa'daki evimize geldi ve 20 küsur gün Fransa'da kaldı ama yine de her ihtimale karşı ev kiraladım eşime; yani, aslında kiraladım da sayılmaz, tanıdığımız bir arkadaşın evine Abdullah'ı yerleştirdik. Eşim 20 küsur gün orada kaldı ve yine Türkiye'den gelen pasaport ile yeşil renkte bir takım giymesi istendi ve İstanbul'a giriş yaptı.

Başkan: Hangi tarihte?

M. Çatlı: *1990 yılının Nisan ayında.*

Başkan: O hangi pasaporttu?

M. Çatlı: *O, zaten, Türkiye'ye indikten sonra daha havaalanından çıkmadan alınmış eşimin elinden.*

Başkan: Evet, ama oraya gelinceye kadar...

M. Çatlı: *Eşim, o arkadaşının evinde kaldığı için, benim eşimin yanına gitme şeyim yoktu.*

Başkan: Görmediniz...

M. Çatlı: *Görmedim. Yani, yolcu ettik, kıyafetini beraber aldık; fakat pasaportu ben görmedim.*

Başkan: İstanbul'a gitmesini kim söyledi?

M. Çatlı: *İstanbul'a gelmesini, zaten İsviçre'deyken eşim telefon görüşmesi yaptığı için, tekrar İstanbul ile bağlantılıydı, Fransa'da görüşemiyordu; fakat, İsviçre'ye geçtiğinde, eşim Türkiye ile görüşebiliyordu.*

Bu zaman içerisinde, biz 1984'te bir haftalığına tatile geldik, orayı izah etmiştim herhalde değil mi ve bir hafta kaldık. Eşim tekrar 1990'da bizden önce geldi.

Başkan: O bir hafta içerisinde Abdullah ne yaptı?

M. Çatlı: *Ailesiyle görüştü; zaten Abdullah'a yapılan ailesini özledi diye yapılan bir jesttir. Bir gece, dışarıda bir görüşme yaptı, bir gece çıktı dışarı...*

M.B. İncetahtacı: 1984'te...

M. Çatlı: *1984'te Bir gece dışarı çıktı, bir konuşma, görüşme yapıldı biz katılmadık ve Abdullah'ın bize söylemiş olduğu, annemi babamı göreyim diyerek beni çağırdılar dedi. 1990 'da eşim geldikten 20 küsur gün sonra falan kızlarımızla ben arabayla giriş yaptık. Biz arabayla, orada bir Türk ailesi Türkiye'ye dönüyordu, kızlarımla beni de aldılar yanlarına. Eşim, geldiğimde Levent'te mobilyalı bir ev kiralamışlardı eşime.*

Başkan: Kim kiralamış?

M.B. İncetahtacı: İstanbul'a hangi isimle girdiniz?

M. Çatlı:*Ben kendi ismimle girdim.*

M.B. İncetahtacı: Meral Çatlı...

M. Çatlı: *Evet, çünkü iltica ettim oraya ben. Meral Kurtoğlu adınaydı pasaportum ve eşimin cezaevi hayatında Kurtoğlu'nun sahte olduğunu bildirmişler. Gerçek kimliğinin Çatlı olduğunu söylemişler Fransa'ya ve İsviçre makamlarına. Eşim her ne kadar kabul etmediyse de, Türkiye'den gelen dosyasında, bunun Hasan Kurtoğlu değil, Abdullah Çatlı olduğunu bildirmişlerdi.*

Başkan: Bu evi kim kiralamış İstanbul'da dayalı, döşeli, mobilyalı?

M. Çatlı: *Ben, zaten geldiğimde ev kiralanmıştı. Bir hafta kaldım o evde.*

Başkan: Yani, bir şey demedi mi? Evi nasıl buldu, bir işte çalışmıyordu, geliri de yoktu sormadın mı? Abdullah, sen bu evi nasıl kiraladın? diye.

M. Çatlı: *Mobilyalı lüks bir evdi ve eşimde de bir miktar para vardı; ama, bu ağabeyim, tanıştı, tuttu evi falan diye bir şey demedi bana. Biz, bir hafta kaldık, yalnız ev güneş görmediği için, küçük kızım rahatsız oldu. Bahçelievler'de bir ev kiraladık, oraya geçtik biz. Eşim bu Bahçelievler'-deyken ticaretle uğraşmaya başladı.*

Başkan: Ne işiyle?

M. Çatlı: *Ticaretle uğraşmaya başladı derken, yapmış olduğu bir şey yoktu. Arkadaşlarının yazıhanesine gidip geliyor, yani ticarete adapte olmaya çalışıyor. Bilgisi olmadığı için araştırma yapılıyor. Ataköy'de bir yazıhane kiralandı. Derken, Ataköy bir kere basıldı. Basılmadan eşime haber verildi... Yani Abdullah Çatlı'nın burada olduğuna dair bir ihbar var, geleceğiz, Abdullah Bey siz dışarı çıkın anlamında öyle bir ihbar geldi ve eşim o şeyden sonra ticareti öğrendiği için Sultan Tekstil dediğimiz şirketi kurdu. Macaristan'la ihracat yapmaya başladı. Tabii ticareti öğrendi bu vesilesiyle, derken, Ahmet Baydar isimli şahısla Baysa Şirketi adı altında BOTAŞ ihalesine girdiler ve o işi devam ettiriyordu. Fakat bu işlerin arasında, bizi Avrupa'dayken Mete Ağabey dediğimiz ve yahut da Türkiye'den gördüğümüz şeyler, buralara geldikten sonra Levent'te bir hafta devam etti, sadece ev verdiler. Bunun dışında bize yardıma olan kimseler çekildiler ve eşim artık arkadaştan ve ticaret hayatıyla başbaşa kaldı.*

M.B. İnceta hacı: Kaç senesinde bu arkadaşların çekilmesi, yardım edenlerin çekilmesi?

M. Çatlı: *Türkiye 'ye geldiğimizde, 1990...*

M.B. İnceta hacı: Hayır yani, hemen mi çekildiler?..

M. Çatlı: *Bize ev verdiler yani eviniz dediler.*

M.B. İnceta hacı: Evet bir hafta sonra.

M. Çatlı: *Bitti. Yani, ama, bu zaman içerisinde, yine devletle görüştüğü kimseler vardı. 1990'dan 1996'ya kadar rahat geziyordu. Ticaret hayatında Özbay kimliğini taşırken, Ataköy'deki işyerine haber verildi. Mehmet Bey, sizin kimliğinizden haberleri var, formalite icabı gelecekler, haberiniz*

olsun, siz dışarı çıkın dediler. Yani, buna dayanarak eşim yetkili makamlarla görüşüyordu diyorum.

Başkan: Yine yurtdışına gidip geliyor muydu acaba?

M. Çatlı: *Yurtdışında birkaç kez çıktı. Eşim son zamanlarda rahatsızdı. Yani, son zamanlar derken vefatından sekiz ay öncesi veyahut da bir yıl öncesi eve çok sık gelip gitmiyordu. Yani, ayda belki bir gece yahut da üç gece, en fazla kaldığı beş gecedir ve onu da gece gelip gece çıkıyordu evden.*

Başkan: Rahatsızlık dediğin, yani, bir hastalık değil de...

M. Çatlı: *Hayır, Hayır...*

Başkan: Neydi. Onu neye bağlıyorsunuz veya niye? Demedi mi? Şöyle şöyle bir konu var, takip ediliyorum, sıkıştırılıyorum veya herhangi bir görev verildiği gibi birşeyler söyledi mi?

M. Çatlı: *Hayır, görevden bahsetmedi.*

Başkan: Rahatsızlığı Neymiş, onu açıklamadı mı?

M. Çatlı: *Bir düşmanın mı var anlamında sorulduğunda, yani, bir kişi değil, kişiler olarak nitelendirdi, ben sizi bu ortamdan, tehlikeden uzak tutmak istiyorum, onun için gece geliyorum, gece çıkıyorum evden diye söyledi. Eşim, Susurluk'a çıkmadan üç gün önce Sedat Bey İstanbul'daydı. Tatile gelmişlerdi. Eşim, Sedat Bey'in İstanbul'da olduğunu, otelde kaldığını onu da ziyaret ettiğini söyledi ve o gün eşimin valizini hazırladım. Gittikleri yerin Ankara diye olduğunu biliyorum.*

Başkan: Eşin mi söyledi Ankara'ya gideceğiz diye?

M. Çatlı: *Ben, yani her zaman Ankara'ya gidiyordu.*

Başkan: Sık sık gelir miydi Ankara'ya?

M. Çatlı: *Ve ben eşime nereye gidiyorsun falan diye soran bir hanım değilim. Vazifem, valizini hazırlıyorum, yolun açık olsun bu kadar; ama tahmin ediyorum ki Ankara'ya gidiyor.*

Başkan: Ankara'ya sık sık gelir miydi?

M. Çatlı: *Evet, eşim devamlı, haftada bir, iki belki daha fazla Ankara'ya gelirdi.*

Başkan: Peki, Ankara'da ne yaparmış? Çünkü, eşinizin işyeri İstanbul'da. Ankara'da akrabanız filan da var mı?

M. Çatlı: *Ankara'da, benim, Abdullah'ın akrabası yok, fakat arkadaş çevresi İstanbul'dakinden daha fazla.*

Başkan: Kimdir bu arkadaşlar, şöyle birkaç tane aklınızda kalan? Kimlerle görüşüyordu Ankara'da, size hiç söylemedi mi?

M. Çatlı: *Sedat Bey'le görüştüğünü biliyordum; çünkü, Sedat Bey'in yazıhanesine geldiği zaman görüşüyordu arkadaşlarıyla. Yani, bunlar iş arkadaşı değil. Benim tahminim yetkili kimseler, çünkü, Ankara'da eşimin görüştüğü kimseler siyasetle, İstanbul'daki arkadaşları ticaretle...*

Başkan: Bunlardan, yani siyasetle ilgili görüştüğü kimselerden isim verebilir misiniz? Kim, siyasetçi derken, misal, milletvekili mi, devletin üst düzeyindeki görevliler mi, efendim, parti başkanları mı, kimdir yani? Biraz açar mısınız?

M. Çatlı: *Eşim, Turgut Özal'ın fikirlerini benimsediği için ANAP kongrelerinde yardımcı olurdu.*

Başkan: Nasıl yardımcı oldu? Yardımcı olma, madden mi, manen mi, nasıl, çalıştı mı, oy mu verdi?

M. Çatlı: *Manevi olarak yani ben seçim olayını fazla bilmediğim için, fakat devamlı telefonlarla görüşmeler yapıyordu.*

Başkan: Kimle görüşüyordu mesela?

M. Çatlı: *Mesela, şöyle görüştüler. Ben yanında şahit olmadım ama, Mesut Bey oturuyormuş, eşim bir faaliyette bulunmuş bu kongreler hakkında. Eşim Mesut Bey'in teşekkür ettiğini... Eşim bana bizzat kendisi söyledi. Eşime ben sorduğumda, yani, böyle kafa salladı, yaptım falan anlamında.*

S. Pişkinsüt: Bu kaç senesinde oluyor?

M. Çatlı: *Bu, biz, Türkiye'ye döndükten sonra, 1993, 1994 herhalde.*

Başkan: 1990'da döndük dedin.

M. Çatlı: *1990'da döndük. Bu kongrelerin olduğu tarih 1993 herhalde. Yani, tarih çıkaramıyorum.*

S. Pişkinsüt: Peki, bunu size söyleyen arkadaşınız mıydı?

M. Çatlı: *Benim bayan arkadaşım.*

S. Pişkinsüt: Abdullah diye mi hitap ediyorlardı? Mehmet Özbay ne zaman denilmeye başlandı?

M. Çatlı: *Hayır pardon. Mehmet Ağabey bu şeylerde bulunmuş, dedi.*

S. Pişkinsüt: Mehmet Ağabey diye mi hitap etti?

M. Çatlı: *Tabii, Mehmet Ağabey bu jestlerde bulunmuş, Mehmet Ağabeyi bir kere daha takdir ettim anlamında bir konuşma. Ben eşime sorduğumda da, öyle bir şey yapmış anlamında kafa salladı. Ama, ben şahit olmadım.*

Başkan: Başka siyasilerden?.. Yani, birçok kişiyle dedin de... Sadece Mesut Beyle mi? Başkaları da var mı? Mesela milletvekili, bakan, başbakan?..

M. Çatlı: *Görüşüyordu, görüşüyordu; fakat ben burada illaki de şu isimlerle, şunlarla görüşüyordu diyemem... Çünkü, evde çok fazla kalmadığı için iş hayatını eve getirmiyordu. Sadece telefon görüşmelerinden anladığım kadarıyla; yetkili birileriyle görüşüyordu.*

Başkan: Şimdi, mesela, telefonla görüşürken insan bazen isimden şey yapar. İşte Ahmet Ağabey, Mehmet Ağabey gibi. Yani, böyle bir şey duydun mu?

M. Çatlı: *Muhsin Beyle görüşüyordu mesela. Muhsin Yazıcıoğlu'yla görüşüyordu. Ama, Muhsin Bey'in eşimin telefonunu bildiğini sanmıyorum. Eşim ararken, belki Ankara'ya geldiğinde de görüşmüş olabilir, ondan kesin emin değilim; fakat yurtdışında imajı yaratıyordu. Yani, Muhsin Beyle sadece bir arkadaş muhabbeti yapıyordu.*

Başkan: Başka böyle hatırladığın?..

M. Çatlı: *Başka bunun dışında bilmiyorum.*

Başkan: Mesela, zamanın Emniyet Genel Müdürü veya sonra Bakan olan Mehmet Ağar'la hayır, kesinlikle... Yani, görüştüklerini tahmin etmiyorum.

Başkan: Tansu Hanım'la mesela?

M. Çatlı: *Hayır, Tansu Hanım'la da görüşmediler.*

Başkan: Kendinden de duydun mu, işte gidiyorum, mesela bakan benim arkadaşım olur veya beni koruyor gibi filan?..

M. Çatlı: *Şimdi, telefon görüşmelerinde bir arkadaşına anlatıyor. Bakan beyle yemek yedik, diye. Ama isim söylemedi bana.*

M.B. İncetahtacı: Mehmet Ağar Beyle de görüşmediler?..

M. Çatlı: *Hayır.*

D. F. Sağlar: Özer Çiller'i tanır mıydı?

M. Çatlı: *Görmüş olabilir, ama bilmiyorum.*

D. F. Sağlar: Özer Çiller'le?

M. Çatlı: *Olabilirler, ama bilmiyorum.*

Başkan: Yurtdışında 28 tane onayı başarıyla gerçekleştirdi dediniz. Yurtiçinde de bazı görevler verildi mi bunun gibi.

M. Çatlı: *Emniyetle beraber olduğunu tahmin ediyorum.*

Başkan: Yani, herhangi bir görev verilip verilmediğini bilmiyorsunuz?

M. Çatlı: *Hayır, Türkiye'de görev verilmedi; ama yetkililerle, yani emniyetle ilgili kimselerle görüştüğünü tahmin ediyorum.*

M.B. İncetahtacı: Yine, emniyet olarak biliyorsunuz, ayrıntı isim?..

M. Çatlı: *Hayır.*

Başkan: Deniyor ki, eşiniz uyuşturucu trafiğinden para kazanıp PKK'ya yardım eden işadamlarının öldürülmesinde rol aldı. Böyle iddia var. Mesela Ömer Lütfi Topal'ı...

M. Çatlı: *Vallahi eşim hayatta olsaydı, Bu PKK olayına evet derdi, fakat eroin işine kesinlikle.*

M.B İncetahtacı: Yani, PKK'ya karşı bir görev alsaydı, buna evet derdi?..

M. Çatlı: *Seve seve yapardı.*

M. B. İncetahtacı: Anladım, yani öyle bir görev almadı da alsaydı diyorsunuz.

M. Çatlı: *Evet, alsaydı seve seve yapardı.*

Başkan: Bu İbrahim Şahin, Korkut Eken'le filan da tanışıklığı var mıydı?

M. Çatlı: *Korkut Beyle görüşüyorlardı, yani telefonlarına şahit oldum.*

Başkan: Ne zamandan beri? Kaç yıldan beri?

M. Çatlı: *Tarihleri karıştırıyor olabilirim?*

Başkan: Yuvarlak olarak.

M. Çatlı: *Bir yıldır, belki fazlası vardır, zaman zaman ismini duydum Korkut Beyin evde telefon görüşmelerinden.*

Başkan: Daha evvelden de konuştuklarına şahit misin? Yani, Korkut Ağabeyim var filan gibi?

M. Çatlı: *Benim dikkatimi çekmedi.*

Başkan: Evet, siz bilmiyorsunuz. Eşinizin kaç tane pasaportu olduğunu biliyor musunuz? Birkaç tane söylediniz de.

M. Çatlı: *Yani yaşamı boyunca sahip olduğu pasaportlar?*

Başkan: Evet.

M. Çatlı: *Hasan Kurtoğlu adına vardı, Mehmet Özbay adına vardı.*

Başkan: Bunlar yeşil pasapot muydu?

M. Çatlı: *Hayır normal pasaport.*

M. E. İncetahtacı: Yurtdışındayken bu iki pasaport vardı yani.

M. Çatlı: *Hayır, bir de Altan Güler ismine pasaportu vardı. Ben, iki yıl yanında olmadığım için, bu zaman içerisinde pasaportlar kullanılmış. Onların ismi medyada geçiyor, şu an hafızamda değil; ama altı yedi pasaport kullandı.*

Başkan: Bu, Ağca'nın kaçırılmasında eşinizin rolü olduğu söyleniyor. Papa suikastında da? Nedir, doğru mu bunlar?

M. Çatlı: *Hayır, Papa suikastında eşimin kesinlikle bir alakası yok; çünkü, Ağca yalnız başına gitti ve eşim Ağca"nın bu olayı yaptığında Viyana'da idi ve telefon açtı bize, aynen şu kelimeyi söyledi "Bizim aptal bak ne yapmış!"*

Başkan: Cezaevinden kaçırılmasında, burada?..

M. Çatlı: *Cezaevinden kaçırılma olayında, eşimin Ağca'ya pasaportu verdiğini biliyorum; ama cezaevinden alma olayını bilmiyordum.*

Başkan: Oral Çelik'le Fransa'da, yurtdışında beraberler miydi.

M. Çatlı: *Beraberlerdi.*

M. B. İncetahtacı: Onu bir daha söyler misiniz? Eşim Ağca'ya takdim etti.

Başkan: Bir de, bu eşinizin bir takım uzman olduğuna dair kimlik verilmiş emniyetten. Yeşil pasaport verilmiş. Bu belgeleri kim verdi acaba?

M. Çatlı: *Yeşil pasaportun olduğunu ben de duydum, fakat eşimi çantasında öyle bir pasaporta rastlamadım.*

Başkan: Bu şeyden dolayı Susurluk kazasında üstünde çıkan eşyaları size teslim ettiler mi?

M. Çatlı: *Hayır, daha ben gitmedim.*

Başkan: Ali Yasak'la filan görüşür müydü, Drej Ali'yle?

M. Çatlı: *Görüşürlerdi, kendilerinin 1978'den beri veyahut da daha önceki tarihlerinden bire bir arkadaşlığı var, onu devam ettiriyorlardı.*

Başkan: Bir de siz Susurluk kazasından sonra bir açıklama yaptınız. Bu suikast dediniz, buna dair?.. Nedir?

M. Çatlı: *Eşim vefat etmeden, cumartesi günü eve geldi. Sedat Bey de İstanbul'da imiş. Belki üç gün, dört gün kaldı. Sedat Bey'in kalış süresini bilemiyorum. Eşim eve geldiği gün, kapının ziliyle kalktım, yukarı çıktığımda emniyet görevlileri aşağıdaymış. Kapıcımız bana "abla arabanı çek" dedi. Dedim "ne oldu?" Arabanın altında bomba varmış. Bomba uzmanları geldiler, arabayı bir tarafa aldılar. Bombayı imha ettiler ve eşim ertesi gün.*

Mahmut Yılbaş: Şüphe değil, bomba bulundu yani.

M. Çatlı: *Evet giriş kapımızın önünde, arabamın altında.*

S. Pişkinsüt: Nasıl bulunmuş o?

M. Çatlı: *Kapıcı "sabah servisine çıkarken gördüm" diyor. Hemen emniyete telefon açmış...*

M. B. İncetahtacı: O zaman eşiniz evde miydi?

M. Çatlı: *Eşim evdeydi, o gün sabah beşte gelmişti eve. Ama arabasıyla gelmedi. Yani, arkadaşları, bırakıp gittiler.*

M. B. İncetahtacı: Eşiniz sizin arabanızı kullanır mıydı?

M. Çatlı: *Yok kullanmazdı, küçük benim arabam.*

Başkan: Susurluk kazasından birkaç gün evvel oldu bu bomba olayı?

M. Çatlı: *Zaten Susurluk'ta beş gün kaldılar. Eşim beş gün de İstanbul'daydı. Yani, on oniki gün önce...*

Başkan: Bunun dışında, yani suikast olduğuna dair duyumlarınız?

M. Çatlı: *Telefonumuz çaldı.*

Başkan: Kim aramış, kim soruyor?

M. Çatlı: *Kızım telefona çıktığı için, baba, baba seni soruyorlar, dedi. "Abdullah Çatlı orada mı diyorlar," dedi. Kız da, "hayır öyle bir kimsem yok" deyip kapatmış telefonu. Hemen koştu babasına geldi, baba böyle böyle, dedi. Babası "tekrarlarsa fişi çek," dedi. Ertesi gün bu bomba olayı oldu.*

Başkan: Başka sizi şüpheye düşüren bir şey oldu mu? Sadece bombanın dışında?

M. Çatlı: *Eşim bir çelik yelek getirdi kendisine. Dışarıya çıkarken yelek giyiyordu.*

M. B. İnceta̲htacı: Her zaman mı, o olaydan sonra mı?

M. Çatlı: *Hayır, hayır. Zaten o telefon ve bomba olayından sonra çelik yeleği getirdi ve şu an hâlâ çelik yelek evimdedir.*

Başkan: Peki, size demedi mi, yani, ben takip ediliyorum veya bir şey söylemedi mi size?

M. Çatlı: *Kendisi biliyordu; hissediyordu; ama...*

Başkan: Neyi hissediyordu yani? Kim yapacak, kimler yapıyordu veya yapacak?.. Bombayı kim koymuş meselâ, kimden şüpheleniyordu?

M. Çatlı: *O kendisi çok iyi biliyordu ama, kendisiyle beraber gitti. Bana, bu kişi demedi. Sadece şunu söyledi. Şoförümüz Habib isminde bir çocuk. Ona devamlı tembih ederdi, arabayı yıkattırmaya verdiğin zaman dikkat et oğlum, yalnız bırakma. Ben sorduğumda, şunu dedi: "Öyle bir şey duydum" dedi, "arabanın içine eroin bırakacaklarmış ve beni tarayacaklarmış" dedi.*

Başkan: Peki bunları kimlerin yapacağını da söyledi mi?

M. Çatlı: *Son zamanlarda, eşimin İstanbul'daki varlığından rahatsız olan bir kesim vardı; ama, bu kesim ticaretle uğraşan kimseler değil. Eşim birgün Aydınlık Gazetesini getirdi eve, kendisi okumuş, bana da gösterdi. Bak dedi, yine benim hakkımda neler çıkarmışlar. Ama, bu ölümünden sekiz, dokuz ay önceydi önceleri rahattı.*

Başkan: Habib'in soyadı ne?

M. Çatlı: *Aslantürk. İstanbul'da ifade verdi kendisi.*

Başkan: Evet. Yani, kimlerin böyle bir şeyde bulunacağına dair bir şey demedi; ama düşmanım çok dedi.

M. Çatlı: *Evet bize sekiz sayfalık bir mektup yazmış. Pazartesi günü evden ayrıldım. Eşim hayatta mektup yazmayı sevmez ve o mektubunda aynen şunu diyordu: "Ben Avrupa'yı hoplattım, Türkiye'yi hoplatacak gücüm var fakat, o kadar yalnız hissediyorum ki kendimi" diyor. Küçük kızıma hitaben yazmış bunu. Çevrem çok kalabalık ama ben yalnızım, diyor.*

Başkan: Mektupta başka bir şey yazıyor muydu?

M. Çatlı: *Özel, yani, çocuklarıma, bana...*

Başkan: Aileye, yani sadece bu cümle vardı.

M. Çatlı: *Sadece o cümleyi söylüyor.*

Başkan: Peki, eşiniz vefat ettikten sonra, evde sizde birçok şeyleri olması lazım. Dosyayı belgeleri, hatırları; yani bunları hiç merak edip karıştırdınız mı, baktınız mı?

M. Çatlı: *Eşimin evrakları vardı, çantası vardı; fakat ben arabanın içinde olduğunu tahmin ediyorum. Ben evden valizini hazırladım ve kendisinin çantası var. O da yanındaydı. Ben, Susurluk'a daha gitmedim üzerinden çıkan şeyleri daha alamadım. Bu çantada gelmedi. Çantası nerededir onu da bilmiyorum. Sadece çamaşırları...*

S. Pişkinsüt: Onlar geldi mi?

Başkan: Mesela bu, onun dışında evde birtakım insanın özel dosyaları olur, hatıraları olur.

M. Çatlı: *Hayır hayır. Eşim, dosyayı falan eve bırakmıyordu. Kendi çantasının içinde ufak bir not yazsa da hemen çantasının içine bırakıyordu; çünkü, kızlarımla ben Çatlı adına ikâmet ediyorum. Kendisi Özbay olduğu için, tutmuş olduğu notları kesinlikle evde bırakmıyordu.*

Başkan: Şurada, bakın üzerinden çıkan zati eşyalar; para çıkmış bir miktar, fatura.

D. F. Sağlar: Özbay mı, Özbey mi? Bir tek kullanılıyor dediniz, Özbey mi?

M. Çatlı: *Özbey'i kullanıyordu. Yani kimliğinde "a" olabilir, ama başkasına hitap ederken, kendisini tanıştırırken Özbey diye tanıştırıyordu.*

Başkan: Bir servet bıraktı mı size; yani ne bıraktı maddi olarak?

M. Çatlı: *Eşimin kendisinin arabası var. Benim ufak bir Suziki arabam var. Bir de evimiz var. Bunun dışında hiçbir malım yoktur.*

Başkan: Bu şirketler falan devam ediyor mu?

M. Çatlı: *Zaten önceki Sultan Tekstil'den ayrılmıştı eşim. Baysa Şirketi adı altında uğraşıyordu. Daha ben ilgilenemedim orayla; Ahmet Bey ne yapıyorsa bilmiyorum.*

Başkan: Para filan bankada... Banka kartları filan çıkmış üzerinden?

M. Çatlı: *Banka kartları çıkmış olabilir; ama, bankada parası olduğunu sanmıyorum; yani, benim ilgim yok. Sadece benim evde biriktirdiğim bir param vardı; 1milyar küsur. Ben kendim onu bankaya yatırdım; yani faizini alayım gibilerinden.*

Başkan: Peki, bize başka söylemek istediğiniz bir şey var mı?

M. Çatlı: *Gazetede eşime yapılan suçlamalar. Mesela bugünkü okuduğum gazetede Sedat Bucak, arabadan çıkan silahların eşime ait olduğunu söylemiş.*

Başkan: Öyle bir şey demedi efendim. O gazetelerin yazdığı.

M. Çatlı: *Eğer, öyle bir suçlamaları varsa ben tekrardan rahatsız etmeyeyim sizi. Kesinlikle, kesinlikle.*

Yaşar Topçu: Nereden biliyorsunuz olmadığını. Eşiniz farz edin evin dışında silah taşımış, susturucu taşımış olamaz mı? Şimdi, savunmanızı saygıyla karşılıyorum. Sakın yanlış anlamayın. Büyük bir dikkatle de dinliyorum. Bir hanımefen-

dinin eşini savunması kadar tabi bir olay olamaz: ama "hayır" der yalanlarken. Sizin dışınızda, mesela ben eşimden ayrı, hiç bilmediğim bir yerde silah saklarım, dışında kullanabilirim; yani niye bu kadar ısrarlı oluyorsunuz?

M. Çatlı: *Teşekkür ediyorum. Dışarıdaki bilmediğim olaylarda ısrarlı davranmıyorum.*

Başkan: Silahlar var mıydı, ne kadar silahı vardı, kaç tane?

M. Çatlı: *Bir tane silahı vardı. Baretta silahı; fakat onun belinde görmedim. Eve girdiği zaman, kapıdan daha içeri girmeden, belinden silahı alır çantasına bırakırdı.*

Başkan: Susturucu filan?..

M. Çatlı: *Hayır, Baretta; yani, bu kadar bir silah. Ben silahlardan da anlamam. Evin içinde veyahut da dışarıdaki hayatı bilemem, fakat evin içinde gördüğüm kadarıyla eşim kesinlikle silah taşımıyordu.*

Y. Topçu: Ben de onun için söyledim zaten ona itiraz ediyorum derken. Sedat Beyi savunmak için söylemiyorum, yanlış anlamayın, o ifadeye katıldığım için de söylemiyorum. Yani, burası komisyon, burada biz bilgi topluyoruz. Hiçbir eş kocasının evden çıktıktan sonra cebinde kaç parası var, üzerinde nesi var tam olarak, yüzde yüz anında bilme durumunda değildir.

M. Çatlı: *Anladım. Şimdi eşime Türkiye'de bir görev verilmiş olsaydı, eşim silahlarla gezerdi, beline de takardı, eline alır gezerdi, görev verilmiş olsaydı, çünkü Fransa'da Türkiye'den gelen silahlarla bütün bu eylemleri yaptı. Onlara şahit oldum; ama, Türkiye'de eşime verilen bir görev yok; ama, emniyette çalışan insanlarla beraber olduğu için, yani silah taşımaz diyerek sert tepkimi oradan gösteriyorum.*

Başkan: Koruması filan var mıydı eşinin?

M. Çatlı: *Hayır eşimin koruması yok, sadece şoförü vardı.*

Başkan: O da kendi şoförü mü yoksa?..

M. Çatlı: *Sadece şoförüydü beraber gidip geliyordu.*

Y. Topçu: Yani, şoförün maaşını eşin mi veriyordu?

M. Çatlı: *Tabii, tabii. Maaşını eşim veriyordu.*

M. B. İncetahtacı: Habib dediğimiz arkadaş?..

M. Çatlı: *Evet.*

Başkan: Arkadaşlar sorusu olan var mı?

Metin Öney: Dün DGM'de zannedersem ifade verdiniz. Televizyonda da çıktınız, basında da açıklamalarınız oldu. Yaklaşık burada anlattıklarınızla aynı mı söylediklerinizi?

M. Çatlı: *Basında, televizyonda çıkıp konuştuklarımı dinleme olanağınız olmuşsa, basındakiler çok saptırma olayı oldu; söylemediklerim söylendi; fakat ben komisyondan şunu rica ediyorum. Ben iki tane çocuk yetiştiriyorum ve büyük kızım İstanbul Üniversitesi'ne gidiyor. Eşimin ölümünden sonra kızıma bir saldır olayı oldu. Ben çok özür dilerim, eşimi kaybettim; ama, çocuğumu kaybetmek istemem; o da takdiri ilahi der karşılarım; ama ben yalnız kalmamalıyım.*

Başkan: Kim yaptı?

M. Çatlı: *7-8 kişi merdivende kızımı çevirmişler, kızımı arkadaşı arka tarafa kaçırmış; yani öldürmek amacıyla değil, fakat korkutmak amacıyla. Şimdi, basında çıkan şeyler öyle oldu ki, eşime bir sürü suçlamalar yapıldı. Benim de konuşma hakkım var. Savunmamı yaparım, eşim böyle olaylara girmedi. Gerçekten de girmedi ve ben kişilerle karşı karşıya bırakıldım. Bugün kızım okula gidiyor, saldırıya maruz kalıyor.*

M. B. İncetahtacı: Öğrenciler mi o saldırıyı yapanlar?

M. Çatlı: *Onlar da öğrenci.*

M. İncetahtacı: Belki kızınız söylemiştir, o saldırıyı yapan öğrencilerin fikri yapısı ne biliyor musunuz?

M. Çatlı: *Kızım fikir yapılarını anlamıyor; fakat, "Bak Çatlı'nın kızı geliyor" diyerek 7-8 kişi, erkek çocukları, kızımı kız arkadaşlarıyla beraber merdivende çeviriyorlar,*

kızımı saçından çekiyorlar. Dedim, kızım bir şey var mıydı? "Anne silah vardı ellerinde" dedi.

M. B. İncetahtacı: Onları tanıyor mu?

M. Çatlı: *Hayır. Çünkü İstanbul Üniversitesi büyük bir okul.*

Başkan: Kaçıncı sınıfta kızın?

M. Çatlı: *İkinci sınıfa gidiyor.*

Nihan İlgün: Siz, 1990 yılında Türkiye'ye dönüş yaptınız. Tabii, rahmetli, Mehmet Özbay kimliğiyle yaşantısını sürdürüyor, fakat siz Türkiye'ye gerçek kimliğinizle, yani Çatlı soyadıyla, siz iki tane kızınız. Tabii, Türkiye'de bu kimliğinizi kullanırken kimliğinizi birtakım resmi yerlerde de ibraz etmek mecburiyetinde kalıyorsunuz. Şimdi, tabii, hep resmi makamlarla muhatap olduğunuzda Çatlı soyadından dolayı size herhangi bir ikaz veya bir tedirginlik veya bir ters davranma veya bir hoşgörüyle karşılanma gibi şeyi oldu mu?

M. Çatlı: *Hayır, kesinlikle.*

Başkan: Yaşar Bey sorunuz var mı?

Y. Topçu: Hayır.

Başkan: O zaman Fikri Bey sizden başlayalım.

D.F. Sağlar: Hanımefendi, başka bir eviniz var mı ya da Çatlı'nın kalmış olduğu bir evi var mı?

M. Çatlı: *Hayır, İstanbul içinde evi olduğunu sanmıyorum; ama İstanbul dışında otellerde kalıyorsa kendisi, ev hayatı olduğunu sanmıyorum..*

D.F. Sağlar: İstanbul dışında.

M. Çatlı: *İstanbul dışında da oteller de kalıyordu. İstanbul'da sadece kendi evimizde.*

D.F. Sağlar: *"İstanbul'da ticaret alemiyle, iş arkadaşları, daha çok ticaret arkadaşları; Ankara'dakiler de siyasiler"* dediniz.

M. Çatlı: *Evet, geldiği zaman Sedat Bey'le görüşüyordu. Sedat Bey'in yazıhanesinde. Birkaç kez görüştüğümde Sedat*

Bey'in yazıhanesinde yatma yeri varmış orada yattığını söyledi ve otelde kaldığını söyledi. Ev hayatında kalmıyordu eşim.

D.F. Sağlar: Ne zamandan beri Sedat Beyle tanışıyor?

M. Çatlı: *Biz Sedat Bey'le eşimin, tam tarih veremeyeceğim, 2 yılı aşkındır Sedat Bey'le, belki daha fazla...*

D.F. Sağlar: Çok yoğun mu ilişkileri?

M. Çatlı: *Görüşüyorlardı.*

D.F. Sağlar: Sizin evinizi aradılar mı olaylardan sonra?

M. Çatlı: *Evet aradılar. Onbeş gün önce oldu herhalde.*

D.F. Sağlar: Herhangi bir şey?..

M. Çatlı: *Hayır, yok evinde hiçbir şey.*

D.F. Sağlar: Dediniz ki *"Korkut Eken'le çok sık konuştuğuna bende şahit oldum"* Korkut Bey kim biliyor musunuz?

M. Çatlı: *Hayır görmedim, ben tanımam.*

D. F. Sağlar: Ama, Korkut Eken olduğunu biliyorsunuz.

M. Çatlı: *Evet. Eken, yani soy ismini de biliyorum. Korkut Ağabey. Hatta Korkut Bey telefon açtığında kızım seslenir "Baba Korkut Bey diye birisi arıyor", yani ev telefonuyla da birkaç kez aramıştı Korkut Bey; oradan biliyorum.*

D. F. Sağlar: İbrahim Şahin'i tanıyor musunuz?

M. Çatlı: *İbrahim Şahin'i hayır; ama eşim tanıyor olabilir. Ben tanışmadım.*

D.F. Sağlar: Siz İsviçre'de eşinizin Türkiye'ye Türkiye Cumhuriyeti'nin yetkilileri tarafından, devlet tarafından, getirildiğine inanıyor musunuz?

M. Çatlı: *Evet, öyle.*

D.F. Sağlar: Yani inanıyor musunuz, biliyor musunuz?

M. Çatlı: *Biliyorum.*

D.F. Sağlar: Sadece Mete Bey mi?

M. Çatlı: *Cezaevinde kapısı açılıyor, eşimi dışarıda araba bekliyor ve İsviçre'den Fransa'ya geçmek için pasaport lazım, Türkiye'ye gelebilmesi için pasaport lazım ve bunlar çok yakın zaman içerisinde oluyor.*

D.F. Sağlar: Ama Fransa'da yakalanmasında yine Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin parmağı var biliyorsunuz.

M. Çatlı: *Eşimin söylediği, artık görevli olduğu merciler neresi ise aralarında problem çıktığını, artık eşimi diskalifiye etmek istediklerini, yani bu anlamda söyledi bana.*

D.F. Sağlar: Yakalandıktan sonra mı bu yorumu yaptı, yakalanmadan önce böyle bir düşüncesi var mıydı?

M. Çatlı: *Hayır, yakalandıktan sonra söyledi.*

D.F. Sağlar: 1980'den önce devletle bir ilişkisi var mıydı?

M. Çatlı: *Devletle ilişkisi, MHP ikinci başkanlığını yaptı eşim; yani Fransa'da verilen görev gibi bir görev yaptığını sanmıyorum, ama başbakanlık yaptı.*

M. B. İncetahtacı: MHP mi, ülkü ocakları mı?

M. Çatlı: *Ülkü ocakları.*

D.F. Sağlar: Siz *"İstanbul'a taşındık ve saklandık"* dediniz değil mi? 2 sene boyunca ne yaptınız İstanbul'da?

M. Çatlı: *Eşimin bir arkadaşı vardı. Kapalıçarşı'da kuyumculuk yapıyordu. Şevket Bey isminde bir arkadaşı.*

D. F. Sağlar: Neydi soyadı?

M. Çatlı: *Soyadlarını çıkaramıyorum; ama Erenköy'de oturuyordu kendisi. Eşim onun yanına gidip geliyordu. Ailesinin gönderdiği parayla geçiniyorduk biz.*

D. F. Sağlar: Ailesi ne iş yapıyor, zengin midir?

M. Çatlı: *Hayır, Nevşehir'de orta halli bir aile; fakat evleri vardı; eşimin bu olayından sonra evlerini sattılar.*

D.F. Sağlar: 1978'de?..

M. Çatlı: *1978'den 1980'e kadar bu iki yıllık zaman içerisinde iki daire satıldı kayınpederim.*

D. F. Sağlar: Ama, 1990'da Türkiye'ye döndükten sonra devlet görevlisi olduğunu zannetmiyor musunuz?

M. Çatlı: *Devlette görev aldığını sanmıyorum; fakat, yine söylüyorum, yetkili makamlarla görüşüyordu. Çünkü, 5 yıl eşim rahat gezdi benim.*

D.F. Sağlar: Korumasız gezdi, devlet tarafından korunduğunu zannediyor musunuz?

M. Çatlı: *Evet.*

D.F. Sağlar: Neden rahat gezdiğini söylüyorsunuz; yani aranan birisi olduğu için mi?

M. Çatlı: *Çünkü ben çocuklarımı okula verirken eşime şu teklifi sundum: "Ben Çatlı'yım, çocuklar Çatlı; bir problem çıkar mı Mehmet" dediğimde eşim "Hayır kesinlikle problem yok, çocuklar tahsilini yapmak mecburiyetinde. Kimliğinizi taşıyacaksınız.*

"Yani rahatlığını bize o şeyde yansıttı. Ben şu teklifi yaptım eşime: Boşanalım "Ben kızlık soyadımı alayım, çocuklar da benim üstüme olsun, öyle okula devam etsinler" dediğimde eşim "hayır, kesinlikle gerek yok; rahatız" dedi.

D. F. Sağlar: Sizin kuşkunuz vardı.

M. Çatlı: *Benim her zaman oldu.*

D. F. Sağlar: Eşiniz Fransa'da 5 yıl hapiste yattığı zaman nasıl geçindiniz?

M. Çatlı: *Orada bir Türk ailesinin yardımıyla geçindik. Benim kendi ailemin durumu iyidir. Kendi kardeşim İsviçre'ye beni ziyarete geldi; geldiği zaman da bir miktar para bıraktı ve ben kendim orada iltica ettim. Ben sosyal yardımlarla geçindim.*

D. F. Sağlar: Ama, İsviçre'de O Fransa'da...

M. Çatlı: *Ben İsviçre'de kalmadım.*

D. F. Sağlar: Fransa'ya mı iltica ettiniz?

M. Çatlı: *Evet, ben Fransa'da iltica ettim.*

D.F. Sağlar: Yani Fransa'ya iltica ettiniz ve Fransız pasaportu taşıdınız.

M. Çatlı: *Hayır, pasaport vermediler, sadece bu ilticam eşimin cezası bitene kadar zaman tanıdılar. Eşimi İsviçre'ye gönderirken bana da yurtdışına çıkma teklifinde bulundular. Pasaport vermediler, sadece onların bir kartları vardı, o kartla ben Fransa'da kalıyordum.*

Y. Topçu: O gerçekte değil, iltica etmeniz için bir şekilde sizin suçlu olmanız lazım.

M. Çatlı: *Hayır. Zaten onun için kabul etmediler ya.*

Y. Topçu: Ha, kabul etmediler.

D.F. Sağlar: 5 yıl boyunca sizi iltica olarak kabul etmediler mi?

M. Çatlı: *Etmediler.*

D.F. Sağlar: Ama, orada belki biliyorsunuzdur, yardım talebinde bulunan herkese para veriyorlar.

Y. Topçu: Yok herkese vermezler.

M. Çatlı: *Evet, ama benim kocam cezaevinde.*

D. F. Sağlar: Ama cezaevinde olsun, cezaevinde olana Fransız yurttaşı olmazsa, iltica etmezse para vermez. O zaman herkes gider orada oturur cezaevindeyken. Öyle bir şey mi?

M. Çatlı: *Çocuk parası, bakın çocuklara bakım parası 600 frank çocuk parası verdiler. Büyük kızım büyük olduğu için sadece küçüğe para aldım, bakım parası 600 frank. Ev yardım parası verdiler. 1200 frank. Yani ayda bana 2 bin küsur frank Meride Krişe denen bir yardım yeri vardı, oradan para veriyorlardı bana.*

M. B. İncetahtacı: Kilise mi?

M. Çatlı: *Hayır, Kilise değil; yani, bulunduğumuz semtin belediyesi.*

D.F. Sağlar: Hangi semtte oturuyordunuz Paris'te?

M. Çatlı: *Krişe denen bir semtteydik.*

D.F. Sağlar: *Sonra İsviçre'ye gitti eşiniz, siz gitmediniz.*

M. Çatlı: *Hayır, ben bir günlüğüne eşimi ziyarete gittim.*

D.F. Sağlar: Ama, yine Fransa'da kalmaya devam ettiniz.

M. Çatlı: *Zaten oradan döndükten bir ay sonra eşim cezaevinden geldi.*

D.F. Sağlar: 1.5 sene kaldı dediniz İsviçre'de.

M. Çatlı: *Eşim İsviçre'de kaldı, ben Fransa'da kaldım.*

D.F. Sağlar: Eşiniz İsviçre'deyken de Fransa o yardımı vermeye devam etti mi?

M. Çatlı: *Etti, devam etti.*

D.F. Sağlar: Sadece o yardımla mı geçindiniz?

M. Çatlı: *2.200 küsur frank yardımı geliyordu.*

D.F. Sağlar: Ne kadar ev kirası veriyordunuz?

M. Çatlı: *4 bin frank ev kiram vardı. Kardeşim Türkiye'den yardım gönderiyordu ve oradaki bir Türk ailesinin yardımıyla 4 bin frank ev kiramı verip, 1000 frankla da geçiniyordum.*

D.F. Sağlar: Anlıyorum. Peki, bu sene 3 Kasım'da Susurluk'tan sonra eşinizin naşını almaya kim gitti?

M. Çatlı: *Benim kardeşlerim gitti.*

D.F. Sağlar: Ama o sırada başkaları da vardı, onlar almaya gelmişler.

M. Çatlı: *Epey kalabalık gitmişler.*

D.F. Sağlar: Ayrıca devlet görevlilerinden ya da asker, polis görevlilerinden kimse var mıymış almaya gelenlerden?

M. Çatlı: *Hayır, bilmiyorum. Sadece Ali Yasak'ı biliyorum.*

D.F. Sağlar: Eşinizin arkadaşlarını tanır mısınız?

M. Çatlı: *Eve gelip gidenleri tanırım.*

D.F. Sağlar: Haluk Kırcı gelip gider miydi?

M. Çatlı: *Haluk Kırcı'yla eşim 1980'den önce arkadaşlardı. 1993 – 1994'e kadar Haluk Beyi tanırım ben. Çünkü eşim şirket açtığında, ben, Haluk Bey ve Aydın diye bir arkadaşımı, ortaktık.*

D.F. Sağlar: Sultan Tekstil mi?

M. Çatlı: *Evet. Sultan Tekstil'de.*

D.F. Sağlar: Haluk Kırcı aranmıyor muydu?

M. Çatlı: *Hayır. Çünkü, cezaevinde yatmış, on-on bir yıl cezaevi hayatı olmuş, çıktıktan sonra evlendi, evlendikten sonra ticaret hayatına atıldı.*

D.F. Sağlar: Ahmet Ercüment Gedikli'yi tanır mısınız?

M. Çatlı: *Ercüment Gedikli'yi, Haluk Beyin 7 TİP'li olayında cezaevinde yatmış arkadaşıdır.*

D.F. Sağlar: Devam ediyor mu ilişkileri?

M. Çatlı: *Hayır, bilmiyorum, görüşüyor herhalde.*

Başkan: Kuyumcu Şevket, soyadını bilmiyorsun?..

M. Çatlı: *Soyadlarını çıkaramıyorum.*

Başkan: Dükkânı nerede?

M. Çatlı: *Kapalıçarşı'da.*

Başkan: Halen orada duruyor mu?

M. Çatlı: *Değil, sonradan Mehmet Bey'e sorduğumda Şevket Bey'in iflas ettiğini, karısından boşandığını ve çok müşgül durumda olduğunu söyledi bana.*

Başkan: Nerede olduğunu filan da bilmiyorsunuz.

M. Çatlı: *Bilmiyorum.*

S. Pişkinsüt: Haluk Kırcı'yla bu kaza olduktan sonra görüştünüz mü? Geçmiş olsun veya başsağlığı diledi mi?

M. Çatlı: *Telefonda görüştüm.*

S. Pişkinsüt: Hâlâ daha iş ortağı veya çalışma devam ediyor mu?

M. Çatlı: *Hayır, o Sultan Tekstil'deyken zaten bitirmiştik biz.*

Başkan: Nerede kendisi, yani Türkiye'de miymiş, Türkiye dışında mı?

M. Çatlı: *Vallahi, ben sormadım, kendisi de söylemedi. Bilemeyeceğim.*

S. Pişkinsüt: Peki, eşiyle çocuklarıyla görüşüyor musunuz?

M.Çatlı: *Hayır, görüşmüyorum. Zaten Haluk Bey'in bir aranma, cezaevi durumu olduktan sonra Haluk Bey İstanbul'u terk etti, o zaman giderken de karısını, çocuğunu aldı, kızkardeşinin yanına bırakmıştı.*

S. Pişkinsüt: Nerede kızkardeşleri?

M. Çatlı: *Erzurum'dalar.*

S.Pişkinsüt: Halen orada mı çocukları?

M. Çatlı: *Malumatım yok; çünkü, bir kere Haluk Bey'le telefonla görüştüm; o kadar.*

S. Pişkinsüt: Kazadan ne kadar süre sonra görüştünüz, hatırlayabiliyor musunuz?

M. Çatlı: *Bir hafta falan olmuştu.*

S. Pişkinsüt: Meral Hanım, kimler aradı sizi, başsağlığı, taziyette bulunmak *üzere?* Resmi görevlilerden arayan oldu mu?

M. Çatlı: *Hiç kimse aramadı.*

S.Pişkinsüt: Korkut Eken aradı mı?

M. Çatlı: *Hayır, aramadı.*

S. Pişkinsüt: Yaşar Öz'le ticari yönden veya uzaktan bir akrabalığınız var ama ilişki nasıl?

M. Çatlı: *Hayır, ticari kesinlikle yok, çünkü, eşim Yaşar Öz'ü tanımaz. Çünkü benim ailemden taraf olduğu için, belki ufak çocukluğunu bilir. Çünkü Yaşar Öz eşimden küçük ve 16 yıldır da eşimin bu cezaevi hayatı, kaçak hayatı olduğu için Yaşar Oz'le görüşme imkânı hiç olmadı.*

S. Pişkinsüt: Kumar alışkanlığı var mı; oyun oynar mıydı eşiniz?

M. Çatlı: *Hayır bilmez; yani, hiç oyun bilmez.*

S. Pişkinsüt: Peki arkadaşları içerisinde veya konuştukları içerisinde Sami Hoştan, Ali Fevzi Bir, sizin tanıdığınız oluyor mu? Hiç aradılar mı, telefonla görüştünüz mü?

M. Çatlı: *Evet Sami Bey'le biz görüşüyoruz. Yazlıklarımız beraberdi bizim. Erseven'de kalıyorlardı kendileri. Tekirdağ tarafında. Ben kiralık yazlık tutuyordum. Sami Beylerin de kendi evleri var. Benim, hanımıyla tanışmam orada oldu. Belki de Abdullah önce tanışıyordu Sami Beyle. Sami Beylerin yazlığı orada diyerek biz de orada kiraladık.*

S. Pişkinsüt: Temmuz, Ağustos beraber miydiniz?

M. Çatlı: *Değil.*

Başkan: Yani en son o zaman beraber oldunuz?

M. Çatlı: *1992'1993'te 2* yıl *üst üste* aynı *yazlığı kiraladık biz.*

S. Pişkinsüt: Eşiniz gider miydi onun çalıştığı yere?

M. Çatlı: *Naturel diye bir ayakkabı mağazası var Sami Hoştan'ın. Bir de gazinosu var kendisinin.*

Y. Topçu: Aynı yazlığı paylaştıklarına göre dostluktan kesin.

S. Pişkinsüt: Gazinosuna gider miydiniz?

M. Çatlı: *Ben gitmedim; ama eşim ara sıra gidermiş.*

S. Pişkinsüt: Ali Fevzi Bir'le bir ilgisi var mıydı?

M. Çatlı: *Onu bilmiyorum. Sami Bey'in ortağı olarak bilirdim.*

S. Pişkinsüt: Biraz önceki bir konuşmanızda, yani yorumlar olarak da öyle gidiyor, hakikaten Türkiye'ye gelişinizde ve burada oluşunuzda bir resmi grup tarafından kollandığınız açık. Bunun yanı sıra da bir yandan da sekiz dokuz aydır tereddütlü rahatsız olduğunu ifade ettiniz. Sizce bu iki grup nasıl düşünebilirsiniz; yani, sizin yorumunuz nedir?

Gene devletin içerisinde farklı iki grup mu, yoksa sivillerle devlet içerisindekiler arasında mı?

M. Çatlı: *Hayır, zaten eşimin sivillerle bir şey söylemedim ben. Bahsettiğiniz iki grup arasında tahmin ediyorum.*

F. Sağlar: Bu iki gruptan kasıt nedir?

M. Çatlı: *Yani, devletle, emniyetle beraberdi eşim. Emniyet içinde ayrılan gruplar oldu tahmin ediyorum. Eşim onun için çelik yelek giymek zorunda kaldı, bomba bırakıldı, rahatsızlığı oradan.*

F. Sağlar: Emniyet içerisinde ayrılan ne grup olabilir ki?

M. Çatlı: *Sorduğuna göre diyorum, başka aklıma gelen bir şey yok.*

S. Pişkinsüt: Ben, sizin yorumunuzdan bakayım, emniyet içerisinde ayrıldığını veya farklı iki grup olduğunu söylüyorsunuz, olabilir deniliyor; ama sizce bombayı koyanlar veya bu türdeki bir yaklaşım getiren veya eşinizi rahatsız edenler, yedi sekiz aydır bu şekilde bırakanlar gene devletin içerisindeki görevliler miydi?

M. Çatlı: *Bana telefon* açtı eşim *Susurluk'a çıktığında; şunu sordu: "Bomba uzmanları sadece bize mi geldi?" Ben de "Hayır herkese geldiler" dedim. Çünkü, apartmandaki herkese soruldu. "Niye soruyorsun" dedim; "yok öylesine sordum" dedi. Yani, eşimin rahatsızlığı bomba olayından, telefondan, yani çelik yelek giymesinden.*

S. Pişkinsüt: Peki, eşiniz zaman zaman MİT'ten hiç bahseder miydi?

M. Çatlı: *Eşim zaman zaman, bu Fransa'daki olayı MİT olarak nitelendiriyordum benim yorumum.*

M.B. İncetahtacı: Söylüyor muydu, yani MİT diyor muydu?

M. Çatlı: *Hayır, söylemiyordu.*

S. Pişkinsüt: Yani, komplonun kurulması şeklindeki olayı mı kastediyorsunuz Fransa'da? Zencinin evine gitmesi, pasaportun bir daha verilmesiyle ilgili resmi görevlilerle

görüştüğünü, Türkiye'yle görüştüğü kişilerin, bu komployu kuranların MİT'ci olmasından mı şüpheleniyorsunuz?

M. Çatlı : *Hayır, o...*

Başkan: Yani, devlet görev verdi diyorsun ya; onu mu MİT verdi?..

S. Pişkinsüt: Yoksa, komployu kuranlar mı MİT'tendi size göre?

M. Çatlı: *Devlet için görev veren de komployu hazırlayan da aynı kimselerdi.*

S. Pişkinsüt: Öyle mi? Onu nasıl anladınız?

M. Çatlı: *Eşim kendisi söyledi.*

S. Pişkinsüt: Şöyle bir hatırlayabilir misiniz cümleleri nasıldı, hangi mekânda söyledi size, şartlar neydi?

M. Çatlı: *Çünkü, Türkiye ile telefonda görüşürken ASALA olayına girmeden önce eşimin Türkiye'den bir isteği oldu. Para teklifi kesinlikle yapılmadı. Haluk Kırcı o zaman cezaevindeydi, cezaevinden bırakılmasını istedi. İdamı vardı. Haluk Bey'in; idamını durdurdular. Bir de Türkeş hakkında bir istekte bulundu, detayını bilmiyorum.*

S. Pişkinsüt: Ne istedi Türkeş için?

M. Çatlı: *Bilemeyeceğim; fakat, onun hakkında bir şey istedi.*

S. Pişkinsüt: 1980-1982 arasında askerlerle de görüşmekte idiniz mi; çünkü, o zaman 80 yılında, ihtilâlden sonra açık sıkıntılı bir dönem olmasına rağmen, rahatlıkla, yine yurtdışına çıkıldı. Sizin yurtdışına çıkmanızdan sonra, eşinize 80; 82 arasında verilen görev kimler tarafından verildiğini...

M. Çatlı: *80-82 arasında görev verildiğini tahmin etmiyorum.*

S. Pişkinsüt: Eşiniz hiçbir şey yapmadı mı? Niye çıkarsın böyle bir sıkıyönetim dışarıya eşinizi?

M. Çatlı: *Ama, o zaman, bu ASALA olayı teklif edilmemişti eşime.*

S. Pişkinsüt: Kaç senesinde teklif edildi?

M. Çatlı: *Ben 82'de Fransa'daydım; benim vardığımda eşim bu olaylara başlamıştı. Zaten, eşimin bana bahsettiği, Türkiye'deki bu 7 TİP'li olayı eşime yapılan bir komployduu. Ona dayanarak yurtdışına çıkarıldı ve yurtdışında bazı isteklerde bulundular.*

S. Pişkinsüt: Bir de, tabii, 74'ten beri evli olduğunuz için size soracağım; 78 senesinde, eşinizin, Bahçelievler katliamından önce bir başka olay yüzünden aranıp hüküm verildiği veya karar verildiği var. Doç. Bedrettin Cömert'in öldürülmesi olayında 5 inci Mahkemeden bir karar çıkarıldı, kesin tutuklanması... Onunla ilgili bilginiz var mı?

M. Çatlı: *Hiç bahsetmedi.*

S. Pişkinsüt: O arada, katliamdan sonraki devrede aradığını söylüyorsunuz ama, bu daha önce olan bir olay. O arada bir aranma, yakalanma...

M. Çatlı: *Hayır, sadece eşim bu 7 TİP'li olayından rahatsızlığını dile getirdi. Kesinlikle bu konu olmadı.*

S. Pişkinsüt: Meral Hanım, bir dosyadan bahsettiniz daha önce. Tabii, kazağın altında sakladığınız dosya. Onu sonra ne yaptınız.

M. Çatlı: *Yaktım.*

S. Pişkinsüt: Peki, okumadınız mı içini?

M. Çatlı: *Almancaydı. Beyaz saçlı bir bey vardı. İsviçre'de ikamet ediyormuş ve İsviçre'de kütüğü olduğu için Almanca yazılmış.*

S. Pişkinsüt: O beyaz saçlı olanın ismi ne?

M. Çatlı: *Yabancı... Yabancı bir kimseydi, Türk değildi.*

S. Pişkinsüt: Onunla ilgili nasıl bir dosyaydı; öldürülmesine ait miydi? O beyaz saçlı kişinin öldürülmesine mi ait?

M. Çatlı: *Eşim onu söylemişti; öldürülmesine ait bir şeydi.*

S. Pişkinsüt: Bir de şeyi soracağım size, Fransa'da cezaevinde iken basından okuduklarımız kadarıyla hem İsviçre'den hem Türkiye'den istendiği; ancak, Türkiye'ye verilmeyip, İsviçre'ye verildiği ve bu kanalla da, eğer Türkiye'ye gelseydi, belki hükmü daha fazla olacaktı; ama İsviçre'ye verilerek bir miktar kollandığı söyleniyor. Bu konuda sizin yorumunuz nedir?

M. Çatlı: *Şimdi sizin söylediğiniz gibi zaten, eğer Türkiye'ye verilmiş olsaydı, buradaki 7 kişiden; epey bir cezası varmış; fakat, Türkiye'den gelen haber, sen oraya gideceksin, en fazla bir yıl, iki yıl orada kalacaksın, ondan sonra Türkiye"ye sen elini kolunu sallaya sallaya gelirsin teklifinde bulunuldu. Türkiye"ye gelsin diye istekte bulunmadılar.*

S. Pişkinsüt: Bir de *"Sayın Turgut Özal'ın fikirlerini benimsemişti eşim"* dediniz ve bir parti adına da kısmen çalışmışlığı olduğunu söylemiştiniz. Tabii, parti teşkilatları, genellikle, kendileri için çalışanları kısmen tutarlar. Dolayısıyla, bu kazadan vefatından sonra size belli şekilde destek olan partililer oldu mu?

M. Çatlı: *Hayır.*

S. Pişkinsüt: Hiç arayan olmadı mı?

M. Çatlı: *Yok aramadılar.*

S. Pişkinsüt: Peki teşekkür ediyorum.

M.B. İncetahtacı: Meral Hanım, biraz hafızanızı zorlayacağız. 1980 ihtilâlini hatırlıyorsunuz. Eşiniz ihtilâlden önceki dönemde aranıyordu. İhtilâli nasıl karşıladı eşiniz? O geceyi hatırlıyor musunuz? Beraber miydiniz; yani ihtilâlin olmasını hangi tepkilerle karşıladı; müspet mi karşıladı, korktu mu veyahut sevindi mi: hatırlıyor musunuz?

M. Çatlı: *Ben sabah kalktığımda bayrak gördüm. Abdullah dedim aslında, Abdullah değildi, orada da Hasan'dı ismi.*

M.B. İncetahtacı: Yani, o dönemde de mi takma isim kullanıyordu.

M. Çatlı: *Euet... Pasaport değildi, kimlik vardı o zaman.*

F. Sağlar: Aslan soyadı...

M. Çatlı: *Yok, değildi. Yani, kimlik olduğu için, ben kullanmadığım için, soy ismini hatırlayamıyorum; ama, Hasan'di ismi.*

F. Sağlar: Kimliği nasıl bulmuş?

M. Çatlı: *Bilmiyorum. Üzerindeki kimlik. Bayrak asılıydı, ben seslendim, dedim, bugün nedir; özel bir gün mü acaba? Dedi ki "13 Eylül'dür" kahvaltısını yaptıktan sonra dışarı çıkarken, kapıcıyla karşılaştılar. Nereye abi falan, dedi, "işte" dedi "ihtilal oldu, haberin yok mu?" Eşimin bir an böyle durakladığını görüyorum. Ufak bebeğim, ben ne oldu falan, panik.. Dedi ki "ben, biraz kafamı toparlayabilmem için ufak bir arabası vardı arabaya binip, 10-15 dakika düşünmem lazım." indi, bir saat falan arabada yalnız başına oturdu, düşündü.*

M.B. İncetahtacı: Arabada kaldı; yani, kullanmadı arabayı.

M. Çatlı: *Hayır kullanmadı arabayı.*

M.B. İncetahtacı: Siz pencereden görüyorsunuz.

M. Çatlı: *Tabii, hemen evin altında. Bir iki saat falan arabada yalnız başına kaldı. Sevinçli değildi tedirgindi.*

M.B. İncetahtacı: Bakınız, şöyle bir durum var, 22 gün sonra kendisine pasaport geliyor ve gidiyor. İhtilâlden önce, size, yakın bir gelecekte böyle bir çıkış yolu olacağını, pasaport alıp yurt dışına gideceğini ima etti mi?

M. Çatlı: *Yok bahsetmedi.*

Başkan: Peki, Meral Hanım teşekkür ederiz; sizi yorduk.

F. Sağlar: Bir şey sorabilir miyim? Özür dilerim, çok kısa bir şey soracağım. Mehmet Eymür'ü tanır mısınız?

M. Çatlı: *Hayır tanımam.*

F. Sağlar: 1980 sonrasında Fransa'da bulunduğunuzda, size hem görevi veren hem de komplo hazırlayan aynı devletin kurumuydu, aynı kişilerdi demek istediniz galiba, değil mi?

M. Çatlı: *Evet.*

F. Sağlar: Bunların içinde, o zaman Mehmet Eymür, Korkut Eken filan isimleri sizin kulağınızda, hafızanızda var mı?

M. Çatlı: *Eşimden duyduğuma göre, Korkut Eken o zaman Cumhurbaşkanı'ydı ve onun bilgisi altında bu görevin verildiğini söyledi.*

F. Sağlar: Korkut Eken Cumhurbaşkanı değildi.

M. Çatlı: *Pardon... Kenan Evren.*

F. Sağlar: Kenan Evren'in bilgisi dahilinde bu görevler diyorsunuz. *"28 eylem"* dediniz. Nedir bu 28 eylem biliyor musunuz?

M. Çatlı: *Ben tek tek olayları bilmiyorum; çünkü, eşimin tutmuş olduğu bir rapor var; eylemin 28 eylem, Marsilya'da yapılmış, İsviçre'de 3 tane olay olmuş; yani, oradan biliyorum.*

F. Sağlar: Yani, siz eşinizin tuttuğu listeye göre 28 eylem diyorsunuz.

M. Çatlı: *Evet... Evet...*

F. Sağlar: Bunu Kenan Evren biliyor...

M. Çatlı: *Bilgisinin olması lazım.*

Başkan: Kenan Evren ile görüştü mü acaba Abdullah?

M. Çatlı: *Ben şahit olmadım ama kendisi görüşmüş olabilir.*

F. Sağlar: 90'dan sonra geldiğinde de görüşmüş müdür?

M. Çatlı: *90'dan sonra, hayır görüşmedi.*

Başkan: O dönemlerde Kenan Evren yurtdışına gittiğinde görüşmeler filan olmuş olabilir mi?

M. Çatlı: *Bilemeyeceğim.*

F. Sağlar: Yani, Fransa'da kaldığınız sürede veya gezdiğiniz başka yerlerde, oradaki Türk Büyükelçilikleri, konsolos-

luktan veya Türk görevlilerle ilişki içerisinde miydiniz, resmi görevlilerle mi?

M. Çatlı: *Eşim olabilir, ama ben değilim.*

F. Sağlar: Bilmediğiniz bir yerden para falan geliyor muydu?

M. Çatlı: *Hayır, kesinlikle hiçbir yerden para gelmedi.*

F. Sağlar: Bankaya hesap filan?..

M. Çatlı: *Hayır, kesinlikle...*

Başkan: Meral Hanım, son olarak, Hüseyin Kocadağ ile tanışıklığı var mıydı?

M. Çatlı: *Tanışmazlar.*

Başkan: Bize söylemek istediğiniz...

M. Çatlı: *Ben, sizden şunu rica ediyorum; ben kişilerle karşı karşıya bırakıldım. Kişi derken, okul hayatını anlattım, eve devamlı telefonlar geliyor, rahatsız ediliyorum. Eşimin yapmış olduğu ve devletine vermiş olduğu bir hizmet var ve bütün bu suçlamaları kaldıramıyorum; yani, gerçekten, gururumuza dokunuyorlar.*

Başkan: *Sabredeceksin artık.*

M.B. İncetahtacı: Söyler miydiniz kendisine, bu nasıl hayat, bu çekilmez...

M. Çatlı: *Hayır, demedim.*

M.B. İncetahtacı: O ne derdi, yani, bunu ima ettiğiniz an, ben bunu devlet için yapıyorum mu derdi?

M. Çatlı: *Bir keresinde isyan etti.*

M. Yılbaş: Nasıl rahatsız ediliyorsunuz, bize anlatır mısınız? Çünkü, çok yalnızlık içerisindesiniz bilebildiğim kadarıyla. Bunu sorun olarak değil öğrenmek istiyorum diğer arkadaşlarımla beraber.

M. Çatlı: *Telefonumun numarasını basın biliyor, başka çevreler de biliyor. Gecenin 3'ü 5'i hiç fark etmiyor, yani, telefon açılıp...*

M. Yılbaş: Tehdit mi ediliyorsunuz?

M. Çatlı: *Evet...*

M.B. İncetahtacı: Yani, ne yaparsanız tehdit ediliyorsunuz, ne yapmayın deniliyor?

M. Çatlı: *Şunu söyleme, bunu söyle, bunu yap anlamında değil; fakat, karşımdaki sesin tehditkâr olduğunu hissediyorum. Bana ses vermiyor.*

M.B. İncetahtacı: Konuşmuyor mu?

M. Çatlı: *Sadece mikrofon gibi bir şeyden hırıltılı bir ses çıkıyor.*

Başkan: Bunun dışında, işte, bak, şöyle konuşma veya şunları şunları söyle gibi.

M. Çatlı: *Hayır, ses vermiyorlar; çünkü, benim telefonumun dinlenebileceğini ben kendim yorum yapıyorum tahmin ederek ses vermiyor; çünkü, kısa oluyor bu ses.*

F. Sağlar: Bu 7 TİP'linin öldürülmesinde kesinlikle eşinizin ilgisi yok mu?

M. Çatlı: *Hayır.*

F. Sağlar: Hiç pişmanlık filan duymamış mıdır yani?

M. Çatlı: *Hayır; pişmanlık değil, zaten eşim o olayı hiçbir zaman kabul etmedi. Bakın, dikkatinizi çekerim, eşim bir kere isyan etti diye bir ifade verdim ve bu 7 TİP'li olayını eşimin üstüne bırakarak, devamlı hayatı boyunca, yaşamı boyunca kullanıldığını kendisi söyledi; isyankârlığı budur eşimin.*

F. Sağlar: Ama, yani, Haluk Kırcı'yı kurtarmak için ya da Türkeş'i kurtarmak için bazı taleplerde bulunuyor; kendisini kurtarmak için niye bulunmuyor?

M. Çatlı: *Haluk Bey ile kendisi eşim yurtdışındaydı telefonla görüştüler. Haluk Beye söyledi "nasıl olsa, ben, yurtdışındayım, emniyetteyim; bakın, sizin idamınız var, oğlum ne kadar kendini koruyabiliyorsan, atabiliyorsan at" teklifini benim eşim yaptı. Haluk Beye kendisi bu teklifte bulundu.*

S. Pişkinsüt: Doğuya sık sık gider miydi eşiniz; Güneydoğuya, doğuya seyahatleri olur muydu?

M. Çatlı: *Ankara'ya diye bilirdim.*

F. Sağlar: 122 kere yurtdışına çıktığını söylediler; biliyor musunuz?

M. Çatlı: *Hayır kesinlikle, imkânsız*

F. Sağlar: Sizin bilginiz dahilinde olmadan çıkabilir mi?

M. Çatlı: Tahmin *ediyorum, beş altı kez...*

F. Sağlar: Yani, yetkililer söylüyorlar, Siz, ayda beş gece ancak eve gelirdi diyorsunuz; 25 gece nerede olduğunu bilmiyorsunuz.

M. Çatlı: *Ama en azından valiz hazırlarsınız.*

F. Sağlar: Biliyor musunuz yani? 25 gece nerede olabileceğini biliyor musunuz?

M. Çatlı: *Sağlığı, sıhhati önemli benim için, gittiği yer önemli değil.*

Başkan: Meral Hanım, son bir şey öğrenmek istiyoruz. Bu Haluk Kırcı ve Türkeş için istekleri olduğunda, Haluk Kırcı için isteğinizi söylediniz, Türkeş için istekte bulundu; onu söyledi mi?

M. Çatlı: *Orasını bilemeyeceğim; fakat, konuşma esnasında Türkeş Bey hakkında da bir şeyler istedi ama, konunun detayını bilemiyorum.*

F. Sağlar: Ondan sonra MHP davası düştü galiba.

M. Çatlı: Bilemeyeceğim.

Başkan: Geldiğiniz için teşekkür ederiz.

ÖZEL TİMCİLER ANLATIYOR AYHAN ÇARKIN

28.02.1997 tarihli ifadesinde:

"Hayatı yaşamanın iki yolu vardır; biri hiçbir şeyin mucize olmadığını düşünmek, diğeri ise, herşeyin mucize olduğunu düşünmektir."

Albert Einstein

Susurluk Kazası'nın bilinmeyen yönlerini, çete kurmaktan yargılanan özel timciler anlatıyor.

28 Şubat 1997 günü TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu'nda ilk konuşan Ayhan Çarkın, İstanbul Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nün operasyon grubunda görev yapmış ve yasadışı örgütlerin bütün operasyonlarına katılmış, sanık olarak idamla ve hapis isteğiyle yargılanan Çarkın'ın halen sekiz davası devam ediyor.

İfadesindeki bazı bölümler şöyle: "Abdullah Çatlı diyorsunuz, 18 sene bu insan... Şimdi ben yorumlarımı yapabiliyorum, Susurluk'a kadar ben Türkiye'de neler olduğunu anlayamadım... Onun cevabını ben şu şekilde vereyim, biz onun Abdullah Çatlı olduğunu bilseydik, arkadaşımızın kucağında vefat etti bu insan Susurluk kazasından hastaneye kadar olan yerde onun cebini boşaltırdı, onu götürür gömerdi, onu gider yok ederdik. Biz ölü görmemiş insan değiliz, bilmiyorduk biz bu kişinin Abdullah Çatlı olduğunu.

Şu anda benimle beraber çete suçlamasıyla karşı karşıya olan cezaevinde bulanan Mustafa Altınok, polis memuru, Hasan Paşa operasyonuyla ilgili Avrupa'da dava açtılar. Türkiye'de kararа itiraz ettiler; Türkiye Cumhuriyeti devletimiz aynı zamanda Mustafa Altınok'u Avrupa'da savunmak zorunda kalacak ve bütün operasyonla ilgili karşımıza çıkacak yegâne iş de bu olacak."

F. Sağlar: Niye yargılanıyorsunuz, ne diyorlar, yani adam öldürmekten mi?

A.Çarkın: *Yargısız infaz yaptınız, sağ alabilirdiniz almadınız diyorlar.*

F. Sağlar: Örgüt militanları söylüyor, bütün yayın organları söylüyor, artı örgütlerin avukatları söylüyor. Polis teşkilâtı da söylüyor mu aynı şekilde niye onları sağ almadınız diye?

A. Çarkın: *Biz yargısız infaz değil görevimizi yaptık. Bütün ihanet şebekeleri bu ülkede başını göstermeye başladı. Benim hakkımda yazı yazan aynı satılmış, 10 milyar teklif edip kendi kanalında...*

F. Sağlar: Kim o?

A. Çarkın: *Kanal D.*

F. Sağlar: İsmi var mı?

A. Çarkın: *Uğur Dündar.*

Başkan: Onu açıkla. Biz söz söylerken, onu aç... 10 milyar... Kim teklif etti? Bize detayla anlat ki...

A. Çarkın: *Kanal D'nin binasına gittim, Hürriyet Gazetesi'nin binasına gittim...*

Başkan: Sen mi gittin, onlar mı çağırdı?

A. Çarkın: *Kendim gittim. İçeri girdim, dedim ki görüşmek istiyorum bir yetkiliyle, büyük ihtimalle şu anda ismini hatırlayamadığım kadarıyla Rahmi Bey olması lazım, Rahmi Turan Bey olması lazım ve ben bunu söyledim. Dedim ki, benim kişilik haklarıma, benim aileme saldırıyorsunuz, bu hakkı size kim veriyor ve dediğim kelime orada şu: Sizi öldürürüm, çocuklarınızı öldürürüm, size evlat acısı yaşatırım; çünkü benim de evladım var. Bana eroinman, bana katil, bana şerefsiz dediniz, aylardır. Kemal Yazıcıoğlu müdürümle, Emniyet Müdürümle, polisin, birbirimizin arasını açtınız. Birileri Türkiye'de bu düğmeye bastı, kim bastı bilmiyorum, bu ülke bir uçuruma gidiyor, bunu anlasın herkes. Aynı kanallar, aynı satılmışlar, aynı müstemleke hazırlıklarının köpekleri Türkiye'de ellerine bir dakika aydınlık için karanlık kampanyası başlatıp, kırsalda, hücrede*

bütün yasadışı örgüt militanları sloganlarını arttırıyorlar bu ülkede.

Bugün ellerine mum verilen çocuklar, yarın ellerine kalaşnikof alacaklar. Şimdi burada isim veriyorum. Yaşar Okuyan, Agah Oktay Güner diyorum. Alınanya'ya göndereceklerdi bizi; Mesut Yılmaz'ın kardeşinin yanına göndereçeklerdi... İfademizden rahatsız olmazlar efendim, onların rahatsız oldukları konu gayet basit, onlar Abdullah Çatlı 'dan rahatsız oldular."

"Ben yorumluyorum, bu çok ciddi bir iddia; ama ben diyorum ki; Sayın Okuyan ve Sayın Güner'le direkt teması olan kişiler biz değiliz; bize Yalova'da teklif edilen bu. Pasaport temin ederiz, kardeş hiç üzülmeyin, dedi ve bir de öyle bir ortamda konuşuluyor ki, iki kişi arasında olan bir konu değil, bir köyde konuşuyoruz bunu...

...Evet efendim; yeter ki gidin diyorlar; nasıl giderseniz gidin diyorlar; yani bu, artık oldu diyorlar."

"Efendim Menzir'le görüşüyor; (Abdullah Çatlı) Necdet Menzir'le... Ne bileyim yani, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne giriyordu..." "Menzir diyorum efendim. Sayın Necdet Menzir beni tanımadığını söylüyor beni; benim yanımda çatışmaya girip benim sırtımı sıvazlayan, benim cebime para koyan emniyet müdürü, bugün, televizyon karşısında milletvekili olmuş, çıkıp beni tanımadığını, bizleri tanımadığını söyleyen bir insana ben şimdi ne şekilde... Şimdi Abdullah Çatlı'yı tanımadığını mı söyleyecek... Beni tanımıyor, benim yanımda sırtımı... alnımdan öpen insan çatışmalarda, şimdi Abdullah Çatlı'yı mı söyleyecek, ben neyi söyleyeyim efendim..."

"Efendim Necdet Menzir, Hanifi Avcı yan yanayım, yan yana. Benim yanımda bana 5 milyon lira bahşiş verdi. TİKKO operasyonunda 18. Katta çatıda kiremitlerin üzerinde çatışmaya girdim. Üç TİKKO militanının öldürülmesinden şimdi hala yargılanıyorum, çıkarken bir de benim cebime 5 milyon lira..."

"Efendim İstanbul'un bir numarasından bahsediyorum. Bu adamın makamına girdi bu insan, şimdi Sayın Menzir'e

bunu açın sorun. Sayın Menzir tanımıyorum diyecek neden; Necdet Menzir beni bile tanımadı, bizi tanımadı, her gün şubemizde ismen bizi seven, yapmış olduğumuz çalışmalardan, başarılarımızdan ismen bize iltifat eden insan televizyonun karşısında çıkıp bizi tanımayacak kadar bizi bir kalemde ilebilecek kadar olabiliyor; bizi tanımayan Abdullah Çatlı'yı herhalde tanımayacak; ha o makam mevki sahibi diye mutlaka kamuoyunda onun söylediği doğru olacaktır mutlaka... Ben inanıyorum çünkü... Onun söylediği doğru olacaktır."

H. Dilekcan: Hayır hayır öyle bir şey yok.

A. Çarkın: *Hayır efendim. Sayın Eyüp Aşık elimde belgem var... Bize katil dedi bugün biz Metris Cezaevi'ndeyiz. İsmen dedi. Ayhan Çarkın, Ercan Ersoy ismen katiller dedi. Sanık deme şeyini bile göstermedi bize. Öyle ya şimdi...*

H. Dilekcan: Şimdi Eyüp Aşık katil dedi diye katil olmanız söz konusu değil, ona yargı karar verecek...

A. Çarkın: *Ama hukuk kuralları bu ülkede tamamen çiğnendi efendim... Bütün televizyon kanalları yalvarıyor artık Allahınızı severseniz, şunlardan birisini bir yerde gören varsa çıksın da söylesin diye yalvarıyor. Di Pietro, Scarpino İtalyan savcılarından televizyonlarda mahkemeler kuruldu bizi yargılamak için. Türk hukuk sistemini bizim üstümüzden yargılamak için mahkeme kurdular bu ülkede. Allahınızı severseniz Abdullah Çatlı ölmüş bir insan, ölmüş; onun arkasından bile... Ben seviyordum. Abdullah Çatlı olduğunu bilseydim, ölümüne kadar da bedel... O benim dostumdu Mehmet Özbay; ama bu insanın arkasından alkış tutabilecek kadar küçüldüler..."*

"Ama bir rahatsızlık varsa bu rahatsızlığı altı tane polis memuruyla Abdullah Çatlı'da aramayacaksınız." Bana intikal eden şu: bir takip var, bir fotoğraf olayı var... Onlar takip ediyorlar (Susurlukta kaza yapan araba).

F. Sağlar: Bu Abdullah Çatlı'yla ilgili dostluğunuzdan sürekli bahsettiniz, dediniz ki, dürüst adamdı, katilmiş beni ilgilendirmez.

A. Çarkın: *Sanıkmış, dedim.*

F. Sağlar: Katilmiş.

A. Çarkın: *(Soruyor) Katilmiş?..*

F. Sağlar: Neyse... Katilmiş beni ilgilendirmez. Aynı şeyleri bir daha yaparım söylerim dediniz. Siz polissiniz bir katille dostluk kurabilir misiniz?

A. Çarkın: *İnsan dürüst olmalı; o benim dostumdu diyorum ben size, katille dostluk kurulur mu; kurulmaz o ayrı bir olay. Mehmet Özbay'mış diyorum dikkat ederseniz, hep miş. Ha şimdi öğrensem, Mehmet Özbay olarak tanısam, aynı yine dostluk... Ben seviyordum o insanı, katil olduğunu öğrenseydim, bu şekilde bu durumları öğrenseydim, ben inanıyorum ki, kafasına silahı dayayıp adalete teslim ederdim, vallahi ederdim.*

F. Sağlar: Bu ilişkileriniz Abdullah Çatlı'yla Haluk Kırcıya, Ahmet Baydar'la her türlü arkadaşlık ilişkilerinizde yemek yeme masraflarını filan daha çok kim öderdi.

A. Çarkın: *Ben daha açık bir şey söyleyeyim mi, Mehmet Özbay'a maaşımdan para verdim biliyor musunuz?*

F. Sağlar: Sizin maaşınız ne kadar?

A. Çarkın: *"İşte o zaman 15-16 milyon; 1-2 milyon benden para istedi bu adam, parası yoktu para istedi benden; vallahi verdim, billahi verdim, yoktu; Yemeğe gideririz ben paylaşırım, Kumkapı'ya gideriz otururuz, hatta resim diyor, benim Kumkapı'da şurada burada Mehmet Özbay'la resmimde olması lazım onu bulduğum zaman getirir size veririm."*

Kaçardım (suçlu olsaydım) 17 milyon dolardan bahsediyorlar, giderdim...

"...Efendi yazılı işte, 17 milyon dolar aldı diyor, 10 milyon dolar aldı diyor; bugün evim kirada, arkadaşlarım her hafta burada, gardiyanlar şahittir, aralarında topladıkları parayla bu elbiseyi dün getirdiler. Bize yardım ediyorlar; 17 milyon dolar, 10 milyon dolardan bahsediyorlar, yok yeşillerden kırmızılardan bahsediyorlar", "Allahınızı severseniz, bu

kadar Ömer Topalla ilgili bize katil deniliyor; bir tane de Ömer Topal'ın akrabası hakkınızda suç duyurusunda bulunmuş mu efendim; oğlu, karısı, kızı, yeğeni kendileri inanmıyor ki"

"...silahını, kimliğini vereceksin; sebep yok, neyin yüzleştirmesini yapacağım, işte böyle filan; suçlama bir kere beni kafadan yıkan, bana yaptığı suçlama adice, tecavüz gasp türü şeyler; ben silahımı vermem dedim, şey yapamazsınız... (İlk kez tutuklanması ile ilgili olarak)"

"Sebepleri aynı. Bize katil diyenler, bu Ömer Topal'ın ikili ilişkilerini hiç araştırıyorlar mı; kimlerle ilişkisi varmış, kimlerle dost ilişkisi varmış, kimlerle uyuşturucu yapmış...

"...Mesela Bodrum'da bir müdürümü Öldürmüş bu adam. Hikmet Bahantaş diye birini öldürmüş, ondan sonra Azerbaycan'da bir müdür, işte bilmem karısını marısını öldürttüğü söyleniyor. Karısıyla arası kan davalı, kendi öz karısı Ömer Lütfi Topal öldükten ertesi gün evinde davullu zurnalı düğün eğlence yaptığım duyuyorum ben...

"...Afyon Valisi'nin kızıyla, damadının Ömer Lütfi Topal tarafından öldürüldüğünü..." Öldüğü gün çocuğu olmuş. Bu adamın öldürülmesi için o kadar çok sebep var ki (miras meselesi)..."

...Ben burada bir tespitte bulunayım. Ömer Lütfi Topal'ın oğlu babasının katillerini bulana bir ödül vadetmiş efendim, büyük miktarda bir para; Ömer Lütfi Topal'ın oğlu alınıp sorgulandığı zaman, bu paraları kime verdiğini önce bir açıklarsa..."

"...Kadıköy'de bir yerde oturup para paylaşıldığını konuşuyorlar."

F. Sağlar: Bu Ömer Lütfi Topal cinayetine sizin isimlerinizin bir ihbar neticesinde geldiğini biliyor musunuz?

A. Çarkın: *Siz biliyor musunuz?*

F. Sağlar: Biliyoruz, öyle söylüyorlar bize.

A. Çarkın: *Öyle söylüyorlar diye onların söylediklerine...*

S. Pişkinsüt: Telefonla bildirilmiş...

A. Çarkın: *Telefonla nasıl bir ihbar? Nasıl bir telefon? Nasıl bir olay bu Allahınızı severseniz?*

F. Sağlar: Peki sizi niye seçtiler?

A. Çarkın: *Onun gerçeklerini, niye bizim ismimizi seçtiklerini koydum ortaya. Şu altı kişilik grup içerisinde öyle üç tane insan var ki, başka türlü olamazdı şansları yoktu; bir de bizim üzerimize açılan savaş dedim, bunu anlattım. Aşiretler... Suçluyduk. O zaman bizi niye Sedat Bucak'ın yanma gönderdiler, milletvekilinin yanma; öyle ya... niye bizi yargıya sevk etmediler? Niye adliyeye sevketmediler? Çıkıp İstanbul Emniyet Müdürü, İstanbul Valisi, İçişleri Bakanı, Emniyet Genel Müdürümüz, çıkıp demedi mi ki, bu adamlar suçsuzdur...*

"...bizim başımıza böyle bir şey patlayacağı belli, bütün yasadışı örgüt operasyonlarında birinci derecede sanığız, özellikle seçilmedi bu, özellikle üç tane isim üzerinde bütün örgüt bugün Dursun Karataş'ı buraya getirme imkânımız olsa, yasadışı örgüt liderlerinin bizim hakkımızda ne düşündüğünü, 90'dan beri olan bütün legal ve illegal olan yayın organlarını çıkartırsanız, neden biz olduğumuzu anlarsınız. O zaman terörle mücadele içerisinde biz kırsalda, hücre evlerinde bunlarla mücadele ederken, bir şeyle bunların devlet içerisinde bağlantılarıyla mücadele etmemişiz, bunların uzantıları şu anda devlet içerisinde, MİT'in içerisinde, polisin içerisinde, istihbaratın içerisinde, hepsinin içerisinde. Bakın örgütler eylemi kesti mümkün mü? PKK eylem yapmasın mümkün mü? Dev Sol eylem yapmasın... Lütfen efendim... Onların yapacağı eylemi zaten biz kendi kendimize yapıyoruz, ülkeyi cadı kazanma çevirdik."

Arena programında bir fotoğraf çıkıyor, kamyon, kamyonun altında araba cesetler arabanın içerisinde, bir buçuk saatten evvel oraya gazeteci gitmiyor, bu fotoğraf nasıl çekildi orada?

... Arabanın içinde, silahlardan bahsediliyor. Şimdi, bu fotoğrafı çekip de bu fotoğraf yayınlandıktan sonra, imkânsız olan bir şey yani, kokainde çıkar, silah da çıkar, bomba

da çıkar, her şey de çıkar; o fotoğrafı orada kim çekmişse, ondan sonra kimsenin kimseye güveni kalmamış ki! (ifadelerin özellikle buralarından Fikri Sağlar hemen konuyu değiştirmeye çalışıyor. Konuşmalar analiz edildiğinde Sağlar'ın önemli açıklamalara müdahalesi söz konusu.)

"Şimdi zaten bu uyuşturucu trafiğin baş mimarı PKK; bunu da herkes biliyor..."

.... PKK'yı biliyoruz. Bugün PKK'nın yapmış olduğu uyuşturucu trafiğinin sorumlusu sanki güvenlik güçleriymiş gibi altı aydır lanse ediliyor."

"... Faili meçhul cinayetler kendi aralarında iç hesaplaşmalardır, Cumartesi annelerini yaratanlar daha düne kadar şu oğlum kayıp diyor. Yunanistan sınırında yakalanıyor; bu insanlar ölüm kamplarında. Bu memleketin evlatları kafasına devrim mahkemeleri kurşun sıkıp iç organlarını satıyor. Ondan sonra da anneleri getirip Galatasaray meydanına dikiyorlar; yani bunları bu hale getirip de mum yakıp alkışlamanın anlamı yok. Allahınızı severseniz atılan sloganlara bakın yeter; yaşasın devrim ve sosyalizm. Bir deli kuyuya taş atar kırk akıllı peşinden koşar: Doğu Perinçek denen bir şaklaban, dangalak gidiyor şeyde kuyu arıyor. Bizim siyasilerimiz onun peşinden koşuyor, aynı Doğu Perinçek'i Diyarbakır'da yakalayan insan benim sahte kimlikle; niye bu araştırılmıyor? 90 senesinde Ergani yolunda ben yakaladım o insanı."

"Gazi olaylarında beni suçluyorlar. Gazi olaylarında ben burada değildim."

"Küçücük bir şey söyleyeyim, bakın isim veriyorum Fatih Altaylı, eğer imkânınız varsa araştırın, 11 yaşındaki erkek çocuğuna tecavüzden sanık olarak tutuklanmış mı, tutuklanmamış mı? Belgeli...

OĞUZ YORULMAZ

"Susurluk olayı Çatlı'nın ölümünden çok önce; 1947'-lerde başlamış"

HAKANTÜRK

O. Yorulmaz: *"Biz sadece PKK'yı, Dev Sol'u belli bir ideolojisi olan, bir lideri olan, uyuşturucu kaçakçılığı ya da silah kaçakçılığıyla finanse edilen bir örgüt görüyorduk; ama öyle değilmiş.*

... Nasılmış? Bunların sempatizanları da varmış, medyada spikerleri varmış; siz gidin dağda tetik çekin, biz de burada başka şekilde sizi destekleyelim diyorlar."

"Tabiri caizse, bizim meslekte bir şey var zurnanın son deliği deriz. Zurnanın şimdi son altı tane deliğinden (6 özel timci) bir makam, beste çıkarılmaya çalışılıyor, ne kadar çıkarsa o kadar çıkacak.

"...Sonuçta hedefimiz, Dev Sol'cular kalıyor, İBDAC'den söz geliyor bize, bu akşam üstünüzü sıkı giyinin hava soğuk kapılarınızı kapatın gibi (Sizi öldürecekler dikkatli olun mesajı). Ondan sonra IBDA-C'ye 300 bin dolar gibi para teklif ediliyor, bu konuda eylem birliği yapalım mı diye, yaparsanız bu parayı verelim diye.

M.B. İncetahtacı: Kim kime teklif ediyor?

O. Yorulmaz: *Dev Sol yapıyor bunu. İşte burada cezaevinde altı tane özel timciyi öldürmesi o örgütü güzel bir yere getirir ki, bir de kan davası gibi çok acısı var; yani İstanbul Emniyet Müdürü döneminde bitiyor, bitmeye yakın duruma geliyor ama kim bitiriyor; ben yapıyorum onu, ben gidiyorum çelik yelekle içeri, ben çarpışıyorum, ben çatışıyorum; sonuçta da bana mermi atan adamın ailesi ve devlet o akşam televizyonda diyor, bilmem kaç tane terörist öldürüldü diyor. Ama ertesi gün elli tane avukatla yargısız infaz yaptın diye annesi babası dava açıyor, ben de gidiyorum orada gösteriliyorum, deşifre ediliyorum, mahkemelere çıkarılıyorum, sonuçta hedefim.*

ERCAN ERSOY
"İNANILMAZ OLAYLAR BAŞLIYOR"

İtham edildiğimiz daha ağır şeyler var, ama altı tane polis memuru tanımıyordu (Abdullah Çatlı'yı) bu adamı. Bu adamı bütün Türkiye tanıyordu. Şimdi çıkmışlar... Ben hakikaten Abdullah Çatlı olarak bilmiyordum. Yani, bilsem, bu adam benim kolumda öldü. Ben bu adamı götürür gömerdim. Böyle saçma şey olur mu? Altı tane polis memurunu buldular dediler ki, "ulan siz tanıyorsunuz" yapmayın kardeşim. Benim yeğenimin bir işi oldu, devlet dairesinde bir işe girmiş, bu adam en azından yirmi tane adamı aradı. Bunun içinde paşası da var; ben bunları söylemeyeceğim, o adamlar çıkıp kendileri söylesin".

"Yalnız orada "İzmir'de) giderken şöyle enteresan bir şey oldu; Tabii biz sonradan öğrendik, önceki araba bizi geçti. Haa Seydo'nun bir arabası vardı o geçti, şimdi hep aşiret toplandığı için yani, bütün hepsi gelmemiş; ama İzmir'de olan Sivereklíler, Bucaklılar ölü evine gelmişler, onlar da bizi uğurluyorlar.

Bizim arkamızdaki arabadan sonra yolu kesmişler. Bornova'nın şeyinde Özkanlar tarafında bir yerdeydi ev, bizi anayola çıktıktan sonra yok kontrolü yapılmış. İki üç kişi silahlı arabada. Bucakların hepsi silahlı zaten. Ruhsatsız silahlı adamları almışlar. Polisiz diye yol kontrolü yapmışlar, daha sonra o adamları bırakmışlar. Ben bunu ertesi gün öğrendim.

Biz o gece geldik otele Sedat Abi'yi bıraktık, otelde rahmetli Yasemin kalıyordu. (Mehmet Ağar'ın kızı (o yüzden, onun korumaları var. Ben dedim ki, biz gidebilir miyiz? "Siz gidin sabahleyin gelin" dedi.) Biz eve gittik, onları bıraktık otele. Ben bu yol kesilme işini ertesi gün öğrendim. Yani ertesi gün otele gelenler dediler ki "Abi akşam böyle oldu, polis bizi çevirdi" Ne oldu? "Falanda ruhsatsız silah çıktı. Ne yaptınız? Dediler ki, "bizi bıraktılar" Niye, 'Bucaklıyız diye bıraktılar' yani belki bir Urfa'da bir Siverek de tanır, da polis bırakır. Ama İzmir'de Bucaklı'yı kim tanır, kim eder, nasıldı, neydi, falan böyle bir şüphe düştü içime doğru Emniyet Müdürlüğünü aradım. Asayiş Şubesini aradım. O

saatte yapılmış uygulama (arama) yok. Hatta o bölgenin karakol amirine gittim, kendim konuştum. Belki para vermişlerdir, sordum para falan verdiniz mi? "yok kimlikleri tespit ettiler bıraktılar" dediler. Zaten doğru dürüst Türkçeleri de yok. Ondan sonra ben tedirgin oldum. Yani bizim arkamızdaki araba...

M. Yılbaş: Müsaade eder misiniz, silahları alarak mı?

E. Ersoy: *Hayır... hayır... şimdi diyelim ki, üç kişisiniz? Bir arabada birinde ruhsatsız silah çıkıyor hadi git diyorlar.*

M. Yılbaş: Yani silahı da bırakıyorlar?

E. Ersoy: *Tabii... tabii... silahı da bırakıyorlar. Adamlar öyle diyorlar...*

M. Yılbaş: Silahı alıp değil; silahı da bırakıyorlar.

E. Ersoy: *Ben o zaman dedim ki, "burada fazla kalmayalım gidelim. Bir de şey... nereye gidelim?" Susurluk'a bir 20 kilometre kalasıya kadar ben hep önde geldim ve çok da yavaş geliyorum; hava biraz sisli, kararmak üzereydi, öyle oluyordu ki, ben bazen 120, 130, 140 falan yapınca, Hüseyin Bey selektör yapıyordu yavaş git anlamında Susurlukta bir kamyon konvoyu vardı. O beni geçti tabii ki altında S600 var. Bizim araba toparlamıyor onun kadar. O çok güçlü bir araba bizi geçti. Biz beş altı kamyonun arasına takılıp kalınca epeyce bir zaman kaybettik. Telefonda çekmiyor orada. Ben geçerken dedim ki, bakın acaba ayran içmeye falan durdular mı? Susurluk'a baktık bizim arabaya benzeyen hiç bir araba yok. Ben o zaman süratlendim. O kaza yapılan yola geldiğimiz zaman saat 7,5 gibiydi. Artık iyice hava kararmış. Yolun başına girdim ileride yolun, o bitmek üzere olduğu bir noktada dörtlülerin yandığını gördüm, flaşörlerin yandığını gördüm. O yolda kaza olacağına ihtimal vermiyorum, ama nedir acaba filan diye biraz yavaşladım, baktım kaza olduğu belli artık. Çünkü, bütün arabalar durmuş, arabaları sollayarak geçtik, baktım bir Mercedes bagaj kapağı açık. Yahu bizim araba olmasın, dedim. Sonra arkadan Sedat Bey'in elbise naylonunu gördüm, eyvah dedim bu bizim araba. Hemen durduk, indik. Biz*

indiğimizde kamyon şoförü ile benzinlikteki çocuk gelmişlerdi. Bir kaç kişi de inmiş, araba yanacak falan dediler. Yangın söndürme tüplerimiz küçük. Benzinci koşarak tüp getirdi. Kamyoncu o ana kadar kendini kaybetmemiş. Konuştuk "hepsi ölmüşler" diyor.

Çünkü arabanın yarısı yok, kapıları açamıyoruz. Bir tek o arka sağ kapı açıldı. Baktım o zaman Mehmet Bey yaşıyor, onu çıkardık, yere uzattık, bakalım ne var ne yok diye, yüzüyle kolu bir yerde göğüs kısmı kırık. "Allah falan dediğini duydum, kan geliyordu ağzından. Başka "kızda hareket var" dediler. Mercedes'e Mehmet Bey'i koydum ben. Sedat Ağabey'i çıkartalım, dedik, torpidonun altına girmiş arıyoruz yok. Camlar kırık değil. Arabadan fırladı diyelim; ama sağ cam mikalı kırılmış. Hüseyin bey vurduğu anda ölmüş. En son Sedat Ağabey'in elini bulduk, arkadaşlar elini arabanın içine soktu, kapıyı açacağız arabayı çıkaramıyoruz. Halat taktık Mercedes'i kamyondan ayırdık, ondan sonra Sedat Ağabey'i çıkarabildik. Sedat Ağabey'de hayat belirtisi var. 'Mehmet Özbay'ı ben Mercedes'in arka koltuğuna yatırdım. Sedat Ağabey'de Goncayı Station Renault'la bir vatandaş geldi, benzinlikten çıktı zannediyorum. O Renault'ların arkası yatıyor, oraya birde battaniye serdiler, ikisini oraya koydular, en son Hüseyin Bey'i çıkardık. Çünkü, Hüseyin Bey şurasında, bismillah arabanın o öndeki direği buraya girmişti. Onun vücudunda hiç sağlam kemik yoktu. Bütünü tutamıyorduk elimizde böyle şey kalıyordu. Ben önden, onlardan bir beş dakika evvel çıktım. Sorduk orada, dedik ki, neresi yakın, Susurluk mu, Kemal Paşa mı? Aslında aynı mesafedeymiş; Kemalpaşa'ya gidip de Bursa'ya gitmek daha fazla zaman alır diye düşündüm. Yani Susurluk'a gidip ilk müdahaleyi yaptıracağız, oradan Balıkesir'deki devlet hastanesine ulaşılabilir yani. Bursa'da Üniversite hastanesi falan var ama bir saat bir buçuk saat yol, trafikte çok, onun için dedik Balıkesir'e gidelim. Susurluk'a gittik, ben yolda bir elimle nabzını tutuyordum. Baktım nabzı atmıyor, durdu, ölmüş. Susurluk sağlık ocağına vardık, yalnız ayrılmadan önce oradaki benzinciye...

Bir dakika kamyoncu bayıldı biz şeyleri çıkarırken, yani yaralıları. O ana kadar bize yardım etti. Onun da kamyoncu olduğunu; hastaneye getirdiler, orada öğrendim, baygın onu da getirdiler sedyeyle hastaneye.

Başkan: Sizinle Beraber mi geldi?

E. Ersoy: *Hayır, başka bir arabayla onu da getirmişler, o bayılmış. Fakat bize Allah var çok yardıma oldu. Çırpındı adam orada. Ondan sonra geldik hastaneye orada nabız aldılar zaten, dediler ki, eks olmuş, nabız sıfır hastane polisi sava... Ben ayrılmadan oradaki benzinciye dedim ki, bu kaza geçiren Milletvekili Sedat Bucak'tır, haberiniz olsun. Yani jandarmaya polise vesaireye söyleyin arabasını muhafaza etsin. Hastaneye geldik, Hüseyin Bey'in öldüğü, Gonca'nın öldüğü, Mehmet Özbay'ın öldüğü anlaşıldı. Sedat Bucak ise yaşıyordu.*

Başkan: Şimdi orada bir dur. İstanbul'a getirdin şimdi tekrar dönelim. Susurluk'a beyaz poşeti aldınız içinde para vardı, ama orada bir takım silahlar çıkıyor, bu silahlar kimin, bu silahlar hakkında ne söyleyeceksin?

E. Ersoy: *Ben onu mahkemede savcılığa verdiğim ifade de söyledim.*

Başkan: Bize de söyle.

E. Ersoy: *Silahlarla ilgili bir bilgim yok. Benim bildiğim silah Sedat Ağabeyin Zigzaveri vardı. Onu biliyorum. Rahmetli Mehmet Bey'in Baretta olması lazım. Beyaz bir tabancası, yani Türkiye'deki Barettalar gibi değil, büyük ve devamlı üzerinde gördüğüm silah vardı. Hüseyin Beyde de silah vardı; MP5 bunlardan büyük bir silahtır; yani makinalı tabanca, bu kadar bir silah. Bir de bana savcı bey dedi ki, "oğlum bak bu koltuğun üzerinde bulunmuş" şimdi koltuğun üzerinde cesetleri çıkarttık, yaralıları çıkarttık. Yani görmedik, görsem alırdım.*

Başkan: Olsaydı görürdüm diyorsun?..

E. Ersoy: *Tabii görmedik; görsem alırdım. Yani, mesela Sedat Beyin silahını aradım..." "... Bir de MP5 dediğimiz silahın bizde olması lazım. O adam kendini bu silahla*

koruyacaksa benim ne işim var yani? "... Yani savanın bana söylediği o. "Şuradan şu bulunmuş bunları gördün mü?" Görmediğimi söyledim.

S. Pişkinsüt: Biz kaza yerine geldiğinizde kapıları açılmış mıydı arabanın?

E. Ersoy: *Hayır biz arabaya öyle müdahale ettik ki, tahmin ediyorum kaza olmuş. Yeni yedi sekiz araba durmuştu.*

S. Pişkinsüt: Tahminin kaç dakika sonra?

E. Ersoy: *Beş dakika değildir. Bir iki dakika, üç dakika yani, o civarda...*

S. Pişkinsüt: Ondan sonra hep basındasınız?

E. Ersoy: *Hayır biz arabayı bıraktık gittik oradan. Yani, en az yarım saat sonra gelmiştir oraya jandarma, polis.*

H. Delikcan: Kimse kalmadı mı arabanın başında.

E. Ersoy: *Hayır kimse kalmadı.*

D. F. Sağlar: Siz oradayken fotoğraf falan çeken oldu mu?

E. Ersoy: *Hayır, o şimdi, mesele benim dikkatimi çekti, biz o arabayı çektik... "Neticede ortada silahlar var. Yani, bu silahları, ama biri getirip oraya koysa... "Ben uyardım. İzmir'de dedim ki, burada durmayalım; Çünkü...*

H. Delikcan: Bir rahatsızlık mı duydun.

M. B. İncetahtacı: Niye?

F. Sağlar: İşte onu sordum. O polisleri...

E. Ersoy: *Şimdi bakın, ben İzmir de yıllarca çalıştım, yani adamı durduracaksınız, belinde silah çıkacak İzmir'de. Bu, İstanbul'da olur, Siverek'te olur, ama İzmit'in yapısı belli. Polisini iyi tanıyorum, yani "Haydi kardeşim sen Bucak'ın adamısın, "çek git kimse demez, diyemez yani. Ben biliyorum.*

Y. Topçu: Size diyor bu lafı?

E. Ersoy: *Bana demiyor efendim, anlattık ya baştan ilk, Cenaze evinden çıktıktan sonra bizi izleyen adamların başına bu gelmiş. Şimdi, biz arabayı terkettikten sonra... Şimdi bir de şu var: Jandarma uzatmalı tutmuş orada tutanağı. "Silahları şurada buldum, burada buldum" diye. Mantıken bir tek susturuculu silah var ya, o arabanın içinde tek ben göremem onu; ama, o buldukları yerlere göre benim görmemem için kör olmam lazım. Adam koltuğun üzerinde MP5 buldum diyor. Koltuğun üzerinden adamı sürükleyerek çıkarıyorum, iki kişi arabanın içine giriyorum nasıl görmeyeceğim onu? Yani, ya ayağımıza takılacak, ya elimize çarpacak, alırız, öbür arabaya koyarız veya deriz yahu, bu silahlar nereden geldi, nedir?*

Y.Topçu: Öyle yaklaşmayın; MP5'i oraya koymakla, koyan adam Sedat Bey'e ne yüklemiş olacak?

E. Ersoy: *Şimdi eğer o MP5 koltuğun üzerinde duruyorsa koyulmuştur.*

Y. Topçu: Kim koydu; ne sağlayacak onunla?

E. Ersoy: Yani *MP5'li belki, 500 metre ileride adam eylem yapacaktı; geldi, arabanın içine bakarken de jandarmanın geldiğini gördü, silahı attı gitti. Bir tek şey eksik orada. O, biz ayrıldıktan sonra arabanın etrafındaki adamların ifadelerini imza altına alamamışlar. Yani, jandarma kaç saat sonra geldi, polis ne zaman geldi. Can pazarı var orada efendim nasıl bırakacaksınız; çünkü, bir arabada da diğeri birisini. Şimdi Balıkesir'e Sedat Bey'i götürdüğümde aşağı yukarı 30-40 civarında gazeteci bir süre sonra televizyoncular geldiler. Doktorlardan bir tanesi ölenlerden biri Abdullah Çatlı'ymış, dedi bana. Dedim o kim? Acaba kamyonda biri mi öldü?*

Yok; arabada ölenlerden biri Mehmet Özbay denen adam dedi; yok, dedim. Kimdir Mehmet Bey? dedi. Ben Mehmet Bey, İstanbullu bir işadamı, Sedat Beyin de arkadaşı, beraber İzmir'den geliyorduk" dedim.

M. B. İncetahtacı: Saat kaçtı efendim?

E. Ersoy: *Kaza diyelim 7 - 7,5'ta oldu. Biz Susurluktan Balıkesir'e geldiğimizde 9 falandı. Yani, demek ki, doktor televizyonda seyretmiş, geldi bana Abdullah Çatlı Ölmüş doğru mu?' dedi.*

Şimdi yok efendim, tabii ki, beni anında takip eden biri olmasa, nasıl birden bire Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olduğunu öğrenivereceklerdi gibi bir yorum, tabii çok mümkün. Takip varmış takip olmasa veya ne bileyim bu insanın ölümünü öğrenmeseler Mehmet Özbay'ı Abdullah Çatlı diye insanlar nasıl tanıdılar?

Y. Topçu: Şimdi siz o hastaneye 20 dakikada gitmiş olabilirsiniz; ama bana göre, sizin kaza anında hastaneye gitme zamanımız arasında geçen süre en az bir saat çünkü, arabayı çektiniz, tabii, urgan buldunuz, adam buldunuz, ondan sonra o kamyonun altından değil mi? O dehşetengiz olaydan arabayı çıkarıp, kapıyı açıp, Sedat Bucak'ı o şeyin altında bulup, çıkarıp, arabaya yerleştirme falan en az 40 dakika, 50 dakika. Yani siz olayın farkında değilsiniz?

ABDULGANİ KIZILKAYA ANLATIYOR

Abdülgani Kızılkaya: *"... Koltukta görünüyorsa (silahlar), o basit bir yer, biz sekiz kişiyiz, fazlada değiliz; çıkarın parmak izlerimizi, sekiz kişiden birisinindir. Tespit edin onun üstüne vurun. İddia ediyoruz bizim değildir diyoruz.*

Sayın Başkan, biz arabaya yetişirken, biz arabayı bir kamyona attık, o arabanın altından çıkardık tamam mı? Arena programından çıktı bizim araba altta. Bizden önce fotoğraflar çekildi.

Biz bunu söyledik. Bunu araştırın. Kim o fotoğrafı çektiyse, o silahları o bıraktı oraya. Bu arabayı... Yanımda üç tane polis var, orada petrolcüler var. Orada bir sürü insanlar toplandı. Biz arabayı halatla bağladık tamam mı? Kocadağ'la Sedat Ağabey'i, arabayı iki metre geri çektik ki, ancak içinden çıkarabildik.

S. Pişkinsüt: Ama, resim önce çekiliyor.

A. Kızılkaya: *Resim önce çekilmiş, bizden önce çekilmiş.*

S. Pişkinsüt: Siz arabayı çekip Sedat Beyleri siz çıkarırken içeride silahı gördünüz mü?

Başkan: Olaylardan kaç dakika sonra oraya geldiniz?

A. Kızılkaya: *Görseydik zaten alacaktık.*

S. Pişkinsüt: Hayır, onu görmediğinize göre, fotoğraf, daha önce çekildi. Yani o sırada mı olmuş?

A. Kızılkaya: *Evet fotoğraf daha önce çekilmiş. Şimdi fotoğrafta araba, kamyonun altında görünüyor..."*

H. Delikcan: Sayın başkan bir şey sorabilir miyim? Sedat Bey arabadan çıkarılırken 'Tabanca silah verin" diye seslendi mi?

Başkan: "Silahımı verin, tabancamı verin" diye bir şey söyledi mi?

A. Kızılkaya: Onu *hastanede söyledi.*

H. Delikcan: Arabadan çıkarken söylemedi mi?

A. Kızılkaya: *Arabadan çıkarken zaten asfaltın üzerine uzattım. Ölsün diye oradan akarken on santimlik bir yere sıkışmıştı. Dedim bunda kemik diye bir şey kalmadı, fazla eziyet etmeyelim. "Şimdi, bu silahlar, bizim olsaydı, diyecektim bizimdir, silahlar bana aittir, silahlardan yatacağım on yıldır; on yıldan da dört yıl yatıp çıkacaktım. Yani emin olsam ki bizimdir, şerefsizim, şimdi diyeceğim ki, bizimdir. Efendim şimdi susturucu* çıkıyor, tabancası çıkmıyor. *Tabancayı çıkarıyorlar; namlusu değişik diyorlar. M-16 mermi var, M-16 yok, kanas mermisi var, kanas yok, yani şimdi dediğim gibi eğer kesin bilsem o silahlar Sedat Ağabeye aittir;* onun *haberi olmadan burada diyeceğim ki, benimdir, cezasını da yatıp çıkacağım..."*

MUSTAFA ALTINOK ANLATIYOR

M. Altınok: Bu *silahları hiç görmedim, inanın görmedim; yani asla görmedim herhalde. Tabii kendi silahları vardı, beylik silahları vardı, Hüseyin Beyin silahı vardı, Mehmet Özbay'ın silahı vardı. Sedat Bucak'ın silahı vardı.*

Y. Topçu: Senin görmedim dediğin MP-5 mi?

M. Altınok: *Hayır öyle bir silah görmedim ben.*

Y.Topçu: Onu mu diyorsun görmedim diye.

M. Altınok: *Evet.*

N. İlgün: Kendi silahları dışında hiç bir silah...

M. Altınok: *Hiç bir silah görmedim.*

Başkan: Kendi silahlarını da mı görmedin?

M. Altınok: Kendi *silahlarının dışında diyorum.*

Başkan: MP-5'leri görmedin...

M. Aytınok: *Görmedim.*

Başkan: Peki olsa görür müydün?

M. Altınok: *Olsa görürdüm herhalde.*

Başkan: Arka koltuğa sen...

M. Altınok: *Çıkardı, zaten, bir sürü olaylar olmuş, insanlar ölüyor. Hüseyin Beyi çıkardık, Hüseyin Beyin üzerine kasa gelmiş. Sedat Bucak hiç görünmüyordu, ortada yoktu, eli görünüyordu sadece bunlarla uğraşırken. (Neden tutuklu olduğu sorulunca) Biz de anlamış değiliz bunları, medyanın bir sürü şey çıkarması. Mesela benim hakkımda bir yazı yazmışlar, 1989'da Şanlıurfa'da olduğum halde, Sedat Bucak'ın korumalarının hepsi mimli; kalkmış 11 kişi nezarette rüşvet almışım güya ben? Nasıl alabilirim, 1989'da Yabancı şubesi korumaları rüşvet alacak. Buna benzer bir sürü mesnetsiz şeyler uydurmalar... Abdullah Çatlı'yı Abdullah Çatlı olarak tanısam, orada bir sürü delilleri...*

Beni polis hiç sanık yerine koymadı. Yani bizi medya hapsetti buraya ben bunu biliyorum.

F. Sağlar: Bu özel hareketçiler suistimal yapmaya çok müsait midir, adları hemen karıştı, sizin adınız demiyorum. Yani işte, yok uyuşturucu kullanıyor, fidye alıyorlar filan diye?

M. Altınok: *İnanmıyorum; zaten böyle şerefsizce bir işimiz olmadı, olamaz da arkadaşlarımın*

F. Sağlar: Senin için demiyorum; yani, genel olarak böyle bir yargıyı yapmaya çalışıyorlar.

M. Altınok: *Zaten aslında, bu işler, devlet... Yani yüksek görevli insanların destek verdiği şeyler. Şimdi örgütlenme var; Dev Sol olsun. Yani, bu onların işine gelmiştir. Burada bizi devlet yalnız bırakıyor...*

ENVER ULU ANLATIYOR

Başkan: Silahlar nasıl çıkmış mesela arka koltukta iki tane MP-5 denilen silahlar.

E. Ulu: *Silah milah görmemiştim daha, o ana kadar görmemiştim silah.*

Başkan: Arabadan aldın mı o eşyaları?

E. Ulu: *Hemen hemen hepsine yardıma oldum. Çünkü, arabanın altında olduğu için, kasanın altında olduğu için ön taraftakileri çıkartmamız mümkün olmadı.*

Başkan: Peki o aradan çıkarken, alırken yere, yani o silahları, susturucuları filan görmedin mi?

E. Ulu: *Yok kesinlikle görmedim, kendi silahları var.*

HANDE BİRİNCİ

(7.1.1997 Tarihli İfadesinde)

"Tarık Ümit'in kızı olduğunu, babasının en son 2 Mart 1995'de Yaman Hakkı ile görüştüğünü, Yaman Hakkı'nın Kıbrıs Bankası'ndaki Müdür olduğunu ve babası ile bu bankaya ortak bulunduklarını, bankanın başka ortakları olup olmadığını bilemediğini, babası Tarık Ümit'in 3 Mart 1995'te İstanbul Erenköy Divan Pastanesine gitmiş olduğunu, babasının bu pastaneye gittiğini oradan çalışan garsonlardan öğrendiğini, babasının burada Ziya ve Ayhan isimli iki polis memuru ile buluştuğunu, bunu da jandarmada JİTEM'ci Astsubay Ahmet Altıntaş'tan öğrendiğini, bu iki polis memurunun İbrahim Ağabey seni evde bekliyor oraya gideceğiz dediklerini öğrendiğini, Babasının otomobilinin Silivri'de bulunduğu yere gittiğini, jandarmanın araştırmaya başladığını ve aracın plakasının sahte olması üzerine Jandarmaca bir süre alıkonulduklarını, daha sonra Kadıköy

Cumhuriyet Savcılığı'na giderek babasının hayatından endişe duyduğu için müracaatta bulunduğunu, babasının serbest ticaretle meşgul olduğunu, Kıbrıs'taki bankanın ortağı olduğunu, son zamanlarda tek uğraştığı işin bu olduğunu, Almanya'da yaşayan bir ablası bulunduğunu, babası Tarık Ümit'in kaybolmasından hemen sonra Mehmet Eymür'ün kendisini telefonla aradığını ve iki kardeşini de İstanbul'a gönderdiğini, babasının kaybolmasından Korkut Eken'in rolü bulunduğunu ifadeye gittiğinde bunu belirtmesini söylediğini, Mehmet Eymür'ün de, Korkut Eken'in de babasının arkadaşı olduklarını, Jandarma JİTEM'den Astsubay Ahmet Altuntaş'ın Tarık Ümit ile ilgili bir çalışma yaptığını ve Avşar Kaderoğlu ismini sorduğunu, böyle bir şahsı o ona kadar hiç duymadığını, kendi duyumlarına göre babasının iki polis memuru ve İbrahim Şahin tarafından Abdullah Çatlı'ya teslim edildiğini ve bir daha Tarık Ümit'in piyasaya çıkmadığını; Korkut Eken ile İstanbul Feneryolu'nda 10 dakika kadar görüştüğünü ve bu görüşmede Eken'in kendisine babasının yurtdışına bir göreve yollandığı söylediğini, Mehmet Eymür'ün yolladığını kişilerin kendisine babasının Korkut Eken'in isteği üzerine özel harekatçılara kaçırıldığını ve sorgulandığını söylediklerini, bu konu ile ilgili olarak Mehmet Ağar'ın ilgisinin olduğunu ve bu isimleri Cumhuriyet Savcılığına vermemesini söylediğini, ancak bu isimleri savcılığa verdiğini, Tarık Ümit'in son aylarda ortalığın epeyce karışık olduğunu, zaman gelince bazı şeyleri anlatacağını ancak henüz vakti gelmediğini kendisine söylediğini, arada laf çıkartan insanlar var dediğini babasından işittiğini, Tarık Ümit'in Cihangir'deki yazıhanesinin Korkut Eken tarafından telefonla arandığını ve Korkut Eken'in telefona cevap veren çocuğa, " o bizi sattı biz de onu satacağız" deyip telefonu kapattığını, bunu yazıhanedeki çocuktan işittiğini, bu telefon olayının babasının kaybolmasından önce olduğunu, Korkut Eken ve Mehmet Ağar'ın mal varlıklarının araştırılması gerektiğini, basının kaybolmasının Silivri Jandarmasınca yapılan bir soruşturma ile kaldığını, Abdullah Çatlı'yı Mehmet Özbay ismiyle tanıdığını, Mehmet Ağar'ı da şahsen tanımadığını, Emniyetten Hiram Abas, Mehmet Eymür ve Korkut Eken'i tanıdığını, Astsubay Ahmet Altıntaş'ı JİTEM

mensubu olarak tanıdığını ve ilk defa babasının kaybolması olayında tanıştığını, Kıbrıs Bankasındaki ortak Yaman Hakkı'nın kendisine babası Tarık Ümit'in bankada hissesi olmadığını söylediğini ancak elinde hisse dağılımı olan evrak bulunduğunu ve babasının bankaya ortak olduğunu ve kaybolmadan evvel en son gündüz Tarık Ümit'in Divan Pastanesinde Hakkı beyle görüşmüş olduğunu, Babası Tarık Ümit'in son zamanlarda emniyet tarafına ters düşmüş olabileceğini çeşitli kuşkularının olduğunu, İbrahim Şahin ile şahsen hiçbir tanışıklığı olmadığını, bildiği kadarıyla babası Tarık Ümit'in uyuşturucu ticaretiyle bir alakasının bulunmadığını, Dündar Kılıç isminden babasının hiç bir zaman bahsetmediğini, Alaattin Çakıcı, Tevfik Ağansoy, Behçet Cantürk, Ömer Lütfi Topal, Sami Hoştan ile Tarık Ümit arasındaki direkt ya da endirekt ilişkiler konusunda herhangi bir duyumunun olmadığını zaten kendisinin son 2 yıldır İstanbul'da oturmadığını, Yaşar Öz'ün Düzce'den babası Tarık Ümit'in çocukluk arkadaşı olduğunu, Yaşar Öz ile Tarık Ümit'in bir iş ilişkisinin olmadığını, Tarık Ümit'in uyuşturucuya karşı bir insan olarak bildiğini, Yaşar Öz'ün uyuşturucu ticareti ile ilgisinin olup olmadığını bilmediğini" belirtmiştir.

İBRAHİM ŞAHİN
(Özel Hareket Dairesi Eski Başkan Vekili)
7.01.1997 tarihli ifadesinde;

1956 Tokat doğumlu olduğunu ve 1982'nin sonunda Özel Harekâtın kurucularından birisi olduğunu, Tarık Ümit ile İstanbul Emniyet Müdürlüğünde çalışırken tanıştığını, Tarık Ümit ile dost olduklarını;

Tarık Ümit'in kendisinin iki kez ziyaretine geldiğini, Tarık Ümit'in kaybolduğu 1995 yılı 2 Mart'ında kendisinin polis memuru Ayhan Akça ve Mehmet Ağar ile birlikte Diyarbakır'da olduklarını, Tarık Ümit'in öldürülüp öldürülmediğini bilmediğini, ancak Tarık Ümit'in uyuşturucu kaçakçılarının polis ve devlete yakalattığını, Tarık Ümit ile 1991 - 1992 yıllarında tanıştığını ve o gün.den beri devamlı ölüm korkusu içinde olduğunu, bu durumu Tarık Ümit'in kendisinden duyduğunu, bir de Tarık Ümit'in Kıbns'ta ban-

ka açtığını kendisine söylediğini, Topal cinayeti ile ilgili olarak polis memurları Ayhan Akça; Oğuz Yorulmaz ve Ercan Ersoy'un özel harekâtçı olmadığını, diğer ikisinin Özel Harekâtçı olduğunu Oğuz Yorulmaz'ın 1996 yılı Ocak Şubat aylarında Ankara'dan ayrıldığını, bu polis memuruyla, ayrıldıktan sonra hiçbir şekilde görüşmesinin olmadığını, hele Ercan Ersoy'la hiç olmadığını, zaten Ercan Ersoy'un özel harekâttan çıkarıldığını, 28 Ağustos 1996'da Emniyet Genel Müdürü Yardımcısı Halil Tuğun kendisini çağırdığını ve İstanbul'da alınan bu memurları alıp getirmesini kendisine söylediğini,

İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'ın da kendisini telefonla aradığını ve bu talimatı verdiğini, İstanbul Çamlıca turnikelerinde memurları teslim aldıklarını ve Ankara'ya döndüklerini, döndükten sonra Halil Tuğ ve İçişleri Bakanına bilgi verdiklerini, getirilen şahısların ifadelerini aldıktan sonra serbest bıraktıklarını, İstanbul'dan tutanakla teslim aldıklarını, tutanakta şahısların bir ihbar neticesinde alındıkları ve herhangi bir iliyet bağına rastlanmadığı ve olayla ilgileri olmadığından bahsedilerek teslim edildiği belirtildi, Ankara'da bu şahısların yazılı ifadelerinin ve gösterdikleri şahitlerin de ifadelerinin alınarak salıverildiklerini, bu polis memurları ile birlikte iki sivil Sami Hoştan ve Ali Fevzi Bir'in de teslim alındığı ve ifadelerinin alınmasından sonra bunlarında serbest bırakıldıklarını, Mehmet Ali yaprak ile bir ilişkisinin bulunmadığını ve bu şahsı tanımadığını, Tarık Ümit'in kızı Hande'yi tanımadığını ve hiç görmediğini, Tarık Ümit olayının soruşturmasını yapan jandarma astsubayı ile telefonda görüştüğünü ve özel harekatçı Ayhan Akça'nın alınmasının yanlış olduğunu ve bırakılmasını söylediğini, resmi olarak istenildiği takdirde Ayhan Akça'yı verebileceklerini de söylediğini, Tarık Ümit olayı ile ilgili olarak Mehmet Eymür'ün kendisine telefon ettiğini ve Tarık Ümit'in kendilerince alınmadığını söylediğini, kendisi de mümkün olmadığını, almaları için sebep olmadığını söylediğini, Abdullah Çatlı'yı tanımadığını, Özel Harekatta görevli polis memurları nereye tayin olurlarsa olsunlar mutlaka Özel Hareket Daire Başkanlığının görüşünün alınması gerektiğini, Sedat Bucak'a koruma olarak verilen memurlarla

ilgili olarak kendilerinden bir görüş sorulmadığını, normalde sorulması gerektiğini, Ayhan Akça'nın evvelce kendisine korumalık yaptığını, Ayhan Akça ile kurye Dilek Örnek ilişkisini Ayhan Akça'nın açığa alınmasından sonra öğrendiğini, 1988den beri Ayhan Akça ile birlikte çalıştıklarını ve hem kendisinin hem de Ayhan Akça'nın Tokatlı olduğunu ve hemşehri olduklarını ve güvendiği bir elemanı olduğunu, doğuda, zaman zaman operasyonlar, bölgedeki MİT sorumlusu personel ile bilgi alışverişi yaptıklarını, operasyon öncesi MİT yetkililerinden bilgi aldıklarını, sadece esrarı tanıdığım, diğerlerini, bilmediğim, narkotik şubelerin kırsal alanda operasyon tecrübelerinin bulunmaması nedeniyle kendilerinden yardım istediklerini ve kırsal alanda pusu atma işlerini yaparak narkotiğe yardıma olduklarını, uyuşturucu sevkiyatı ile PKK'nın bağlantısının olduğunu, nihai olarak kendilerinin operasyon mensubu olduklarını, 1993 yılından beri Özel Hareket Daire Başkanlığı görevim vekaletten yürüttüğünü, Özel Harekatta 7 bin civarında personel olduğunu, özel harekatın lekelenmemesi için elden gelen gayretin gösterildiğini ve uygunsuz hali görülenlerin hemen özel harekattan çıkarıldığını, özel harekatın yaptırılması için memurlarının MHP'lilerden seçildiği yolunda söylentiler yayıldığını ve bunun gerçekle bir ilgisi olmadığını, PKK ile mücadele de özel harekatın başarılı olduğunu ve bu nedenle PKK örgütünce kendilerine saldırıldığını, bugüne kadar 6700 kişilik özel harekat kadrosundan, işledikleri suçlar nedeniyle sadece 28 kişinin ihraç edildiğini, özel harekatın kuruluşu Özel Harp Dairesinin kendilerine kurslar verdiğini, PKK ile yürütülen mücadelenin bir gerilla savaşı olduğunu, Askerin operasyonlarla giderken yanlarında polis timi istediklerini, özel timci polisleri Ankara'ya getirdiği için açığa alındığını, Sedat Bucak'ın kaza geçirmesi üzerine İstanbul'u telefonla aradığını ve Sedat Bucak'ın durumunu sorduğunu, Sedat Bucak'ı tanıdığını ayrıca Güneydoğuda bütün aşiret reisleriyle yakın ilişkilerinin bulunduğunu bu insanların özel harekata yardımcı olduklarını Sedat Bucak'ı sağlığını merak ettiği için aradığını, İstanbul Emniyet Müdürlüğünü de aradığını ancak Balıkesir'i aramadığını, Behçet Cantürk öldüğü zaman sevindiklerini, Behçet Cantürk'ün Özgür Gündem

Gazetesinin %30 hissedarı olduğunu, PKK'ya en büyük mali ve lojistik desteği sağladığını söylediğini, bu operasyonu kimin yaptığını bilmediğini, Savaş Buldan'ın da PKK'ya destek verdiği kanaatinde olduğunu, Buldan'ların doğuda aşiret olarak bu örgüte yardım ettiklerini, Ömer Lütfi Topal hakkında böyle bir duyumu olmadığını, Ömer Lütfi Topal'ın öldürülmesinde para ve menfaat ilişkilerinin bulunabileceği kanaatinde olduğunu, Ömer Lütfi Topal cinayeti ile Özel Harekatın karalanmaya çalışıldığını, Uzi silahının özel harekatta kullanıldığını, profesyonelce işlenmiş olan bu cinayette Uzi silahı bırakılarak adeta bir mesaj verilmek istenildiğini, bu Uzi silahının özel harekattaki silahlardan olmadığını zaten numarasının da silinmiş olduğunu, Abdullah Çatlı'yı tanımadığını, 1995 yılında Çatlı ile oturup konuştuklarını ancak Çatlı olarak değil Mehmet Özbay olarak tanıdığını, hatta soyadını bile bilmediğini, kazadan sonra öğrendiğini, Ankara'da Sedat Bucak'ın yazlıhanesinde görüştüğünü işadamı ve tekstilci olduğunu kendisine söylediğini, bir - iki defa da İstanbul'da görüştüklerini, emniyette silah uzmanı sertifikası verilmesi gibi bir uygulama olmadığını, Korkut Eken'in Balıkesir ve Menteş kurslarında özel harekata öğretmenlik yaptığını, bunun dışında özel harekatla hiçbir ilişkisinin bulunmadığını, Hüseyin Kocadağ ile ilk Özel Harekat Şubesinde beraber çalıştıklarını, bir kadınla ilişkisi olduğu gerekçesiyle meslekten ihraç edildiğini ve Danıştay Kararıyla tekrar mesleğe döndüğünü ve Hakkari Özel Harekat Şube Müdürü olarak tekrar başladığını, Ömer Lütfi Topal cinayeti ile ilgili İstanbul'a gidişinde Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel'in Ankara'da olmadığını ve görevi Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğdan aldığını, özel harekatın, istihbarat için adam kullanmadığını, özel harekatta da böyle bir istihbarat birimi olmadığını, Bucak aşiretinin tamamının gönüllü köy korucusu olduklarını ve para almadıklarını, devletten para alan Bucak aşireti ile ilgili korucu sayısının 50'yi geçmediğini, operasyon bölgelerinde arazi şartlarını iyi bilen 3 - 5 koruyucu da beraberine alabildiklerini, bunların sadece yol gösterici olduklarını,

Tarık Ümit'in kaçırılması olayı ile ilgili olarak, Mehmet Eymür'ün kendisini telefonla aradığını, kendisinin Yenima-

halle'ye giderek Mehmet Eymür ile yemek yiyip görüştüğünü, Mehmet Ağar'ın bu konuda kendisine bir şey söylemediğini, Mehmet Eymür ile Tarık Ümit'in kaçırılması olayını da konuştuklarını, Mehmet Eymür'ün kendisine Tarık Ümit'i Ayhan Akça ve Ziya Bandırmacıoğlu'nun götürdüğünü ve Abdullah Çatlı'nın elinde olduğunu söylediğini, kendisinin de Ayhan Akça'nın Diyarbakır'da bulunduklarını, Diyarbakır'da olan bir insanın İstanbul'da Divan Pastanesinde Tarık Ümit'i kaçırmasının mantık dışı olduğunu söylediğini, Mehmet Eymür ile yaptığı görüşmede Mehmet Eymür'ün Tarık Ümit'i, Abdullah Çatlı bıraksın, ya da bıraktırın, ben teminat veriyorum, bir daha Tarık Ümit Abdullah Çatlı'nın işlerine karışmayacak yahut o alana girmeyecek" dediğini, kendisinin de Tarık Ümit'in nerede olduğunu bilmediğini, Özer Harekat Daire Başkanlığının herhangi bir kişiyi alıp soruşturma hakkının bulunmadığını, Özer Çiller ile münasebetinin bulunmadığını, Özer Çiller ile münasebetinin bulunmadığını, hayatında Özel Çiller'i görmediğini" belirtmiştir.

HABİB ASLANTÜRK

28.01.1997 tarihli ifadesinde;

"1971 doğumlu ve ilkokul mezunu olduğunu, Abdullah Çatlı'nın Sultan Tekstil firmasının muhasebe işlerinde çalıştığını, Abdullah Çatlı'yı Mehmet Özbay olarak bildiğini, Sultan Tekstil'e 1994 yılı Ağustos ayında girdiğini, Şubat ayına kadar burada çalıştığını ve daha sonra BAYSA şirketinde çalışmak üzere kendisinin BOTAŞ'a gidip - gelmekle görevlendirildiğini, kendisi ile birlikte Turgay Maraşlı'nın da bulunduğunu, Mehmet Özbay'ın şoförlüğünü de yaptığını, Mehmet Özbay (Abdullah Çatlı)'ın Batı Trakya'da Türk asıllı milletvekili Sadık Ahmet ile samimi olduğunu, ayrıca Sedat Bucak ile de Çatlı'nın gelip gittiklerini, Mehmet Özbay ile 3-4 defa Ankara'ya geldiklerini, Yüksel İnşaata ve Sedat Bucak'a bir defa uğradıklarını, Mehmet Özbay'a çevresindekilerin Büyük reis diye hitap ettiklerini, Haluk Kırcı'nın ithalat - ihracat müdürlüğünü yaptığını, Mehmet Öbay'ın BOTAŞ'tan aldığı işe Mehmet Baydar ile ortak olduğunu, Meh-

met Hadi Özcan'ı da BOTAŞ'ta bir kez gördüğünü, Haluk Kırcı'nın da 2 kez BOTAŞ'a geldiğini gördüğünü, korkut Eken'i BOTAŞ'ta hiç görmediğini, BOTAŞ'ta çalıştığını sonradan gazetelerde öğrendiğini, Mehmet Özbay (Abdullah Çatlı)'ın İstanbul Florya'da evi olduğunu, kendisinin BMW otomobile bindiğini hanımının Hondo, kızının Suziki otomobili olduğunu, şirketleri bulunduğunu bu genç yaşta bu kadar serveti nasıl elde ettiğini zaman zaman kendi aralarında arkadaşları ile düşünüp konuştuklarının vaki olduğunu, Mehmet Özbay'ın eğlenceye düşkün olduğunu, İstanbul Yeşilköy'de Balıkçı Hasan'a, Orfoz Restaurant'a, Etiler'deki barlara ve benzeri yerlere gittiklerini, Mehmet Özbay'ın iki tane telefonu olduğunu ve 5- 6 tane de kartı olduğunu, kendi üzerine Mehmet Özbay'ın 2 kart aldırdığını, ayrıca şoför Çetin Babayiğit adına aldırmış olduğu iki tane de telefonun olduğunu, bu telefonları da kendi üzerine devraldığını, ancak telefonlardan birisinin devamlı Mehmet Özbay tarafından kullanıldığını, kendisinde olan telefonun da Mehmet Özbay ile irtibat sağlamak için bulunduğunu, Mehmet Özbay'ın şirketlerinden Sultan Tekstil'in durumunun iyi olduğunu, hatta bir ara kredi almak istediklerini, ancak ithalat – ihracat koşullarına uymadığı için alamadıklarını, Haluk Kırcı'nın Sultan Tekstil'de çalıştığı zaman başka bir isim kullanmadığını ve herkesin onu Haluk Kırcı olarak bildiğini, Abdullah Çatlı ile Gonca Us'un birlikte yaşadıklarını, Abdullah Çatlı ile Sami Hoştan'ı Abdullah Çatlı'yı telefonla arayıp aramadığını bilmediğini, onu sekretere sormak gerektiğini, Abdullah Çatlı ile Ömer Lütfi Topal'ı birlikte hiç görmediğini ve bilmediğini" belirtmiştir.

ABDULLAH ÇETİN

28.01.1997 tarihli ifadesi

"1962 Tokat doğumlu olduğunu, 1983 yılı Mart ayında Abdullah Çatlı ile Almanya'da tanıştığını, kendisinin paralı asker (lejyoner) olduğunu, Nijerya, Fas, Etiyopya, Çat gibi ülkelerde paralı askerlik yaptığını, Fransız ordusu emrinde de çalıştığını ve oraya kendisini Abdullah Çatlı'nın gönderdiği, Çatlı ile tanışmasının tesadüf olduğunu, Çatlı'nın çev-

resindekilerin Çatlı'ya reis diye hitap ettiklerini, Almanya'da Duesseldorf, Köln, Özerlon şehrinde bazı kahvehaneler olduğunu ve bunlara kurye olarak evrak götürüp getirdiğini ve Çatlı'nın bu suretle güvenini kazandığını, Abdullah Çatlı'yı en son 1991 yılında Ankara'da Mülkiyeliler Birliğinin arkasında bulunan Karadeniz Kahvesinde gördüğünü, 1991 den 1993 yılına kadar Güneydoğu Anadolu'da çalıştığını, Cem Erseverin komutasındaki birliklere destek sağlamakla görevli olduklarını ve 15'er kişilik gruplar halinde görev yaptıklarını, dağdaki görevlilerin istihbarat çalışması yapmak olduğunu, doğrudan JİTEM ile bağlantılarının olmadığını kedilerine yöredeki köy halkından bilgi toplamak görevinin verildiğini, Ahmet Cem Erseveri bir kez gördüğünü, Güneydoğudaki bu göreve kendisini Çatlının gönderdiğini, 1992 yılında Mayıs ayında Azerbaycana gittiğim ve Gencedeki kampta kaldığını C-4 plastik patlayıcıların Hors Grenmayer adlı şahıstan temin edildiğini, bu şahsın Azerbaycanda etkisinin çok olduğunu, Uğur Mumcu suikastını gerçekleştirenlerin de Azerbaycandaki kampta eğitildiklerini, ancak bu şahısları ismen tanıyamayacağını, bunlardan birisinin Jefi Kamhi'ye suikast düzenleyenlerden birisi olduğunu ve kişiyi teşhis edebildiğini, Bunun 1.78 boyunda, esmer dalgalı saçlı, sakallı bir insan olduğunu, ancak ismini bilemeyeceğini, Azerbaycandaki kampa eğitim amacıyla gelenlerin isim vermediklerini, Azerbaycanda ayrıca kenevir tarlalarının korunmasında da görev aldığını, 27 Eylül 1995te Manukyan olayında C-4 plastik patlayıcısının kullanıldığını bildiğini, Abdullah Çatlının kendilerini kullandığını, Çatlı ile yurtdaşı operasyonlarda bulunmadığını, Haluk Kırcıyı tanımadığını, Uğur Mumcunun evinin bulunduğu mahalle ile ilgili olarak istihbarat çalışmasının kendisi tarafından yapıldığını ancak eylemi kendisinin yapmadığını, ancak eylemi yapanların eğitim verdikleri şahıslardan olduğunu, araç altında eğitim verilen 3 kişi olduğunu ve bunların birisinin Jefi Kamhi'ye suikast düzenleyenlerden birisi olduğunu teşhis ettiğini, Güneydoğu'dan geldiğini, çünkü buralarda dönümcülerce kenevir tarlaların olduğunu", belirtmiştir.

ARZU YAMAN

22.01.1997 tarihli ifadesinde,

21 Ocak 1968 Kuşadası doğumlu olduğunu, Susurluk'ta meydana gelen kazada ölen Gonca Us'un üvey kardeşi olduğunu, bu nedenle bilgisine başvurulduğunu, kazada ölen Abdullah Çatlı'yı halen resmen evlenmek üzere olduğu ve dört yıldır birlikte yaşadığı erkek arkadaşı Ahmet Baydar vasıtasıyla 3.5 sene evvel ve Mehmet Özbay olarak tanıdığını, bundan 1 - 2 ay sonra Mehmet Özbay ile kızkardeşi Gonca Us'un tanıştıklarını, birlikte dörtlü olarak yemeği çıktıklarını, gezdiklerini, Abdullah Çatlı olduğunu bilmediklerini, bir süre sonra kardeşinin Can Apa ile evlendiğini ve Mehmet Özbay'dan ayrıldığını, evliliği bozulunca tekrar Mehmet Özbay ile birlikte olduğunu kendilerine duyurmadığını, gizli tuttuğunu, Ahmet Baydar'ın Mehmet Özbay ile sadece arkadaş olduğunu, ortaklıklarını kendisinin bilmediğini, kendisinin Mehmet'i medyada tanıtılandan çok farklı bir şekilde tanıdığını iyi bir dost olarak tanıyıp sevdiğini, çok para harcamadığını, Mehmet'i Sultan Tekstil'in sahibi olarak tanıdığını, Meral Hanımla evli olduğunu bilmediğini, kardeşini son gün evden kimin aldığını bilmediğini, annesinin de bilmediğini çünkü annesinin iki gün Çeşme'ye gittiğini ve kardeşinin evde yalnız olduğunu bildiğini," belirtmiştir.

ABDULLAH KEDEROĞLU

23.01.1997 tarihli ifadesinde,

1951 Nevşehir doğumlu olduğunu, jeofizik mühendisi olmasına karşın, 3 ay MTA'da stajerlik dışında, 1977 yılından beri İstanbul'da ticaretle uğraştığını, İstanbul'a 1969 yılında öğrenci olarak geldiğini, öğrencilik yıllarında çeşitli derneklerde görev aldığını, halen İstanbul'da bulunan Nevşehir'le ilgili derneğin 2. başkanı, Nevşehir Spor'un yönetim kurul üyesi, Kadıköy Diyanet Vakfı'nın yönetim kurulu üyesi ve Taksim Camii yaptırma Vakfının üyesi olduğunu, siyasi parti olarak önceleri MHP de, 12 Eylülden sonra uzun süre ANAP'ta aktif görev aldığını, şimdi ise DYP İstanbul İl Yönetim Kurulu Üyem olduğunu, son olaylarda ismi geçenlerden iki kişiyi: Abdullah Çatlı ve İbrahim Şahin'i

yakından tanıdığını Abdullah Çatlı'yı hem Nevşehirli olması, Hem de 12 Eylül'den sonra kaçak durumunda olduğunu, 12 Eylül öncesinde Ocak başkanlığını bırakınca İstanbul'da kaçak olduğunu gazeteler yazıncaya kadar bir süre İstanbul'da Sirkeci'de ticaretle meşgul olduğunu, kaçak olduğu duyulunca ortadan kaybolduğunu, yurtdışına gitti dendiğini, bir süre sonra kendisini yurtdışından aradığını, "Türkiye'de ne var ne yok?" gibi sorular sorduğunu, ondan sonra da bir daha aramadığı için irtibatların koptuğunu, yaklaşık 4 - 5 yıl önce tekrar telefonla kendisin aradığını, Türkiye'ye gelip gittiğini söylediğini, kendisinin aradığını, kendisinin onu arayabileceği bir numarası olup olmadığını sorduğunda, yok ben seni ararım dediğini, ondan sonra yaklaşık bir yıl aramadığını, bir gün hatırlayamadığı bir tarihte yapılan Yozgatlılar ve Kırşehirliler gecesinde otururken yanına geldiğini, o gün Çatlı'nın gözlükleri olduğunu, kendisinin şaşırıp heyecanlandığını, sohbet ettiklerini, Türkiye'ye gelip gittiğini, birgün temelli geleceğine kendisine söylediğini, ondan sonra bir ya da iki kere daha kendisini telefonla aradığını, son iki yıldır ise hiç aramadığından emin olduğunu, çünkü bu iki yılda kendisinin Hacca ve Umreye gittiğini ve gidiş ve dönüşlerinde arar diye umduğunu, aramadığını, eğer arasaydı mutlaka hatırlayacağını, Çatlı'nın bir huyunun da sevdiği insanlara yük olmayı sevmemek olduğunu, belki o yüzden kendisini sevdiği için çok aramadığını, aramadığını, yüzyüze görüştükleri gecede kendisini biraz tedirgin gördüğünü, ne iş yaptığını sorduğunda, sadece ticaret yaptığını söylediğini, fazla açıklama yapmadığını, Çatlı ile İbrahim Şahin'in tanıştıklarını gazeteler yazınca öğrendiğini, daha önce bilmediğini; İbrahim Şahin'in Kozaklı'dan sonra tayinen İstanbul'a geldiğini ve kendisini aradığını 2. Şubede görev yaptığını söylediğini, kendisinin Şahin'i ziyaret ettiğini, İbrahim Şahin'in de kendisine ziyarete geldiğini, kendilerinin İstanbul'da, 3 erkek kardeş ve 2 amcaoğlu olarak Halkalı Gümrüğü'nün içinde bir tır garajlarının olduğunu, garajın içinde lokanta ve kahvehane, büfe vs. tesisleri bulunduğunu, Kaderoğlu Ticaret adında faaliyet gösteren ve Procter and Gamble'ın hammaddelerini temin eden, asit borik ve sodyum perporat satan bir firmaları olduğunu,

yine İstanbul Avcılar Ambarlı'da 10 dönümlük bir çay bahçesi işlettiklerini, kendisi, Kadıköy Suadiye'de oturduğu için orada da kendisine ait bir bürosu olduğunu, bu büroda bir arkadaşıyla beraber hurda ithalatı yaptıklarını, İbrahim Şahin'in bir müddet sonra telefonla kendisini arayarak, görevinin değiştiğini, Özel Harekat Daire Başkanı olduğunu, o nedenle İstanbul'dan ayrılacağını söylediğini ve kendilerine polisleriyle beraber ziyaretine geldiğini, kendisiyle yaklaşık 8; 10 kez telefon görüşmesi ve birkaç yüzyüze görüşmeleri olduğunu, son olaylardan sonra kendisinin Şahin'e telefon ederek neler oluyor diye sorduğunda, Şahin'in kendisine birileri bizimle uğraşıyor, bizim veremeyeceğimiz hesabımız yok, biz de uğraşıyoruz dediğini, daha sonra aradığında yerinde bulamadığını, görevinden alınmış olduğunu öğrendiğini, yine senesini hatırlayamadığı birgün işyerlerinde otururken, kendisinin bir küçüğü amcaoğlunun kendisine "Avşar'ı polisler sık sık arıyor, bir şey var herhalde" dediğini, bir başka gün Halkalı'daki işyerine gittiğinde genç birisinin amcaoğluyla yemek yediğini gördüğünü, kim olduğunu sorduğunda amcaoğlunun kendisine "bu Avşar'ı alıp bırakmış, şimdi de her hafta geliyor ve Avşar'ı soruyor" dediğini, adamla tanıştığını ve sohbet ettiklerini, o kişinin kendisinin istihbaratçı olduğunu ve Avşar'ı arama sebebinin: Kaybolan Tarık Ümit'in telefonunda son numara Avşar'ın cep telefonu çıkması olduğunu.

Tarık Ümit'in son kez Avşar'ın cep telefonundan aranmış olduğunu, bunun üzerine kendilerinin onları takibe aldıkları, bir hafta, on gün telefonlarının dinlenmiş olduğunu ancak sonunda onların temiz insanlar olduğuna kanaat getirdiklerini, Avşar'ı 2-3 gün götürüp tuttuklarını, Avşar'ın kendilerine yardıma olduğunu, telefonuyla kimlerin konuştuğunu söylediğini; bu istihbaratçı başçavuşun giderken "benden size tavsiye: bu adamlarla fazla içli dışlı olmayın, *bunlar hakkında dedikodular var. Bende onu araştırıyorum" dediğini, ayrıca ne yapayım diye sorulduğunda başçavuşun "kardeşin Ataköy'de bekâr evinde kalıyor, hiç olmazsa bir süre yanına evine götür" dediğini, bunun üzerine kardeşini sıkıştırdığını, kardeşinin kendisine Ağabey, polis Ziya'nın telefonumu istedi, bende verdim, sonra jandarma beni*

gözaltına aldı' dediğini, Halkalı'daki işyerinin kalabalık bir yer olduğunu, oraya sık sık istihbaratçı ve narkotikçi polislerin geldiğini, onlara telefon lususunda yardıma olduklarını, bundan sonra kardeşini bir ay kendi evine götürdüğünü ve ikaz ettiğini, Ayhan Akça isimli polisin kendi kiracısı olmadığını, gazeteler yazınca araştırdığını ve Ayhan Akça'nın 2-3 ay önce kızkardeşinin kiracısı olduğunu öğrendiğini, ayrıca; işyerine gelen başçavuş'un resmi değil sivil giyimli bir asker olduğunu hatırladığını, son olaylarda ismi geçen Haluk Kıra'yı tanımadığını, sadece ismini duyduğunu, Korkut Eken'i de araba verdiklerini" belirtmiştir.

CEMALETTİN ÜMİT

30.01.1997 tarihli ifadesinde;

1929 Düzce doğumlu olduğunu, Operatör doktor olarak İstanbul Alman Hastanesinde çalıştığını,

1995 yılında 3 Martı 4 Mart'a bağlayan gece saat 1.5'ta kendisine bir telefon geldiğini, Yeğeni Tarık Ümit'in arabasının Trakya Çerkezköy civarında bir yerde terkedilmiş olarak bulunduğunun o telefonla kendisine bildirdiğini, bunun üzerine olay mahalle gittiğini, arabayı hiç hasar görmemiş, terk edilmiş ve kapısı açık olarak bulduğunu ve hemen durumu jandarmaya haber verdiğini, jandarmayla birlikte olay yerine tekrar geldiğini, zabıtların tutulduğunu, arabayı ertesi gün gelip almasını, bu arada jandarmanın arabanın Tarık Ümit'e ait olup olmadığını tespit etmesi, kendisinin de anahtar bulması gerektiğini, yapılan araştırmada aracın plakasının sahte olduğunun meydana çıktığını, o yüzden arabayı orada bırakmak zorunda kaldığını, daha sonra Kadıköy Cumhuriyet Savcılığı'na müracaat ettiklerini, o sırada jandarmanın bir başçavuşu olayı soruşturmakta görevlendirilmiş olduğunu öğrendiğini,

Özel bir yolla ulaştığı İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Avni Bilgin vasıtasıyla gittiği ilgili bir başsavcının "bunlardan birşey çıkmaz, boşuna uğraşma, mademki geldin, bir dilekçe yazın bakalım" dediğini,

Kendisinin konuyu özel olarak araştırdığını, bu tespitlerine göre; Tarık Ümit'in son kez Divan Pastanesi'nde gö-

rüldüğünü, orada yemek yerken, ertesi gün Düzce'ye gideceği için üç kutu çikolata aldığını, o sırada ertesi gün bayram olduğundan dolayı çikolata almaya gelen müşterek aile dostları, Baha Şen'in Tarık Ümit'i orada görüp konuştuğunu, onların konuştuğu sırada Tarık Ümit'in tanıdığı iki beyin daha geldiği ve dörtlü grup olarak sohbete devam ettiklerini, otururken Baha Şen'le Tarık Ümit'in karşı karşıya diğer beylerin de onların yanına oturduğu, Baha Şen'in karşısında oturan beyi teşhis edebilirim dediğini, soruşturmayı yapan başçavuşunda Baha Şen'i dinlediğini,

Baha Şen'in anlatımına göre Tarık Ümit ile yeni gelen beylerden birinin ağızlarını kapatarak fiskos yaptıklarını, ama ne konuştuklarını anlayamadığını, ancak Tarık Ümit'in "o niye gelmedi?.." diye sorduğunu, diğerinin de "o evde bekliyor" dediğini duyduğunu, jandarmanın tespitlerine ve bilahare bu konuda MİT'in de bir raporu olduğu tespitlerine göre; Tarık Ümit'in ertesi gün bayram sabahı Düzce'ye gitmek niyetindeyken, Divan pastanesine geldikten sonra, cep telefonuyla arandığını ve orada kararını değiştirip, Adapazarındaki kızına ve Düzce'deki annesine telefon ederek bayrama gelemeyeceğini bildirdiğini, Tarık Ümit'i cep telefonundan son arayan telefonun Avşar Kederoğlu'na ait olduğunu, Başçavuş Ahmet'in sorgulaması sonucu Avşar Kederoğlu'nun telefonun özel harekatta görevli polis memuru Ziya'da olduğunu söylediğini, Başçavuş Ahmet'in o sıralar kendisine ben meseleyi çözdüm, sonuna kadar geldim, ancak rapor hazırlamam lazım, bu da 15 gün alır, sonra bir gün Ahmet Başçavuş'tan soruşturmanın bittiğini öğrendiğini, özel araştırmaları sonucunda; Ahmet Başçavuş'un anılan iki polis memurunu Ataköy tarafında bulup sorgulamasından sonra Ankara'dan İbrahim Şahin kendisini arayarak benim memurlarını sıkıştırma, çok fazla üzerlerine gitme, ne soracaksan sor, sonra da bırak; aslında senin onları sorgulamaya yetkin yok dediğini, Ahmet Başçavuş da ona; "Benim listemde senin de adın var, seni çağırıp ifadeni alacağım" dediğini, ancak ertesi gün bir yerlerden geldiğini sandığı bir emirle Ahmet Başçavuş'un bu işi bıraktığını,

Bu arada Tarık Ümit'in evinde Mehmet Ağar'ın imzasını taşıyan bir belge bulduklarını, Hande Ümit'in bu belgeyi komisyona ulaştırdığını sandığını bu aşamada daha önceki duyumları ile bunu birleştirdiğinde Mehmet Ağar'a ulaştığını, son zamanlarda Tarık Ümit'in huzursuz olduğunu, bu huzursuzluğun Özel Harekat timiyle ilgili olduğunu, son günlerde Korkut Eken'den tehdit telefonlarının geldiğini, Tarık Ümit'in Cihangirdeki bürosunda çalışan Ali vasıtasıyla Korkut Eken'in "Tarık bize bir oyunlar etti, ayağını denk alsın, yakında onun hesabını göreceğiz." diye haber gönderdiğini, Tarık Ümit'in Özel Harekat Birliğine lanse ettiği, kod adı Cavit olan beyin bir gün Tarık Ümit'e gelerek "beni bu insanlara sen lanse ettin, ancak; bunlar seni öldürmem için bana para ve silah verdiler, hakkında böyle düşünüyorlar, ayağını denk al." dediğini, ancak bunları kimden duyduğunu hatırlayamadığını, bu duyumları alınca Korkut Eken'i araştırdığını,

Mehmet Ağar'ın danışmanı olduğunu öğrenince, Mehmet Ağar'dan bası şeyler öğrenebileceğini düşündüğünü ve Ağar'a bir mektup yazdığını, kendisiyle görüşmek istediğini yazdığını, Ağar'ın o zaman Adalet Bakanı olduğunu ve kendisine uygun bir zamanda görüşürüz diye cevap verdiğini, Hükümet değişiminde Ağar'ın İçişleri Bakanı olduğunu ve kendisinin gidip onunla görüştüğünü, yanına vardığında Ağar'ın galiba mektubunuzu kaybettim, yeni var mı? Dediğini, yanında bulunan yenisini çıkarıp verdiğini ve birlikte olduklarını, mektupta "yardımcınız olan K.E.'nin yönlendirmesi, İ.Ş.'nin yürütmesi, iki P.M. isimleri belli dediğini, Ayhan Akça ve Ziya Bandırmalıoğlu'nun pas taneye gelerek Tarık Ümit'i alıp götürdüler, o gün bu gündür yok. Bu konuda bana ne yaptım yapabilirsiniz" diye yazdığını, Jandarma Başçavuşundan şaşırtma olarak Tarık'ın Yalova tarafına, arabasının Trakya tarafına götürüldüğünü duyduğunu, bunu Ağar'a söylediğinde, Ağar'ın ayağa fırlayıp bunu nereden öğrendiğini sorduğunu, ayrıca bunları araştırarak iki haftaya kadar bir cevap vereceğini söylediğini, aradan geçen bir yıla yakın bir sürede cevap vermediğini,

Tarık Ümit'in bankaya ortak olduğu yolundaki haberleri okuduğunu, ancak bankanın kendilerine verdiği cevapta "kendisi para yatırmadığından hisselerinin iptal edildiğini" bildirdiğini,

Tarık Ümit'in niçin öldürüldüğü yolundaki duyumları ise; Devlete bazı zararlı insanların yok edilişinde, özel olarak Savaş Buldan'ın yok edilişinde Tarık'ın işin içinde olduğunu sandığını, çünkü Savaş Buldan'ın cesedinin bulunduğu yeri (Yığılca civarında) Tarık'tan başka bir polisin bilebileceğini sanmadığını,

Tarık'ın son zamanlarda bazı arkadaşlarına" ben bu insanların arasındayım ama, daha fazla bunlarla çalışmam mümkün değil, yedikleri halt bini geçti, ciddi olarak uyuşturucu kaçakçılığı yapıyorlar, bütün ikazlarıma, ısrarlarıma rağmen mani olamadım, notere gidip bütün bu bildiklerimi tespit ettireceğim ve ben bu insanları kamuoyuna deklare edeceğim" dediğini, bu sözlerinden sonra demin söylediğim tehditlerin gelmeye başladığını, Tarık'ın korkunç derecede zeki ve cesur olduğunu, kendine güveninin fazla olduğunu bu yüzden arkadaştan ikaz ettiğinde "kimse bana bir şey yapamaz" dediğini, Tarık'ın kaçırılışından bir hafta evvel Korkut Eken'in özel timden bir kaç polis memuruna Tarık'ın kaldığı evin tespit edilmesini söylediği Tarık'ın bu tehlikeleri sezince evine uğramadığı, Tarık'ı evinde kıstıramayınca baştan anlattığı şekilde pastaneden aldığını" belirtmiştir.

ORAL ÇELİK

29.01.1997 tarihli ifadesinde:

1959 Malatya Hekimhan doğumlu olduğunu, Eğitim Enstitüsünü bitirdiğini, 1980 öncesinde Türkiye'deki sağ-sol olaylarına katıldığını, sağda milliyetçi kanatta yer aldığını, katılmadığı olaylarda kendisine isnat edilen suçlar olduğunu 12 Eylül 1980'den sonra yurt dışına çıktığını, yurt dışına çıkarken aynı görüşü paylaşan insanların yardımını gördüğünü, Harun Çelik adına düzenlenmiş bir sahte pasaportla ve yalnız olarak Türkiye'den ayrıldığım, giderken Tren yolculuğu yaptığını, Bulgaristan, Yugoslavya, İtalya, İsviçre yoluyla Avusturya'ya direk olarak vardığını, orada Abdullah Çatlı ile buluştuğunu, Çatlı'nın kendisinden 2-3 gün önce

uçakla İngiltere'ye gittiğini, İngiltere'ye alınmadığı için oradan Avusturya'ya geldiğini, Çatlı'nın Hasan Kurdoğlu adına düzenlenmiş sahte pasaportla Türkiye'den ayrıldığını, Avusturya'ya oturma izni alabilmek için üniversite'nin dil kursuna kayıt olduklarını, yurtdışındaki akraba ve tanıdıklarının yardımıyla geçindiklerini, Papa olayı olduğu zaman Avusturya'dan Fransa'ya geçtiklerini, Papa işinde bir rolü olmadığını, ancak basında isminin rolü varmış gibi geçtiğini, Fransa'ya geçtikleri tarihin 1982'nin son ayları olduğunu, Fransa'da Poitiers şehrindeki Üniversiteye Çatlı ve eşi ile birlikte kayıt yaptırdıklarını, Çatlı'nın eşinin uçakla Avusturya'ya, oradan da İsviçre'ye ve Fransa'ya geldiğini, oraya varınca herşeyin Türk Milleti ve Devletinin aleyhinde olduğunu gördüklerini, kendilerinin orada Türkiye'nin turizm büyükelçisi gibi olduklarını, o sırada kendilerine "Türk Devletinin Milletinin aleyhinde çalışan mesela ASALA gibi örgütlerle mücadele eder misiniz?" Şeklinde teklifler geldiğini, bu teklifin devletimizin üst düzeydeki yetkililerinden geldiğini, ancak onların ismini söylemeyeceğini, bu teklifi alınca kendilerinin de oralardaki devlet temsilcilerinin, diplomatların değil Türklükle, insanlıkla bağdaşmayacak şeyler yaptıklarını söyleyerek değiştirilmesini istediklerini, kendilerine teklif getiren kişilerin "biz bunları değiştiremeyiz; bunlar bizim ülkemize mal olmuş kişiler; fakat bizim devletimiz ve milletimiz söz konusu, ortada olan bu" dediklerini, o zaman da kendilerinin Milliyetçi ve vatanseverler olarak bu teklifi gönüllü olarak kabul ettiklerini, bu arada suçsuz olarak cezaevinde yatan arkadaşları ve bazı tanınmış politikacıların serbest bırakılmasını istediklerini ve olumlu cevap aldıklarını, bunun üzerine (12) kişilik bir liste verdiklerini, bu isimlerden birinin Mehmet IRMAK olduğunu, ancak bu 12 kişinin hiç birisinin bu işlerden yararlanmadığını, bu teklifin kendilerine 1981 yılında kendilerinin Fransa'da oldukları zaman yapıldığını, aslında bu tekliflerin o zaman Avrupa'daki Türk Federasyonu'ndan tutun da herkese kadar yapıldığını, en sonunda kendilerine Çatlı ile birlikte teklif geldiğini, teklifi kabul ettikten sonra Fransa'da (18) Hollanda'da (2), Kanada'da, Amerika'da, Yugoslavya'da, Beyrut'ta, Yunanistan'da akla gelen pek çok eylem yaptıklarını,

bu eylemlerin Oral Çelik, Abdullah Çatlı ve diğer iki kişiden oluşan (4) kişilik gurubun yaptığı ya da yaptırdığını, bu arkadaşlardan birisinin mahkemeye geçtiğini, gizli celse olduğunu, yaptıklarını orada anlatarak kendilerine, önceden söz verildiği gibi ceza indirim uygulamasını, ya da kanuni takibattan muaf tutulmalarını istediğini, ancak taleplerinin kabul olmadığını, 10-12 sene mahkûmiyet verildiğini duyduğunu, 4 arkadaşının da Türkiye'ye döndüğünü, onun cezasının zaman aşımına uğradığını, kendisine de yurt dışında yaptığı hizmetlerden dolayı kolaylık gösterilmediğini, yurda döner dönmez cezaevine konduğunu ve boş yere (4) ay hapis yattığını, yurt dışında olduğu yıllarca bir kere 1983 yılında yurda giriş-çıkış yaptığını, onun da istihbaratın kontrolü altında gerçekleştiğini, yurtdışında oldukları sırada istedikleri pasaportu istedikleri yerden alabildiklerini, Türkiye konsolosunun da kendilerine pasaport verdiğini; çünkü, Türk Basını ve Türkiye'deki güya aydınların kendilerini ihbar etmeye başladıklarını, İsviçre'de yakalanan bir adamın Nevzat Bilican olduğunu, bu kişinin bir gün İsviçre Polisine giderek yalan yere ben Abdullah Çatlı, Oral Çelik, Mehmet Şener ile eroin işi yaptım dediğini, daha bir kaç isim daha söylediğini, kendilerinin Ermenileri öldürdüğünü söylediğini, İsviçre'nin durumu Türkiye'ye bildirmesi üzerine Türkiye'den ilgili kimselerin kendilerine ki o zaman Fransa'da Çatlı ile bir evde oturduklarını bildirdiğini kendilerinin de oradan kaçtıklarını, bunun üzerine Türkiye-İsviçre arasında problem çıktığını, bu olayı 1984 yılında cereyan ettiğini, bunun üzerine Türkiye'den bir Devlet Bakanı'nın İsviçre'ye gelerek ortamı yatıştırdığını, Mesut Yılmaz'ın da o sırada hakan olduğunu, daha sonraları da İsviçre'nin kendilerine (Oral Çelik, Çatlı ve arkadaşları) ambargo koyduğunu, Mesut Yılmaz'ın da Dışişleri Bakanı olarak kendileri için İsviçre nezdinde teşebbüsleri olduğunu, duyumlarına göre Mesut Yılmaz'ın Çatlı ile temasa geçerek bir kulübe olan kumar borcunu sildirdiği, Çatlı'nın 1991 yılında İsviçre'den hapisten kaçınca Türkiye'ye döndüğünü, Çatlı'nın bu mahkûmiyetinin Nevzat Bircan iftirası ile olduğunu, aynı davada kendisi ve Mehmet Şener'in de yargılandığını ve beraat ettiklerini, çünkü Nevzat Bircan'ın daha sonra İsviçre makamlarına

giderek "Ben yalan söyledim, ben PKK'lıyım, bunlar milliyetçi, bana öyle ifade vermem söylendi ben de öyle söylemiştim. Ben Oral Çelik ve Çatlı'yı tanımıyorum bile" dediğini. Fransa'daki mahkûmiyetlerinin de aynı şekilde Fransız İstihbaratının yaptıkları faaliyetleri anlaması üzerine hazırladığı düzmece bir senaryo ile olduğunu, kendilerinin kat'iyyen eroin ile uğraşmadığını, eğer uğraşsalardı, 10 gram değil 10 ton eroin yükletip satacaklarını söyledi.

Çatlı'nın İsviçre'de cezaevinden kaçmasının da çok normal bir şey olduğunu, çünkü orada hüküm verildikten sonra mahkûmların başka bir şehir cezaevine nakledildiğini ve orada Türkiye'deki yarı açık cezaevi şartlarının olduğunu, yani kolayca kaçabildiğim, İsviçre Cezaevlerindeki yabancıların %75'inin kaçtığını, buna İsviçre'nin belki de bilerek göz yumduğunu, böylece yabancılardan kurtulduğunu, kendileriyle ilgilenenlerden birisinin METE kod isimli üst düzey MİT yetkilisi olduğunu ancak ismini vermeyeceğini, M. Ali Ağca ile fazla bir ilgisi olmadığını,

Ağca'ya Türkiye'den hapisten kaçınca yardım ettiğini, Avrupa'ya yeni geldiği zaman da biraz yardım ettiğini, onun dışında irtibatı olmadığını, son zamanlarda Çatlı ile ilgili basında yer alan iddiaları Çatlı ile bağdaştırmadığını, Çatlı'nın iyi, temiz, saf politikadan anlamayan, sözünü çekinmeden söyleyen birisi olduğunu, böyle tiplerin de pek sevilmediğini, Çatlı'dan duyduğuna göre Mesut Yılmaz'ın kumar borcunu sildirme işi için Çatlı ile Yılmaz Belçika'da yüz yüze görüştüğünü,

Aynı yıl Çatlı'nın, 85 yılına 2,5 ay kala, yani 1984'ün 9. ayında Fransa'da hapse girdiğini, kendisinin de Fransa'da 86'ın 11. ayından 93'ün 11. ayına kadar hapis yattığını, ayrıca (30) ayda Fransa'da görülmemiş sürgün cezası verildiğini, o sırada Çatlı'nın da İsviçre'de cezaevinde olduğunu, Meral Çatlı'nın kendisini cezaevinde ziyaret ettiğini, 1986 yılında Fransa-Belçika sınırında Fransız polisinin düzmece iddiaları ile tutuklandığında Bedri Ateş kimliğini kullandığını, çünkü; eğer kendi ismini verseydi yaptıkları eylemlerin ortaya çıkacağını, belki de Türkiye'ye zararı olabileceğini, o yüzden başka bir isim kullandığını, kendisini

savunan avukatların MHP'li olmasının normal olduğunu, çünkü 80 öncesinden tanıdığı arkadaştan olduğunu.

Özer Çiller ve Mehmet Ağar ile hiç bir yerde ve hiç bir şekilde görüşmediğini, yurtdışında bulundukları sırada liderin Çatlı olduğunu, şimdi Çatlı Öldüğü için kendisinin lider sayılabileceğini, çünkü yurtdışında Çatlı ile aynı evi paylaşıp, aynı bardaktan su içtiğini, yurtdışında eylemler yaparken devletten sadece 10 bin dolar para aldıklarını, Çatlı yurda döndükten sonraki zamanlarda kendisinin Fransa, İtalya ve İsviçre'de anı suçtan cezaevlerinde olduğunu, Çatlı ile mektuplaştıklarını, kendisi yurda dönünce Çatlı'nın kendisini ziyaret etmediğini, haber gönderdiğini, Bedri Ateş kimliği ile yakalandığında PKK'lıyım, PKK'ya hizmet ediyorum dediğini, çünkü kart alabilmek için ne yaparsan yap, Türkiye aleyhine bir şey yapmak gerektiğini, Çatlı'nın 1991 yılındaki ANAP kongresinde önce Yıldırım Akbulut'u, sonra Mesut Yılmaz'ı desteklediğini, Yaşar Okuyan ve Agah Oktay'ın Çatlı'yı iyi tanıdıklarını, seçim zamanı biz kahramanız, ASALA'yı yok ettik, yok bilmem Fransızlara şöyle yaptık dediklerini, şimdi ise Çatlı'yı kötülediklerini, kendilerinin mücadele ettikleri ASALA'nın belki 500 militanın olduğunu, fakat bütün ülkelerin istihbarat birimlerinin bunlara yardımcı olduğunu,

ASALA kendi içinde anlaşmazlığa düştüğü için dağıldı diyenlerin yalan söylediğini, eğer böyle şeyler kendiliğinden oluyorsa bu memlekete zararlı örgütlerin olduğunu ve onların niye kendi kendine dağıtmadığının sorulması gerektiğini, yurtdışında hizmet yürütürken kendilerine MİT'in üst düzey yetkililerinin yardım ettiğini ve yönlendirdiğini, Çatlı'nın Muhsin Yazıcıoğlu ile telefon görüşmeleri yaptığını, Türkeş'le Çatlı'nın arasının hoş olmadığını, çünkü Çatlı'nın Türkeş hakkında MİT'e rapor yazdığını ve Türkeş'in bundan haberi olduğunu, Çatlı'nın Türkiye'deki ticari faaliyetlerden haberdar olmadığını, Mehmet Özbay ismini kullandığını bilmediğini, Hüseyin Kocadağ'ı tanımadığını, Haluk Kırcı'yı çok önceden tanıdığını, son yıllarda görmediğini belirtmiştir...

KORKUT EKEN'İN İFADESİ:

"Bu ülke hepimizindir. Eğer biz sahip olmazsak, başkalarının sahipleneceğini bilmeliyiz."

HAKANTURK

Başkan: Bugünkü toplantımıza başlıyoruz.

Hoşgeldiniz Korkut Bey. Herhangi bir tebligat olmadan kendiliğinizden geldiğinizden dolayı teşekkür ederiz.

Niye çağırdığımız, herhalde, malumdur. Öncelikle, söze başlamadan evvel, kendi biyografinizi bize anlatın. Ondan sonra da mafya-siyasetçi-devlet üçgeni içerisinde, özellikle de son Susurluk olayları ve Doğru Perinçek tarafından şahsınıza yöneltilen bazı iddialar var. Herhalde medyadan işlemişsinizdir. Biz, bu konulardaki bilgilerinizi rica ediyoruz ve sizin konuşmalarınızdan sonra da sorularımız olacak, onları cevaplandırırsınız. Buyurun.

Korkut Eken Efendim, 1965 yılı Kara Harp Okulu mezunuyum. Yarbay rütbesine kadar ordunun muhtelif kademelerinde çalıştım. Özellikle, komando tugayı, hava indirme tugayı gibi özel birliklerde çalıştım. 1974 senesinde Kıbrıs Barış Harekatına ilk paraşütçü birliklerle iştirak ettim. 1978 senesinde de Silahlı Kuvvetler özel birliklerinin tim komutanlığına atandım. O birlikte, birlik komutan yardımcılığına kadar yükseldim. Bu arada, tabii, Silahlı Kuvvetlerde muhtelif kurslar gördüm, gerek yurtdışı gerekse yurtiçi kurslar. Özellikle komando harekatına yönelik, rehineli harekata yönelik kursları gördüm. Bunun neticesinde de 1982 senesinde polis özel timlerinin kurulmasıyla ilgili görev aldım. Yalnız, bu tabii küçük bir miktar, 36-40 kişi civarında, sadece rehineli harekata yönelik bir tim yetiştirdik. 1984 senesinde Eruh-Şemdinli basılınca, kendi birliğimle Siirt'e intikal ettik, aralıklarla orada, Güneydoğu'da görev yaptım. Bu arada, yine 1985 veya 1986 senesi olabilir, içgüvenlik polis özel timlerinin eğitiminde, kuruluşunda, teçhizinde, teşkilinde çalıştım.

Başkan: 36 kişilik tim yetiştirdik diyorsunuz ya...

K. Eken: *1982 senesinde çok küçük bir miktar o...*

Başkan: Bu nedir? Yani, iddialar var, mesela Abdullah Çatlı gibi...

K. Eken: *Hayır. Tamamen polistir. Şu andaki rütbelilerin hepsi o dönem kursta yetişmiştir, polisin rütbelilerinin, özel harekatçıların...*

Başkan: Görevli.. Anladım.

K. Eken: *Bu polis özel timleri eğitirken, bir gece eğitimi esnasında Milli İstihbarat Teşkilatından tanımadığım iki-üç kişi geldi, onlar da bir silah deneyeceklerdi. Bunların sonradan rahmetli Hiram Abas, Mehmet Eymür olduğunu öğrendim. Bunlar, oradaki durumumuzu tahmin ediyorum, takdir etmişler, görev teklif ettiler.*

S. Pişkinsüt: Siirt'te mi oluyor bu olay?

K. Eken: *Hayır, Ankara'da*

Y. Topçu: Kaçta dediniz?...

K. Eken: *1986 senesi.*

Y. Topçu: Siz oradan oraya, şeye geçtiniz.

K. Eken: *Ve 1987 senesinde yarbay rütbesiyle ordudan ayrılarak Milli İstihbarat Teşkilatına intisap ettim. Çok kısa bir müddet çalıştım. Güvenlik Daire Başkan Yardımcısı olarak göreve başladım. Oradaki Daire Başkanım Mehmet Eymür idi.*

Başkan: Burada bir şey öğrenmek istiyorum; dediniz ki "1986'da iç güvenlik polis harekatta görevliydim, 1987" de ordudan emekli oldum.

K. Eken: *Ordu mensubuyken polislerin eğitimine katıldım Başkanım.*

Başkan: Yani ordudayken katıldınız.

K. Eken: *Yarbay rütbesindeyken polislerin eğitiminin sevk ve idaresindeyim. Ondan sonra, Milli İstihbarat Teşkilatında çok kısa bir süre çalıştım, 1987 - 1988'deki MİT*

raporu olayları gündeme geldi. Tabii, ben bu raporu hazırlayan dairede çalıştığım için Müsteşar Yardımcısı rahmetli Hiram Abas, Daire Başkanı Mehmet Eymür ve ben emekliye sevkedildik, Haziran 1988 senesi.

***M.* B. İncetahtacı:** Rapor olayından dolayı mı?...

K. Eken: *Rapor olayından dolayı evet. 1988den sonra, 2 sene Mehmet Eymür ile birlikte dışarıda serbest olarak çalıştık. 1990 senesinde de BOTAŞ'a girdim. BOTAŞ'tayken, Eylül 1993 senesinde yine bin kişiye yakın emniyet mensubunun eğitileceğini ve o zaman Genel Müdür Sayın Mehmet Ağar çağırarak, bu konuda uzman olduğumu, yardım etmem gerektiğini söyledi. Severek, gönüllü olarak kabul ettim. Başbakanlık emriyle, Eylül 1993'ten itibaren de Emniyet Genel Müdürlüğü özel eğitiminde görev aldım.*

M. B. İncetahtacı: 1990-1993 arası BOTAŞ'tasınız.

K. Eken: *Evet, BOTAŞ'tayım. 1996ya kadar BOTAŞ'tayım, kadrom BOTAŞ'ta kaldı...*

M. B. İncetahtacı: Fakat eğitimi yaptırdınız.

K. Eken: *Evet. İlgim kesildi, Emniyet Genel Müdürlüğü'nde çalıştım.*

S. Pişkinsüt: Başbakanlık emriyle görevinizi tekrarlar mısınız, en son?...

K. Eken: *Başbakanlık emriyle, Emniyet Genel Müdürlüğü.*

Y. Topçu: Görevlendirme yapıyor...

S.Pişkinsüt (Devamla): *Emniyet Genel Müdürlüğü... Ne görev olarak?*

Y. Topçu: Özel timin eğitimi.

K. Eken: *Özel timin eğitimiyle ilgili kısa özgeçmişim bu Başkanım.*

Başkan: Ne zaman göreviniz sona erdi?

K. Eken: *15 Nisan 1996'da Emniyet Genel Müdürlüğündeki görevimden ayrıldım. Bu aralar, Güneydoğudaki*

birçok operasyonda komutanlık yaptım. 1980 yılında Diyarbakır'a kaçırılan uçağın kurtarılmasındaki timin komutanıydım. Bu kadar Başkanım, sorularınızı bekliyorum.

Başkan: Teşekkür ederim. Şimdi esas meselemize geliyoruz; sizin hakkınızda, birtakım, Doğu Perinçek ve Aydınlık Dergisi'nde yayınlar var, medyada birtakım iddialar var ve bunun dışında bu, siyasetçi-mafya ve güvenlik güçleri ilişkisi hakkındaki bilgilerinizi ve düşüncelerinizi öğrenmek istiyoruz.

K. Eken: *Birincisi, Tarık Ümit'in öldürülmesi olayı. Ben Tarık Ümit'i Milli İstihbarat Teşkilatında çalışırken, 1987 senesinde Mehmet Eymür vasıtasıyla tanıdım. Dairenin elemanıydı. Özellikle, kaçakçılık konularında, narkotik konularında çok haberler getiren bir elemandı. Benim o dönemde Tarık Ümit'le en ufak bir görev ilişkim olmamıştır. Sebebi, narkotik, kaçakçılık falan branşım haricidir. Dairinin ayrı bir biriminde, oranın sorumlusu olarak çalıştım, o da, görevleri, tamamen teröre yönelikti.*

Y. Topçu: Güvenlik dairesinde.

K. Eken: *Evet efendim. MİT'ten ayrıldıktan sonra Tarık Ümit'le arkadaşlığımız yine devam etti, hep birlikte, Eymür'le birlikte, devamlı görüşürdük. Ben Emniyet Genel Müdürlüğünde göreve başladıktan sonra, tarihini hatırlayamayacağım, bir gün Tarık Ümit görüşmek istedi. Ankara'da görüştüm, çok önemli bir kaçakçılık olayı olduğunu, bunu mutlaka devletin birimlerine vermek istediğini, yardım etmek istediğini söyledi.*

Y. Topçu: Takriben tarih söyleyebilir misiniz?...

K. Eken: *1994 filan olabilir efendim. Ben, tabii, o konuda herhangi bir yetkim, görevim olmadığı için, şahsı, Emniyet Genel Müdürü Sayın Mehmet Ağar'la tanıştırdım, götürdüm, "Efendim, çok önemli bir olay var Genel Müdürüm, bu arkadaşın ciddi iddialar var, çok büyük olayı açığa çıkarabileceğini söylüyor" dedim. Genel Müdür benim yanımda Kaçakçılık İstihbarat Daire Başkanı Tuncay Yılmaz'ı arayarak böyle önemli bir olayın olduğunu, alakadar olmalarını emrettiler. Tarık Ümit'i Kaçakçılık İstihbarat Dairesine gönderdi. Ondan sonra, yine özel şeyler hariç, Tarık Ümit'le*

bir görev ilişkim olmadı. Yalnız, sonradan duydum; o bana söylediği konu gerçekten doğru çok büyük miktarda asit anhidriditi polise yakalatmış arkadaş.

Bu arada MİTte Mehmet Eymür göreve başladı. Tabii, MİT'te göreve başlayınca, eski adamı, elemanı olarak, bu şahısla beraber çalışmak istemiş ve Tarık Ümit'in sonra tekrar, Mehmet Eymür'le birlikte olduğunu, MİT'e çalıştığını duydum.

Kaçırılması veya öldürülmesiyle en ufak ilgim yoktur. Bunu ben tahmin ediyorum devletin istihbarat birimleri de bilmektedir. Mecmuada Tarık Ümit'in kızı konuştu, biliyorsunuz. "İşte Mehmet Eymür beni çağırdı, babamı Korkut Eken öldürtmüş" dedi; olay doğru, Mehmet Eymür'ün kızı çağırıp söylediği doğru. Yani, kıza söylemiş "Babanı Korkut Eken çağırdı ve öldürttü" diye. Ondan sonra kız benimle görüştü. Mehmet Eymür, Tarık Ümit'in kızını çağırmış, "kızım baban kayıp; ancak Korkut Eken kaçırttı ve öldürttü" demiş.

Başkan: Kızdan mı duydun sen bunu?..

K. Eken: *Kız hemen ertesi günü geldi, "Korkut Amca..." Yanımızda Ahmet Akpak isminde bir gazeteci varmış galiba, onların yanında söyledi ve "savcılığa suç duyurusunda bulunun" dedi bize. "Kızım, ben babanla 1-1,5 senedir görüşmüyorum, şimdi Mehmet Eymür'ün bunu söylemesinin sebebini bilmiyorum. Mehmet Eymür'le de pek görüşmüyoruz. Tahmin ediyorum, görüşmediğimiz için filan, onun sebebiyle bu şekilde söylemiş olabilir sana" dedim. Kız inandı ve gitti; çünkü, iyi tanır beni.*

Ondan sonra, bir gün yalnız başına İstanbul'a gittiğimde, bir arabanın beni takip ettiğini hissettim. Tabii, polis ekibine filan telefon ettim, ben de tedbir aldırdım, derken arabanın telefonu çaldı; "Siz Korkut Eken misiniz?", "Evet".

"Ben Tarık Ümit'in kızıyım, şu araba sizin mi?" dedi. benim arabanın plakasını söyledi; "evet benim" dedim, "biz arkanızdayız, görüşmek istiyoruz" dedi. Aynadan baktım, gerçekten 2 tane araba geliyor," İstediğiniz yerde görüşelim" dedim.

İndik, o kız geldi yine Tekrar bana söyledi "Korkut amca babamı sen öldürmüşsün". Dedim ki" ben babanı filan öldürmedim, o zaman sana ne söylediysem doğru ama, sen böyle 4-5 kişiyle, böyle arkadan, hiç haberim olmadan arabanın arkasından beni takip ediyorsun?" dedim, adamlarda böyle uzakta tertibat almışlar; onları da çağırdım yanıma, "gelin bakayım" bunların elleri cebinde filan. "Çıkarın ellerinizi cebinizden" dedim, "Ne istiyorsunuz?", işte gerekli şekilde konuştuk biz, olayın böyle olmadığını, haberim olmadığını ve babasıyla 1,5 senedir de hiç görüşmediğimi söyledi. Ondan sonra da bir daha görüşmedim. Tarık Ümit olayı budur; ama, onu söyleyenler, ben zannediyorum ki, o olayın içinde olmadığımı kesinlikle biliyorlar.

Başkan: Sizce niye böyle söylemiş olabilirler?

K. Eken: *Efendim bizim çok yakın irtibatlarımız vardı; gece gündüz beraberdik yani. Buz fabrikasından, şahsi nedenlerle, azıcık münakaşa ederek ayrıldığımdan dolayı tahmin ediyorum, ondan sonra da görüşmedik zaten ve MİT'e girişinden de benim hiç haberim yok; ben gazetelerden okudum.*

Y. Topçu: Münakaşa dediniz, Tarık Ümit'in buz fabrikası mı?...

K. Eken: *Değil. Biraz evvel arzettiğim, banka kredisi, Eymür'ün dayısının yardımı sayesinde kurulan bir buz fabrikası var.*

M. B. İncetahtacı: Siz orada ortaktınız?...

K. Eken: *Benim sermayem filan olmadığı için, orada çalışmama karşılık %8 bir hissem vardı fabrikada; doğru. Yalnız, ben bu şekilde ayrıldıktan sonra, buz fabrikasındaki hisseyi Tabii biz arkadaşız, dostuz; para pul olmaz ki iki arkadaş arasında onu talep etti, o hisseyi, "Senin paran yoktu, burada çalıştığın için ortak etmiştik" dedi, ben de hisseyi iade ettim.*

Y. Topçu: Eymür?...

K. Eken: *Evet, hisseyi iade ettim ve ayrıldım, onun üzerine BOTAŞ'a geldim, çalışmaya başladım.*

F. Sağlar: BOTAŞ'da ne görev yapıyordunuz?

K. Eken: *BOTAŞ'da bir sene müffetiş görevi yaptım; ondan sonra da, koordinatör.*

M. B. İncetahtacı: Ben, sizin ifadenizden öyle anlıyorum; başka sebepler de olabilir mi acaba, aklınıza gelen?

K. Eken: *Ben, tahmin ediyorum, Tarık ile de son zamanlarda Eymür'ün arası yoktu. Ama ondan sonra nasıl oldu tekrar irtibatlardandır onu bilemiyorum.*

Y. Topçu: Ben bir şey sorabilir miyim? Şimdi bizim, çok sık karşılaştığımız burada avukat arkadaşlarımız var. Başkanımız öyle. Bu tür şeyler bizim meslek hayatında çok sık karşılaştığımız olaydır. Gerçekten, arkadaşımızın söylediği gibi, yüzde 8'lik bir ticari hisse, bir ölüm olayında sizin adınızın verilmesini gerektirecek kadar büyük bir husumet yaratmaya...

F. Sağlar: *Bir dakika..... Yüzde 8'lik bir hisse ne kadara tekabül ediyor?*

Y. Topçu (Devamla): Ne ederse etsin. Sen beni dinle, ben başka bir şey söyleyeceğim. Acaba, Mehmet Bey'in, Sayın Eymür'ün bu tür şeylerine siz de daha önce tesadüf ettiniz mi; yani, rastgele suçlamaları olur mu, olmuş mudur?

K.Eken: *Olabileceğini zannediyorum ben.*

F.Sağlar: Sizin mi rastgele suçlamalarınız?

Y.Topçu: *Hayır, hayır... Mehmet Bey'i diyoruz; böyle bir alışkanlığı var mıdır?*

S. Pişkinsüt: Başkalarını mı rastgele suçlama?...

K. Eken: *Olabilir efendim. 1988'deki MİT raporunda eski Genel Kurmay Başkanı'nın Emel Sayın ile beraber olduğu doğru mu?*

Y.Topçu: Doğruymuş,

K. Eken: *Hayır.*

Y. Topçu: Öyle diyorlar.

K. Eken: *Hayır.*

S. Pişkinsüt: Ne biliyorsunuz?

Y. Topçu: Öyle diyorlar; ben, başkalarının yalancısıyım.

S. Pişkinsüt: *Yani, diyemezsiniz.*

Başkan: Neyse...

K. Eken: *Tabii, elemanlardan gelen bir haber bu; ama elemandan gelen bir haber doğruysa, o zaman bir sürü insanla mücadelemiz var; yani, onların haberlerinden biz değerlendirirsek yanlış olur. Haber ağı akar, seksen yerden aynı haberle ilgili bir bilgi toplarsınız, bir süzgeçte süzülür, doğruyu bulur söylersiniz; ama, bir kişinin, diyelim ki, bana düşman olan bir kişinin gelip oraya söylemesiyle suçlanabiliyor muyuz efendim; yanlış olur.*

Y. Topçu: Biz, sizi burada, Tarık Ümit'in sanığı olarak dinlemiyoruz.

K. Eken: *Tabii, şimdi, burada, bir de affınıza sığınarak belirteyim. Ben burada hiç kimseyi ve şahısları kesinlikle suçlamak istemiyorum. Benim eski amirimdir Mehmet Eymür. Çok güzel bir istihbaratçıdır, sevdiğimiz bir insan tabii.*

M. B. İncetahtacı: Size şunu sormak istiyorum; ben de aynı şeye katılıyorum; yani, o yüzde 8'lik problemin böyle bir şeye sebebiyet vermeye...

K. Eken: *Hayır; o yüzde 8'lik hissemi ben verdim zaten efendim; onunla ilgisi yoktur. Ben almış değilim, vermişimdir.*

M. B.İncetahtacı: Bir sual soracağım. Sizin Milli İstihbarattan gidip, Emniyetin nezdinde çalışmanız, acaba Sayın Eymür'ü öfkelendirmiş olabilir mi?

K. Eken: *Olabilir diye değerlendiriyorum efendim; çünkü on sene evvelki raporda...*

M. B. İncetahtacı: Kanaatiniz o yönde mi?

K. Eken: *Benim suçlandığım Tarık Ümit konusu da bu kadar.*

Y. Topçu: *Komisyonun çalışma alanı ile ilgili mafya-siyasetçi-polis ilişkisi gibi konular üzerinde.*

Başkan: Açıkladığımız konularla ilgili olarak ne diyorsunuz; yani bu olaylara, bilginiz nedir?

K. Eken: *Şahsi kanaat olarak, müsaade ederseniz birkaç cümle söyleyebilirim belki. Devletin istihbarat birimleri arasında çok koordineli bir çalışma yapılması gerektiğine inanıyorum. Bu birimler arasında, şahsi kin ve nefretten doğan çekememezlikler, sen-ben davası, sen başarılısın, ben başarılıyım davası devam ettiği müddetçe, bu gün, Susurluk olayı çıktıysa, yarın Karacabey olayı çıkacak. Altı ay sonra başka bir olay çıkacak. Şimdi, yoksa o suçlanan polisler, kimseyi müdafaa etme durumunda değilim. Bu tür mücadelede şimdi Türkiye'de 200 bin kişi mücadele ediyor.*

Dünyanın bütün ülkeleri incelensin, binde 1, binde 2 miktarda böyle yanlış yola girenler olabilir, polis de olmuş olabilir bu, asker de olmuş olabilir, korucu da olmuş olabilir bu. Bunların çözümü başka türlü; basına sızdırarak değil. Devletin resmi birimleri birbirine koordine etmeden birbiri ne haber vermeden basına sızdırmanın; izah edilir tarafı yok. *Gelirsiniz o zaman, polislerin suçlu olduğuna inanıyorsanız, İçişleri Bakanını ararsınız, söylersiniz, elinizdeki bilgileri verirsiniz. Gereği yapılmıyorsa, o zaman ne yaparsanız yapın; ama, hiç kimsenin haberi yok, hiç kimseye bilgi verilmemiş, böyle bir rapor, kim tarafından yasıldı, sızdırıldı bilmiyorum tabii. Mutlaka, istihbarat birimleri arasında koordineli çalışılma gerekiyor. Bunlar, yoksa devam edip, gidecektir efendim. Şahsi kanaat olarak söylüyorum.*

M.B. İncetahtacı: Sayın Eken, yine buna bağlı olarak bir şey soruyorum. Böyle bir olayın meydana gelmesinin sebebi; yani, kurumlar arasındaki çekişmenin sebebi bir iradeye mi bağlı, yoksa belli bir iradeden değil de, olayların gelişiminden mi böyle suçlanıyor.

K. Eken: *Olayların gelişiminden de efendim, şahsi çekişmelerden de olabilir diye değerlendiriyorum.*

Başkan: Siz devam edin de, sorulan sonra soracağız; yani intizam bozulmasın.

K. Eken: *Efendim, başka bir soru var mı?*

Başkan: İşte, dediğimiz gibi siyasetçi-mafya-polis...

K. Eken: *Sedat Bucak'ı çok iyi tanıyorum sayın başkan.*

Başkan: Nereden tanıyorsunuz?

K. Eken: *Babasını tanırım. Artı, Bucak Aşiretinin PKK'-ya karşı mücadelesinde çok zamanımı Siverek'de harcadım. Onların etkili rol yapabilmesi için zamanımızı çok harcadık. Yanlış yola girmemelerini sağlamak için çok uğraş verdik.*

Başkan: Var mıydı öyle yanlış bir şey?

K. Eken: *Hayır; ama, dediğim gibi, biraz evvel izah ettiğim gibi efendim, bu kadar güçte birkaç kişi bir şey yaparsa, sizin haberiniz olmayabilir; 10 bin kişilik, 5 bin kişilik aşiret. Yalnız, şunu da söyleyeyim; o günlerde, Sedat Bucak'ın adamları olmadan dışarı çıkamayanlar, şimdi, böyle çok ağır suçlamalarla karşımıza çıkıyorlar. Şimdi kimseyi tenkit için konuşmuyorum. İster asker olsun, jandarma olsun, ister polis olsun, gece yol aramaları dahil, Sedat Bucak'tan yardım isteyip, onun adamlarından alıyorlardı. Sayın Sedat Bucak'ın kesinlikle, bakın, birkaç kişi olmuş olabilir diyorum.*

Başkan: Devlet erkanı da dahil mi buna..?

K. Eken: *Evet efendim, yemek yedik. 8-10 kişi, şimdi tam isimlerini hatırlamıyorum.*

Başkan: ...Yemek yediğimiz, bazı planlar yaptığınız, mesela yurtdışında veya yurtiçinde birtakım...

K. Eken: *Hayır, eskiye dönük şeylerin konuşması. Sohbet oldu, başka bir şey olmadı. Ondan sonra Çatlı, bir defa daha beni buldu efendim. Yine ben emekliydim. Bu Papa suikastı konusunda teferruatlı bilgiler verebileceğini söyledi. Bizim o zaman yapacak bir şeyimiz yok. Telefonla, o zaman İstanbul Bölge Başkan Daire Yardımcısıydı Şenkal Bey şimdi, Dış İstihbarat Başkanıdır; (Şenkal Atasagun daha sonra MİT Müsteşarı oldu. Ve halen görevindedir.) ona, efendim, böyle böyle diyor adam, şahıs bu. "Eğer devlet yardım ederse, çok*

teferruatlı bilgiler verebileceğini söylüyor" şeklinde bildirdim.

Başkan: Size anlattı mı bu bilgileri?

K. Eken: *Hayır kesinlikle.*

Başkan: Size söylediğine göre, ben...

K. Eken: *Şenkal Bey'den haber geldi "ilgilenmiyoruz konuyla" dedi. Onun üzerine ben de zaten yurtdışındaydım.*

Yurtdışına yönelik birkaç defa daha geldi, istihbari bilgiler verdi. Özellikle, Almanya'daki PKK faaliyetlerine yönelik.

F. Sağlar: Kime verdi bu bilgileri, size mi verdi?

K. Eken: *Bana verdi.*

S. Pişkinsüt: 90'lı yıllarda oluyor değil mi?

K. Eken: *Hayır...*

F. Sağlar: Emekliliğiniz sırasında mı?..

K. Eken: *Hayır 1994'te. Şimdi emekliliğimde iki defa temas ettim. Abdullah Çatlı'yı tanıdım.*

Başkan: *Peki, şöyle bir soru sorayım: Çatlı'yı devlet de biliyor muydu, bazı şeylerde kullanıyor muydu, hangi tarihlerde?*

K. Eken: *Şimdi, onları Sayın Başkanım...*

Başkan: Tahmini?..

K. Eken: *Tam bilmiyorum; ama devlete çalıştığını biliyorum efendim.*

Başkan: Ne zamandan beri; mesela, 10 yıl, 15 yıl, 2 yıl, 3 yıl, 6 ay, 5 ay yani, böyle...

K. Eken: *15-16 senedir belki; yani, benim duyularım, 80 öncesi falan diye biliyorum; ama, benim onu tanıdığım 1987, 1988 işte.*

M. B. İncetahtacı: 1980 öncesi Çatlı devlete çalışıyor muydu?

K. Eken: *Çalışıyor diye duyumlarım var; ama, hiçbir zaman görev almadım bunlarla ilgili; zaten, mümkün değil almam.*

M.B İncetahtacı: Tabii, bu duyumlarımız, sıradan insanın duyumları gibi değil tabii; yani siz belli bir noktada...

K. Eken: *Devletin bir aralar görevlendirdiğini biliyorum.*

M. B. İncetahtacı: 1980 öncesi...

S. Pişkinsüt: Bu arada, Interpol'de aranıyor, bir çok noktalarda da aranıyor diye de biliniyor. Ona rağmen, siz, arkadaşlarıyla görüşüyordunuz.

K. Eken: *Şimdi yani, yalnız şöyle efendim: Devlet, tabii bu Emniyet Genel Müdürlüğü haricidir. Emniyet Genel Müdürlüğünün biliyorsunuz, yurtdışı operasyon yetkisi ve görev alanı değil; ama, bir istihbarat teşkilatı, tabii bu tip adamlardan, çok önemli konular var ise yararlanabilir kanaatindeyim, yararlanması gerektiğine de inanıyorum.*

Başkan: Yararlanıyor da diyorsunuz.

K. Eken: *Yararlanmıştır eskiden efendim.*

M. B. İncetahtacı: Sayın Eken, özür dileyerek bir şey sormak istiyorum, konuyla alakalı çünkü. Şimdi biraz evvel, Sedat Bucak'tan bahsettiniz; onun, devlet için çok faydalı işler yaptığını söylediniz. Biz de, buradaki konuşmalarınızdan, Sayın Bucak'ın sizin biraz evvel bahsettiğiniz hususlarla alakalı, bu kurumlar arası çekişmede bir taraf olduğuna dair bazı şeyler biliyoruz. Doğru mudur; birinci bu. İkincisi de; çekişmeler, sadece konum çekişmesi midir; yani, MİT'in ve Emniyetin konum itibariyle birbiriyle çekişmesi midir, yoksa çok açık soruyorum, rant çekişmesi midir?

K. Eken: *Rant çekişmesi değil. Mümkün görmüyorum öyle bir şeyi kesinlikle; ama, konum olabilir. Bir de, şunu arz etmek istiyorum: Sedat Bucak'a bu kadar yüklenilirse, bu insanlar çok onurlu, gururlu insanlardır. Yok, kumarhanelerden para aldı, yok... Sedat Bucak çok zengin insan. Gönüllü köy korucusu durumunda adamları, silahlı adamları. Bütün masraflarını Sedat Bucak karşılar bunların; yani, devletten para, korucu maaşı alamazlar...*

Başkan: O kadar binlerce kişi...

S. Pişkinsüt: Nereden geliyor o kadar para?

K. Eken: *Çok büyük toprakları var ve sulu tarıma geçildi şimdi. Çok güzel bir durumu var. Şimdi, bu adamların, bu şekilde, daha fazla üstüne yüklenilirse, efendim, bunların bırakın taraf değiştirmesini "tarafsızım" demesi yeter olur. Sedat Bucak'ın Urfa, Viranşehir bölgesinde "tarafsızım" demesi PKK'ya ki, bir sürü baskılar vardı Sedat'a. İşte, O HEP'li milletvekilleri gelip görüşüyorlardı. "Tarafsızım" demesi yeterli olur. Çok keskin kılıcın sırtı gibidir bu işler. Tamamı aşiretin tarafsız dese, PKK için yeterli olur ve şimdi hayati önemi haiz bölgedir. GAP Bölgesi, bütün alanı askerle, polise tutmak mümkün değil. En azından istihbari bilgiler almak, onun köylü vatandaşlarının sayesinde oluyor; yani, çok önemli istihbaratların.*

M. B. İncetahtacı: Birinci soruya cevap alamamıştım. Sedat Bucak da iç çekişmede taraf oldu mu sizce, böyle bir şey oldu mu?

K. Eken: *Sedat Bucak, bize, bana yakın babasının dostluğundan dolayı yakın tabii.*

Y. Topçu: Sedat Bucak değil de, son söylediğiniz olayda; yani, Abdullah Çatlı olayında, özellikle, Almanya'daki PKK faaliyetleriyle ilgili dış istihbari bilgiler veriyor diye...

K. Eker: *Birkaç defa geldi.*

Y. Topçu: Şimdi, geliyor, bilgileri size vermiyor. Tabii, Emniyet Genel Müdürünün buyurduğunuz gibi bir şeyi yok; dış istihbaratla ilgili bir çalışması yok; bu tamamen MİT'e ait. Benim sorum şu; Bu MİT'e dış istihbari bilgiler vermiş olsaydı, bunu, antiterör şeyinin başında da bulunduğuna göre...

K. Eken: *Kim efendim antiterör şeyinin başında olan?*

Y. Topçu: Sayın Eymür... Haberi olur muydu, böyle bir bilgi taşıyor olsaydı MİT'e, MİT, Abdullah Çatlı'yı sizin söylediğiniz tarihlerde dışarıda kullanıyor olsaydı; bundan Mehmet Eymür'ün haberinin olmaması ihtimali var mıdır?

K. Eken: *Benim bildiğim kadarıyla, Ben, yaptığı faaliyetleri inanın bilmiyorum. Ne yapmıştır, nerelerde çalışmıştır.*

Y. Topçu: Hayır, ben onu sormuyorum.

K. Eken: *Duyum olarak bilmeyen var mı Sayın Bakanım?*

Y. Topçu: Duyum olarak bilmeyen var mı yok mu onu bilmem. Ben, size, sadece diyorum ki, Eymür'ün böyle bir şeyden haberdar olmamış olması ihtimali...

K. Eken: *Yani, Abdullah Çatı'nın devlete ait çalıştığını olmaz efendim.*

Y. Topçu: Olmaz diyorsunuz; Tamam, peki.

Başkan: Şimdi, bir de, şöyle bir iddia da var Sayın Eken: Deniliyor ki, "siz BOTAŞ'ta, Abdullah Çatlı'nın adamı olarak" böyle bir iddia var.

K. Eken: *Ben, Mecliste, sayın milletvekilimiz bir soru önergesi olarak vermişti, şimdi hatırlamıyorum da efendim. Şimdi, ben, BOTAŞ'tan bakın, 1993 senesinde Emniyete başladım, ondan sonra tabii, bu imkânlarımız var efendim, araştırılsın. BOTAŞ'a kaç defa gitmişim veya Abdullah Çatlı ile beraber beni orada gören olmuş mu, kimin yanına gitmişiz veya hiç yok. Tek başıma ben BOTAŞ'ta çalıştığım altı sene içerisinde herhangi bir, en ufak bir ihaleyle ilgili hangi genel müdürle, genel müdür yardımcısı veya ilgili kim görevliyse onunla görüşmüşüm efendim; bu ortaya çıkarsa yeterli olur.*

F. Sağlar: Onu soran benim. Onunla ilgili de İçişleri Bakanlığından bir cevap geldi, o soruya da cevap vermediler. Ama, kamuoyunda ya da basında sizin Abdullah Çatlının BOTAŞ'tan aldığı ihalelerde aracılık yaptığınıza dair bilgiler çıktı. Siz de takip etmişsinizdir. Biraz evvel söylediğiniz "kuruluşlar arasında rekabetler olabilir, bunları kendileri çözmelidir, basına bilgi sızdırmamalıdır" dediniz.

K. Eken: *Doğru, devlet meselelerinde söylüyorum, Bu özel ihale işi varsa sizsin.*

F. Sağlar: Bu da, böyle bir sızma mıdır?

K. Eken: *Yolsuzluk, hırsızlık falan varsa, bunlar sızsın; ona karşı değilim. Benim demek istediğim, devletin olaylarında basına sızdırılması. Önce kendi aramızda halledelim, sonra basın. O olay kötü. Devlet meselelerinde, Şimdi BOTAŞ'ta bakın...*

F. Sağlar: Sayın Eken, şunu açıklayabilir misiniz?

Çatlı ile BOTAŞ ve sizini aranızdaki ilişkiler veya Çatlı ile sizin aranızdaki ilişkilerin ne gerekçe ile basına duyurulması isteniyor; Bunu yorumlayabilir misiniz?

K. Eken: BOTAŞ'ta belli bir çevre var TPAO'dan gelme. Ben, 1990 senesinde BOTAŞ'a girdim biliyorsunuz. Bir gün rahat vermediler. Her gün gazeteler yazdı beni BOTAŞ'ta. BOTAŞ'ta da mı terörle uğraşıyorum, hayır. Eski yaptığımız görevlere şeyden belli bir kütle var orada, belli aşırı sol - tenzih ediyorum sizi tabii - bunlar gittiler. Bakana şikâyet ettiler tabanca taşıyorum diye. Hayatım riskli, devamlı tehdit alıyoruz. Devletin istihbarat birimlerinden "öldürüleceksin" diye haberler geliyor, silah taşıyoruz diye Bakana şikâyet ettiler BOTAŞ'ta. Böyle malum bir özellikle, Petrol Mühendisleri Odaları Birliği Başkanı Necdet Pamir, çoğunlukla ondan çıkmıştır bu basına yansıyanlar. Şu son olayı bilmiyorum ancak eski işte "faşist Korkut Eken BOTAŞ'a başlamıştır, Hizbullahçıları eğitiyor, PKK'lıları bilmem ne ediyor" diye basına çıkanların sebepleri bunlardır. Bunlar 8-10 kişilik bir grup, devamlı bakana giderek beni şikâyet ettiler. Orada, yani BOTAŞ'ta barınmamıza neredeyse mani oldu adamlar, o kadar huzursuz ettiler bizi.

Başkan: BOTAŞ'ta illegal işler mi yapıyorlardı onlar?

K. Eken: *Bu şekilde dedikodular; yani bizim gibi emekli askere, pek sıcak bakmazlar.*

Başkan: Bir de, şöyle bir soru: Devlet eski ülkücüleri kullanıyor diye iddialar var; yani, siz de bu gibi eğitimlerde falan bulunmuşsunuz. Çeşitli devlet görevlerinde bulunmuşsunuz. Bu doğru mu?

K. Eken: *Efendim, öyle duyumlar alıyoruz, ama, ben...*

Başkan: Yani, ağırlık ona mı veriliyor, özellikle mi seçiliyor?

K. Eken: *Şunu arz etmek isterim. Resmi polis ve askerin dışında hiç kimseyi eğitmedim; yani sivil hiç bir şahsı eğitmedim, ama ülkücülerin...*

Başkan: Yok, tabii, oraya alınanlar ülkücü kökenli miydi?

M. Yılbaş: Sayın Başkan, müsaade ederseniz, bu siyasi bir sorudur. Burada ülkücü, sağ, sol meselesi gündeme gelirse, bu işin altından çıkamayız. Bu sorunun geri alınmasını talep ediyorum efendim.

Başkan: Şimdi bir iddia daha var.

M. Yılbaş: Hayır efendim yok hayır. Burada önemli bir konu vardır. Ülkücü, sağcı, solcu meselesi gündeme gelecek olursa...

Başkan: Yok, sağcı, solcu meselesi değil.

Y. Topçu: Kendisinin suçlanma gerekçesi olarak söyledi; ben de öyle algıladım.

K. Eken: *Hayır milletvekilim, devlet, ülkücü ile de işbirliği yapar, solcu ile de işbirliği yapar...*

Başkan: Sayın Eken, şöyle bir iddia var: Deniliyor ki, özellikle bunu Doğu Perinçek söylüyor, birtakım raporlar falan da yayınlandı malumunuz. Deniliyor ki, işte "Çiller'in özel bir örgütü var". Bu, Çiller'in özel örgütünün içerisindeki uzantısı da - çok uzantıları var da - bir uzantılar da Sayın Eymür ile sizi söylüyorlar. Gerçekten, böyle bir örgüt var mı? Sizin Çiller ile bir yakınlığınız var mı? Çiller'den özel talimatlar falan aldınız mı; yani, bu şeyleri benim söylememe gerek yok; duyuyorsunuz...

K. Eken: *Kesinlikle hayır. Sayın Çiller, o zaman Başbakanımızdı. Bir defa Menteşe eğitimi bitirirken, sağolsun geldiler, bitiş törenine katıldılar, orada gördüm. Kesinlikle ne emir almışım o konuda, ne de Sayın Başbakanla muhatap olmuşum.*

Başkan: Yani özellikle de size birşey getirmiş değiller.

K. Eken: *Hayır, hayır.*

M. Yılbaş: Böyle bir örgüt var mı Sayın Eken?

K. Eken: *Hayır efendim.*

Başkan: Peki, Ağar ile ilişkiniz, arkadaşlığınız, çok yakınlığınız veya hasımlığınız falan?

K. Eken: *Çok yakınım tabii; emrinde çalıştım.*

Başkan: Halen de arkadaşsınız.

K. Eken: *Evet. Bir defa, 1993'te bizi Emniyete almakla, ben BOTAŞ'a geçinebilmek için girdim. Mesleğim, branşım harici bir iş. BOTAŞ'ta oranın Genel Müdürünü tanıyorum diye, maaş alabileyim diye çalıştım. Bir görev alamadık başka türlü çünkü. 1993'te Sayın Ağar, beni onure etmiştir. Özel timlerin eğitimine çağırmıştır; onun en ufak bir yanlış yaptığına da inanmıyorum kesinlikle.*

Başkan: Evet, sizin başka ilave etmek istediğiniz bir şey var mı; arkadaşlarımın sorusu olacak ona geleceğim.

K. Eken: *Hayır efendim. Bütün bu, son zamanda basında çıkan şeyler, suçlamalar falanla ilgili bilebildiğim bu kadar.*

Başkan: Bunun dışında, bu konularla, mafyayla, siyasetçi işte güvenlik güçleri - devlet diyorlar ona da, biz, tabii devlet lafını kullanmak istemiyoruz. Bu konularda başka bilginiz yok.

K.Eken: *Hayır, hayır... Haa, özel timlerin hepsini ben yetiştirdim. Bir de, özel tim personeli diğer polisler gibi yetişmemektedir. Bunlar, dağda, bayırda, gece ve gündüz her türlü iklim ve arazi şartlarda görev yapabilmesi, insiyaftifle hareket edebilmesi için, böyle Serdengeçti tipte yetiştirilmektedir. Eğer, diğer polisler gibi pısırık - karakol polisi - sadece ifade almak için falan gibi yetiştirirlerse, PKK ile mücadele etmeleri mümkün değil. Bunu yalnız ben polis özel timleri için söylemiyorum, bütün genel anlamda, askerin özel timlerinin böyle yetişmesi gerektiğine inanıyorum. Ufak tefek bunların şeyi olacak tabii, başka türlü adam*

dağda aylarca kalamaz, aylarca PKK ile mücadele edemez, başından kurşun geçmeyen adam da bunları bilemez.

M.B. İncetahtacı: Asker de öyle yetişiyor mu?

K.Eken: *Asker de öyle tabii.*

S. Pişkinsüt: Sayın Eken, bu konuda çok haklısınız; ancak, yine çok psikolojik yönden ve hekimce baktığım bir şeyi söylemek istiyorum. "Rambo" denilenler de özel timler değil mi?

K.Eken: *Basının söylediği ise, evet doğrudur.*

S. Pişkinsüt: Koruma olarak da daha çok söylenen birileri. Şimdi, benim izlediğim, çok genç insanlara 12; 15 yaşındaki, 16 yaşındaki gençlere korucu diye silah veriliyor, vali bey veriyor. Çok açık ve benim yanımda şeydir. Hakkari'de ve Gerdi aşireti...

K.Eken: *12 yaşında mı efendim?*

S. Pişkinsüt: 13, 14, 15 yaşındakilere bakılıyor, gelişkinse, sen tamam verdim gitti... Çünkü çok zor durumda. Her gün - özellikle, ben de çatışmaların içerisinde bulunmak zorunda kaldım - dağdan güldür güldür inip geliyor PKK ve oradaki kadınlar, çocuklar silahla mücadele ediyor. Dolayısıyla 15-16 yaşındakilere "senin boyun tamam, uzamış, verdim" şeklinde... Çok fazla miktarda maaşa bağlanan; ama, yeterince mücadele yok.

Oniki senedir uzadığına göre bitmeyen bir konu var. Siz bunu özel tim yetiştirirken ve koruculuk sistemine bakarken, geriye dönüp bir kez daha irdelediniz mi? Yani, o zaman halkı kazanmıyoruz, 15 yaşı bile çektiğimize göre, ne kaybediyoruz?

K.Eken: *Bu stratejisine falan girer gayri nizami harbin efendim.*

M.B. İncetahtacı: Sayın Eken, gerek polis eğitiminde, gerek özel tim eğitiminde tabii ki, insanların elinde silah olacak, çok ciddi birtakım imkanlarla karşı karşıya gelecekler. Bunlarda insanların yanlış yapmaması için, böyle manevi eğitim veriliyor mu onlara?

K. Eken: *Evet tabii, hem psikolojik eğitim, hem manevi eğitim.*

M.B. İncetahtacı: Yani, bu eğitimle mücehhez insanlardır;

K. Eken: *Özel yetiştirilmiş, çok emek verilerek ve devletin çok büyük masraflarla yetiştirdiği insanlar,*

M.B. İncetahtacı: Bu insanların hata yapma ihtimali azdır yani, öyle mi?

K. Eken: *Ben, az olarak biliyorum.*

Başkan: Evet, şimdi sırasıyla Sema Hanım'dan başlayalım bu sefer. Buyurun Sema Hanım sorunuz varsa.

S. Pişkinsüt: Sayın Eken, doğu ile ilgili bir iki şey sormak istiyorum size. Orada, büyük mücadeleler verdiğinizi ve bu çatışmaların da senelerdir devam ettiğini biliyoruz; ancak, hala daha tam bitmiş vaziyette değil. Oradaki aşiretlerin büyük kısmı, Hakkari bölgesinin yarıdan fazlası devletin yanında değil. Sizin, bu özel tim olarak yetiştirdikleriniz 200 bin civarında mı dediniz, o şekilde mi söylediniz?

K. Eken: Hayır, *güvenlik kuvvetleri, korucu, falan şeklinde...*

S. Pişkinsüt: Bu özel tim olarak yetiştiklerinizden genel anlamda ne kadar memnunsunuz? Yani, kendinizin, zaman zaman kendi kendinizi eleştirip, kendinizi değil de sistemle, çalışmayla eleştirip şunları da yapsa idim; acaba daha başarılı olur muydu veya şu eksiklik var der misiniz?

K.Eken: *Hiç, öyle diyebileceğim pişmanlık yok efendim.*

S. Pişkinsüt: Pişmanlık olarak değil, eleştiri bakımından...

K. Eken: *Sadece, tabii, oraya gittikten sonra da eğitimlerin devamı gerekiyor. Yani, operasyonlar haricindeki boş zamanlarında eğitimlerinin ki, onlar güzel şimdi düzene girdi tahmin ediyorum. Güzel, düzenli bir şekilde devam ediyor.*

M. Yılbaş: Hayır, ben katkıda bulunmak amacıyla söylüyorum Sayın Pişkinsüt'ün bu öğrenmek istediği konu. Şu Özel Harekatın görev başında neler yaptığını bize anlatır mısınız? Yani, bu bir trafik polisi gibi günün her saatinde vatandaşla iç içe midir, bir pasaport şubesindeki gibi iç içe midir; yoksa, bunlar haftada bir veyahut da onbeş günde bir olay vuku bulur da bir müdahale gücü müdür?

- Sayın eken, biliyorum da, arkadaşların da bu konuda nedir yani, sabahtan akşama kadar köy köy dolaşan birimler midir bunlar?

K. Eken: *Evet, bunlar, Güneydoğu'nun bütün kırsal kesimlerini karış karış dolaşan, diyelim ki bir ay içinde yirmi günü dağda geçirip, üç beş gününü evde geçiren, basılması muhtemelen kritik arazi ve arızlarını bekleyen, ilçeleri bekleyen özel yetişmiş birimler.*

Bunların çoğu, insanın ifade almayı bilemez diğer polisler gibi. Bırakın pasaport işleri, bilmem ne şeyi, ifade almayı bilemez diyorum. Normal polisten; bunlar, sadece kırsal kesimde, askerlerin özel timleri gibi, sırf kırsal kesimde ama mücadele etmek üzere yetiştirilmiş, hazırlanmış birlikler.

M. Yılbaş: Yine, artı, kırsala çıktıklarında, beraber çalıştıklarında kimin emri, komutasındadır; bunun da bilinmesinde yarar var.

K. Eken: Askeri birliklerin emir komutasındadır.

M.Yılbaş: Lütfen, bunu açıklayın.

K. Eken: *Jandarmanın. Mesela, bizim orada, benim şahsen sıkıntılarım oluyordu.*

M. Yılbaş: Müstakil değildir.

K. Eken: *Bunu ben Genel Müdüre de arz ettim. Mesela, şimdi askerin timiyle bizim timlerimiz, çıkıyor müşterek, emir komuta askeriyenin. Ben diyorum ki, ama, bizim özel timlerin başındaki adamın rütbesi emniyet müdürü. Şimdi, orada da, astsubay veya teğmen oluyor.*

M. Yılbaş: Yani, bu ayrıntıları lütfen anlatınız.

K. Eken: *Biz, diyoruz ki, efendim, hiç olmazsa müşterek operasyonlarda, polisle yapılan, rütbesi büyük olan bir arkadaş verilsin ki, emniyet müdürümüz, emrine giriyor adamın yani.*

M. Yılbaş: Astsubayın emrine emniyet müdürü giriyor.

K. Eken: *Girebiliyor bazen...*

M. Yılbaş: istediğiniz an araziye çıkıp görev yapma imkânınız var mı, yoksa muayyen bir yerin izninin alınması veya müsaade etmesine bağlı? Lütfen bunu açıklayınız.

Başkan: Bu teknik konulan anlatın ki, biz raporumuza geçelim.

K. Eken: Sayın Başkanım, oradaki askeri birliklerin komutanı istemedikten sonra bizim özel timlerimiz arazide göreve çıkamaz. Onlar talep eder, onların emrinde olarak bizim polis timlerimiz göreve çıkar. Müstakil olarak göreve çıkarmazlar zaten.

Y. Topçu: Görev dışında kimin emrinde?

K. Eken: *Kendi müdürünün emrinde.*

Y. Topçu: İl Emniyet Müdürlerinin emrinde mi; yoksa, özel timin...

K. Eken: İl *amirleri kendi özel timlerinin amiri; rütbeli bir şahıstır. Emniyet amiri olur. Başkomiser olur; ama, esas bir ilde bulunduğu ikinci üst amir, İl emniyet müdürleridir.*

M. Yılbaş: Trafik şube müdüründen farkı yok.

K. Eken: *Evet doğrudur.*

S. Pişkinsüt: Bu soracaklarım tabii, konuya değişik çerçeveden bir bakış getirecek. Siz bu konunun en başında ve senelerdir emeğinde olan bir insansınız; ama, doğruyu gezdiği zaman insanlar ya da basından çıkanlardan, halkın özel timlerden ve birtakım muamelelerden zaman zaman çok zor durumlarda kaldıkları şeklinde ve özelikle, emniyet teşkilatıyla il içerisinde merkezde görev yapanları kontrollerin biraz zor olduğu söyleniyor, zaman zaman sağa sola ateş etmeler,

şehrin içerisinde durmalar... O konuda sizin yaklaşımınız nedir?

K. Eken: *Efendim, o belli mihrakların kesinlikle abartması, basına yansıyan olaylar... Şimdi, PKK'nın, karşımızdaki terör örgütlerinin en korktuğu iki unsur kim; polis özel timleri, askerin özel timleri, özel yetişmiş birlikler, yani, komando birlikleri artı köy korucuları. Dünyanın her yerinde gayri nizami harp dediğimiz bu şekilde mücadele eden devletlerde mutlaka bu unsurlar kullanılmış.*

Şimdi, karşı örgütün en korktuğu unsurlar bu olduğuna göre, nasıl yıpratmak bunu? Bu şekilde işte. Gasp, haraççı, köylüleri eziyor, köy yakıyor, köylüleri vuruyor falan şeklinde özel tim sayısını azaltmak maksattan, koruculuğu feshetmek maksatları; yani, onlar için en tehlikeli unsurlar tabii, basında kamuoyunda da bu şekilde yıpratarak görev yapmalarına engel olmak, görev şevklerini engellemek.

S. Pişkinsüt: Sayın Eken, ben basını ve bu söylenenleri sormayacağım. Doğuya gittiğim Eylül, Ekim aylarında Hakkari'de şehrin içerisinde, tabii ki, eğer moral değerlerini yüksek tutmazsanız - bir hekim olarak söylüyorum - o insanlar görev yapamazlar; yani, bir şeye güvenmeleri lazım. Ancak, gece, hiçbir neden yokken, şehrin içerisinde ateş açacak şekilde ben gördüm. Birtakım yanlışlıklar da olabilir; ama, bu görevlilerin, hakikaten, tam denetimde çalıştıklarından siz emin misiniz? Bu bir.

ikincisi; söylediğiniz çok doğru, karşı gücü yıpratmak lazım; ama, mesela; Cizre'de olmak üzere, pek çok yerde de, çok aşırı derecede Kürt ve Türk akım arasındaki bir farklılık yaratılmaya çalışılan bir yapı var.

Mesela Cizre'de "Kanla sulanmayan yer vatan değildir" diye yazılmış. Bu da doğru mudur; ama, aşırı akımların çekişmesi biri Kürt derken, biri Türk derken daha çok çekişmeye, barışın engellenmesine özel timin de lüzumsuz yere yorulmasına neden olmaz mı? Siz o konuya nasıl yaklaşıyorsunuz?

K. Eken: *Her şeyden önce ayrımcılığa karşıyız.*

S. Pişkinsüt: Gayet tabii.

K. Eken: *Orada bu mücadelenin kazanılabilmesi için, halkın desteğinin birinci öncelikle sağlanması şart biliyorsunuz. Halkın desteği sağlanmadan bu mücadeleyi kazanmanın mümkün olmadığını bugün dünyadaki örnekleriyle biliyoruz, hepsini görüyoruz. O halde, bizim yapacağımız en büyük şeylerden biri - ki, özel timin çoğu böyle yetiştirilmiştir - halk desteğini kazanmak için, halkla diyalog içinde olacaksınız, iyi muamele edeceksiniz, o şartlarda yaşayacaksınız, örf ve adetlerine, törelerine hürmet edeceksiniz. Ufak tefek münferit olaylar olabilir, bunlar şeydir.*

S. Pişkinsüt: Peki, bunun arkasından şunu söylemek istiyorum. Şimdi, Türkiye'de dönen, son günlerde de çok net olarak kuryelerle yakalanan çok büyük parasal kaynaklara da giden bir uyuşturucu ağı var, "gidiyor, geliyor" deniliyor. Ve Yüksekova'dan başlamak üzere şehrin içerisine çıktığınız zaman, çok net görüyorsunuz olayları. Evler yapılmış. ...Soruyorum: "Nedir Bu?" Söyledikleri: "Efendim, onlar uyuşturucu parasıyla yapıyor" diyor, "efendim, onlar toz parasıyla yapılıyor" diyor ve artık, halkın ağzına tekerlemeğe geçmiş; aynen şöyle diyorlar" 1 kilo toz bir toros, 5 kilo toz bir miniboz, 10 kilo toz bir otoboz", Halkın diline bu kadar düşmüş bir yapıda ne istihbarat alınıyor, ne gidiyor; yani, acaba, devlet için kullandığınızı söylediğimiz insanların tabii ki para kazanması lazım; nereden geliyor, ona ait sizin bir istihbaratınız var mı?

K. Eken: Konu tamamen benim branşım haricinde.

S.Pişkinsüt: Peki size, Sedat Bucak ile ilgili her şeyi sormak istiyorum. Bir söylentiye göre - Sedat Bucak'ın bir kardeşinin Abdullah Öcalan'ın yanında olduğu, eğer, Sedat Bucak'a herhangi bir şey olacak olursa, Allah korusun, onun PKK'nın yanında olmasından dolayı, aşiretin söz sahibi olacağı ve ondan sonra da aşiretin PKK'ya yaklaşacağı söyleniyor. Bu doğru mudur; böyle bir duyumunuz var mı?

K. Eken: *Hiç mümkün olmaz efendim.*

Serhat Bucak galiba onun ismi. Onunla Sedat Bucak görüşmez, düşmandır...

M.B. İncetahtacı: Kardeşiyle...

***K. Eken**: Kardeşi değil efendim.*

M.B.İncetahtacı: Amcasının oğlu falan...

K.Eken: İşte, bir akrabası... Tam, kesin olarak bilmiyorum.

S. Pişkinsüt: Düşman mı yani onunla kendisi?

***K. Eken:** Tabii, tabii*

S. Pişkinsüt: Biraz önceki sözlerinizle Sedat Bucak'ın yanlış yapmayacağını söylediniz.

***K. Eken:** Öyle inanıyorum.*

S. Pişkinsüt: Ancak, bir kelimenizde "eğer yanlış olacak olursa aşiretinde, zaten cezasını verir" dediniz. Nasıl ceza verir; yani...

***K. Eken:** Müsaade eder misiniz efendim. Sizin çocuğunuz öyle bir şey yaparsa veya kardeşiniz öyle bir şey yapsa, müsaade eder misiniz? Aile gibidir onlar.*

***Başkan:** Arkadaşlar, tabii, biz herkes soru sorsun diyoruz; fakat muhatabası bileceğiz, ilgili olduğu şeyi soracağız ; çünkü, bazı konular, kendilerinin inisiyatifinde değil, bilgisinde değil.*

S. Pişkinsüt: Tamam. Peki, Abdullah Çatlı gibi devletin kullanması gereken veya devlete yararlı olduğu söylenen kişilerden başka tanıdıklarınız var mı?

***K. Eken:** Hayır. Onu da duyum şeklinde söyledim biliyorsunuz.*

S. Pişkinsüt: Alaattin Çakıcı'yı hiç gördünüz mü?

D.F. Sağlar: Politikayı tespit eden kendisi değil. Verilen görevi...

***K. Eken:** Sadece, şu tarihlerde özel timler yetiştirilecek, polis özel timi kurulacak; şu şahıs görevlendirmiştir başında olarak. Bir görev emri alırsınız, açarsınız kursunu.*

D.F. Sağlar: O zaman, sizin, her iki tarafta da çalışmış olmanızdan kaynaklanarak, sadece istihbarat örgütlerinin

değil, ben benzeri görev yapan Örgütlerin ki, özel askeri ve özel emniyet timlerinin de böyle bir başında bulunan insanların kişisel sıkıntılardan kalma bir sürtüşme söz konusu olabilir mi?

K. Eken: *Hiç olmaz. Eli silah tutan adam, dağda bayırda aylarca omuz omuza yatan bir adamdan ömür boyu arkadaşlık olur, dostluk olur.*

D.F. Sağlar: Hayır, icraattakileri kastetmiyorum, onların üst düzeyindekileri kastediyorum.

K. Eken: *Üst düzeyi, biri de deyin ki, asker olarak benim, polis olarak da Behçet. Diyarbakır'daki* emniyet müdürü, aramızda olmaz öyle bir şey.

D.F.Sağlar: Peki, ben bir şey daha sormak istiyorum. Siz, güneydoğudaki bütün aşiretleri tanıyorum dediniz.

K. Eken: *Bütününü tanımak mümkün değil, çoğunu büyüklerini tanıyorum.*

D.F. Sağlar: Bucak aşiretinin eğitiminde mi bulundunuz?

K. Eken: *Hayır.* Onların yanlarında bir ay kalmak, o aşiretin köyünde bir ay kalmak, köylerini dolaşmak, onların örfüne göre yaşamak, onlar için o kadar büyük bir olaydır ki. Sizin yaşınızda, sizin seviyenizde bir insan gitmiş bir bağdaş kuruyorsunuz, sofralarında oturuyorsunuz. O insanlar, şahsınızda devletlere tapar ve dolayısıyla da örgütle ölümüne bir mücadele yapar; olay budur.

D.F. Sağlar: Son zamanlarda basına da akseden bir olay var, özellikle siyasetçilerimizden bazdan da bunun peşini kovalıyorlar. Seçim öncesinden Apo'nun öldürülmesiyle ilgili bir çalışmanın yapıldığı ve bunun da istihbarat teşkilatı veya Genelkurmayın, üst düzeyde, buna engel olduğu doğrultusunda söylentiler var. Böyle bir şey söz konusu mu?

K. Eken: *Onu tam bilmiyorum Sayın Bakanım. Yalnız, şu anda öyle bir görev olsa şu yaşıma rağmen ben gönüllü olarak kabul ediyorum. Bakın, şimdi versin devlet bana öyle görev, büyük de konuşmayayım, sonu hayatımı vermek de*

olsa ben bu göreve talip olurum; ama, öyle bir görev almadım, bilmiyorum da.

D.F. Sağlar: Yani, kesinlikle Öcalan'ın öldürülmesi hazırlıktan falan...

K. Eken: *Abdullah Öcalan'ın ölü veya diri Türkiye'ye getirilme operasyonu Hayallerimi bu benim..*

D.F. Sağlar: Anlıyorum.

Başkan: Bitti mi Sayın Sağlar?

D.F. Sağlar : Sorularım bitti. Teşekkür ederim.

Nihan İlgün: Yalnız bir şeyi anlatır mısınız? Dün akşam televizyon kanallarında Sayın Eken'in Komisyona gelmediği şeklinde kötü bir sayfa oldu. Onu bir aydınlatalım...

K. Eken: *Sayın Başkanımdan ve hepinizden ben özür diliyorum. O tebligatınızı dün saat 17.00'de aldım ben...*

Başkan: Basına açıkladık; ama yine de açıklayacağım ben.

N. İlgün: On açıklayalım. Peki teşekkür ederim.

K. Eken: Teşekkür ederim. İyi günler diliyorum.

Başkan: Sorusu olan? Yok.

Arkadaşlar saat 14.00'te yeniden toplanmak üzere toplantıyı kapatıyorum.

TUNCAY YILMAZ
(EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ KAÇAKÇILIK, İSTİHBARAT VE HAREKAT DAİRESİ ESKİ BAŞKANI)
4.02.1997 tarihli ifadesinde;

1993 Temmuz ayından bu yana Kaçakçılık İstihbarat ve Harekat Daire Başkanı olarak görev yaptığını, bu süre içerisinde tabii olarak kaçakçılıkla mücadele ettiğini, araştırma konusuyla ilgili olarak sadece Tarık Ümit'i tanıdığını ve onunla temasları olduğunu, bunu da afyonun eroine dönüştürülmesinde kullanılan 150 ton asetik asit anhedid yakalanmıştır. Onunla ilgili bilgi getirdiğinde tanıştığı ve 3-4 kez yüz yüze bir o kadar da telefonla teması olduğunu, ilk defa

Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın odasında görüştüğünü Ankara ve İstanbul Emniyet Müdürlüklerine güvenmediği için asetik asit anhedid ile ilgili olarak Türkiye'ye giriş yollarını, hangi vasıtalarla geldiği hususunda bilgi verdiğini, ne zaman mal sevkiyatı yapılacağı hususunda bilgi vereceğini söyleyerek ayrıldıklarını, daha sonra mal sevkiyatında bilgi verdiğini ve bunun üzerine değişik partilerde 5 ton, 15 ton, ve 30 tonluk partiler halinde asitik asit anhedid yakaladıklarını, 15 ton malın 7,5 ton eroine eşdeğer olduğunu, bu miktarı Türkiye'de bir ailenin karşılaşması mümkün olmadığından değişik ailelerin bu işe girdiğini, dünyada yakalanan asetik asit anhedidin %90'ının Türkiye'de yakalandığını, bunun gelişmiş ülkelerde imal edildiğini, Türkiye'nin ülke olarak asetik asit anhedidin imalinin kontrole alınması için 1994'den bu yana Birleşmiş Milletler nezdinde çalıştığını, 1995 yılındaki sözleşmeye rağmen Avrupa'nın asetik asit anhedidin kontrol altında satışına razı göstermediğini eroinin bitmesi için asit anhedidin mutlaka kontrol altına imzası gerektiğini, çeşitli sebeplerle de Avrupa'nın bu asiti kontrole yanaşma dığı, sınırlama yapılırsa Çin'in piyasaya hakim olacağını ve Avrupa'da kimya sanayinin zarar göreceğim söylediklerini,

Susurluk olayında adı geçenlerin, hiçbir zaman uyuşturucu kaçakçılığı konusunda Pazar elde etmek düşüncesinde olmadığını, zaten bilgisi de bulunmadığını, uyuşturucu kaçakçılığına adı karışanlardan öldürülenlerin kaçakçı olabileceğini, ancak öldürenler konusunda kanaat belirtemeyeceğini, Abdullah Çatlı ile Hüseyin Kocadağ'ın bir arada olabileceğine anlam veremediğini, Abdullah Çatlı'nın uyuşturucu kaçakçılığından dolayı bir defa mahkûmiyet kararı olmasına rağmen kaçakçı denebilmesi için onunla ilgili diğer ülkelerden de bilgi akmasının gerektiğini, oysa Avrupa'nın herhangi bir ülkesinde böyle bir bilgi akımı gelmediğine göre uyuşturucu kaçakçısı olarak değerlendirmediğini, Karapara transferi konusunda hazırladıkları tasarıyı Adalet Bakanlığı kanalıyla Meclis'e gönderdiklerini ve 1996 Mayıs ayında çıkarıldığını, Türkiye'de malın kilo fiyatı 15 bin mark, Almanya'da 150 bin mark olduğu, evsafı yerine ve perakende pazarlamasına göre 1 milyon marka kadar fiya-

tın yükselebildiğini, Dilek Örnek hadisesinde paranın nakit olarak yurda girdiğini, Türkiye'de özellikle yatırım yapan büyük inşaat firmaları, turizm büroları, oteller, kumarhaneler, otobüs firmaları ve akaryakıt bayilerinin devletin kredi sisteminden kaynaklanmayan ancak normal olmayan yöntemlerle temin edilmiş paraların kullanıldığına inandığını, kendilerinin başlattığı ve "Asena" adı verilen proje ile Türkiye'deki kaçakçı ailelerinin üç göbek öncesi ve sonra sının tespit edildiğini, Almanların da buna karşı "Anadolu" projelerinin olduğu, 40 örgütün organizasyonunun belirlendiğini, bunların Avrupa'daki ayaklarının da Avrupalılar tarafından belirlenmesi için çaba sarfettiklerini, Türkiye'de altı laboratuar yakalandıklarını ancak çok fazla mal olmadığını, Baybaşinlerle irtibatlı Konuklu ve Ay aileleriyle ilgili Yalova'da Jandarma tarafından yakalamalar olduğunu, ancak yakalanan malın değerinin fazla sayılacak miktarda olmadığını,

Baybaşin ile ilgili "Lake S" hadisesi olduğunda kendisinin görevde olmadığını, hadise olunca Baybaşin'in yurtdışına kaçtığını, olaylardan sonra ilk defa kendisine gelen Aydınlık Gazetesine, Başbaşin'in uyuşturucu dünyasını daha iyi bildiğini söylediğini, Lake S'in açık denizde Bakanlar Kurulu Kararı ile yakalandığını, Kısmetim 1 'de yakalanmak üzereyken son derece güç şartlarda gemiye çıkılmadığını, o hadiselerde arkadaşlarından birinin Baybaşin ile ortaklık yaptığına inanmadığını, öyle olsaydı gemilerin yakalanmayacağı, Lake S'in Karaçi'den gelirken tayfalardan birinin ailesinin telefonla araması sonucu bulunabildiğini,

Kaçakçıların güvenliklerine gelince, bunların kendi korunmalarını kendilerinin yaptığını, kimseye ihale etmediklerini, Türkiye'de çek-senet mafyası olarak bilinen adamların olduğunu, ancak bu konuda fazla bilgi sahibi olmadığını, Emniyetten ayrılan bazı sivil arkadaşlarının birçok yerde koruma görevi yaptıklarını, bunlardan Gaziantep'te Şube Müdürü olan Güven Oktay'ın emekli olduktan sonra Burdur'da yakalandığını, ancak kimin kiminle uyuşturucu bağlantısı olduğunu bilmediğini,

İstihbarat temelinde MİT'in fonksiyonuna gelince MİT'in zaman zaman aldığı bilgiyi sadece uyuşturucuya bağlı kalmaksızın, resmi yazıyla değil klasik bir bilgi notuyla gönderdiği, kendisinin de ilgili şubeye göre değerlendirmesini yapıp o teşkilata bilgi verdiğini, bütün istihbarat kaynağının da sadece o teşkilat olmadığını, informal denen bazı insanların devlet adına kullanılmasına rastlamadığını, Afganistan'dan İngiltere'ye kadar her ülkeden bir adam olduğunu ve bu insanların da ranttan kazanç elde ettiklerini, uyuşturucu ve mücadelede; PKK'dan bahsedildiğinde Avrupa ülkelerinin Türkiye'nin politikasındaki değişiklikleri hissettikleri, Türkiye'nin bu suçtan zararı olmadığı halde neden mücadele içinde bulunduğunu, Türkiye PKK'nın uyuşturucu kaçakçılığı içinde olduğundan bahsedince yani 1994'den sonra çocukları da kullanmaya başlayınca Türkiye'nin mücadeledeki yerini kavradıkları, Kürt Mafyası ile Laz Mafyasının uyuşturucu ticaretinde önemli gruplar olduğunu,

Hakkari Yüksekova'daki uyuşturucu fidye bağlantısı ve Kahraman Bilgiç hadisesinde soruşturmanın asker tarafından yapıldığını, onun için detayını tam bilmediğini, ancak içerisinde polisin de yer aldığını hatta Hakkari, İstanbul ve Tuzla'da 8 memur hakkında işlem yapıldığını, ancak ayrıntısını hatırlamadığını, Hakkari gibi bir yerin helikopterle bile %20'sinin kontroliinün zor sağlandığını, bu bölgede yerleşik alan ve polis bölgesinin az olması, uyuşturucunun galip çıktığı aşiretlerin hakim olduğunu bölgelerin polis bölgesi olmaması nedeniyle mücadeleyi etkilediğini, dünya uyuşturucu mücadelesinin genellikle gümrükçüyle ve Jandarmayla yapıldığını, ancak Türkiye'de polisin bu işle yüzyiize bulunması nedeniyle çarpıklık oluşturduğu, bölgede çalışan personelin mahalli olmasından ve gece harekat imkanının kısıtlı olmasından kaynaklanan sıkıntılar olduğunu,

Narkotik dışında silah kaçakçılığı konusuna gelince; Türkiye'de daha çok Kuzey Irak'tan terörist refakatinde gelmiş kaçak silah olduğunu, yoksa sistematik olarak başta silah ticaretinin sözkonusu olmadığı, menşeine bakılmaksızın

silahlara ruhsat verilmesi hususundaki yasal düzenlemenin kendi mücadelelerini olumsuz etkilediğini, kendilerinin daha çok ruhsata bağlanmadan yakalanan silahlarla uğraştıklarını, Daha önce konu edilen Cantürk olayı ile ilgili olarak, burada uyuşturucu pazarını ele geçirme kavgasından ziyade, bu pazarı yürüten insanlar arasında haraç alma kavgası olduğunu, Yaprak, Contagon kaçakçısı olduğu halde yakalamadıklarını, hatta sabıka kaydı ve belge bulunmamasının kendilerinin hareket sahasını daralttığını, Mehmet Sara, Leyla Zana'nın evindeyken operasyon yapıldığını, hem narkotik hem de PKK konusu olduğu için iki koldan operasyon yapıldığını ancak terörcüler önce baskın yaptığı için eroinin kasar tarafından döküldüğünü dolayısıyla narkotikçilerin amacına ulaşmadıklarını,

Tarık Ümit'in Abdullah Çatlı ve arkadaşları tarafından öldürüldüğüne dair bilgisi olmadığını, ancak Tarık Ümit'in öldürüldüğüne inanmadığı, onun asıl hedefinin Dursun Karataş olduğunu kendisine söylediğini, Tarık Ümit, Mehmet Eymür ve Atilla Aytek ile çalıştığını söylediği için MİT'in asıl ajanı intihasının oluştuğunu,

Hüseyin Kocadağ'ı tanıdığını, onun meslekten ihracı, içki ve kadına zafiyeti olduğunu ve bu zafiyetten yeraltı dünyasının yararlanabileceğini, kendisi işe başladıktan sonra Dündar Kılıç ve Avukat Burhan Apaydın'ın görüşme taleplerini kabul etmediğini, Hadi Özcan'ı tanımadığını ve onların operasyonlarını da kendilerinin yapmadığını, 1984 operasyonunda Dündar Kılıç'ı Tarık Ümit'in ihbar edip sorgulandığını belirtmiştir.

MEHMET EYMÜR
MİT KONTRATERÖR MERKEZİ YÖNETİCİSİ
26.12.1996 tarihli ifadesinde;

1988 yılındaki MİT raporunun kendisi tarafından hazırlandığını, ancak hukuki bir sorumluluk getirmediğini, çünkü raporun, rapor nedeniyle emekli olma durumunda kaldığını, Hiram Abbas ve kendisinin yardımcılığını yapan Korkut Eken ile birlikte emekli olduklarını, kendi işini kurduğunu 1993 yılında tekrar göreve çağırılması üzerine göreve geldiğini, hep siyaset dışında kaldığını, Sayın Çiller

zamanında göreve tekrar döndüğü, kendisine yapılan bir telkin üzerine çağrıldığını, zira gerek Sayın Çiller'i gerekse MİT Müsteşarının kendisini tanımadığını, Tolga Atik'in politikadan hoşlanmayan birisi olması, babasının da asker olması ve teşkilata büyük sempatisi olduğu için geldiğini, yeni başlayan her personel gibi belli bir kurs döneminden geçtikten sonra Malatya'ya tayin edildiğini, ancak basında yer almaktan rahatsız olduğunu 1988'deki raporun o tarihteki Müsteşar Hayri Ündül Paşa'ya bilgi vermek maksadıyla *ve yazılı hazırlandığını o raporu o tarihlerde kurumun mensubu olan Cumhurbaşkanlığı'nda görevli Erkan Gürvitt'e görüşünü almak üzere verdiğini, o da raporun enteresan ve çok kapsamlı olduğunu söylediğini, o nüshayı da ona verdiğini, bir müddet sonra da ortada dolaşmaya başladığını, gerçekte onun rapor niteliğinde bulunmadığını, etüd özelliğinde olduğunu, Tarık Ümit'in MİT Teşkilatının görev sahasına giren konularda istihbaratı olarak kullanılan bir kişi olduğunu, ortadan kaybolması üzerine bazı araştırmalar yapmak durumunda bulunduklarını, araştırmalar sırasında en son İstanbul Divan Pastanesinde yemek yediği sırada Özel Hareket Polislerime alındığını ve ondan sonra da ortadan kaybolduğunu tespit ettiklerini, bu konuda yasal araştırmalar yaptıklarını, bu araştırmalar sırasında, aracın bulunduğu mahal Silivri bölgesinde olduğu için tahkikatın Jandarma Astsubayı Ahmet Altıntaş'ın yürüttüğünü, onunla görüşüldüğünde kendisinin Özel Harekatçı Ayhan Akça'yı gözlem altına aldığını, Ankara'dan Özel Harekat Başkanlığından müdahale edilmesi üzerine "İfadesini alamayacağı konusunda" bırakmak mecburiyetinde kaldığını, araştırma grubuna Tarık Ümit'in telefonlarını tespit ettirdiğini, bu araştırma sonucu telefon konuşmalarının kendi bölgesinde TIR parkında çay ocağı işleten Avşar isimli bir kişinin telefonundan muhabere yaptığının tespit edildiğini, bu nedenle Avşar demlen kişinin alınıp sorgulandığını, Avşar'ın kendi adına olan bu telefonu Özel Harekatçı polislere kullanılmak üzere verdiğim, Avşar'ın üzerinden Özel Harekatta görevli iki polisin resimlerinin çıktığını, resimlerin divan pastanesinde ve Bağdat Caddesindeki görevlilerce teşhis için gösterildiğini, resmi kişiler olması nedeniyle*

takibatta zorlanıldığım, Haluk Kırcı'nın yine aynı olayla ilgili olarak gözaltına alınıp bırakıldığını; Avşar'ın üzerinde bir tabanca çıktığını, bunun balistiğe gönderilmek üzere istendiğinde, çeşitli resmi yerlerden baskı geldiğini, Jandarma Astsubayı Ahmet Altuntaş'ın belirttiğini, Tarık Ümit'in kaçırıldığı gün, Avşar denilen şahsa ait beyaz renkli Opel Astra marka bir arabanın Avşar'dan alındığı, Ziya isimli Polis Memuru tarafından ve Tarık Ümit'in kaçırılmasından üç gün sonra da Oğuz isimli polis memuru ile birlikte arabanın, sahibine iade edildiğini, Avşar'a göre konunun içinde Abdullah Çatlı ve Arnavut Sami denilen kişiler olduğunu zannettiğini, bunlar hakkında araştırma yaptığını, hatta Özel Harekat Daire Başkanı ile de telefon konuşması yaptığını, bunların Astsubay Ahmet Altıntaş'ın yaptığını,

12.1.1997 tarihinde Adana Şakirpaşa havaalanında sahte pasaportla yakalanan Metin Bozbağ'ın ifadesi doğrultusunda İstanbul'da Yaşar Öz isimli şahsın evinde ele geçirilen, Tarık Ümit adına verilmiş hususi, özel yeşil bir pasaport bu konuda Tarık Ümit'in sadece MİT ile çalışmadığını, 1978 yılında MİT ile ilk ilişkilerinin başladığını, ondan önce de Dündar Kılıç, Behçet Cantürk'ün Devlet tarafından sorgulandığı tarihlerde şahit olarak bazı ifadeleri bulunduğu, 1982 yılında Dündar Kılıç, Şükrü Balcı ve diğer kaçakçılık konularında uyuşturucu kaçakçılığı konusunda bazı ifadeleri olduğunu, ondan sonra da 1985 yılında silahla bir saldırıya maruz kalıp ağır yaralandığını, o tarihte bunu Dündar Kılıç'ın yönlendirdiğini, 1987 yılından sonrada kendi istihbari potansiyeli bulunduğunu, bundan yararlanarak kendi konularında, ondan yararlandıklarını, Tarık Ümit'le en son 1995 yılı Şubat ayı 28'inci günü onun evinde görüştüklerini, yalnız iki ayrı evi olduğu için hangisinde olduğunu bilemediğini, Özel Harekatçı Ziya ve Semih isimli iki polisin evinde kaldığını operasyonel konularda ve faaliyetlerde yardım etmesini istediklerini söylediği ve bu polislerle kendi yanlarında telefonla konuştuğunu polislere kendi evinde olduğunu söylediğini, Tarık Ümit'in yasal çerçevedeki konularına giren hususlarda kullandıkları bir kişi olduğunu, ancak bunun dışında devletin diğer istihbarat organlarıyla irtibatı olduğunu bildiğini, onun meslek ahlaki

yönünden kapsamının ne olduğunu ona sormadığını, ancak özellikle uyuşturucu kaçakçılığı konusunda Emniyet birimlerine yardım ettiğini genel hatlarıyla bildiğini, Teşkilatın Türkiye içinde Terörle Mücadele görevinin bulunmadığını, İstihbari alanda böyle bir görevlinin olduğunu ve intikal eden bilgileri gereken mercilere ilettiklerini, Tarık Ümit'inde bu çerçevede Türkiye içinde teşkilatla ilgili bir görevi olmadığını Türkiye dışında düşünülmesi gerektiğim, MİT teşkilatına zaman zaman özellikle ihtilaller ve sıkıyönetimlerden sonra özel görevliler verildiğini, kendisinin de birçok bu tür görevlerde yer aldığını, kanuni görev sınırlarını aşan görevler olduğunu, Örneğin babaların, mafyanın toplanmasından sonrada sorgulanmaları gibi görevler. Bu görevle rinde yasal çerçeveler de verildiğini, hatta sonradan bunların tartışmalara neden olduğunu, yapılan tüm işlemin Devletin arşivlerinde bulunduğunu, bu tür işlerde büyük kütleleri ve büyük menfaat çevresini karşısına almak durumunda kalınacağını, doğru yapılmaz ise hem vicdani hem de yaptığı görevle kendimizi bağdaştırmayacağını birçok şeyin doğal olarak kağıda dökülmeden kafada olduğunu, otuz senelik meslek hayatının kafasında olan uzantılarının kağıda dökülmesinin biraz mümkün olmadığını, bu tür olaylarda teşkilatının bir taraf gibi olmasını kabul edemediğini çünkü gördüğü manzaranın kendisini çok rahatsız ettiğini, bu manzarada da bir günah keçisi haline gelmek istemediğini, Emniyet Teşkilatında senelerce omuz omuza çalıştıkları arkadaşları bulunduğunu kader birliği yaptıktan insanlar olduğunu, keza askeri kesimde de aynı birliktelikleri olduğunu, söylenecek her şeyin yanlış yorumlara neden olacağını, birçok şeyin doğru olduğunu birkaç kişinin yaptığı olumsuz şeyler varsa bunların ortaya çıkmasını kendisinin de istediğini, konularda bu aşamada çok daha değişik veçhelerde bakıldığını, böyle olduğu sürece de bu şeyin içinde herhangi bir rol almak arzusunda olmadığını, olayların yabancı istihbarat teşkilatlarıyla bağlantılı yönlerinin araştırılması gerektiğini, altında başka bir şeyler olup olmadığını incelenmesi gerektiği, var veya yok diye bir şey söylemediğini, ancak Abdullah Çatlı gibi kişilerin sadece suç yönün-

den değil, yabana istihbarat teşkilatlarıyla bir bağlantılarının olup olmadığının da incelenmesi gerektiğini belirtmiştir.

AHMET BAYDAR

22.01.1997 tarihli ifadesinde;

Yozgat Milletvekili Ahmet Baydar'ın torunu olduğunu, ondan önce de Belediye Başkanlığı yaptığını, Binbaşı Halil Baydar'ın tüccar olduğunu, ceviz tomruğu yaptığını,

Uzun yıllar kendisinin Perşembe pazarında demir - çelik ithalatı yaptığını, 1980 yılında iş hayatına atıldığını 1985 yılına kadar demir - çelik ticareti yaptığını, Türkiye'de üretim sıkıntısı doğduğunda dünya pazarlarından ithalat yaptıklarını, sık sık döviz dalgalanması sebebiyle, kazandığı, ya da kaybettiği dönemler olduğunu, pamuk balya çemberi üreterek sanayicilik yaptığını, bu üretimlerinin 8-10 yıl sürdüğünü,

İki ikibuçuk yıl önce burada bir arkadaşı ile otururken yanlarındaki masada bulunan kişilerin anlattığı bir fıkra nedeniyle tanıştıklarını, birbirlerine kartlarını verdiklerini ve daha sonra da Mehmet Özbay isimli bu kişinin ofisine geldiğini bu karşılaşmanın İstanbul'da olduğunu, söz konusu yerin adının Zeytin Sardunya olduğunu, kendisinin tekstil ihracatı yaptığını söylediğini, Arzu Hanım isminde bir kişi ile beraberliği olduğunu onun kız kardeşinin de İzmir'de yaşayıp, zaman zaman İstanbul'a geldiğini, bu gelişmelerden birisinde Gonca Hanım'ın Mehmet Bey'le tanıştıklarını, bir müddet sonra da arkadaşlık yapmaya başladıklarını,

Baysa şirketini Ant Güven Sazak, karısı Silvia Sazak, kendisi, Mine Baydar ve oğlu Alper Baydar ile birlikte 1992 yılında kendisinin kurduğunu, 1995 yılında ortaklıktan ayrılma kararı aldıklarını yönetim kurulunca en az 3 kişi olması gerektiğinden kendisi dışında ikinci kişi olarak 16 yıldır yanında çalışan, Fehmi Tarım'a yönetim kurulu üyeliği verdiğini, o sırada Mehmet Bey'in orada oturduğunu, üçüncü kişi olarak kimi yapalım diye kendi kendilerine düşünürken, onun ben olabilirim dediğini, bu nedenle de yönetim kurulu üyesi olduğunu, ancak Baysa'nın %100 hamiline hisse senetlerinin kendisine ait olduğunu, şirketin

alanının inşaat, petrol dış ticaret, ithalat, ihracat gibi çok geniş olduğunu,

Baysa'nın tek yaptığı işin BOTAŞ'taki Sılaç'ın (petrol çamurunun) saniye verilmesi ve çamurun bulunduğu yerin temizlenmesi işi, onun miktarının 22 bin ton olarak hesap edildiğini, 220 bin dolar (o zamanın parası ile 10 milyar lira) olduğunu, ancak 10 bin ton civannda bir çamur çıktımı,

Kendisinin Baysa dışında Kursaç, Mersa, Kureks gibi şirketleri de bulunduğunu bunlar vasıtasıyla, Amerika ve İtalya'dan pirinç, Hindistan ve Sudan'dan demir-çelik, Romanya'dan canlı hayvan, çimento, Bulgaristan'dan demir çelik, harp çıkmadan önce Yugoslavya'dan demir -çelik ithal ettiğini, 1990'da, dolar krizi sebebiyle büyük darbe aldıklarını, daha sonra şeker ithalatında yine sıkıntılar doğurduğunu, 5 Nisan kararlarından sonra bankaların da üzerlerine gelmeye başladığını, bu nedenle rahat çalışmak için Baysa'yı kurduklarını, Botaş'ın Sılaç konusunun ortaya çıkmasıyla petrol ile uğraşan iki eksperi, sılaçın olduğu yere gönderdiğini, içine bazı kimyevi maddeler katıldıktan sonra sanayi yakıtı olarak kullanılabileceğinin tespiti üzerine sılaca talip olduklarım, kendilerinden önce teklif veren firmaların tonuna 1000 dolar verdiklerini, ihaleyi aldıktan tarihte Mehmet Bey'in yönetim kurulu üyesi olmadığını,

Kendilerinin İstanbul'da oturmaları sebebiyle İskenderun'a sık sık gitmelerinin zor olduğunu, bu nedenle Mehmet Bey'in Turgay Maraşlı'yı orada çalışabilecek kişi olarak tavsiye ettiğini, şirkete sigortalı olarak dahi alındıklarını, kâr ettiklerinde bir şey vereceklerini düşündüklerini, kendilerinin de Güven Tezerdi isimli, petrol işinden anlayan, ancak güvenmedikleri bir kişiyi görevlendirdiklerini, bu çocuğu da onun başına koyduklarını, daha sonra özellikle çok kaba olması nedeniyle hatta BOTAŞ'ta çalışanlardan da şikayet geldiğini, daha sonra da Mehmet Bey'in kendisini uyardığını ve o kişinin şirketin parasını çaldığını söylediğini, yaptıkları tespitle şirkete ait parayı çaldığını tespit ettiklerini 5 liraya satıldığı malı 3 lira gösterdiğini. kendi evine ve ailesine pek çok harcama yaptığını ve Toyota marka araba

ıldığını, bu suretle 5-6 milyar lira içeri attığını, bunun izerine Tugay Maraşlı'nın işine son verdiklerini ve kovdukarını, bu konuda BOTAŞ şirketine de bu şahsın şirket ile lgisinin kalmadığını yazı ile bildirdiğini, 5-6 ay süreyle endileri ile çalıştığını, Tugay Maraşlı'yı hiç tanımadığını, bir ittiğinde Ukraynalı bir eşi olduğunu gördüğünü, Mehmet Özbay'ın yönetim kurulu üyesi olarak, genel kurulda görüebileceğini, ancak ne çekte, ne faturada ne de anlaşmada ıiçbir imzasının ve yetkisinin bulunmadığını, Mehmet Özbay'ın kabiliyetli bir yanını görmediğini, ya da anlayanadığını, ticari yönden pek fazla bir bilgisinin bulunmadığıı, parasal tıkanmaları olduğunda Mehmet'ten borç istediğini, ancak onun da yemin ederek yok dediğini, bulamam lediğini, hatta 150-200 milyon istediğinden de yok dediğii, ondan sonra da sıkıntı geçene kadar kendisini hiç aranadığını, Mehmet Özbay'da duran telefonun kendisine ait elefon olmadığını, BOTAŞ işi için alınan 3-4 telefondan biriinin şirkete getirildiğini ancak bundan daha sonra haberi olduğunu, Botaş'ın içinde tankların ve havuzların olduğunu, ıralarında çok mesafe o bulunduğunu, kamyonun kantara girip tartıldığını, sonra satış için gittiğini, telefonların da bu şlerde haberleşme için kullanıldığını, Mehmet Özbay'daki elefonun İskenderun'da çalışan Ali ismindeki bir çocuğun ıdına kayıtlı olduğunu,

BOTAŞ işinden zarar ettiğini, halen 16 milyar borcu olunduğunu, Halil Hadi Özcan'ı tanımadığını, Botaş'ta ılaç olduğunu söyleyen adamın o olduğunu, Bulgaristan ve Romanya'da iş yaptığı kişilerin kendisi ve ellerinde Gazoli Adetif olduğunu, ithal edip etmeyeceklerini sorduklarını, ılacın sanayi yakıtı yapılmasında gerekli maddelerden olluğu için bu malzemeden de almaları gerektiğini, bunun İzmit'e geleceğini değerlendirdiklerini, Mehmet Özbay'ın o aman deposu olan bir tanıdığının İzmit'te olduğunu, ıdamın Hadi Özcan olduğunu söylediğini, Ramazan günü mun yanına gittiklerini, depoyu tankları Alemdar Kimya ibi bir yerden kiralayabileceklerini söylediğini, bu suretle anıştıklarını, ancak onunla daha sonrası da ilişkilerinin levam etmediğini, bilahare bu adamın, işin %50 ortağı olduğunu sağda solda söylediğini duyduğunu,

İhale aşamasında 3 firma olduklarını, diğer iki firma 100 lira gibi rakamlar verirken kendilerinin 10 dolara verdiklerini, Korkut Eken'i tanımadığını, İbrahim Şahin'i tanımadığını, Mehmet Özbay ile onları birlikte görmediğini, BOTAŞ 'ta kendilerine yardıma olan kimse bulunmadığını,

Şemsettin isimli bir şahsın bu iş için talip olduğunu ve 1000 lira teklif verdiğini, kendilerinin ihaleyi alması üzerine bu şahsın Enerji Bakanlığı Müsteşarına çıktıklarını, sonra yeniden ihale edildiğini, ihalede 800 dolar fiyat verildiğini, tankların içindeki suyu hesap etmediklerini, bu sebepten düşük fiyat verdiklerini, taşeronluk yapmak istediklerini söylediklerini, Arena programına çıkan adamın bu olduğunu, çok konuşan ve yalan söyleyen bir adam olduğunu, yıllarca bu adamın pompalarla hortumlarla sılaç dönen çökeltiyi bu tanka topladığını, Ömer Lütfi Topal'ı tanımadığını, hiç yerine gitmediğim, şirketlerine hiç tıbbi malzeme satmadığım, Abdullah Çatlı'nın Susurluk olayındaki ölümünden sonra cenazesinin alınmasına gitmediğini, bir gün sonra Gonca Hanım'ın cenazesini erkek kardeşi ile birlikte aldığını, teşhis edenlerinde kardeşleri olduğunu,

Abdullah Çatlı'nın İstanbul'daki evine bir iki kez gittiğini, Meral Çatlı ve çocuklarını tanıdığını, Kürşat Yılmaz'ın adını gazetelerden duyduğunu, hiç karşılaşmadığını,

Bilal Atik'in bir defa ofislerine geldiğini, çok komik bir rakam teklif ettiğini, Şahin Tekdemir, Turan Gedikli, Sultan Nakkış'ı hiç tanımadığını, Alper Tekdemir'i Hadi Özcan'ın yanında gördüğünü, sonradan polis olduğunu öğrendiğini,

Abdullah Çatlı'ya karısının bile Mehmet diye hitap ettiğini, hatta kızının kendisinin bir sorusu üzerine Abdullah Çatlı'yı sevmediğini, adının Mehmet olarak yalan söylediğini, senin ismin de mi değişik diye kendisine sorduğunu, üzüldüğünü, Abdullah Çatlı'nın inşaat, dış ticaret gibi şirketi olduğunu bilmediğini, sadece Sultan Tekstil'i bildiğini, Zarar etmeye başlayınca, kağıt üzerinde kopmalar olmasa da işten kopmaları başladığını, And Güven Sazak'ın Kursaş'ta üyeliğinin olduğunu, ayrılma karan alındığını, ancak genel kurulun yapılmadığını, o şirketlerin problemleri olduğunu, borçları olduğunu, onların ödenmemiş olduğunu, onun için

de tam ayrılmamış olduklarını, Abdullah Us'un tanımadığını, basın olayları topluma yanlış aktarmasından dolayı sıkıntı çektiğini,

Fransa'da hapiste kaldığına ilişkin bir duyumu olmadığını bu işlerden hoşlanmayan bir yapısı olduğunu, Mehmet Bey'in fatura almak için kullanılan fatura kartından, şirketler aldığını, otelde kaldığını, bunların tespit ve masraftan düşmek üzere satın almayı düşündüğünü, Başsa adını alıp almayacağını sorduğunu, kendisinin de alsa da bir şey ifade etmeyeceğini söylediğini, onun aldığını daha sonra da kendisi için yeni fatura kartı bastırıp verdiklerini,

Sami Hoştan'ı tanımadığını, bir defa yemekten çıkıp gazinoya gittiklerini, Arzu Hanım'ın küçük bir oyun oynadığını, birbirlerini Mehmet Bey ile Sami Bey'in sadece tanıdıklarını, ancak samimi bir hava hissetmediğini, 15-20 dakika oturduktan sonra gazinodan ayrıldıklarını,

Genelde Mehmet Bey, Arzu Hanım, Gonca Hanım ve kendisinin birlikte yemeğe gittiklerini, gezdiklerini, Mehmet Bey'in sırdaşı veya dert ortağı falan olmadığını, kendi cep *telefonu ve ev telefonunu, hiçbirini değiştirmediğini, telefon arama listesinden kendisini kaç defa aradığını kendisinin de onu kaç defa aradığının tespit edilmesi istendiğini belirtmiştir.*

EKREM MARAKOĞLU

30.01.1997 tarihli ifadesinde;

Kendisinin Ömer Lütfi Topal'ı, 1964 yılında avukatlığa ilk başladığı yıllarda bitirimhane tabir edilen bir kumarhane işletmecisi olarak müşterek tanıdıklarını kanalıyla tanıdığını, o zamanın yer altı dünyasının kaçakçılık - kabadayılık-kumarhanecilik temeli üzerine kurulu bulunduğunu,

Ömer Lütfi Topal'ın 1978 yılında uyuşturucu kaçakçılığı suçlamasıyla tutuklanması olayında kendisinin hukuki çabalarına rağmen Ömer Lütfi Topal'ın Amerika'ya gönderildiğini; 1985 yılında tahliyesini takiben Türkiye'ye geldiğinde yer altı dünyasının temel felsefesinin de iktisadi kabadayılığa ihale - arazi tahsilat üçgenine dönüşmüş bulunduğunu,

Kumarhaneciliğe tekrar başlayan Ömer Lütfi Topal'ın bir cinayet olayından hapse düştüğünü, ancak meşru müdafaa ve genel affın yardımıyla 50-55 gün sonra çıktığını ve sabıka kaydının oluşmadığını, Ömer Lütfi Topal'ın gazino işletmeciliğine 1991 yılında Adana Seyhan Otellerinin gazinolarını alarak başladığını, kendisinin de Emperyal şirketleriyle ilişkisinin 1993 Mart'ında Alanya'da meydana gelen Ölümlü bir olayın malzeme takibiyle başladığını, 1994 yılının sonlarında şirketin vekaletini de aldığını, Aralık 1994'deki Akgün Otel, Bülent Fırat cinayetinde Ömür Lütfi Topal'ın gazinoları kumarhane geleneği yönetimi ile çalıştırdığını fark ettiğini, bu yönetim içinde kullanılıp atılmış insanların Mart 1996 tarihindeki Hikmet Babataş cinayetinden sonra kendisine Ömer Lütfi Topal'ın da hayatının tehlike altında olduğunu hissettirdiklerini, ancak Ömer Lütfi Topal'ın bunu ciddiye almadığını,

Ömer Lütfi Topal'ın ölümünden sonra aynı marka ve benzer plakalı arabasıyla olay mahalline endişe içinde giderken hiçbir polis arabasına ve çevirmeye rastlanmadığını, olaydan sonra şirket yöneticileriyle yaptıkları toplantılarda olayın failleri olarak akıllarına Hikmet Babataş'ın yakınları, Dev - Yol veya bir başka azmettirici kişinin geldiğini, Kendisinin olayın faillerinin ortaya çıkarılması için çabalamasına rağmen Ömer Lütfi Topal'ın ailesinin kendisine ve sorgulamasına karşı bir duvar ördüklerini, bunun nedenin de Kuşadası'ndaki casino müdürünün karıştığı bir cinayet sonrasında bu müdürün Kuşadası Emniyetine güvenlikli bir şekilde teslim edilmesi sırasında Ömer Lütfi Topal kanalıyla tanıdığı Özel Harekatçı Ercan Ersoy ile olan ilişkisinin olabileceğini, Ali Fevzi Bir, Sami Hoştan gibi kişileri Emperyal Grubu bünyesinde çalışmaya başladıktan sonra tanıdığını ve Sami Hoştan'dan, Abdullah Çatlı'nın arasıra yanlarına geldiğini duyduğunu, yine bu şekilde Ömer Lütfi Topal'ın Kıbrıs'ta bulunduğu bir sırada Abdullah Çatlı'nın da orada Ömer Lütfi Topal ile görüştüğünü duyduğunu, Ömer Lütfi Topal cinayetinde, Emperyal Şirketler Grubunu büyük zarara sokacak bir maddi ihtilafın olması gerektiğini, ancak ailenin kendisine *karşı uzak durması nedeniyle sadece duyumlara dayanarak bazı öngörülerde bu-*

lunabildiğini, örneğin Ömer Lütfi Topal'ın ölmeden birgün önce ispanya'dan arayan İsmail Tarık adında birisiyle adeti hilafına rağmen çok uzun ve sert bir tartışma yaptığını, geçmişte İspanya'da uyuşturucu kaçakçılığından hapis yatmış bulunan bu Giresunlu adamın Ömer Lütfi Topal ile geçmişe dayalı çok özel bir hukuklarının bulunduğunu, ama ailenin bu konuları saklamaya çalıştığını, Mehmet Ağar ile Ömer Lüfti Topal'ın ilişkilerinin, 1986'da Mehmet Ağar'ın Ömer Lütfi Topal ile Alaattin Çakıcı'nın ortaklaşa çalıştıktan kulübü kapattırmasından ibaret olduğunu, çeşitli vesilelerle, örneğin Necati Kurmel kanalıyla, Mehmet Ağar, İçişleri Bakanı iken Ömer Lütfi Topal'ın tanıma çabalarına karşısında "Dilkum Sitesi'nde karşılaşırsak bir merhabalaşırız, herhangi bir sorunumuz yok" ifadesini duyduğunu, Hüseyin Kocadağ ile Ömer Lütfi Topal'ın ilişkilerinin ise çok daha yakın olduğunu, zaman zaman İbrahim Polat'ın da ortak olduğu Polat Oteli'nin casinosunda sık sık beraberce oturduklarını, 1994 yılındaki Akgün cinayetinden sonra araya bir soğukluk girdiğini, Ömer Lütfi Topal'ın öldürülmesinden bir ay önce Celal Doğan'ın kendisine Fenerbahçe Kulübü'nün yöneticilerinden Hüseyin Kocadağ'ı yolladığını, kendisinin de bunu Ömer Lütfi Topal'a haber verdiğini, bu toplantının DGM ile ilgisi bulunduğunu, çünkü teypten yazıya döktüğü yazılı ifadesini DGM'ye de verdiğini, konununda Gaziantepli birkaç işadamının G.T.O. Başkanının adı arkasına saklanarak kumar borçlarının hafifletmesi yönünde bir ricadan ibaret olduğunu, ancak konunun basına daha değişik şekilde yansıtıldığını, Hüseyin Kocadağ'ın sanki Köşk'e (Cumhurbaşkanlığı) yakın birisi tarafından görevlendirilmiş ve o kişiden bu işin halledilmesini istiyormuş gibi bir intiba uyandırmaya çalıştığını, bütün bu konuların da kendi mantığı ve tarih bakımından Ömer Lüfti Topal'ın da dahil edildiği söylenen 58 kişilik liste ile ilişki olması gerektiğini, Ömer Lütfi Topal'ın haraç anlamında birilerine hiçbir şey almadan para *verecek bir yapısı olmadığını, böyle bir işi ancak çok büyük bir baskı karşısında yapabileceğini, Kendisinin 1994 Haziran'ında Ömer Lütfi Topal ile birlikte Müdüriyet odasındayken VIP salonu monitöründen Necdet Menzir ile Hüseyin Kocadağ'ı gördüğünü, bütün casinolar-*

da video kayıt sistemine bağlı kameraların bulunduğunu, bunun herhangi bir itiraz durumunda kullanıldığını; ancak Murat Topal tarafından bu kasetlerden birisinin fotoğraflandırdığı ve bu fotoğraflardan birini Hüseyin Kocadağ'a gösterildiğini, sonraki konuşmalarında Hüseyin Kocadağ'ın bu konudan ne kadar rahatsız olduğunu belirttiğini ve genelde Klasis'e giden Necdet Menzir'i sanki kendisi şantaj yapmak istermişçesine oraya özellikle götürdüğü gibi bir durumun ortaya çıktığım, ancak resmin kritik dönemlerde dahi ortaya çıkmamasının kendisine bir güvence verdiğini söylediğini, Ömer Lütfü Topal'ı öldürenler ve azmettirenler arasındaki ihtilafın ve Kemal Yazıcıoğlu'nun aldığı istihbaratın netleştirilmesinin şart olduğunu, Ömer Lütfi Topal bir yerlere 10 milyon, 17 milyon dolar gibi bir para gönderdi ise bunu şirket yetkililerinin ölümünden sonra da ailesi ve yakınlarının bilmesi gerektiğini, Kendisinin "Ömer Lütfi Topal Ankara'ya gitti, ismimi listeden sildirin" beyanının ise cinayetten 15 gün önce Alanya Seven Seas Tatil Köyünde yemekte Ömer Lütfi Topal'dan şahsen duyduklarına dayandığını, Bu tür konularda Ömer Lütfi Topal'ın dostlarına ve yakınlarına başvurulması gerektiğini, örneğin 1989 yılına kadar en yakın dostunun halen ispanya'da bulunan Nail Akdeniz olduğu, bu tarihten sonraki en yakınlarının şirketinin genel müdürü, gazinolarının genel müdürü ve Ümit Utku gibi kişiler olduğunu. Ömer Lütfi Topal'ın ağzından Sami Hoştan ile Sedat Bucak'ın tanıştıklarını ve görüştüklerini duyduğunu. Ömer Lütfi Topal'ın Türkmenistan'da yaptığı yatırımlar ile kurduğu ilişkiler kanalıyla diplomatik Türkmenistan pasaportu almış olabileceğini, yine İsrailli ortağından da bazı bilgilerin alınabileceğini.

Bir yandan mütevekkili, bir yandan da o dünyanın şartlarından kaynaklanan kuşkulu bir yaşam tarzına sahip olan Ömer Lütfi Topal'ın nasıl bir koruma ve güvenlik sistemine sahip olduğu sorusuna cevaben; daha çok yer altı dünyasının geleneklerine dayanan, emekli emniyet mensupları ve fiziken güçlü insan kaynaklarını ve ruhsatsız silahları kullanan ve özellikle başlangıç safhasında bizim gazinolarımızda herhangi bir olay olmasın diye çok aşın tepkiler gösteren bir güvenlik sistemi kurulduğunu, bu sisteminde rakipler tara-

fından çok rahat bilinebileceğini ve içerden de destek alınabileceğini.

Ömer Lütfi Topal'ın vefatından sonra ilk eşine başsağlığı dilemek için ziyaret ettiklerinde tesadüfen televizyonda Susurluk'la ilgili haberler geçtiğinde ilk eşinin "kanı yerde kalmadı" ifadesi üzerine kendisinin "Peki Sami'den, Aliço'dan bir şüphe veya endişeniz var mı?" sorusuna cevaben de "ama Özer Çiller'den şüphe ediyorum" dediğini, ancak kendisinin Sami Hoştan ile merhabalaştığını bildiklerinden bilerek de kendisine böyle denilmiş olabileceğini, zaten kendisinin daha önceden Ömer Lütfi Topal veya çevresinin ağzından buna yönelik başka bir şey duymuş olmadığını.

Ömer Lütfi Topal'a ait otellerin özellikle bayram tatillerine ilişkin misafir listelerinde çok sayıda yargı mensubuna rastlanabileceğini yine aynı şekilde Tepebaşı Emperyal de sırf yargı mensuplarına yemek ve aynı ihtiyacını karşılayan bir lokal oluşturulduğunu.

Ali Fevzi Bir ve Sami Hoştan'ın 3 özel tim mensubuyla beraber İstanbul'da gözetim altına alındıktan sonra Ankara'da serbest bırakılmalarını takiben kendisinin İstanbul'da Sami Hoştan ile görüştüğünü ve hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkarana kadar da işinin başında olduğunu duyduğunu ve gıyabi tutuklama kararını takiben ortadan kaybolduğunu.

Ömer Lütfi Topal'ı kendisine Bodrum olayında Ercan Ersoy'u yolladığına göre diğer özel tim görevlilerini de tanıyıp tanımadığı sorusuna cevaben herhangi bir bilgisi bulunmadığını, Ömer Lütfi Topal ile Cavit Çağlar arasında herhangi bir çekişme bulunmadığını, Cavit Çağlar'ın bir başkasından alacağını alamadığı için bu alacağı Ömer Lütfi Topal'dan istediğinin söylenildiğini.

Ömer Lütfi Topal'ın Hüseyin Kocadağ ile görüşmediğini ve hatta Hüseyin Kocadağ'ın geçmişte böyle bir talepte geldiğinde görevlinin "sizin buraya girmenizi istemiyor" ifadesinde bulunduğunu bunun da arkasından geçmişte Ömer Lütfi Topal-Mehmet Özcan ihtilafında Alevi olması sebebiyle

Hüseyin Kocadağ'ın Ömer Lütfi Topal'a karşı Mehmet Özcan'ı tutmasının olabileceğini.

Kendisinin Cavit Çağlar veya Necdet Menzir ile herhangi bir çekişmesi veya ilişkisinin olmadığı, dışarıda spekülasyon konusu yapılmak istenen kameraların normal sistemi içerisinde çekilmiş kaseti herhangi bir yanlışlığa sebebiyet vermemek için şahsen aldığını ve bir resmin yırtılarak imha edildiğini, ancak kendisinde bir kaset ve birkaç fotoğrafın halen mevcut bulunduğunu, bunları tutmasının amacının da kendisini korumak olduğunu, esasen bunların imha edilmesini istediğini.

Belçika'da iki, Amerika'da beş sene olmak üzere toplam yedi yıl hapis yatan Ömer Lütfi Topal'ın yeniliklere açık bir insan olarak bu senelerde kendisini yetiştirdiğini ancak kontrolsüzlükle başlayan gazino olayında başlangıçta Turizm Bakanlığı'nın herhangi bir düzenlemesinin olmayışının düzeni tamamen bozduğunu, esasen gazinoların kara para aklamak için uygun bir yer olmadığını, kar oranlarının da uyuşturucu işine göre çok daha iyi olması sebebiyle hiçbir gazino işletmecisinin uyuşturucu işine girmeyeceğini.

HAVAŞ'ı almak için Ömer Lütfi Topal'ın her türlü organizasyonu yapmasına ve parası da var iken alamamasına hatta diskalifiye edilmesine karşı tutumunun ne olduğu sorusunu cevaben; Ömer Lütfi Topal'ın herhangi bir itirazda bulunmadığı bu konudaki bilgilerin şirketten alınabileceği emniyetten istihbarattan gelen uyanlar hakkında bir bilgisinin bulunmadığını, Sedat Demir'in İstanbul Asayiş Şube Müdürü olmasından sonra Nihat Mete aracılığı ile Ömer Lütfi Topal'dan Akgün Otel cinayeti sanığı Çetin Gencer'in bulunmasını istediği, böylelikle İstanbul'da hiçbir faili meçhul cinayetin kalmayacağının söylenmesiyle, kendisinin İstanbul'da dünya kadar faili meçhul cinayet olduğunu bilerek, kardeşi vasıtasıyla Çetin Gencer'i bulduraraK Fatih Cumhuriyet Başsavcılığına teslim ettiğini.

Ömer Lütfi Topal'in Kıbns'taki Jasmine Cavit Oteli yatırımları, İsrailli ortağı ve Kıbrıs Türk Hava Yollarının özelleştirilmesi konularında kendisinin bilgisinin olmadığını, aileden saygı gördüğünü ancak kendisine bilgi verilmediğini.

Şüpheli konularda bilgi edinilmesi için şirket yöneticilerinin veya aileden bazı kişilerin bir bütün olarak ele alınıp dinlenmeleri gerektiği, kendisinin Ömer Lütfi Topal'ın Emperyal'in ceza davaları ile ilgilendiği, Ömer Lütfi Topal'ın kiminde arandığı, kiminde gıyabi tutuklama karan bulunan davaların sürdüğünü, bunlara rağmen İstanbul'da işinin başında nasıl serbestçe bulunduğu ve dolaştığının da İstanbul emniyet'inden sorulması gerektiğini, Bodrum tahkikatında İstanbul Savcılığına sonradan talimat yazılarak polisin devre dışı bırakıldığını, Antalya'daki aramanın da polis aramasına dönüştürüldüğünü.

Sami Hoştan ile Abdullah Çatlı'nın tanışması ve Ömer Lütfi Topal'ı öldüren silahta da Abdullah Çatlı'nın parmak izinin çıkmasına rağmen kendisinin gözlemlerine göre Ömer Lütfi Topal ile Sami Hoştan'ın arasında herhangi bir ihtilaf bulunmadığını, zaten Sami Hoştan'ın olay esnasında Marmaris'te olduğunu, ihtilafın Ömer Lütfi Topal'ın eşleri çevresinde mevcut bulunduğu.

Olayın soruşturulmasında savcının kendisinin ifadesine başvurmamasının yanında kendisine olan tavrını da olumsuz bulduğunu.

Abdullah Çatlı'yı tanıyan Sami Hoştan'ın kesinlikle bazı işlerinde onu veya Özel tim görevlilerini kullanmadığını.

Ömer Lütfi Topal Abdullah Çatlı buluşmasının arkasında küçük günlük olaylardan çok HAVAŞ gibi büyük benzer olayların aranması gerektiğini belirtmiştir.

SEDAT BUCAK

21.01.1997 tarihli ifadesinde:

"Bakan ve milletvekili olanların bizden tek fazla yanı; Bizlerin onlara verdiği yetkidir."

HAKANTÜRK

1960 Siverek doğumlu olduğunu, siyasete 1991 yılındaki seçimlerle katıldığını, DEP milletvekillerinin, özellikle Abdullah Öcalan'ın yanından gelen elçiler vasıtasıyla kendisiyle görüşmek istediklerini, kendisiyle görüşerek *"Biz, Siverek'e Urfa'ya örgüt olarak gireceğiz, yalnız tarafsız kalacaksınız, bize karışmayacaksınız, devletin yanında yer almayacaksınız"* demek istediklerini bildiğini, devletiyle beraber olduğunu, Beka'dan gelen bazı insanlarla görüşmelerinin çoğunu kasete aldığını ve bundan Ankara Emniyeti başta olmak üzere o zamanki devlet yetkililerine bilgi verdiğini, DEP'in kapatılması ve milletvekillerinin çoğunun içeri alınmasında Devlet Güvenlik Mahkemelerine verdiği ifadelerin büyük katkısının olabileceğini, 1993'te bunların kendine ve ailesine karşı bir tavır almak istediklerini ve Siverek'te örgütlü eylemlerin başladığını, Siverek'te Anavatan Partisi İlçe Başkanı ve kardeşinin katledildiğini, bazı köylülerin ve vatandaşların katledildiğini, Siverek halkının bu olayları istemediğini, Siverek halkının tavır almasıyla beraber örgütün orada çökertildiğini, halkla olan içtenliği ve devlete olan bağlılığı nedeniyle kendisine karşı tavırlar olduğunu, kanunsuz bir iş yaptığı zaman devletini çiğnemiş olacağını, İstanbul'a giderken Mehmet Özbay'ı aradığını, Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olduğunu çok sonraları öğrendiğini, İstanbul'a dinlenmeye gittiğini, Yalova'daki termale gittiklerini, o akşam yakın arkadaşı Ali Aydınlık'ın oğlunun kafasına kurşun değdiğini haber aldıklarını, durumunun kötü olduğunu öğrendiklerini, akşam bu durumu arkadaşlarına söylediğini, İzmir'e gitmesi gerektiğini söylediğini, Mehmet Özbay'ın "bende gelirim" dediğini, yola çıktıklarını, Ören'de veya Altaylar'da bir arsa ofisi olduğunu, bu arsaya baktıktan sonra şoförünün gelip "Ağabey, Ali Abi'nin oğlu vefat etmiş" dediğini onun üzerine hemen hareket ettik-

lerini, hastaneye gittiklerini, fakat kimseyi bulamadıklarını daha sonra evlerine gittiklerini, taziyelerini bildirdikten sonra ayrıldıklarını, Princess'te yer ayırttıklarını, otele gittiklerinde bir bayanın Mehmet Özbay'ın yanında oturduğunu, onunda kendileriyle geldiğini, İzmir'e gelirken Kocadağ ile görüştüklerini, Kocadağ'a "İzmir'e gidiyorum" dediğini, onunda *"bilsem ben de gelirdim" dediğini, sonra uçakla ertesi gün geleceğini söylediğini, ertesi sabah uyandıklarında Kocadağ ile görüştüklerini ve onun geleceğini öğrendiklerini "beni alabilir misiniz?"* dediğini, bunun üzerine yanındaki Koruma Polisi Ercan Bey'i (daha önce Kocadağ'ın yanında çalışmış bir polis) Hüseyin Kocadağ'ı arabayla almaya gönderdiğini, koruma polislerinde ve şoföründe huzursuzluk gördüğünü, Polis Ercan'ın bir ara kendisini çağırıp huzursuz olduklarını ve takip edildiklerini söylediğini, "İzmir'den hemen ayrılalım" dediklerini, bunun üzerine Kuşadası'na gitmeye karar verdiklerini o gün akşamüzeri çıktıklarını, Onur Otel'de kaldıklarını, ertesi gün de orada kaldıklarını, polislerde rahatsızlık ve tedirginlik olduğunu görünce "Ankara veya İstanbul'a gidelim" dediklerini, Hüseyin Kocadağ'ın İstanbul'da işi olduğu için İstanbul'a gidip oradan Ankara'ya geçmeyi düşündüklerini, o gün sabah en geç kendisinin kalktığını ve kahvaltısını yarım bırakarak yola çıktıklarını, o bayan ile Mehmet Özbay'ın arabanın arkasında oturduklarını, İzmir'i geçtikten sonra Kocadağ'ın çok süratli gittiğini gördüğünü, arabanın ibresinin 230'u gösterdiğini, Kocadağ'ın kendisine dönüp birşeyler söylediğini ve güldüğünü, kendisinin gülerek yolu görmemek için koltuğun ucuna doğru geldiğini, kazadan sonra Ankara'da ancak arabasını televizyonda görünce, kaza yaptığının kesin olduğuna emin olduğunu, arabada bulunan silahların İstanbul'a gelirken dahi olmadığını, o silahlardan bilgisinin olmadığını, kendisinin arabada bulunan Sig Sauter silahı olduğunu, onun dışında polislerinin hepsinin silahı olduğunu, eğer takip ediliyorlarsa bu silahların kazadan sonra arabaya konulmuş olabileceğini, diğerlerinin çantasında var ise silahların onların olabileceğini, arabada söylenildiği gibi gi2Ü bölme olmadığını Mehmet Özbay'ın köyüne bir defa 1996 Kasım'ında geldiğini, 1993 yılı sonu veya 1994 yılı başında Siverek'e halka güven verebilmek için

gittiğini, Ankara'da babasının vefat etmesi üzerine Siverek'e defnettiklerini ve taziyelerinin 1,5-2 ay sürdüğünü bu arada yorgun düştüklerini, 1994 ortası veya sonunda dinlenebilmek amacıyla Ankara'ya geldiğini, daha İstanbul'a gittiğini, İstanbul'da Mehmet Özbay'ı tanıdığını, Abdullah Çatlı adıyla tanımadığını, kalabalık bir ortamda "siz, Sedat Bucak'sınız" diyerek kendisiyle tanışmak istediğini söylediğini, orada tahminen bir hafta kaldığını, Ankara'ya geldiğinde telefonla aradığını, kendisinin tekrar Siverek'e döndüğünü, 1995'te geldiğini, bir iki defa Mehmet Özbay'ın kendisini sorduğunu, Ankara'ya yılda iki ya da üç defa geldiğini, kendisinin dışarı da bürosu olduğunu, bürosuna gelip oturup, sohbet edip gittiğini, bu insanlar Abdullah Çatlı bir illegal ya da legal bir işinin, ya da bağlantısının olmadığını, Çatlı'nın kendisine ithalat ihracat şirketi olduğunu ve ticaretle uğraştığını söylediğini, Abdullah Çatlı ile Gonca Us arasında bir gönül ilişkisi olduğunu varsaydığını, hanımıyla bir iki defa görüştüğünü, ailece İstanbul'da olduktan bir zamanda Çatlı'nın ailesini alarak bir -iki defa yanlarına geldiğini, hatta bir keresinde bir düğünde olabileceğini, Mehmet Özbay ile Kocadağ'ın kendi yanında tanıştıklarını varsaydığını, kendinden önce tanıyıp tanımadığını bilmediğini; Hüseyin Kocadağ ile her zaman görüştüklerini, Mehmet Özbay'ı vatansever biri olarak tanıdığını, konuşmalarının hep bu yönde olduğunu, Hüseyin Kocadağ'ın 1980 ihtilalinden hemen sonra Siverek'e Emniyet Amiri olarak verildiğini, sonra tahminen Ankara'da Özel Harekatın kurulma aşamasında Ankara'ya geldiğini, Siverek'te de Ankara'da da görüştüklerini, Diyarbakır Özel Harekat Şube Müdürlüğü yaptığı sıralarda da görüştüklerini, kendisinin bu sıralarda Siverek'i tanımasından dolayı arada bir geldiğini, babasından sonra bu ilişkiyi kendisinin sürdürmek istediğini, Bucak Aşireti olarak varsayılan topluluğun 40, 50 veya 60 aileden oluştuğunu, bildiğini, Fatih Bucak'ın amcaoğlu olduğunu, Ankara'da oturduğunu, şu anda inşaat şirketi kurduğunu bildiğini, aralarında kopukluklar olduğunu, korumalarını istemesi konusunda; Koruma Şube Müdürlüğünün kendilerini atadığını ve koruma vereceklerini söylediklerini, kendisinin ise koruma istemediğini, daha sonra aradıklarında "siz *isim verebilirseniz de olur*" denildiğini, bu korumaların

Özel Harekat Dair Başkanı İbrahim Şahin'in korumaları olduğunu, İbrahim Şahin'le PKK'ya tavır ortaya koymak için Emniyet Genel Müdürü, Paşalar 7. Kolordu Komutanıyla geldiğinde Özel Harekat Daire Başkanı olarak konuştuğunu, daha sonra birbirlerini aradıklarını, İbrahim Şahin'in doğuya gittiği zaman, özellikle Siverek güzergahını seçtiğini ve misafiri olduğunu, Polis Ercan'a *"bana koruma verilmek isteniyor, korumalık yapar mısınız?"* diye sorduğunu, onun da *"benim bir arkadaşlarla görüşmem gerekir"* dediğini, daha sonra "evet" cevabının geldiğini bunların 5 kişi olduğunu, oysa koruma verilmek istendiğini, 6'ıncının da bu beş koruma tarafından önerildiğini, adının da Mustafa olduğunu, Bakan Mehmet Ağar'a bunların verilmesi için yazdığını ve kabul ettiğini hatta çok zaman sonra verildiğini, Ömer Lütfi Topal cinayetinden daha sonra korumalığını yapan polislerin gözaltına alınmasından sonra İstanbul Valisi veya Emniyet Müdürünü aradığını, bu insanlar koruma olarak istediği için bunların işlediği bir suç varsa bunlar bilme zorunluluğunu hissettiğini, bu kişilerle korumalarla telefonda konuşmadığını, Arnavut Sami'yi (Sami Hoştan) bir defa Çınar Oteli'nde başkalarıyla birlikte oldukları sırada kendisine tanıttıklarını, daha sonra onu görüp görmediğini hatırlamadığını, kendilerinin kumarla ya da kumarhanelerle hiçbir ilişkilerinin olmadığını, bir gece kulübü ya da diskoteğe giden, amcaoğlunun da içinde bulunduğu üç gencin *"girersin giremezsin"* tartışmaları sonucu öldürüldüğünü, bu olayın kumarla ilgili olmadığını, söylemezler'i de bu olaydan sonra bildiklerini, daha sonra bunlardan iki tanesinin öldürülmesiyle kendilerinin hiçbir ilgisinin olmadığını, Mehmet Ağar Genel Müdür olana kadar kendisini tanımadığını, öldüren kişilerden birinin lojmanında kaldığı hususunda; o insanla konuşmuşluğunun olmadığını, tanımadığını, kendi sinin evine gelen biriyle gelmiş olabileceği, kalsa bile bir geceden fazla kalamayacağını, Mehmet Ali Yaprak'ı tanımadığını, televizyonunun da Gaziantep'te olduğunu yapılmış olamayacağını, Rıdvan Kocaman diye birini tanımadığını, 1979'da amcasının bir suikastle yaralandığı ve akrabalarından bir çoğunun PKK tarafından öldürülmesi ve kendilerinin PKK tarafından tarafsız kalmalarının istenmesiyle birlikte ailelerinin PKK ile

mücadelesinin başladığını, kendilerinin operasyonlara katılmadıklarını operasyonları askerlerin yaptığını, halk istihbaratı çalışmaları olduğunu, 1979'da PKK tarafından kendilerinden 140-150 arasında kişinin öldürüldüğünü, bir çoğunun kendilerinin yakını olduğunu, Korkut Eken ve diğerlerinin kendi yerlerinin olduğunu, onların oralarda kaldıklarını, Mehmet Ağar'ın hiç evine gelip kalmadığını, korucuların çatışmaya gittiklerinde mühimmatı onların kendilerinin aralannda temin ettiğini, HBB Televizyonu'nda yaptığı konuşmanın 5 veya 10 dakikasını hatırladığı, geri tarafını hatırlamadığını, daha sonra bu röportajın kasetini getirttiğini, oradaki konuşmalarını görünce tamamını bile izlemediğini, hükümetin güvenoyu almasından önce Mehmet Özbay'ın çok özel, gizli görüşmek istediğini söylediğini, o görüşmede Mehmet Özbay'ın *"ben devletle çalışan gizli bir adamım; bunu da kimsenin bilmemesi lazım şu kimliğim, şu yeşil pasaportum, ehliyetim, bu silah ruhsatım, bu nüfus cüzdanım"* diyerek birşeyleri çıkardığını, terörde uzman yazan bir kağıt gördüğünü, onun söylediği ismi bir lakap ve kod ismi zannettiğini ve sonuna kadar bile onun Mehmet Özbay olduğuna inandığını, o kimliğin sahte mi yoksa gerçek mi olduğunu tespit edemediğini, Haluk Kırcı ve Yaşar Öz'ü tanımadığını, Drej Ali'yi tanımadığını, onun taziyelerine geldiği kendisinin İstanbul'daki yazıhanesine birkaç defa gittiğini, PKK'nın ölüm listesinde birinci sırada olduğunu bildiğini, Abdullah Çatlı'yı 1980'den önce aranan biri olarak bilmediğini, "Ben Abdullah Çatlı'yım" dedikten sonra da bir arkadaş olarak ilişkilerinin devam ettiğini, Korkut Eken'in babasının eski dostu olduğunu, babasının yanına bir defa geldiğini hatırladığını, kendilerine devletin her kademesinden insanların geldiğini, istedikleri bilgileri bilebildikleri kadar hepsini verdiklerini, her zaman devletin yanında olduklarını, PKK'nın Siverek'i yenemediğini, MED TV'de Abdullah Öcalan'ın söylediği sözleri kendisine o gün telefonla dinlettiklerini, HBB'ye Sayın Yılmaz'ın kendisi için "Fransa'da" dediğini duyunca "ben buradayım" mesajını vermek için çıktığını, hastanede MR filmi çektirmek dışında bir yere gitmediğini, kaza anında bu susturucu ve silahlar arabada olmasaydı bunların korumalar tarafından alınabileceğini, Meysu'nun sahibinden 300

bin marklık bir senet alma, bürolarında kurşunlama gibi bir olayın olmadığını, tahminen bu olayın olmadığını, tahminen bu olayın faillerinin yakalanmış durumda olduğunu, arabada bulunan silahların arkada oturanlar tarafından konulmuş ya da başkaları tarafından konulmuş olabileceğini, kendisinin 130-140 milyar aldığı şeklindeki ithamların yalan olduğunu, kumarhanelerden haraç almadığı, maaşı dışında kimseden para almadığını belirtmiştir.

HASAN CELAL GÜZEL

Yeniden Doğuş Partisi Genel Başkanı 17.02.1997 tarihli ifadesinde;

1945 yılında Gaziantep'te doğduğunu, 1975 yılında Süleyman Demirel'in özel müşaviri olarak Başbakanlık'ta görev yaptığını, 1977 yılının ikinci yarısında II. MC Hükümeti sırasında Korkut Özal'ın İçişleri Bakanlığı döneminde Müsteşar Yardımcılığını yaptığını, 1980 yılında 12 Eylül'den önce yayınlanan gizli bir genelge ile Devletin Güvenlik Koordinatörü yapıldığını, Emekli Korgeneral Rüştü Naipoğlu, Emekli Hava Korgenerali Refik Isıtman ve Emekli Albay Kadir Bilgen'den oluşan o tarihte artan terör olayları ile meşgul olan bir güvenlik koordinasyon ekibi kurduklarını, MİT, Jandarma Genel Komutanlığı ve Emniyet İstihbarat Dairesinden gelen bilgilerin bu kurulda değerlendirildiğini ve o tarihte Başbakan olan Süleyman Demirel'e arz edildiğini, o tarihte Başbakanlık Müsteşarı olan Turgut Özal'a da bilgi verildiğini, Başbakanlık Müsteşar Vekilliği ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşar Vekilliği görevlerinde bulunduğunu, 12 Eylül'den sonra da 35 gün Başbakanlık Müsteşarlığına vekalet ettiğini, Necdet Alp'in Başbakanlık Müsteşarlığına getirilmesi Süleyman Demirel'i ziyarete gitmesi nedeniyle görevinden alındığını, görevinden istifa ederek Kayseri Erciyes Üniversitesinde öğretim elemanı olarak çalıştığını, 1983 yılı sonunda Anavatan Partisinin iktidara geldiğinde Başbakanlık Müsteşarlığına getirildiğini, 1986 yılının Ağustos ayı başına kadar bu göreve devam ettiğini, o tarihteki ara seçimlerde Gaziantep'ten Milletvekili seçildiğini, Devlet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü olarak göreve başladığını, 1987 erken seçimlerinde Gaziantep Milletvekili olarak yeniden seçildiğini Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı

olduğunu, Mart 1989 tarihten itibaren de Anap Gaziantep Milletvekili olarak devam ettiğini, 17 Haziran 1989 tarihinde ANAP'tan istifa ettiğini, 20 Ekim 1991 seçimlerine iştirak etmediğini, 23 Kasım 1992 tarihinde de Yeniden Doğuş Partisi'ni kurduğunu, halen Gelen Başkanlık görevini yürüttüğünü.

Babasının Demokrat Parti yöneticilerinden, dayısı Ali İhsan Göğüş'ün de Halk Partisi Bakanı olduğunu, kendisinin Siyasal Bilimler Fakültesi'nde iken sağcı denilen öğrencilerin lideri olarak uzun süre çalıştığını, bütün hadiselere iştirak ettiğini, Hür Düşünce Kulüpleri'nin merkez sağda demokrasiyi savunan, meşruiyetçi çizgide bir teşkilat olduğunu, o tarihte İçişleri Bakanı Faruk Sükan'ın hatta Adalet Partisi'nin bu teşkilata müdahale etmek istediğini, zira iktidar partisi olmasına rağmen üniversitelere hiç giremediğini, müdahale etmelerini istemediklerini belirtmelerine rağmen dinlenmeyince Adalet Partisi Gençlik Kollarına el koyarak meseleyi çözdüklerini.

Muhalefetteki Cumhuriyet Halk Partisi'nin bir bürosunu Siyasal Bilgiler Fakültesine kurmuş olduğunu, Türkiye İşçi Partisinin tamamen öğrenci gençliğe dayandığını, Hükümet olan Adalet Partisinin de sağcı gençliği, solcu gençliğe karşı kullanma stratejisi içerisine girdiğini, İsmet Inönü'nün de bunu hep dile getirip şikayet ettiğini, Fransa'da 1968 olaylarını başlatan meşhur Kızıl Rocky'nin Siyasal Bilgiler Fakültesi yurdunda bir hafta kaldığını ve polis saldırısına karşı fakülteyi nasıl koruyacaktan konusunda sosyalist, marksist öğrencilerine taktik verdiğini gözleriyle gördüğünü.

MHP Ülkü Ocakları Teşkilatı'nın kendisinin de samimiyetle inandığı şekilde son derece vatansever, milliyetçi, milli ve manevi değerlere itibar eden gençlerden oluştuğunu, onların bu hislerini Emniyet Genel Müdürlüğü ve Milli istihbarat Teşkilatına bağlı kişilerin istismar ettiğini, kullandığını, kendisinden de bu konuda destek istendiğini ancak kendilerinin Türkiye de bir takım terörist olayların meydana gelmesine, dış müdahalelerin olmasına karşı olduklarını ve böyle bir kullanıma karşı çıktığını, bu gençlerden bazılarının resmen Milli İstih-

barat Teşkilatı'nda ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nde görev aldıklarını, belli seviyelere kadar da gelebildiklerini.

Devletin istihbarat ve güvenlik örgütlerinin teşkilatlarının her kesiminden bilgi alması lazım geldiğini, bunun aksinin düşünülemeyeceğini, ancak bilgi toplarken bu kesimlerdeki kişilerin bilginin ötesinde operasyonel faaliyetlere sokulmalarının fevkalade yanlış olduğunu, operasyonların bu teşkilatların elemanları vasıtasıyla yapılması gerektiğini, problemin bu olduğunu, Çatlı hadisesinde de problemin bu nedenle ortaya çıktığını.

Gerek Süleyman Bey'in döneminde gerekse Turgut Bey'in döneminde "Sadece Sayın Başbakan tarafından açılacaktır" ibaresi bulunan zarflan onların verdikleri yetki ile açtığını, okuduğunu ve özet bilgileri onlara aktardığını, devletin bu tip bilgilerine sahip 3-4 kişisinden birisi olduğunu.

Milli İstihbarat Teşkilatı ve Emniyet Genel Müdürlüğü arasında çok belirgin bir koordinasyonsuzluk, rekabet, hatta zaman zaman sürtüşme ortaya çıktığını, MİT'in istihbarat görevinin kendilerinde olduğunu, Emniyetin sadece adli vakalarda istihbarat yapması, onun ötesine karışmaması gerektiğini, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün ve MİT'in iyi istihbarat yapamadığını, Türkiye genelinde birinci şubelerce yapılan kendi istihbaratlarının olmaması halinde dağılacağını, hazıra konduğunu, iyi çalışmadığını iddia ettiğini, bunun özellikle kaçakçılık istihbaratı konusunda ortaya çıktığını, Emniyet'te Atilla Aytek'in çok kuvvetli bir polis müdürü olduğunu, gözü pek, işinin ehli, uyuşturucu kaçakçılığı işi ile çok etkin mücadele ettiğini, ancak bu vasıflarını bilmesinden dolayı Genel Müdürünü bile takmayan, dediği dedik bir müdür haline geldiğini, onun dönemi MİT içerisinde o tarihe kadar kurulmamış kaçakçılık istihbaratı adıyla bir birimin kurulduğunu, Emniyet, MİT'in bu işin içerisine girmesinin gereksizliğini savunduğunu, MİT'inde kaçakçılık istihbaratının kendi konularına girdiğini ve siyasi konularla da ilişki hale geldiğini bu nedenle yapmaları gerektiğini savunduğunu bunun uzun seneler tartışıldığını, daha sonra Emniyet'teki bu birim ile MİT'teki bu birim arasında problemler çıktığını, Emniyet'teki birimin gayrı resmi şefliği, daha sonra İstanbul

Emniyet Müdür Muavini iken Mehmet Ağar tarafından üstlenildiğini.

Mehmet Ağar'ın Özallar'la yakın irtibatın kurulmasının bu olaylara rastladığını, Zeynep Özal'ın Asım Ekren isimli bir müzisyene münasebeti bulunduğunu, Zeynep ve Semra Özal'ın gece eğlencesini çok sevdiklerini bu nedenle sık sık eğlence yerlerine gecenin geç saatlerinde gitmelerinden dolayı koruma ihtiyacı doğduğunu, Başbakanın kızının ve eşinin korunmasının devlet görevi olduğunu, bu nedenle Emniyet Müdürü Ünal Erkan ile muhatap olduklarını, onun ise politik yanının bulunmaması sebebiyle bu işlerden hazzetmediğini, Mehmet Ağar'ın politikaya daha yatkın olduğunu, kibar, nazik, zeki, herkes tarafından sevilen çok süratli hareket edebilen iyi polis denecek özelliklere sahip olduğunu, sivil sektörle çok yakın ilişkileri bulunduğunu, kendiliğinden koruma konularında onun daha öne çıktığını, Zeynep Özal ve Asım Ekren'in Antalya'ya kaçmaları ve evlenmelerine ilişkin olaylarda Ekren'in İstanbul'daki aydınlık olmayan çevrelerle münasebetleri bilindiğinden evlenme olayının aile tarafından hiç istenmediğini, bu nedenle polisin koruma görevi altında Antalya'ya gitmelerinin kontrol edildiğini, bu olayın Mehmet Ağar'ın Özal'lara yakın olmasını sağladığını, çünkü onu tanıdıklarını, Semra ve Turgut Özal ile çok yakın ve samimi olduğunu, adeta onların emrinde özel bir polis olduğunu, Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne terfian getirilmek istendiğinde Bakanlar Kurulu'nda kendisine karşı çıktığını, münasebetleri yönünden bu atamanın yanlışlığını anlattığını, ancak Turgut Bey'in dediğini yaparak, Ağar'ı Ankara Emniyet Müdürlüğüne getirdiğini sonradan Ağar'ın kendisine gelerek, kendisinin aleyhinde olduğunu bilmesine rağmen, *"emriniz var mı Sayın Bakanım"* diye sorduğunu, bu tavrının da son derce sempatik ve oğlun bir insan olduğunu gösterdiğini.

Hirab Abbas'a Emniyet MİT çekişmesinin sebebini sorduğunda, MİT'in bu mafyadan bilgi aldığını, hem uyuşturucu kaçakçılığı bakımından hem de siyasi bakımlardan bilgi aldıklarını, Emniyet'inde bilgi aldığını, mafyanın dinin imanının para olduğunu, başka bir şey düşünmediğini ve terörle beslendiğini, silah kaçakçılığının onlara kar getirdiğini, onlarında

hem sağ hem de sol teröriste silah temin edip, para kazandıklarını, bunları bildiklerini, bilgi aldıkları grupları da himaye ettiklerini, mafyanın hem poliste, hem de istihbaratta çeşitli gruplara dayanmak ihtiyacını hissettiğini, bunun kendisine çok ters geldiğini, sonradan bunu Emniyet'teki kişilere de teyid ettirdiğini, bunun sonucu olarak da Emniyet ve MİT arasındaki rekabeti doğurduğu başka bir platformun oluşmuş olduğunu, yani herkesin kendi mafyasını oluşturduğunu anladığını, Hiram Bey'e ve Emniyet'teki kişilere *"siz ne yapıyorsunuz, iade mi ediyorsunuz?"* dediğinde çok açık bilgi veremediklerini, biraz müsamahakar davrandıklarını söylediklerini, kendisinin de *"Mafyayı ikiye ayırdınız, bilgi aldıklarınıza müsamaha ediyorsunuz, Emniyetin mafyası ayrı, MİT'in mafyası ayrı.*

Emniyetin içinde falanın mafyası var, filanın mafyası var, aynı şekilde MİT'in içinde falanın mafyası var, filanın mafyası var, bu ne biçim iş böyle, kepazelik?" dediğini, *bunun üzerine konuyu Özal'a anlattığını, bilgi kaynağının olabileceğini, belirli kişilerin korunabileceğini, ama ekipleri korumaya kadar işin götürülmesinin sakıncalarını anlattığını, sonradan istihbarat raporunda da bunu teyid eder mahiyette Dündar Kılıç'ın, polisin bir kısmını bu şekilde beslediğinin ortaya çıktığını, bu nedenle işin ciddiyeti yönüyle ilgili kişilerle görüştüğünü, bir müddet sonra mafya polis, mafya istihbaratçı ilişkisi halinde devam eder, probleme sebebiyet verir dediğini, nitekim, Mehmet Eymür Atilla Aytek, Mehmet Ağar Mehmet Eymür rekabeti halinde ortaya çıktığını, sonuçta 1987 tarihindeki raporun ortaya çıkmasına kadar da bu rekabeti getirdiklerini, raporların hepsinin doğru olmadığını, özel hayatına kadar çok yakından tanıdığı Saffet Arıkan Bedük'e bile çamur atmalarının bunun gösterdiğini, bunu her tür rapora güvenmemek gerektiği için söylediği, adamın kendine göre rapor yazdığını sonra da el altından bunu herkese dağıttığını, Çatlı ile ilişkisi olup olmadığını bilmediğini.*

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın aslında devletin en önemli ve gerekli, bütün ülkelerde olan bir teşkilatı olduğunu, MİT'in 1960 yıllarına kadar sivil kişiler tarafından yönetildi-

ğini, 27 Mayıs İhtilali'nden sonra asker kişilerin eline geçtiğini, süreç içerisinde MİT Müsteşarlığın'ın Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir kadro ve tayin makamı haline geldiğini ve bunun fevkalade yanlış olduğunu, bu kadronun korgeneraller in tayın yeri haline geldiğini, tüm parti liderleriyle yaptığı konuşmalarda MİT *Müsteşarlığı'nın Başbakandan çok Genel Kurmay Başkanına bağlı ve yakın olduğunu değerlendirdiklerini, 12 Mart ve 12 Eylül istihbaratını özel olarak yapmadığını söylediklerini, 12 Eylül döneminde bir tesadüf sonucunda arkadaşı olan bir kişinin bilgi vermesi üzerine öğrenmesine karşılık MİT'in tam bir sessizlik içerisinde olduğunu, buna karşılık, askeri sistemin bürokratik yapısının çok iyi çalışması sonucu kodlu olarak Başbakanlığa ertesi gün ihtilal yapacaklarını bildirdiklerini, bu nedenlerle de, ne kadar Başbakana bağlı görülse de hiçbir şekilde Genel Kurmay'ın dışında kullanılmayacağını, ilk sivilleşme harekatının buradan başladığını, Müsteşarlığın boşaldığında önce Vecdi Gönül'ü sonra Saffet Arıkan Bedük'ü yani sivil birisini bu göreve getirmek istediklerini, olmadığını, daha sonra teşkilattan olan Hiram Abbas'ı önerdiklerini ancak uygun görülmediğini, o zaman Teoman Koman Paşa'nın getirilmesi söz konusu olduğunu, kendisinin emekli olmasını ve bu teşkilatın başına getirilmesini istediklerini ancak onunla yapılan görüşmede asker olarak yükselmek istediğini, bunun için de ordu komutanı olması gerektiğini ve kıta hizmetine çıkacağını, bu durumda da en fazla 3 yıl içinde orada kalmasının söz konusu olduğunu ve atamanın yapıldığın, sivil sözleşme uzantısı olarak da Evren Paşa'dan Hiram Abbas'ı Müsteşar Yardımcılığına atama tavizini aldıklarını, onun atanması ile birlikte Nuri Gündeş'in kendisine gelerek ayrılmak istediğini söylediğini, ayrılmaması için ikna edemediğini, onun emekli olduğunu bununda içeride hizipleşme olduğunu gösterdiğini, Hiram Abbas'ın son derece gözüpek, dürüst, namuslu ve canını feda etmekten çekinmeyen bir kişi olduğunu gösterdiğini, teşkilatın böyle yetişmiş elemanları varken, Çatlı'lara ya da benzeri kişilere ihtiyacı bulunmadığı düşüncesinde olduğunu.*

MİT'te Teoman Koman Paşa'nın Turgut Bey'le dostluğu zaviyesinde ilişkilerin yumuşatılmasıyla devam ettiğini,

ancak istedikleri gibi sivilleştiremediklerini, Sönmez Köksal'ın gelmesi ile MİT'in sivilleşebildiğini, Dışişlerinde gerçekten kabiliyeti bir insan olduğunu, güvenlik dairesinden bilgisi bulunduğunu, o şekilde geldiğini ve gelmesinin de kendisince isabetli olduğunu, Sönmez Bey'in alt kadroda bir değişiklik yapmadığını aslında hem Emniyet Teşkilatı'nın hem de MİT Teşkilatı'nın yenilenmeye ihtiyacı bulunduğunu.

Başbakanlık Teşkilat Kanunu'nun bir maddesine göre Başbakanlık Güvenlik Başkanlığı'nı kurduklarını, bu birimin tamamen bir değerlendirme ve istihbarı bilgilerin koordine edildiği bir yer şeklinde olduğunu, icrai operatif hiçbir yönünün bulunmadığını, Başbakanlık Güvenlik Kurulunun başına Rüştü Paşa'nın getirilmesinin sivilleşmeye mani bir durum olmadığını çünkü; onun antimilitarist bir kişi olduğunu burada Orduya karşı olduğu anlamında değil, militarizmi bir anti demokratik rejim olarak alma konusunda dediğini, "The man on the horce back" isimli kitabı tercüme eden kişi olduğunu, döneminin birincisi olduğunu, Genel Kurmay Başkanı olması gerekir iken olamamış birisi olduğunu, bu sebepten bu işe getirildiğini.

Başbakanlık'ta ilk defa bir kripto servisi kurduklarını çok gizli evrakların Başbakanlıkta toplanmasına son derece tesadüfi olması sebebiyle 5-6 kişilik bir ekip kurduklarını, bunların değerlendirme yaptığını, gizli evrakı muhafaza ettiklerini, arşivlediklerini, gerektiğinde kendilerine verdiklerini ayrıca Başbakanlık'ta MİT tarafından şifrelenen bir kasa bulunduğunu, bunun içerisinde çok gizli, kripto evrakı, milli savunma ile ilgili evrakları özel olarak muhafaza ettiklerini, bundan Başbakanlık Güvenlik İşlerinin bilgisi olduğunu.

Batılı anlamda denetim ve teftiş, araştırma işlerinin yapılamaması sebebiyle bu tür işlerin ortaya çıktığı görüşüne aynen katıldığını, Emniyet Teşkilatının da Teftiş Kurulu'nun kızak yeri olarak kullanıldığını, kariyer sisteminin kesinlikle bulunmadığını, öncelikle bunun kurulması gerektiğini, birçok müfettişin fezleke yazmayı bile bilmediğini, orasının bilindiği gibi bir teftiş kurulu olmadığını, her devrin değişmesinde korunanların teftiş kuruluna, daha az korunanların

APK'na alındığını, Osmanlı'dan bu yana Emniyet Genel Müdürlüğü'ne getirilenlerin Emniyet dışında olduğunu, Emniyetçilerin Genel Müdürlüğe son zamanlarda tam bir sistemle hakim olduklarını mülki idareden koptuklarını, ancak hem mülki idareye hem de TBMM'ne belli dönemde lüzumundan fazla bir şekilde geldiklerini, emniyetçinin Emniyet Genel Müdürü olduğu dönemin, bu son zamanlarda olduğunu, kadrosunun bile büyük kavgalarla kendisi tarafından Vali Emniyet Müdürü olarak çıkarttığını, Vali olmadan Emniyet Genel Müdürü olunmasının önüne geçilmek istenildiğini, ancak emniyetçi kikin bu defa da Vali olarak onu kırdığını ve Genel Müdürlüğe geldiğini, şu anda Genel Müdürlükte Alaattin Bey'in bulunmasının son derece güzel bir şans olduğunu, mülki idareden geldiğini ve son derece dürüst olduğunu, dezavantajının Emniyet hakkındaki genel bilgisizliği olduğunu.

Emniyette Pol-Der ve Pol-Bir klikleşmesinin devlete faturasının çok pahalıya mal olduğunu. Emniyetin, Mülki İdarenin kendisine müdahalesinden çok sıkıntı duyduğunu ve bunu hep dile getirdiklerini, polisin kirlenmesi durumunda Mülki İdareden takviye almak gerektiğini, Mülki İdareden Emniyete gidenlerin hep dışlandığını, bunları korumak için sonradan bunların Vali yapılmasının gerektiğini ve hepsinin Vali yapıldığını, bu uygulamalarla karşılaşılmaması için orta bir sistem gerektiğini, poliste kalitenin artmış olduğunu, polisin kalitesinin artırılması ve teçhizatlanmasının gerektiğini, polis müfettişinin meslekten yetişmesinin sağlanmasını, polisten mülki idareye eleman alınırken çok dikkatli ve cimri davranılması gerektiğini, polisin hemen büyük bir il valisi olması halinde bir netice alınamayacağını.

Emniyet'te narkotiğin çok iyi işleyen bir birim olduğunu, dünyanın en iyi narkotikçilerinin Türkiye'de olduğunu, İnterpol'ün de bunu kabul ettiğini, Türkiye'nin uyuşturucu kaçakçılığını devlet çevresinde düşünmediğini, bunun Türkiye'ye çok büyük bir haksızlık olacağını, Susurluk meselesinin istismar edilmesinin Türkiye'yi terörist devlet ilan edilme aşamasına getirdiğini, tabii ki Ermeni Anıtının Abdul-

lah Çatlı'ya dinamitlettirildiğinin söylenmesinin buna neden olduğunu, işi bu hale getirmenin ihanete varan bir yanlışlık olduğunu, Türkiyelin bir mafya devleti olamayacağını, hiçbir zaman da olmadığını, Türkiye'nin sadece 12 Eylül döneminde kendi içinde bir hesaplaşmaya girdiğini, yanlış yaptığını, şu anda Türkiye'nin bir hukuk devleti olduğunu ve iftiralara da karşı çıkmak lazım geldiğini.

Türkiye'nin bütün narkotik maddelerin uyuşturucu maddelerin üzerinden geçtiği en büyük köprü olduğunu, buna rağmen Türkiye'nin devamlı olarak mücadele verdiğini, eğer Türkiye bir başka türlü devlet olsaydı, 50 milyar dolardan fazla ekonomik güç sağlayabileceğini söylediğini, narkotik polisinin şevkini kırmadan, polisle mafyanın ilişkilerinin çok ciddi bir şekilde gözden geçirilmesi gerektiğini, mafyadan bilgi de istihbarat da alınabileceğini, ancak korunmasının yanlış bir şey olduğunu, mümkün mertebe öldürülmesi gerektiğini, bir işin devletin üst kademelerine kadar gelmiş veya belirli ideolojik görüşteki kişilerin çete şeklinde kullanılması haline dönüşmüşse, bunun da üzerine gidilmesi gerektiğini.

Önce karşı çıktığı sonra kabul ettiği Adnan Kahveci'nin önerisi olarak gelen Pişmanlık Yasası Kanunu'nu çıkardıklarını, bununla hem teröristan terörüne mani olunacağını, hem de onun istihbaratının elde edilebileceğini hem *de onun istihbaratının elde edilebileceğini düşündüklerini, bu şekilde hem sol, hem de sağ gruptan insanları bu konuda kullandıklarını, bu kullanımın bir örgüt şeklinde olmadığını, münferit olarak kullanıldıklarını, istihbaratın alındığını ancak operasyonlara dahi edilmediklerini, sadece geçmişte pişmanlıktan yararlananların, emniyet ve istihbarat teşkilatlarının içlerinde de kullanılmadığını.*

Örtülü ödeneğin nasıl kullanıldığını biraz bildiğini, belirli dönemlerde de böyle kişilere operasyon yapsın diye örtülü ödenekten para verilmediğini.

MİT raporlarının tüm gönderilen yerlere aynı nitelikte gönderildiğine inandığını, Susurluk meselesinde esas bilgilerin MİT tarafından verildiğinin aşikar olduğunu bir bakıma Emniyet Genel Müdürlüğü'nü karşısına aldığını ve kendisi-

ne göre bir maç kazandığını, bunların dış ülkelerde de olduğunu bu tür olayları asgariye *indirmek gerektiğini, Sayın Demirel'in son dönemi ve Sayın Özal'ın Başbakanlığı dönemlerinde bu şekilde bir mafya ilişkisinin örgüt kuracak seviyede olduğu kanaatinde olmadığını, şu anda ise böyle bir örgütün olduğu ve kullanıldığı konusunda hiçbir bilgisinin bulunmadığını, son dönemde devletin dışında olduğunu.*

1990 yılında Nerden Buldun Kanunu diye bilinen 3628 Sayılı Mal Bildirimi Rüşvet ve Yolsuzlukla Mücadele Kanunu'nu çıkarttıklarını, bu kanunun sonradan Özal'ın da biraz baskısı ile çok değiştiğini, zaten Özal'ın da bunun çıkmasını istemediğini, kanunun şu anda güya yürürlükte olduğunu, ama hiçbir şekilde uygulanmadığını, bu kanunun bütün Türkiye için işletilmesi gerektiğini, kayıt dışı ekonominin Türkiye'de çok büyük hudutlara vardığını, ekonominin neredeyse üçte birine kadar uzandığını, ayrıca Türkiye'de mafya tipi olaylardan elde edilen, bilhassa kumardan çok büyük *kazançlar olduğunu, böyle bir paranın döndüğü bir ekonomide polisi ne yaparsanız yapın bunun dışında tutmanın çok zor olduğunu, çünkü paraların çük büyük paralar olduğunu, hiç değilse polise halen yürürlükten olan yasanın uygulanması gerektiğini ve bu suretle servet değişikliklerini çok yakından takip etmek gerektiğini, çok ciddi bir denetleme sistemi getirmek sureti ile ekonominin kontrol altında tutulması gerektiğini.*

İstanbul'u çok özel bir proje olarak masaya yatırmak gerektiğini, polise verilen para ile orada dönem paraların hiçbir irtibatının bulunmadığını, yüksek para vermek ile de bunun halledilebileceğine inanmadığını, gümrük konusunda bir bakanın istifasına neden olanların herkes tarafından bilindiğini, büyük bir skandal patladığını, ama bu arada Kapıkule'nin de temizlendiğim.

Turgut Özal'a suikast yapıldıktan sonra konunun çok araştırıldığını, en yakın akrabalarından hatta arkadaşlarından bile şüphelendiğini, yani bunu bir iktidar kavgası olarak da değerlendirdiğini, tabii sonunda yakınları ile ilgili şüphelerinden vazgeçtiğini, birkaç defa bu işi, karını tıkadığı bir takım çevrelerin mafya marifeti ile yaptığı bir iş olarak gör-

düğünü söylediğini, ancak onun da tam sonuca ermiş bir halini görmediğini, kullanılma meselesi olabileceğini, bunun arkasında polis ya da herhangi bir güvenlik gücünün olduğu kanaatinde bulunmadığını, mafya birimi olabileceğini bunlardan birisi menfaate haleldar, onun birinin verdiği para ile bunu yapabileceğini, ama kendisinin böyle bir şey söylemediğini ve onun da kafasında net bir şey bulunmadığını, Turgut Bey'in ölümünden sonra öldürüldüğüne ilişkin iddialara inanmadığını, böyle bir şeyin olmasının mümkün olmadığını, bunların biraz komplo teorileri olduğunu.

Ergenekon Örgütü diye bir örgütten bilgisi olmadığını.

Uğur Mumcu'nun öldürülüşünden birkaç gün önce uyuşturucu madde kaçakçılığının artık tamamen PKK'ya kaydırıldığını beyan ettiğini, dolayısı ile kendisinin asker ve sivil emniyet mensuplarının PKK'ya kaçakçılık için yardım ettiği kanaatinde olmadığını.

Sınır güvenliği konusunda yıllarca uğraştığını, Irak sınırın bir türlü çizemediğini, Suriye sınırını çok yanlış çizdiklerini, sınır mayınlar ile doldurup haritasını da kaybettikten sonra birçok insanın o yerlerde sakat kaldığını, aslında bize ait milyonlarca dönem arazinin birinci sınıf tarım toprağının orada bomboş durduğunu, Irak'taki fiziki zorlukların sebebi ile sınır çizilmesinde çok büyük zorluklar çıktığını.

Türkiye'de siyasi partilerin mali kaynaklarının çok ciddi şekilde yeniden düzenlenmesi gerektiğini, Türkiye'de siyasal partilerin denetlemediğini, Anayasa Mahkemesinin denetimini çok yetersiz olduğunu, denetim bile sayılamayacağını, Mahkemenin denetim elemanının da bulunmadığını, Yargıtay Başsavcılığı'nın ise bu konuda, yani, mali yönde denetim yaptırmadığını, siyasal partilerin hazineden aldıkları paranın bile trilyonları bulduğunu ancak, bunların tek olarak denetimi olmayan kuruluşlar olduğunu, Vali ve Güvenlik Güçleri ile konuştuğunu, Güneydoğu hadisesinin altında çok büyük menfaatler yattığını, Parlamenter Hükümete kadar uzanan menfaatler olduğunu, çok ciddi şekilde Güneydoğu için kullanılmak üzere alınan silahların hangi kaynaklardan geldiğini, nasıl alındığını, kimlere ne şekilde verildiğinin incelenmesi gerektiğini, Güneydoğu'da olayların

devam etmesinden menfaatlenen çok üst seviyeli kişiler olduğunu bildiğini, mahalli olarak aşiretler, şeyhlikler, hakim sınıflar sistemi ile menfaat bağları olduğunu, oyların alınıp satıldığını, bunun da siyasi yozlaşmayı yarattığını, çünkü bu işin ekonomik bir sektör haline geldiğini, örneğin; Bakırköy Belediyesi'nde meclis üyelerinin ilk beş sırasına girmek için ödenmesi gereken paranın 3-5 milyar lira arasında değiştiğini, seçildikten sonra da bunun on mislini, yüz mislini çıkarttığı siyasi partilerin artık Türkiye'de en verimli işletmecilerinin bulunduğu yerler olduğunu.

Siyasal ekonomik bağlamdaki ilişkiden varlığını ortadan kaldırmak için ANAP'ta beş yıl bu işin mücadelesini yaptığını, mesela hayali ihracatın cezasının ekonomik suç olduğu için ekonomik olması gerektiğine karşı çıktığını, bu kokuşmuşluğun basınında ANAP olduğunu düşündüğünü, ANAP'tan ayrılmasının asıl sebebinin de bu olduğunu, ancak ANAP'tan sonra gelenlerin de onu aratır olduklarını.

Bu komisyonun üyelerinin hiç birini bu işlere karışmamış olması, en az hakkındaki şaibeler olan kimseler olmasının da bir teminat olduğunu, başta komisyon başkanı olmak üzere bu olayın Türk devletinin kendisi ile hesaplaşması olduğunu, Sayın Demirel'in bu konuya girmesi gerektiğini, ancak koalisyon menfaatleri ve siyasi menfaatlerin buna mani olduğunu, siyasi menfaatlerin bir tarafı bırakılması sözkonusu olmadan bu işin tam üstüne gidilmesinin mümkün olmayacağını, herkesin kendine göre sorunları olduğunu, bunun ihtilal idarelerinde hiç olmadığını, ihtilal yönetimlerinin en fazla yolsuzluğun olduğu dönemler olduğunu, çünkü hesap soran kimsenin bulunmadığını, Millet Meclisi'ne para kazanmak için değil, hizmet için girmeye başlanılması gerektiğini, halbuki şu anda parlamento dahil herkesin malı götürmek için, bu işi diyet borcu ödemek için yaptıklarını, onun için daha iyi bir sistem kurulması gerektiğini, Emniyette yapılan operasyonun çok yerinde olduğunu, Meral Akşener'in dürüst bir insan olduğuna inandığını, Koalisyon yıkılmasın diye kimsenin kolay kolay bu işlere göz yummayacak hale geldiğini, bunun da güzel bir şey olduğunu.

1986 Ağustos ayında Mardin Dargeçit'te çıkan bir olayda güvenlik güçlerinin olayın üzerine gitmek için sabahı beklediklerini ve vazifelerini ihmal ettiklerini, konunun basına da bu şekilde geçtiğini, bunu yapanların Jandarma olduğunu, Turgut Bey'in çok üzüldüğünü ve "bu tam bir rezalet buna bir şey yapmamız lazım" diyerek kendisini çağırdığını, "Genel Kurmay Başkanına sorayım mı?" dediğini, kendisinin de "Genel Kurmay Başkanlığına yazalım ve hesap soralım" dediğini ve bu konuda yazılan yazıda "Basına intikal eden Mülki İdari ve Emniyet kaynaklarından alınan değerlendirmelerde Türk Silahlı Kuvvetlerine bağlı birliklerin olay yerine zamanında varmadığı, ulaşmak için sabahı bekledikleri ve görevlerini ihmal ettikleri intiba uyanmıştır, bu konuda soruşturma yapılarak sonucun bildirilmesine, olay sabit olmuşsa ilgililer hakkında gereken cezaların verilmesi ve bize bildirilmesi" şeklinde ifade kullanıldığını, Genel Kurmay Başkanı Necdet Uruğ Paşa'nın bu işi ele alıp çok ciddi bir şekilde komisyon kurduğunu, araştırmayı yapıp, sonucu bildirdiğini, verilen cevabın daha çok sudan bir cevap olduğunu, ama ilk defa onlara sorumluluklarının hatırlatıldığı, PKK konusunda polisin bu işe karışmasına sempati ile bakmadıklarını, halbuki kendilerinin Jandarmanın bu konuda yeterli olmadığı kanaatinde olduklarını halen de aynı kanaatin devam ettiğini.

Teoman Paşa'ya göre özel timin bunlarla anlaştığı, hatta kendini sattığı bu yüzden de bu işin devam ettiğini söylediğini, ancak kırsalın kontrolünün Silahlı Kuvvetlerin elinde olması sebebi ile Özel Tim'in operasyona çıkabilmesinin ancak asker tarafından verilecek talimatla mümkün olabildiğini.

Türkiye'de Olağanüstü Hal Bölgesinin çok yanlış ilan edildiğini, Evren Paşa"ya çıktığını ve kendisine "Kürt Haritasını çiziyorsunuz" dediğini, Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin çok yanlış bir sistem olduğunu, sömürge valiliği gibi anlaşıldığını, bunun son derece yanlış olduğunu, anlattığını, Turgut Bey'e de, Evren Paşa'ya da kabul ettiremediğini, ondan sonra da bu konunun müesseseleştiğini, korucu sistemini dikkate alırsak 10 bin adamın dağdan daha sonra

aşağı indirileceğinin düşünülmesi gerektiğini, kimin PKK'ya, kimin Türkiye Cumhuriyeti'ne çalıştığının belli olmadığını, bir sürü para aldıklarını, devletin silah ve mermisini kullandıklarını ancak, sistemin hemen kalkması halinde oranın yine çökeceğini.

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın kendi dönemlerinden önce, sadece Bütçe Ödenekleri sebebi ile Başkanlığa bütçesini getiren, onu onaylattırıp kabulden sonra teşekkür eden teşkilat olduğunu, Türkiye'de Genel Kurmay Başkanlığı ve Milli Savunma Başkanlığı hesaplarının Sayıştay'da incelenmediğini.

Silahlı Kuvvetlere %72 oranında zam yapılmasının çok kötü bir rüşvet olduğunu, askerin de bu rüşveti Tarık ile cevaplandırdığını, ancak hükümetin tüm bürokrasiyi bozduğunu, ücret sisteminin aynı zamanda bürokrasinin yapısı ile çok yakından ilgili olduğunu, 657 sayılı kanunun rütbelere ve mevkilere göre hesaplamış ve bunların fonksiyonu ile ilişkilendirilmiş bir yapıda olduğunu, ihtilal sonrası 1983'ten sonra en büyük sorunun Başbakanlık Müsteşarlığı ve diğer Müsteşarların askeri bürokrasideki, karşılarındaki kişilerin yerlerini tespit etmekte çıktığını, hem protokol liste sinde, hem de 657'de bunun böyle olduğunu, o zamanlar Başbakanlık Müsteşarını, tuğgenerallikten alıp, orgenaralliğe getirdiklerini, şimdi yapılan bu işle. Başbakanlık Müsteşarlığının, yarbay seviyesine indirildiğini, sadece onların değil, genel müdürlerin, valilerin de ona göre aşağı doğru indiğini.

Jandarmanın devlette çok büyük bir problem olduğunu, bir yandan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin dördüncü kuvveti olarak telakki edilirken, diğer taraftan da İçişleri Bakanlığı'na bağlı olduğunu, böyle bir şeyin olamayacağını, Jandarmanın, Silahlı Kuvvetler olmaktan çıkarılması gerektiğini, sivil bürokrasinin mağduriyetinin süratli bir şekilde giderilmesi gerektiğini.

Emniyet Genel Müdürü Saffet Arıkan Bey'in polise mümkün olduğu kadar daha fazla yetki almak istediğini, Özal'ı da bu konuda ikna ettiğini, polisin yetkisizliğinin, birçok problemlere sebebiyet verdiğini, ancak, yetkilerin mümkün olduğu kadar daha darlaştırıcı, daha demokratik bir çerçe-

vede olmasına çalıştığını, anti demokratik rejimlerde güvenlik güçlerinin çok daha rahat dolaşacağını halbuki demokrasilerde polisin işinin çok zor olduğunu, burada önemli olanın, mümkün olduğu kadar az yetki ile, çok iş başarmak olduğunu bunun da hukuk devletinin meşruiyet sınırı olduğunu.

Mehmet Eymür ve Mehmet Ağar'ın konuta yakın bir kişi olmalarına rağmen hesaplaşmaya girmelerinde karışık bir durum ortaya çıktığını, Mehmet Eymür'ün bu olaylardan sonra görevden alınmasına rağmen, Sayın Çiller'in Başbakan olduğu dönemde Sönmez Köksal'da tavsiye edilerek, aynı yere getirilmiş olmasının da dikkat çekici olduğunu.

Türkiye de maalesef hakkında yolsuzluk iddiaları bulunan bir çok kişinin bu husus bilinmesine rağmen, bazı görevlere gelmeleri ve gelmeye de devam etmelerinin sözkonusu olduğunu, bunda birçok faktörün rol oynamasına karşılık, anlaşıldığı kadarı ile bu kişilerin kulis yapma kabiliyetleri, hulul etme kabiliyetleri hatta kendisini o makama getirenlere bazı menfaatler sağlamalarının, bunda etkin olduğunu, bunun hissedilebildiğini.

1984 yılındaki Turgut Bey ile 1987 yılından sonraki Turgut Bey'in farklı olduğunu, etrafının sarılmış olduğunu, o tarihten sonra etrafından kendisinin ayrıldığını, dolayısı ile Ahmet'in arkadaşlarının piyasaya girdiğini, Bülent Şemiler hadisesinin bu konuda tam bir rezalet olduğunu, Coşkun Ulusoy'un Ziraat Bankası New York Şubesi'ne sıra memuru olarak girmek için müracaat ettiği sene 6 ay sonra Ziraat Bankası Genel Müdürü yapıldığı, 6 ay önce ehliyetsizliğinden dolayı sıra memuru olarak New York şubesine alınmadığını, benzeri pek çok olay olduğunu, bürokratların da o donemden sonra bu tür işlere çok alıştığını, 50 yaşına kadar yanlış iş yapmadığına rahatlıkla yemin edebileceği kişilerin, 50 yaşından sonra hırsız olarak karşılarına çıktığını, 50 yaşından sonra Bakan olmuş insanların gözlerinin önünde çalmaya başladıklarını.

Bürokratik atamalar konusunda, bir dönemde Sayın Çiller'in eşinin kendisine yakın ne kadar bürokrat var ise onların tayinini yaptırdığını, bunu arkadaşlarından duydu-

ğunu, "buraya nasıl geldin" diye sorduğunda, "Özer Bey ile oturduk konuştuk, anlaştık, geldim" diye beyanda bulunduklarını, hiçbirisinin Sayın Çiller'den bahsetmediğini.

Hayali ihracat konusunda Özal ile birkaç defa münaşaka ettiğini, hayali ihracatın bir bakıma ele alındığında Türkiye'ye döviz girmesi yönünden faydalı olduğunu, ancak hayali ihracat kadar, hayali ithalatında meydana gelmeye başladığını, listenin başında Mehmet Ali Yılmaz'ın bulunduğunu, konuyu Sayın Demirel'e arz ettiklerini listenin başında Mehmet Ali Yılmaz'ı görünce onun başka bir Mehmet Ali Yılmaz olduğunun söylenmesi üzerine nüfus müdürlüğünden konuyu ispat ettiklerini, daha sonra Mehmet Öztürk'ün çalışmalarından sonra bunun etkisi ile Mehmet Ali Yılmaz'ın kabine dışı kaldığını, ancak Sayın Çiller'in Başbakan olduğunda Mehmet Ali Yılmaz'ı tekrar bütün bu bilgiler çerçevesinde Bakan yapabildiğini, Mehmet Ali Yılmaz'ın aklanmadığı, şirketi ile hayali ihracaat suçu işlediğini.

1990'lı yıllardan itibaren polisin elinde müthiş bir kudret olduğunu, PKK ile mücadelede olduğunu, kumarhanelerin kurulduğunu, bu kepazeliğin de ANAP döneminin yüz karası olduğunu, maalesef Türkiye'de kumarhanelerin kapatılacağı yerde, Turizm Bakanlığı'nın CHP'nin elinde olduğu dönemde aynı temadilerin devam ettiği, Refah Partisinin kumara karşı olduğu açık olduğu halde, aynı teammülünün olduğunu, Türkiye'de kumarhanelerin tamamen kapatılmasının bir şey kaybettirmeyeceğini, çünkü buralarda elde edilen paraların büyük bir bölümünün dışarı kaçtığını, PKK'ya yardım ediyor diye Topal'ı vurmanın gereği olmadığını, onu takip edip PKK'ya para transferine mani olunduğunda gizliden gidilip, adamın vurulmasına ihtiyaç kalmayacağını, hukuk devletinde işin böyle yapılması gerektiğini, Ahmet Karaevli'nin Oral Çelik'in 1984 yılında uyuşturucu kaçakçısı olarak tutuklanması üzerine İsviçre'ye gidip, ilgili makamlarla görüşerek, kurtaran kişi olduğu hususunda bir bilgisi bulunmadığını, ancak şimdi sorulduğunda ilk aklına gelen ismin o olduğunu, görevden alınma sebebinin Kemal Horzum ile İsviçre'de buluştuklarının tespiti, Antalya'da hayali ihracat yapan bir gemiye el konulması

sebeplerine dayalı olduğunu, Turgut Bey'in en büyük endişesinin hayali ihracat sebebiyle ihracatın durabileceği ve ekonominin bozulabileceğini hususu olduğunu.

Kendisi ile iddia edilen hususun hukuk önünde ortaya çıktığını, aşk ilişkisin ve kropto meselesinin olmadığını yargı kararı ile kesinleştiğini, bu dava sonunda 3 DGM Başkanının Yargıtay üyesi olmayı başardığını, davayı uzatmaları karşılığı Yargıtay üyesi yapılacaklarının taahhüt edildiğini ve yapıldıklarını, son karan veren DGM Başkanının da Konya Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne üye olarak sürüldüğünü. Yargıtay'dan da bu konuda karar geldiğini, bu konunun tamamen Türk siyasetinin idaresinin hatta yargısının yüzkarası olarak tarihe geçtiğini.

Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliğine bağlı *Toplumla İlişkiler Başkanlığı'nın yurtdışındaki işçi sorunlarıyla ilgili Bakanlar seviyesinde bir koordinasyon komisyonunun olduğunu, burada yurtdışındaki vatandaşa sahip çıkma şeklinde çalışmalar yapıldığını, TİB'in bundan başka Türkiye üzerinde Ermeni-Rum tezviratına karşı savunma konusun da psikolojik Hareket Projesi ve benzeri projeleri bulunduğunu, Türk Vatandaşı işçilerin diğer dinlerin misyoner faaliyetine maruz kaldığı konusundaki ciddi iddialar üzerine Diyanet İşleri Başkanlığınca DİTİB teşkilatlarının kurulduğunu, bunun gizliliği olan bir proje olduğunu belirtmiştir.*

HANEFİ AVCI
4.2.1997 tarihli ifadesinde:

"Hükümetler geçici, devlet ise kattadır. Devletimize sahip çıkmak hepimizin görevidir."

HAKANTÜRK

PKK'nın ciddi eylemleri üzerine, devletin PKK mensuplarına ve PKK'ya büyük destek veren kişilere karşı hukuki olarak yeterince mücadele edemediğini düşünen bazı devlet görevlilerinin hukuk dışı bir anlayışla görev yapmak gerektiğine inanmaya başladıklarına ve ilk defa Güneydoğu, da JİTEM görevlisi Cem Ersever'in bu tür faaliyetler içerisine girdiğini bunu takiben özellikle İstanbul'da PKK'ya önemli ölçüde maddi yardımda bulunan finans çevreleri ile uyuşturucu kaçakçılarına karşı yasal mücadele yapılmadığı anlayışı ile illegal çalışacak gruplar oluşturulması ve illegal mücadele edilmesi düşüncesiyle Emniyet, MİT ve Jandarma içinde böyle grupların oluşturulduğunu ve eylemlerin başlatıldığını, neticede PKK'nın ve diğer örgütlerin destekçisi aktif unsurların susturulduğunu, daha sonra faaliyet gösterilecek zemin kalmayınca resmi görevli ve sivil kişilerden teşekkül ettirilmiş olan bu grupların kendilerine menfaat temini uğruna mafya türü birtakım yasadışı faaliyetlere giriştiklerini,

Bu grupların Emniyet, MİT ve JİTEM içerisinde ayrı ayrı oluştuğunu, Emniyet içerisinde Emniyet Genel Müdürü Ağar'a bağlı Özel Harekat Dairesi Başkan Vekili İbrahim Şahin'in başkanlığında özel harekatçılardan ve Korkut Eken'e bağlı sivillerden, MİT içinde Mehmet Eymür'e bağlı özel harpten geçmiş subaylar ile aşırı ülkücü ve mafya denen insanlardan, JİTEM içinde kendilerine bağlı kişilerden teşekkül ettiğini. Behçet Cantürk, Savaş Buldan ve beraberinde gelişen 5-10 eylemin ve bazı bombalama eylemlerinin bunlar tarafından yapıldığını, bunlara normal Polis ve Jandarmanın müdahale edemediğini, bunların zengin işadamlarına müdahale ettiklerini ve haraca bağladıklarını, bir kısmının basına intikal ettiği halde çok büyük kısmının

kısmının basına intikal ettiği halde çok büyük kısmının intikal etmediği ve grupların denetlenemez hale geldiğini, Yeşil denilen kişinin önceleri Jandarma tarafından Güneydoğuya eleman olarak kullanılırken daha sonra bu gruplar içinde en büyük para tahsilatçısına dönüştüğünü, Yeşil'in şu anda MİT içinde Mehmet Eymür ve arkadaşları tarafından resmen eleman olarak kullanıldığını, Ege Bölgesinde JİTEM'e bağlı Yüzbaşı Sinan Yaşar ve bazı astsubayların mafya işlerine giriştiklerini, bunların Ankara Jandarma İstihbarat görevlisi Binbaşı Ali Yıldız'ın mafya örgütleriyle de görüşerek menfaat temin ettiklerini, Kocaeli Jandarma Alay Komutanı Veli Küçük'ün mafyacılarla sıkı diyalogunun olduğunu, Nurullah Tevfik Ağansoy'un yurtdışına kaçırılışını MİT görevlisi Yavuz Ataç'ın organize ettiğini, Alaattin Çakıcı ve adamlarına MİT tarafından yardımcı olduğunu,

Bursalı işadamı Erol Evcil'in Alaattin Çakıcı'yı birkaç defa kiralayarak eylemlerde kullanıldığını, son defa da banka açmak istemesine mani olanları etkisiz hale getirmesi için iki milyon dolara anlaştığını, Çakıcı'nın durumu MİT görevlisi Yavuz'a anlatarak birlikte plan yaptıklarını, Kocaeli çetesi olarak basına yansıyan Hadi Özcan'ın sürekli MİT ile görüştüğü, MİT görevlisi astsubay Duran Fırat'ın Eymür'ün temsilcisi ve kirli işleri ile ilgili olarak bütün mafyacılarla irtibatta olduğu ve ayak işlerini yaptığını, Tarık Ümit olayı ve Mehmet Ali Yaprak'ın kaçırılması olaylarında Mehmet Ağar ve Mehmet Eymür'a bağlı gruplar arasında anlaşmazlık çıktığını,

Emniyet ile Mit arasında aslında bir çekişme olmadığını, olayın özünde Mehmet Ağar'la Mehmet Eymür'ün çelişkisi bulunduğunu, ancak kendilerine bağlı mafya gruplarına yansıdığını ve bunların birbirlerini öldürmeye çalıştıklarını, İtirafçı Mustafa Deniz'in üzerinde çıkan silah taşıma belgesinin yapılan görüşmeler sonunda yardımcı olmak amacıyla bir idari tasarruf olarak kendisi tarafından düzenlendiğini ve tabancanın Mustafa Deniz'in Jandarma eri olarak görev yaptığı karargah bölüğünün resmi tabancası olduğunu, daha sonra kendisine taşıma ruhsatlı özel tabanca alıp bu tabancayı iade ettiği halde düzenlenmiş olan belge-

nin alınmamış olduğunu, Cem Ersever'in öldürülmesi olayının o zamanki Habur Müdürü Ali Balkan'ın şoförü Kemal'in yakalanması halinde aydınlatılabileceğini,

Orhan Taşanlar'ın İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne gelirken bugün bilinen suçlardan ve rüşvet suçundan yakalanıp yargılanmakta olan personeli beraberinde getirdiği, bunlarla İzmir Emniyet Müdürlüğü'nde birlikte çalıştığı, bunları İzmir'den Ankara'ya ve Ankara'dan da İstanbul'a tayin ettirdiğini, İstanbul'da bunların bu olaylara karıştıklarını, Orhan Bey'in belli bir grup siyasi tarafından İstanbul'a getirildiğini, İstanbul'dan Bursa Valiliği'ne gönderilmesinde kendi ifade ettiği gibi kumar mafyasının rolü bulunduğunu zannetmediğini belirtmiş.

NECDET MENZİR

23.01.1997 tarihli ifadesinde;

İstanbul Emniyet Müdürü iken, Emniyet Müdürü yardımcısı Mestan Şener'in telefon ederek; bir evde yapılan aramada iki yeşil pasaport, iki silah ve bu silahların ilgili tarafından taşınabileceğini ifade eden yazılı emir bulunduğunu, daha sonra da Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın bunların Emniyet Genel Müdürlüğüne gönderilmesi talimatını verdiğini bildirdiğini, kendisinin de "madem talep ediyor, şahsın aranıp aranmadığına, silahların bir olayda kullanılıp kullanılmadığına bakın ve mutlaka mevcut bu evrakları kurya marifetiyle gönderin," dediğini, iddiaların kendisine bildirildiğine göre, pasaportların devlet tarafından düzenlendiğini, bu durumda sahteliklerinin söz konusu olamayacağını, ancak sahte bir evrakın düzenlenmesinin söz konusu olacağını, Adliye'de müteallik bir işlemin olmasına cevap verecek bir durumun da olmadığını, sonradan araştırdığında Adana Havaalanında bir kişinin sahte pasaport veya sahte vizeyle ele geçirildiğini ve bu kişinin bunu Yaşar Öz'den temin ettiğini, onun marifetiyle aldığını söylediğini, Adana Emniyet Müdürlüğü'nün de İstanbul Emniyet Müdürlüğüne; Yaşar Öz'ün bir olaya katılıp katılmadığını, İstanbul Emniyetinin de yapılan araştırmada Yaşar Öz'ün İnterpol ile Emniyet ve Adalet makamları tarafından aranmadığının anlaşılması üzerine silahların incelenmesi ve

gerekli zabıtların düzenlenmesinden sonra Emniyet Genel Müdürlüğüne hitaben "Yapılacak soruşturmaya esas olmak üzere, değerlendirilmek maksadıyla evraklar ve silahlar ilişikte gönderilmiştir." Şeklinde yazılıp gönderildiğini, sonradan yaptığı incelemeden pasaportların devlet tarafından verildiği ve belgelerin de yetkililer tarafından düzenlendiğinin, Yaşar Öz'ün yapılacak olan bir istihbarat operasyonunda devlet adamları tarafından kullanılacağının söylendiğini öğrendiğini, daha sonra zamanın Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar ile karşılaştığında konuyu sorunca; "Büyük bir operasyon hazırlanıyor, bu istihbarat ile ilgili, bunlardan da istifade edilmesi için biz bu hazırlığı yapmıştık, çalışma devam ediyor" şeklinde cevap aldığını, Ömer Lütfi Topal'ı tanımadığını, kendi İstanbul Emniyet Müdürlüğü zamanında o alemin ve yer altı dünyasının zapturapt altına girdiğini,

Yurt içinde ve yurt dışında bir kısım insanların devlete hizmet için çalışmalarının yasal bir zemine oturtulması gerektiğini, ihtisas mahkemeleri kurulmasının, savcı ve hakimlerin de belirli konularda uzmanlaşmalarının faydalı olacağını, suçların takibinde teknolojik gelişmelerden mutlaka istifade edilmesi gerektiğini belirtmiştir.

NURİ GÜNDEŞ

28.01.1997 tarihli ifadesinde;

1965-1984 yılları arasında İstanbul'da MİT Bölge Daire Başkanlığı'nda Şube Müdürü, Bölge Daire Başkan yardımcısı ve Bölge Daire Başkanı, 1984-1986 yılları arasında da Ankara'da MİT Müsteşarlığında Yurtdışı İstihbarat Başkanı, 1993-1994 yıllarında da Başbakanlık İstihbarat Başdanışmanı olarak görev yaptığını.

Abdullah Çatlı'nın 1977 yılından beri hedefleri olduğunu, kullanılıp kullanılmadığını bilmediğini, istihbarat için Ermeni olanları da kullandıklarını belirtmiştir.

Metin GÜNYOL

2.03.1997 tarihli ifadesinde;

1965 senesinde servise giriş, intikali olarak 22 Mart 1981 tarihine kadar çalıştığını, 1982 Ekim ayında tekrar servise

dönüş 1986 yılı Ocak ayına kadar çalıştıktan sonra istifa ederek özel sektörde çalışmaya başladığını, serviste istihbarat bölümünde değerlendirmeci olarak çalıştığı için Devlet'in bazı kişileri ASALA veya PKK'ya karşı kullanıldığını bilmediğini,

Abdullah Çatlı, Oral Çelik, Haluk Kırcı, Yaşar Öz, Tarık Ümit gibi kişilerin yurt dışına çıkışta kullandıkları pasaportların sahte olduğu hususunda bilgilerin intikal etmesi üzerine tahkiki için yazılar geldiğinde tahkik ettirilerek bölge müdürlükleri vasıtalarıyla arşiv araştırması yapılıp, kaldırıldığını, MİT'in bu tip insanları operasyonlarda kullandığını tahmin etmediğini, yukarıda adı geçenlerin yurtdışına gönderilişini organize ettiği söylenen Mete Beyi de tanımadığını, kendisinin kasıtlı olarak Mete Bey diye lanse edildiğini, Abdi İpekçi öldürüldüğünde Ağca hapisten kaçırıldığında teşkilatın kendisini görevlendirdiğini ve Ağca ile ilk röportajı de kendisinin yaptığım, faili meçhul olayı çözmek için çok çaba sarfettiklerini, Uğur Mumcu yazılarında Mayorka'ya gidişinin Ağca tahkikatıyla ilgili olduğunu iddia etse de kendisinin servisten ayrılıp Mayorka'da Otoban diye bir şirketin genel müdürlüğünü yaptığını, bu tür konuları gündeme taşıyan medyanın kendisiyle görüşme yapmamalarına rağmen aleyhinde çok şeyler söylediğini, Ipekçi davasında asıl suçlunun Ağca olduğunu, Ağca'yı ülkü ocaklarına kayıtlı sempatizan biri olan Bünyamin'in Ona asker elbisesi giydirerek kaçırdığını, Ağca İstanbul'da bir süre kaldıktan sonra Erzurum üzeri İran'a götürüldüğünü, İran'dan kaçış yolu bulamayınca tekrar İstanbul'a çıktığını oradan da Viyana veya İsviçre'ye gittiğini, kaçırılış olayında rol oynayanların cinayete azmettirenler olduğunu ancak onların kim olduğunu bilmediğini, araştırmalarda Ağca'nın Beyazıt'ta bir kahvehaneden alınarak kendilerince sorgulandığını ve sonunda Ağca'nın megolamani içinde yaptığı işten gurur duyan kendisine yapılan saygıdan mütehassis bir haleti ruhiyyesi olduğunu Ağca çıktıktan sonra gazeteye mektup yazarak Papa'yı vuracağını söylemişse de kimsenin buna inanmadığını, Ağca'yı buna hükmettirenin kim olduğunu da bilmediklerini, zaten dönemin İçişleri Bakanı Hasan Fehmi Güneş'in verdiği ikinci bir emirle Ağca'nın

MİT'le görüştürülmesi de yasaklandığından sorgulama imkânı bulamadıklarını, Uğur Mumcu ile görüştüğünde Albay Turan Çağlar konusunun gündeme geldiğini, Asker orjinli Albay Turan Çağlar'ın kendilerini Doğu Perinçek ve Aydınlık Gazetesine sattığını ve 6 arkadaşının resminin Aydınlıkta yayınlandığını ve bunun sonucu 6 arkadaşının öldürüldüğünü, Turan Çağlar'ın Amerikalılarla da teması olduğundan CIA servisinin mensubuyla iş üstünde yakalanması sonucu cezaevine konulduğunu, bütün bu olaylarda Doğu Perinçek'in düzenleyici ve organizatör durumunda olduğunu, Abdullah Çatlı, Oral Çelik ve İbrahim Ural'ı tanımadığını, MİT'Jandarma Emniyet ve Genelkurmayın istihbarat örgütleri arasında kendi zamanında bir çatışma olmasa da Özal döneminde MİT'e karşı kampanya başlatıldığını, Cumhurbaşkanları ve Başbakanlar yapılan darbelerin kendilerine haber verilmemesinden kaynaklanan rahatsızlıkla yeni istihbarat örgütlerinin kurulmasının gündeme geldiğini, Jandarma istihbaratı olarak JİTEM'i bildiğini, emniyet içinde böyle bir birim oluşturulduğunu bilmediğini, Cumhurbaşkanlığındaki Erkan Gürvit'in de operasyonculuk sıfatı, istihbarat nosyonu olmayıp sadece irtibat memurluğu yaptığını, MİT'in ispiyonel ve Kontraespenenol görevlerinde çalışıp, bilgileri derleyip ilgili birime verdiklerini ve başka konuya girmediklerini, babalar konusunun kendi ihtisas alanı dışında ve servis olarak ta ilgilenmediklerini, 1988 yılında servisten ayrılışının nedeninin Özal'ın Tasarrufundan kaynaklandığını, sivilleştirme gayesiyle haksız tasarruf ve iltimasın servise sokulduğunu özellikle 1986 MİT raporunda rahatsızlık duyduğunu, raporların mecliste, sağda - solda dağıtıp Ecevit'e dahi verildiğini, Ecevit'in Başbakanlığı döneminde Turan Çağlar'ın alınmasına kızma nedeninin de; albayın bu şekilde itile-kakıla arabaya bindirilmiş olduğunu, Ecevit'in bundan duyduğu rahatsızlıkla kendisinin MİT'ten alınmasını talep ettiğini ancak görevden alınmadığını,

1980 ihtilali öncesinde her gün 15-20 kişinin öldürüldüğünü, Devlet de çürüklük ve otoritesizlik nedeniyle terörün ön plana çıktığını, hemen de Gaziosmanpaşa olaylarında olduğu gibi olayların devam ettiğini, Bazı devletin görevlisi olmayanların ASALA'nın bitirilmesi gibi eylemlerde kulla-

nılmasına gelince, MİT'in yurtdışında çalışmalarını, legal rezer olarak insanlarla temas kurup ajanlandığını, bunun MİT'in görevi olduğunu, bütün dünya servislerinin bu şekilde çalıştıklarını, MİT teşkilatının da şimdiki müsteşarı ile sivilleşme hareketinde olabilecek en iyi müsteşara sahip olduğunu ve hiçbir beklentisinin de bulunmadığını, MİT'in yıpratılmasının tek nedeninin içinin bilinmemesinden kaynaklandığını, kendisi görevdeyken herhangi bir konuda MİT gündeme geldiğinde açıklama yapmak üzere profesyonel bir basın temsilcinin istihdamının yararlı olacağına inandığını, MİT kapalı kaldığından ithamların arttığını, bunun giderilmesi için görev yapmış bütün müsteşarlarla görüşüp, çok fazla gayret sarfettiğini, Mete ve Metin Günyol'un özdeştirilmelerine gelince, kendisinin Ağca ile ilgili tahkikatından, kaçışını ve cinayetini takip etmesinde ve bunun sonucu basına konu olmasından kaynaklandığını, Ağca'dan Çatlı'ya bağlantı kurulduğunu, kendisinin afişe olmasını istemediğini,

12 Eylül'den önce olaylara karışanların kendilerine fikir babalığı yapanların maaşı olduğunu, ancak bunların toplama kazandırılacağı ümidiyle bırakıldığını, MİT'in personeli olarak mükemmel olduğunu, bünyesinde bütün kurumların oluştuğunu, bir kişinin servisten hiçbir dokümanı çıkarma olasılığın olmadığı gibi hiyerarşik yapının askeriyeden daha disiplinli olduğunu, MİT Müsteşarının Başbakan ile muhatap olan bir sembol olduğunu ve Başbakan istediğinden Müsteşar'ın bilgiyi Başbakana sunduğunu, Türkiye'de mafyacılığın ayağa düştüğünü, polisin karşısında mafyanın birşey yapamayacağı gibi, mafya denilenlerden sağ ve sol örgütlerin rahatlıkla geçmişte haraç alabildikleri mafyanın aslında bu kadar büyütülmemesi gerektiği, Türkiye'de kurumların fazlasıyla yıpratılması nedeniyle geleceğin riske edilmesinin, askere, polise, mahkemelere saldırısının mafyadan daha fazla zararlı olduğunu belirtmiştir.

MİT Müsteşarı Sönmez KOKSAL

9.01.1997 tarihli ifadesinde;

"MİT'in yasal bir örgüt olduğunu, 2937 Sayı ve bu Kanununun 27. maddesinin bilgi istihsali ve bilgi verme konu-

su ile ilgili olduğunu, yasal zorunluluktan dolayı bazı sorulara cevap vermek durumunda almadığını, 1992 Kasım ayında MİT Müsteşarlığı görevine başladığını, Susurluk olayının hiç birlikte olmayacak bazı kimselerin beraberliğini açığa vurma açısından çok önemli olduğunu, yargının işlevini yaptığı taktirde muhtemelen bu iddialardan bir kısmının doğru olduğunun ortaya çıkacağını, bu iddialarla ilgili her organın, her kurumun kendi açısından yürütmesi gereken birtakım tahkikatlar olduğunu, MİT'in görev alanının dışında yürüttüğü bir çalışmasının olmadığını, MİT'in uyuşturucu konusuna yaklaşabilmesi için geçtiğimiz yıldan itibaren bir birim oluşturduğunu, daha çok bu olaylara stratejik açıdan yaklaşma eğiliminde olduğunu, MİT'in uyuşturucu konusunda yaklaşımının sadece uyuşturucunun uluslararası terörle, uyuşturucunun organize suç denilen kavramlarla işbirliğini ortaya çıkarmak olduğunu,

1988'de yazılmış bir MİT RAPORU olduğunu ve bunun da ilgisi tarafından üstlenildiğini ve Komisyona ifade verdiğini, bunun dışında MİT tarafından ortaya atılmış herhangi bir rapor olmadığını, Abdullah Çatlı ile ilgili olarak arşivlerinde bilgi olabileceğini, talep edilmesi halinde iletebileceklerini Sedat Bucak'ın legal bir milletvekili olduğunu ve bu şahısla ilgili bir çalışma yapmadıklarını, istihbarat neredeyse orada olduklarını, gerektiğinde herkesi istihbarat işlerinde kullanabildiklerini, Susurluk kazasından sonra Başbakanlıkça iddialar hakkında MİT'in bir inceleme yapmasının istenildiğini, MİT'in de bu incelemeyi yaptığını ve sonuçlarını Sayın Başbakan'a sunduğunu, bu incelemede devlet içinde kontrolsüz bazı güçlerin varlığının bu olayla ortaya çıktığını ifade edildiğini, gayri kanuni belgelerin temini, pasaport v.s. şeylerin ortaya çıktığı, yapıları bazı operasyonlarda merkezi kontrolün tam olmadığı hususunda vurgulandığını bunların MİT tarafından yapılan ilk incelemelerden sonra ortaya çıkan emareler olduğunu, istihbarat konusunda yoğun bir şekilde çok başlılıktan bahsedildiğini, burada sınırların iyi çizilmesinin lazım geldiğini, geçici köy koruculuğunun yeniden yapılanmasının ihtiyaç olarak ortaya çıktığının ifade edildiğini,

Devlet dış itibarı açısından bazı sakıncalı durumlarda yaratıldığına dikkat çekildiğini, MİT'in istihbarat çarkına takılmış olduğu kadarıyla kişiler hakkında bilgi sunduklarını. 59 kişinin adının geçtiğini, uyuşturucu ticaretinin devlet himayesinde yürütüldüğü konusunda bilgisi olmadığını, yürütülen büyük bir terör mücadelesi olduğunu, MİT'le, Emniyet ve Jandarma arasında çekişme ve kargaşa olmadığını, böyle bir kavga olsa terörle mücadelenin bu şekilde yürütülmeyeceğini, MİT'in yeraltı dünyası ile güvenlik güçlerinin ilişkisi konusunda bir araştırmasının olmadığı, Tarık Ümit'in MİT'in haber toplayıcı elemanı olduğunu, Tarık Ümit olayının Jandarma ve savcılığa yansıdığını, olay yargıya yansıyınca MİT'in yapacak bir şeyi olmadığını, Mesut Yılmaz'a Budapeşte'de yapılan saldırı ile ilgili özellikle bir bilgilerinin olmadığını, ancak, diğer ülkelerdeki bazı yapılanmalar hakkında bilgileri olduğunu, Özdemir Sabancı'nın öldürülmesinden DHKP-Cnin bir operasyonu olduğunu ve Sabancı ailesinin seçildiğini, bunun daha önceden planlanmış bir operasyon olduğunu, Güneydoğu Anadolu raporu konusunda, bir siyasi parti genel başkanı ile aralarında Sabancı'nın da bulunması nedeniyle operasyonun yanlış izlenim vermemesi amacıyla ertelenmiş olduğunu, Türkiye'de telefon hat sayısının 15 milyonu bulduğunu, hepsinin dinlenebilmesi için 15 milyon ek hat kurulması gerektiğini, bütün telefonların dinlenmesinin gerçek dışı olduğunu, MİT'in bu konuda töhmet altında bırakıldığını,

Ömer Lütfi Topal cinayetiyle ilgili MİT'in bir çalışması olmadığını, Tarık Ümit'in kadrolarında yer alan birisi olmadığını, Tarık Ümit'in sadece dışarıdan haber getiren birisi olduğunu, buna haber toplayıcısı dediklerini MİT olarak PKK'ya finansman temini noktasında veya değişik tarzdaki lojistik destekler noktasında çalışma yapılması konusunda bilgi vermesinin güç olduğunu, olayın tahmin edilenden daha kapsamlı bir olay olduğunu, hem Türkiye'de hem Avrupa'da zorla para toplama olayının varolduğunu, bir bütün olarak yürütülen terörle mücadelede geçici köy korucularının fevkalade olumlu bir işlevi gördüğünü, birtakım ortadan kaldırılan insanlar PKK'ya yardım ettikleri amacıyla kaldırıldıysa bunu komisyon üyelerinin de kendisinin de

basından Öğrendiğini, bunun dışında söyleyecek bir şeyi olmadığını, MİT'te yeraltı dünyası diye bir bilgi havuzunun olmadığını, isim sorulduğu taktirde bilgi verebileceklerini,

Türkiye gibi bir ülkede istihbarat yapmanın fevkalade zor olduğunu, şarttan zor, iç dinamiklerin çok hareketli, bir sürü iç problemleri, dış problemleri olduğunu, böyle bir ülkede istihbaratın hiçbir zaman yeterli olmadığını, hiçbir ülkede hiçbir yöneticinin istihbaratının yeterli olduğunu söyleyemeyeceğini, MİT olarak hem insan kitlesi hem de teknik imkanın artırılması konusunda olumlu adımlar attıklarını, bu alanda güçlendikleri ölçüde istihbaratın kalitesinin de artacağını, MİT'in ajanlarıyla olan ilişkisi ajanların haber getirme niteliği ortadan kalktığı zaman kestiğini Haluk Kıra ile MİT'in bir ilişkisinin olmadığını,

Abdi İpekçi, Uğur Mumcu gibi suikastlerle ilgili dosyaların kapanmamış olduğunu, üzerinde çalışıldığını, Kontrespionaj konusunda MİT'in sorgulama yetkisinin bulunduğunu, Özdemir Sabancı cinayeti sanığı Mustafa Duyar'ın da kontrespionaj kapsamında sorgulandığını, MİT olarak, Abdullah Çatlı'yı kullanmadıklarını, Gonca Us, Hüseyin Kocadağ, Abdullah Çatlı ve Sedat Bucak ile ilgili bir çalışma yapmadıklarını, başbakanlıkta özel istihbarat bürosu olmadığını, Uğur Mumcu suikastinde kullanılan patlayıcı konusu üzerinde MİT olarak hassasiyetle durduklarını, bunun üzerinde çalışıldığını", belirtmiştir.

MİT ESKİ MÜSTEŞARI Burhanettin BİGALİ 02.03.1997 tarihli ifadesinde;

1927 Bergama'nın Göçbeyli nahiyesinde doğduğunu, 13 yaşında Konya Askeri Ortaokulu'na gittiğini, 1947de Harbiye'yi, 1959'da Harp Akademisini bitirdiğini, 1973 yılında General olduğunu, İstanbul Garnizon Kurmay Başkanlığı, Harp Akademileri Kurmay Başkanlığı, Erzurum'da Tümen Komutanlığı, Kara Kuvvetleri Başkanlığı, Genelkurmay Sıkıyönetim ve Koordinasyon Başkanlığı ve 6. Kolordu Komutanlığı görevlerinden sonra 1981 yılında MİT müsteşarı olduğunu 1986 yılı Ağustos ayna kadar 5 yıl bu görevde kaldığını, Orgeneral olarak 2. Ordu komutanlığı ve arkasından da Jandarma Genel Komutanlığı görevlerinde bu-

lunduktan sonra 1990 yılında emekli olduğunu, MİT Kanununa göre; "MİT'in görevinin, T.C.'nin ülkesiyle, milletiyle bütünlüğüne, varlığına, bağımsızlığına, güvenliğine, anayasal düzenine ve milli gücünü meydana getiren bütün unsurlara karşı, içten ve dıştan yeniltilen mevcut ve muhtemel faaliyetler hakkında milli güvenlik istihbaratını devlet çapında oluşturmak, bunları Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı ve Milli Güvenlik Kurulu ile gerekli kuruşlarına bildirmek" olduğunu,

Çeşitli kurum ve kuruluşların yukarıdaki bağlamda elde ettikleri bilgileri MİT'e bildirmelerinin gerekli olduğunu, bu bilgilerin bir havuzda toplanmasının gerektiğini, MİT Kanununa göre; "MİT müsteşarının başkanlığında Bakanlıklar ve diğer kurum ve kuruluşlar arasında yukarıda belirtilen görev ve yükümlülüklerin yerine getirilmesiyle ilgili koordinasyon sağlanması ve istihbarat çalışmalarının yöneltilmesinde temel görüşler oluşturmak üzere Milli İstihbarat Koordinasyon Kurulu'nun oluşturulduğunu, bu kurulun her üç ayda bir toplanması gerektiğini",

Kendi döneminde Koordinasyon Kurulunu hep topladığını, oysa bugün bunun sağlıklı şekilde yapılmadığını, kurumlar arasında özellikle Emniyet, Jandarma ve MİT arasında kopukluk olduğunu, MİT'in gelen bilgileri değerlendirerek icra etmek üzere yine emniyete verdiğini, MİT'in öcü *olmadığını, milli kuruluşumuz olduğunu, Başbakanı, bakanların bu kuruluştan brifing alması gerektiğini, bu kurumu - tanımaları ve yardımcı olmaları gerektiğini, MİT'in dışarıya gidecek büyükelçilere brifing verdiğini, onların teröre karşı, mesela ASALA eylemlerine karşı nasıl hareket edeceklerini anlattığını, dış temsilciliklerimizin korunması için gerekli tedbirleri aldığını, ayrıca dış temsilciliklerimizin sık sık kontrol edildiğini, bir sürü dinleme cihazı vs. bulunduğunu, MİT'in ihtiyaç duyduğu elektronik, teknik cihazlarla donatılması gerektiğini, Avrupa'daki Türk varlığını, dış temsilciliklerimizi korumak için çevre kuşak ülkelere dikkat etmek, istihbaratı daima güncel tutmak gerektiğini,*

30 Kasım 1983 tarihi itibariyle 195 Asala eylemi olduğunu, 56 kişinin hayatını kaybettiğini, bunlardan 39'unun

Türk olduğunu. Bu Asala eylemlerine karşı siyaseten dost ülkelerin istihbarat teşkilatları ile işbirliği yaptıklarını, ayrıca bu devletlere bir gün bu eylemlerin kendilerine zarar vereceğini anlattıklarını, nitekim ölen insanların 17'sinin çeşitli yabancı ülke vatandaşları olduğunu, bu ülkelerin bunları desteklememeleri için uyardıklarını, ayrıca Ermeniler için de bu eylemlerden rahatsız olan insanlar olduğunu, siyasi platformda da bunların haklılıklarını ispat edemediklerini ve sonuçta Ermeni terörün sona erdiğini, kısmen de bu işi PKK'nın sürdüğünü, Türkiye Cumhuriyeti'nin teröre terörle mukabele etmediğini, Abdullah Çatlı ismini MİT, müsteşarı olduğu dönemde hiç duymadığını, böyle bir kişinin MİT tarafından ASALA'ya karşı kullanılmasının asla söz konusu olmadığını, Müsteşarının bilgisi olmadan alt düzeyde birilerinin de böyle bir şey yapmalarının mümkün olmadığını, MİT'in kişilere karşı pasaport verme görevi olmadığını, dolayısıyla bu kişilere pasaport falan vermediğini, kendilerinin Asala terörüne karşı dış temsilciliklerde sadece pasif koruma tedbirleri aldıklarını.

MİT Müsteşarı iken MİT bünyesinde silah kaçakçılığı, uyuşturucu kaçakçılığı gibi teröre destek veren işlerle ilgilenmek üzere Kaçakçılık Dairesi'nin kurulduğunu, bunun sebebinin 12 Eylül'de çok sayıda silah yakalandığını, yani terörü silah kaçakçılığının desteklendiğini, O'nu da uyuşturucu kaçakçılığın desteklendiğini belirdiklerini, bunun sonucunda 1984 yılında uyuşturucu kaçakçılığına buluşan Mafya Babaları operasyonu yaptıktan, Dündar Kılıç, Behçet Cantürk gibi insanların sorgulandıklarını, haklarında fezleke düzenlediğini ve adli makamlara sevkedildiğini, sonucunun ne olduğunu bilmediğini, Mehmet Eymüf'ün bu Kaçakçılık Dairesinin başına getirildiğini, bu kişinin çok çalışkan birisi olduğunu, konusu ile ilgili sorgulamalara katıldığını, Mehmet Eymüf'ün 1987 yılında yayınladığı ve çeşitli devlet görevlileri hakkındaki Raporun kendisinden sonra olduğunu, sonucunda da MİT'ten ihraç edildiğini, sonra nedenini bilmediği şekilde geri alındığını, Korkut Eken'in kendi zamanında MİT'te olmadığını, sonra yarbay olarak bir dönem Mehmet Eymür'le birlikte MİT'e çalıştığını, bu rapordan dolayı sonra ikisinin birlikte uzaklaştırıldığını, halen Emniyet

Genel Müdürlüğü Danışmanı olarak çalıştığını duyduğunu, kendi MİT Müsteşarlığı döneminde Nuri Gündeş hakkında Dündar Kılıç'la ilişkisi olduğuna dair bazı iddialar olduğunu, daha üst görevli kimselerden oluşan bir komisyonla hakkında tahkikat yaptırdığını, katiyen böyle bir şey olmadığına dair rapor verdiklerini, iddiaların tamamen yanlış olduğunu, Mehmet Eymür'ün Nuri Gündeş hakkındaki iddialann bir takım şahsi husumetlerden kaynaklandığını, Nuri Gündeş ile ilgili olarak Dündar Kılıç'ın verdiği bilgilerin ortadan kaldırıldığı iddiaların doğru olmadığını, JİTEM diye bir kuruluşun kendi Jandarma Komutanlığı döneminde kurulmadığını, kendisinin 1990 yılında emekli olduğunu, bunun 1993 yılından sonra ortaya ortaya çıktığını, arkadaşlarına sorduğu zaman da böyle bir şeyin olmadığını ifade ettiklerini belirtmiştir.

Av. Önder AKTOSUN

Çatlı ailesinin hukuk danışmanı eski solcu Önder Aktosun 1992 yılında aynı okulda okuyan kızı aracılığıyla Abdullah Çatlı ile tanışmış. Aralarında dostluk başlıyor, aile dostluğu kuruluyor ve bu dostlukları Abdullah'ın vefatından sonra da devam ediyor. Aktosun rahmetli Çatlı için "Onunla bir tam gün geçirebilme şansı olan herkes ona saygı *ve hayranlık duymaktan kurtulamazdı. Bir dikili ağacı yoktu. Mütevazi adamdı. Az ve öz konuşurdu. Muazzez* Abacı'nın sesine hayrandı" diyor.

"Yanılmıyorsam 92 Eylül'üydü. Dalan'ın okullarından olan Florya Bilge Kağan Koleji'ne kızımı yazdırmıştım. Rahmetli Çatlı'nın da küçük kızı aynı sınıfta düşmüş bizim Melisa'yla. Sonra okul çıkışlarında filan çocukları alırken karşılayıp selamlaşıyorduk. Bir gün kızlar okuldan birlikte çıktılar. Bizi orada tanıştırdı kızlarımız: "Merhaba, ben Mehmet Özbay dedi. Özbay bile demedi yani. Ama fazın soyadı Çatlı'ydı. biz de eski solcu günlerimizden biliyorduk Çatlı soyadını. Şöyle bir dikkatle süzdüm kendisini. Tanıdım tabii. Çok zeki bir adamdı ve uyandı tabii onu tanıdığımı. Gülümseyerek bir kartımı istedi. Üç gün sonra avukat büroma geldi ve "arkadaş zaten anladın sanırım; ben Abdullah

Çatlı'yım. İşte benim dosyam burada, Bahçelievler katliamı olayı var. Benim için ne yapabilirsin" diye sordu.

Bilahare arkadaşlığı ilerlettik. Önce gıcıktım kendisine. Düşünsenize, biz solcuyuz; adam 7-8 solcuyu öldürmüş görünüyor. Garez bağlamışız yani. Sonra gördüm ki, işin aslı faslı değişik. O zaman 19 yaşında. Birileri, kodaman adamlar kullanmış. Tanıdıkça çok karizmatik, çok bilgili sağlam bir karakteri olduğunu gördüm. "Bizi sattılar abi, bizi bir takım işlere monte ettiler, kulandılar" diyordu. Sonra ailece görüşmeye başladık. Aile hayatına çok önem veriyorlardı. Meral Hanım tam bir Anadolu kadınıdır. Namuslu, faziletli, saygılı, görgülü bir hanımefendidir. Bir gün bile olur olmaz bir söz işitmedik ağzından. Meral Hanım Nevşehir'in önde gelen bir ailesine mensuptur. Aile kuyumculukla uğraşır, hali vakti yerindedir. Abdullah'ın dikili ağacı yoktur, ama aile son yıllarda damadının nasıl bir insan olduğunu daha iyi anladığından yardımları esirgememiştir.

Şu anda oturdukları ev konusunda elli türlü palavra atılıyor. Bu ev Meral Hanım'ın kuyumculuk işiyle uğraşan Nihat ağabeyi tarafından alınmıştır. Her zaman eski acılı günleri anlatırlar. Yurt dışında kaçak yaşadıkları günlerde çok acı çekmiş Çatlı Ailesi. Kuru ekmeğe muhtaç derler ya, işte öyle. Büyük kızları Gökçen bu acıları çocuk yaşında en fazla yaşayan kişi. Şu anda fakülte son sınıfta. Ama hal üzülüyor ve 'Önder amca, ilkokul sıradan bir Fransız okulunda okudum. Altyapım zorluyor beni. Hala uyum güçlüğü çekiyorum dedi. Çatlı kızlarına da fevkalade düşkündü. Saatlerce dertleşir, sıkıntılarını sorar, dertlerini paylaşırdı. Yaşam çok zordur çocuklar. Kendi başınıza ayakta durmayı, mücadele etmeyi öğreneceksiniz. Namusunuzdan, kişiliğinizden asla fedakarlık etmeden başarıya ulaşmaya çalışacaksınız' derdi. Mafyaya hakimdi, asar keserdi, diyorlar. Olur mu öyle şey? Mütevazi adamdı. Az ve öz konuşurdu.

Ömer Lütfi Topal'ı tanır mı tanımaz mı diye hafiyelik yapıyor herkes. Bize sorsalar söyleyeceğiz oysa. evet tanırdı. Hem de benim sayemde tanırdı. Arnavut Sami benim müvekkilimdi bir zamanlar. Abdullah'la ben tanıştırdım onları. Sami Bey de ortağı olan Topal'la tanıştırmış. Çok iyi an-

laşmışlar. Sık sık görüşürlerdi. Meral Hanım da ailece görüşürdü Ömer Topal'la, bunda ne var ki? Abdullah için "Sağcı mı ülkücümüydü? hala diye soruyorlar. Merhum bunları aşmıştı çoktan. Dünya vatandaşı gibi görüyordu kendim. Mesela Ülkü Ocakları Başkanı Azmi, seçildiği gün beni aramış, başkan oldum demişti. Ben Abdullah'a bunu söyledim. 'Kim o arkadaş acaba' filan diye sordu. Bütün gazeteleri okurdu. En sevdiği yazar Çetin Altan'dı. 'Yav bu adam ne derin bir adam. Özellikle Güneydoğu meselelerinde neler yazıyor. Bunun başı derde girmez inşallah derdi. Tekrar söylüyorum. Onunla bir tam gün geçirebilme şansı olan herkes ona saygı ve hayranlık duymaktan kurtulamazdı."

ALPASLAN TÜRKEŞ: DEVLET ÇATLI'YI KULLANDI

"Gelecek, geçmişin içinde saklıdır."

HAKAN TÜRK

(Rahmetli (MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş, "Devlet hizmetindeki tecrübelerinden yararlanarak, Abdullah Çatlı'nın devlet için kullanıldığını kabul ediyorum" dedi.

Susurluk kazasının bir aydır medyada yer almasından kuşkulanan Türkeş, *"Olayın kaza değil, bir suikast olduğunu ihtimali akla geliyor. Maalesef medyaya tesir eden yabancı servisler kamuoyunu şaşırtıyor"* dedi.

MHP Genel Merkezinde basın toplantısı yapan Türkeş, suikast kuşkusunun nedenini şöyle açıkladı: *"Türkiye'ye karşı sinsi bir savaş açılmış. Bu savaşlardan biri yurtdışındaki askeri kamplarda Türkiye'ye düşman devletlerin desteğiyle yetiştirilen silahlı terör örgütleri ile yaşanıyor. Bu silahlı çeteler, öğretmenleri katlediyor, insanlarımızı öldürüyor, okulları yakıyorlar. Diğer savaş da kamuoyuna yönelik saldırılar. Bu ülkedeki insanları birbirine kışkırtarak, huzursuzluk, kargaşa yaratmak, ülkeyi istikrarsızlığa sürüklemek istiyorlar. Susurluk'taki kaza öyle bir kaza ki, kazanın olduğu anda başka bir kimlik taşıyan insanın Abdullah Çatlı olduğu hemen her tarafa duyuruluyor. O halde arabanın içinde o kişinin olduğunu bilenler, takip edenler var. Bu bir planla karşı karşıya olduklarını düşündürüyor. Kesin PKK'nın da içinde bulunduğu bir dış kaynak bu. Mesele, PKK'yı Türkiye'de hakim duruma sokmak."*

Bir soru üzerine Türkeş; bir milletvekili, bir polis ve bir firari sanığın aynı arabada bulunmasının garipsenecek bir yanı olmadığını savundu; ülküdaşımız olan Çatlı pırıl pırıl bir insandı, memleket sevgisiyle yoğrulmuş, herkesin yardımına koşan birisiydi. Kim ne derse desin, onu bizim yüreğimizden söküp atamazlar. Benim cenazesinde bayrak ile ilgili söylediğimi herkes biliyor.

Çatlı'ya belli kimseler Bahçelievler, Balgat ve Piyangopete katliamını yıkmak istiyor. Ellerinden gelse, şu son İstanbul'da ki sel baskısını da Abdullah Çatlı yaptı diyecekler... Bütün bunları söyleyenlerde hiç Allah korkusu, utanma duygusu yok mudur?..

"Neden birarada olmayacaklar? Polis Emniyet Müdürlüğü'nde değerli bir memur. Diğer kişiyi Mehmet Özbay olarak tanıyor, Çatlı olduğunu bilmiyor. Devlet bir saldırganlıkla karşı karşıya ve bunu PKK yürütüyor. Sedat Bucak, PKK'ya karşı koyan bir aşiret lideri. Aradaki diğer kişi hakkında (Çatlı'yı kastediyor) bazı çevrelerin iddiaları var ama iftiradan öte bir anlam taşımıyor. Çünkü iddialarını kanıtlayan bir belge yok. Bir ideolojik atlaşma ortamında, gençler çok sert bir ideolojik kamplaşmaya sürüklendiler. Bu husumet içinde yer alan bir takım insanların girişmeleri var ve gerçekle ilgisi olduğu ispatlanmamış. O iddialarla o kişi suçlanmış. Durum bundan ibaret. Devletin kendi menfaati içinde gizli servis çalışmaları var. Bu üç kişi belki onun için biraraya gelmişlerdir. Devlet hizmetindeki tecrübelerimden yararlanarak, Çatlı'nın devlet için kullanıldığını kabul ediyorum." dedi.

Türkeş, Çatlı'nın *"vatanseverliği"* konusundaki soruyu *"Aksini söylemek için sebep ve belge yok"* diye yanıtladı.

ŞANLIURFA MHP İl Başkanı
Feridun ÖNCEL anlatıyor:

Bizler ne prensler olarak Amerika veya Avrupa'dan gelip de siyasete atıldık, nede arkamızda bizleri koruyan ve kollayan belli çıkar grupları var. Türkiye'de yaşamakta olan her insanın ülkesini sevip sahiplenmesi kadar normal birşey yoktur. Ancak şunu özellikle vurgulamakta yarar görüyorum; böylesine güzel ve hassas bir konuyu biz MHP'liler kadar hiç bir görüş sahiplenemiyorlar. Vatansızlığın ne olduğunu bazı kesimlere anlatabilmek için bu yıl bir konferans düzenlemek düşüncesindeyiz.

Abdullah Çatlı kim?.. Diye sordunuz bunun cevabı oldukça kolay olan bir soru olmamasına rağmen, benim görüşümce: Abdullah Çatlı ölümüne kadar bu ülke için elin-

den gelen herşeyi yapmış ender insanlardandır. Ben Abdullah Çatlı'yla aynı yıllarda aynı okulda okudum, ülküdaşımız olan Çatlı pırıl pırıl bir insandı. Liderimiz Alparslan Türkeş'in dediği gibi Çatlı, memleket sevgisiyle yoğrulmuş, herkesin yardımına koşan birisiydi. Kim ne derse desin onu bizim yüreğimizden söküp atamazlar.

İBRAHİM ÇİFTÇİ MİT'in teklifi

MİT'ten devlete çalışması için kendisine teklif geldiğini söyleyen Çiftçi, şöyle devam etti: "Kullanılma noktasında işi reddettik. Biz onları yönetmek iddiasındayız. Bundan kimsenin şüphesi olmasın Kimin kimi kullandığını göreceğiz. 18 yıldır firar gezen insanın ruh halini, maddi durumunu iyi bilmek gerekiyor. Çatlı'nın o pozisyonu, bizim ona sahip çıkmamıza engel değil. Eylemlerin gerçekleştirildiği şubata ermemiştir. Bir ifadesi bile olmayan insanlara katil diyenler, senaryo yazmışlardır. Ülkücü vicdanlarda beraat edecek. Susurluk olayında ortaya çıkarmak istemiyorlar çünkü kendi ayıpları var."

Susurluk olayına kadar "teşkilat terbiyesi" nedeniyle konuşmadığını söyleyen Çiftçi, "Çatlı, şehit oldu. Allah'ın rahmetine kavuştu. Şahsımıza saldırılar oldu. Bu saldırılara cevap verilmediği için, konuştum. Ben asker ya da Mehmetçik değilim, tabii ki konuşacağım. Davama gönülden asker olmak isterim" dedi.

BU ÜÇLÜ ÇETEMİYDİ?...

Yaptığım görevler gereği yıllardan beri istihbarat, siyaset ve ordu içindeki birçok olayları yakinen takip edebiliyordum. Türkiye'de basın önce; PKK'ya yardım yapanları öldürmek için *"mafya, devlet, polis"* çetesini kurdu, bu çete, kendine göre hazırlamış olduğu listedeki belirli insanları öldürmektedir, diye yazmaya başladılar, devletin organları bir araya gelip böyle bir tim oluşturmaz, ancak devletin içindeki bazı üniteler ve yetkililer dünyanın her ülkesinde olduğu gibi Türkiye'nin çıkarları doğrultusunda çalışmalar yapabilmek için bir araya gelmiş olabilirler. Eğer bu işin resmi bir tarafı olmuş olsaydı bu bir özel harekat olayı olurdu. Bunun tek-

niğinde de Abdullah Çatlı, Hüseyin Kocadağ ve Sedat Bucak hiçbir zaman aynı arabada olmazlardı.

Çünkü bu işin özel istihbarat usulleri vardır. Aynı arabaya bineceğim, direksiyona geçeceğim ve 200 kilometre süratle gideceğim. Mümkün değil. Özal Harp Dairesi'ne kontrgerilla deniyor. Bülent Ecevit bu dairenin sivil üyeleri bulunduğunu açıkladığında vatandaşın beyninde yanlış yorumlar olmuştu. Bunlar, ülke işgal altında kaldığında düşmana karşı yıpratıcı faaliyetler yapmak üzere seçilen gönüllülerdir.

Bu sivillerin çoğunluğunun MHP'liler olduğu söylenmektedir, fakat hiç kimse bunun nedenini araştırmaya gerek duymamıştır.

Aslında bu tür birimlere insanlar seçilirken siyasi kimliğine bakılmaksızın, o insanın gereğinde ülkesi için neler yapmaya hazır olduğuna bakılarak değerlendirilir. Diğer parti mensuplarına kapalı olduğunu söylemek yanlış olur. Güneydoğuya gönderilen görevlilerin çoğunluğunun MHP eğilimli olduğuna dair basında sürekli yazılar çıkmaktadır. Bunu yazanlar acaba o görevlilerin seçimlerinde oylarını atarken yanlarında mı duruyorlar?

MHP'ye karşı basın böyle istediğini yazarken, bir MHP yetkilisi de çıkıp *"siz partimiz mensuplarıyla ilgili belli iddialarda bulunuyorsunuz, bu yazdıklarınızı ispat edin, aksi takdirde vatandaşı yanlış bilgilendirmeden dolayı sizleri mahkemeye vereceğiz"* demiyor. Eğer rahmetli Çatlı eski Ülkü Ocakları Genel Başkan Yardımcısı olmayıp da başka bir partinin mensubu olsaydı, acaba basın bu kadar üzerine gider miydi? Ülkemizde bazı insanlar suskunluğu suçluluk olarak görmektedirler. Bu yanlış bir değerlendirmedir.

ÖCALAN'ı Öldürme Operasyonu

Bir iddiaya göre Tansu Çiller seçimi kazanmak için Abdullah Öcalan'ı öldürme operasyonu hazırladı. Görevi Çatlı'ya verdi, silahlan Sedat Bucak sağladı, para ise örtülü ödenekten alındı.

Bu iddialar Ankara kulislerinde dolaşırken Başbakan Necmettin Erbakan da kendisine iletilen bir raporda, Başbakan

Yardımcısı Tansu Çiller'in Susurluk kazasında ölen ülkücü Abdullah Çatlı'yı PKK lideri Abdullah Öcalan'ı öldürmekle görevlendirdiği öne sürüldü. Kazadan sağ kurtulan DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Bucak'ın da operasyona lojistik destek sağladığı iddia edildi, içerdiği iddialar nedeniyle Ankara kulislerinde *"Dehşet Raporu"* diye anılan ve kimin yazdığı sır gibi saklanan rapor; önce Erbakan'ın Susurluk olayını araştırmakla görevlendirdiği RP milletvekillerine ulaştı. RP'liler raporun içerdiği iddiaları derhal liderlerine iletti. Siyaset kulislerinde, Erbakan'ın söz konusu raporu ortaya Çiller'e karşı koz olarak kullanabileceği iddia ediliyor.

Raporda, söz konusu operasyonun 24 Aralıktaki seçim öncesinde planlandığı öne sürülüyor. O dönemde başbakan olan Çiller'in Çatlı'ya bu operasyon için örtülü ödenekten 250 milyar verdiği iddia ediliyor.

"İhbar mektubu" niteliği taşıyan raporda Çiller'in 27 Mart 1994'teki yerel seçim öncesi *"bana vereceğiniz her oy PKK-'ya sıkılan kurşun olacak" dediğini 24 Aralık 1995'teki genel seçim öncesi de "terör ya bitecek ya bitecek'* dediğini hatırlıyor ve operasyonun *"seçim bombası"* olarak planlandığı öne sürülüyor.

Rapora göre operasyon için gerekli olan para 24 Aralıktan çok kısa bir süre önce örtülü ödenekten çekilip Çatlı'ya verildi. Operasyon, Emniyet Genel Müdürlüğü'nden istifa edip DYP'den milletvekili adayı olan Mehmet Ağar'ın bilgisi dahilinde planlandı. Raporda operasyondan dönemin devlet bakanı Necmettin Cevheri ile Orman Bakanı Hasan Ekinci'nin de haberdar olduğu, ancak dönemin içişleri Bakanı Nahit Menteşe'ye hiç bilgi verilmediği öne sürüldü.

ORDU ve MİT OPERASYONA KARŞI

Rapora göre operasyon için gerekli silah, mühimmat, araç ve gereç DYP'li milletvekili koruyucubaşı Sedat Bucak tarafından sağlandı. Hazırlanan plana göre, Bucak aşiretinin sağladığı malzeme kara yoluyla Suriye'ye götürülecek, Çatlı liderliğindeki operasyon timi ise deniz yoluyla Suriye'ye girecekti.

Ancak son anda Genelkurmay Başkanlığı ve Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) kendi bilgileri dışında hazırlanan operasyondan haberdar olup müdahale etti. Her iki kurum da Abdullah Öcalan'a suikast düzenlemek için zaman ve yönetimi uygun bulmadıklarını Çiller'e bildirdi. Bunun üzerine Çiller operasyonu durdurmak zorunda kaldı. Raporda, özellikle RP tabanına hoş gelecek ve DYP karşısında taraf olmalarının sağlayacak mesajlar verildi. *"Çetede görev yapan 12 Eylül öncesinin aşırı sağ militanlarının bir bölümünün Lübnan'da İsrail gizli servisi Mossad ajanları tarafından eğitildikleri ve Filistinlilere karşı düzenlenen operasyonlarda da kullanılmış olabileceklerine"* dikkat çekildi. Bu kişilerin bugün de sürekli olarak uyuşturucu ve kumar işleriyle ilgilendikleri öne sürüldü.

HALUK KIRCI SUSURLUKTA MIYDI?..

Bir iddiaya göre Haluk Kırcı da Susurluk'taydı. Soruşturmayı yürüten birimlerin değerlendirdiği bir iddiaya göre, kazadan önceki Kuşadası-İzmir seferine Sedat Bucak, Hüseyin Kocadağ ve Abdullah Çatlı ile birlikte arkadaşı Haluk Kırcı da araçlardan birindeydi. Kazadan hemen sonra olay yerine gelen korumalar, Sedat Bucak'ı hastaneye kaldırdı. Bu sırada Abdullah Çatlı ve Hüseyin Kocadağ henüz ölmemişlerdi. Ağır yaralı olarak ölümle pençeleşiyorlardı. Korumalar Bucak'ı götürdükten sonra olay yerinde bir an çaresiz kalan Haluk Kırcı, bazı ülkücülere telefon ederek, kazayı haber veriyor ve 'reis ağır yaralı, reis ölüyor" diye feryat ediyor. İşte bu telefon konuşmaları üzerine olayı öğrenen istihbarat elemanları, kazada ölen Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olduğunu saptıyor. Çaresizlik ve panik içinde bir süre sağa sola telefon yağdıran Haluk Kırcı, Çatlı'nın son nefesini verdiğini anlayınca olay yerinden uzaklaşıyor ve izini kaybettiriyor. Haluk Kırcı'nın kazayla ilgili tutanaklarda adı geçmiyor. Olay yerinde bulunduğuna ilişkin iddia da istihbarat birimlerine gelen bazı ihbarlara dayanır. Bu konuyla ilgili bazı yetkililer, Kırcı'nın kaza yerinde olmasını normal karşıladıklarını belirterek, *"tıpkı Çatlı gibi Haluk Kırcı da Sedat Bucak'a çok yakındı, onun zaman zaman Siverek'te saklandığına dair halen duyumlar almaktayız"* diyorlar.

1958 Erzurum doğumlu olan Haluk Kırcı, Ankara Eğitim Enstütüsü terk. Öğrenciliği sırasında Abdullah Çatlı'nın da sakinlerinden biri olduğu Nenehatun Yurdu'nda kaldı. Ülkü Ocaklan Ankara şubesi ikinci başkanı Mahmut Korkmaz'ın yanından ayrılmazdı. Abdullah Çatlı'nın vefatına kadar sırtında tıpkı bir kambur gibi taşıdığı ve hiç bir zaman o suçu kabul etmediği Bahçelievler katliamı olarak kamuoyundan bilinen 7 TİP'linin öldürülmesi olayından ötürü Ankara Mamak Askeri Cezaevine girdi. 12.4.1988'de idama mahkûm oldu. Bir yıl sonra, 1989'da şartlı tahliye oldu. 1 Ağustos 1992'de kıyılan nikahta gelinin tanığı Mehmet Ağar, damadın tanığı ise MHP İl Başkanı Cezmi Polat'dı.

Şartlı tahliyenin ardından, Bahçelievler davası dışında başka davalardan da yargılanan Kırcı, bunların birinden mahkûm oldu ve aranmaktaydı. İstanbul Kadıköy'de kimlik kontrolleri sırasında yakalandı ama kaçmayı başardı. Abdullah Çatlı'nın Susurluk kazasında ölmesinin ardından Kırcı'nın onun Gladio'daki yerine geçtiği iddia edildi. Kırcı, Susurluk kazasının ardından Sedat Bucak'ın katıldığı canlı yayın sırasında HBB'yi arayarak Abdullah Çatlı ile birlikte 1991'de ANAP kongresinde genel başkan adayları Yıldırım Akbulut ve Mesut Yılmaz'ın kurmaylanyla ayrı ayrı *"anahtar teslimi kongre"* ve *"Alpaslan Pehlivanlı'nın Adalet Başkanı yapılması için pazarlık"* yaptıklarını açıkladı. Ayrıca 1991'de göçmen konuttan ihalesinin Abdullah Çatlı'ya verildiğini de söyledi. Aynı programda Çatlı ile Macaristan'da iş yaptıklarını, *"devlet için gizli görevler yaptıklarını"* belirtti. Kırcı *"sokakta çarpıştıklanmız şimdi gazetelerde köşe sahibi, televizyonlarda yapıma. Onlar bize hücum ediyor"* dedi. Kırcı'nın programa Erzurum'dan katıldığı da iddialar arasındaydı. Canlı yayında ağzından kaçırdığı şu sözler Yunanistan'la Türkiye arasında soğuk rüzgarlar estirdi: Şimdi ben orada olmak ve Çatlı'yı savunmak isterdim. *Çatlı hakkında atıp tutanlar 1994 yılında bir ülkede çıkan yangınları ve sokak ortasında öldürülen kişiyi bilmiyorlar mı?"* Kırcı bu sözlerle, 1994'te Rodos'ta çıkan yangınları ve Atina'da çıkan yangınları ve Atina'da sokak ortasında öldürülen ASALA'nın ideolojik lideri Agop Agopyan'ı kastediyordu.

ÇATLI'NIN CENAZESİNE ÜLKÜCÜLER SAHİP ÇIKTI

"Yaşamın uzunluğu değil, nasıl yaşandığı önemlidir."

M.L.KING

Susurluk'taki kazada ölen Ülkücü kesimin önde gelen isimlerinden, Abdullah Çatlı Nevşehir'de onbin kişinin katıldığı törenle toprağa verildi. Türkiye'nin her tarafından gelen binlerce ülkücünün bir araya geldiği cenazede Abdullah Çatlı'nın Türk Bayrağına sarılı cenazesi İstiklal Marşı ve tekbir sesleriyle kaldırıldı. Çatlı'nın Nevşehir'deki cenaze törenine BBP Lideri Muhsin Yazıcıoğlu ile çok sayıda MHP ve BBP'li yetkililer katıldı.

Yeraltı dünyasının ünlü isimlerinden *"Drej Ali"* lakaplı Ali Yasak, Şanlıurfa MHP İl Başkanı Feridun Öncel, Almanya'dan gelen ülkücü liderlerden Kasım Gençyılmaz, MHP Lideri Alpaslan Türkeş'in son dönemdeki gözdelerinden Sinan Ocak ve Ankara Büyüksehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in başkoruması ve sayısız ülküdaşı katıldı.

Çatlı'nın cenazesi saat 11.00'de Nevşehir Devlet Hastanesi morgunda kalabalık bir topluluk tarafından alındı. Hastane bahçesinde Çatlı için *"Arkadaşları"* imzalı bir de bildiri okundu ve Çatlı'nın arkasından söylenen ve yazılanların *"ruhunu rahatsız ettiği, ailesi ve dostlarına da müteessir kıldığı"* ifade edildi.

Omuzlarda taşınan cenaze, Kurşunlu Camii'ne getirildi. Cenaze töreni sırasında yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı, Çatlı'nın arkadaşları ve yakınların da sık sık kalabalığı, "size yakışan şekilde hareket edin" diye uyardığı görüldü. O tarihte cezaevinde olan Oral Çelik'in çelengi dikkatleri çekerken, cenaze namazından sonra yine omuzlara alınan Çatlı'nın naaşı uzun bir konvoy eşliğinde tekbir sesleriyle Asri Mezarlığına götürüldü. Cenaze namazı sırasında, Çatlı'nın eşi Meral Çatlı, çocuklan, Gökçen ve Sercan, töreni camii kapısı-

nın demir parmaklıktan arkasından izlediler. Türk bayrağına sanlı olan *cenaze* saat 13.00'ta Asri Mezarlıkta toprağa verildi. Drej Ali bir soru üzerine, Hüseyin Kocadağ'ın büyük bir ihtimalle arabasındaki şahsın Abdullah Çatlı olduğunu bilmediğini, eğer onu tanıyorsa da Mehmet Özbay olarak tanımış olabileceğini belirtti.

Cenaze töreninden önce emniyette yapılan toplantıda Çatlı'nın yakınlarının cenaze öncesi ve sonrasında olay çıkartılmaması istendi. Cenaze törenine katılan BBP lideri Muhsin Yazıcıoğlu Abdullah Çatlı'yı 18 yıl öncesinden tanıdığını yakın arkadaşı olduğunu ve kendisini hep yurt dışında zannettiğini söyledi. Yazıcıoğlu örgüt iddiaları ile ilgili sorulan ise yanıtsız bıraktı. Bu arada Çatlı'nın cenaze töreni önceki gün ailesinin gazetelere verdiği ilanla duyuruldu. Babası Ahmet, Annesi Remziye, Eşi Meral, Kızları Gökçen ve Serçen, Kardeşi Zeki Çatlı imzalı ilanla *"Ülkesi ve ülküsü uğruna mücadele vermiş, milliyetçiliğiyle her zaman övünmüş, değerli insan"* ibaresinin yer alması dikkat çekti.

Abdullah Çatlı'nın tabutunun Türk bayrağına sarılması bazı kesimlerce hoş karşılanmayınca MHP Şanlıurfa 2. Başkanı olan Feridun Öncel *"Türkiye'de Behice Boran ve burada isimlerini sayıp da reklamlarını yapmak istemediğim bir sürü insanın cenazesi Türk Bayrağı'na sarıldığında bir tepki olmuyor da ülkesi için elinde silah yurt dışında savaşmış bir ülküdaşımıza böyle tepki gösterenler kimlerdir acaba" dedi.*

18. Baskı Ağustos 2004

BABALARIN DÜNYASI

Babalar yalnız gezmezler. Yanlarında her zaman biri şoför olmak üzere, en az iki-üç kişi dolaşırlar. Genellikle çift silah taşımak isterler, alacakları ceza ne olursa olsun silah taşımaktan geri durmazlar. Kendi dünyalarını yaratıp onun içinde yaşamayı tercih eden bu insanlar o alemin dışında kendilerini güvende hissetmezler. Kendini külhanbeyi, kabadayı veya çocuklarının babası olarak görenler, uyuşturucu, ve fuhuş sektörü gibi kazanç getiren işlerden gelen paranın kirli olduğunu ve günün birinde kendilerinden veya aile fertlerinden acısının çıkacağına inanırlar.

12 Eylül 1980'den sonra Türkiye'de birçok şey değişirken yıllardan beri varlığı yetkililerce inkar edilen "Türk Mafyası"nda kendini yineledi. Türkiye hudutlarını aşarak dünyanın diğer ülkelerinde bulunan uluslar arası suç örgütleri olan:

1. Japonya'nın - YAAKUZE
2. İtalya'nın MAFİA
3. Amerika'nın CEHENNEM MELEKLERİ
4. Rusya'nın ÇEÇENLER ve AZİRİLER
5. Çin'in ÜÇLÜLER
6. Hong Kong'un ÜÇLÜLER
7. Jamaika'ınn YARDIES
8. Eski Sovyet Ülkeleri'nin ÇEŞİTLİ

ve daha ismini sayabileceğimiz bir çok suç örgütleriyle bağlantılı çalışmaya başladılar. Dünyanın hangi ülkesi olursa olsun suç örgütleri rahat çalışabilmek için kendilerine o ülkenin değişik kesimlerinde güçlü olan kimselerin yardımına ihtiyaç duyar. Fakat bir ülkede ekmek çalanı hırsız diyerek hapse atarken trilyonları götürenler serbest bırakılırsa büyük suç işleyen örgütlerin mensupları kendilerini güvende hissederler. Bu araştırmada belgeleriyle kimlerin neler yaptığını ve nasıl ceza almadan veya küçük bir cezayla sıyrıldığını göreceksiniz.

MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI

İstihbarat teşkilatlarına yeterince önem vermeyen devletlerin bası dertten kurtulmaz. Bir ülkede olaylar oluşmadan önleyebilmek için güçlü bir istihbarat teşkilatına ihtiyaç vardır. Ülkeler arasında dostluk-kardeşlik yoktur. Sadece müttefiklik vardır. Çıkarlar çatıştığında daha önce müttefiğinize verdiğiniz her sırrın size karşı kullanılacağını bilip, ona göre hareket edin. Bu ülkede sağlıklı ve mutlu yaşamak istiyorsak, nasıl havaya ve suya ihtiyacımız varsa, siyasetin ve belli çıkar grupların kontrolünde olmayan güçlü e bağımsız bir istihbarat teşkilatına ihtiyacımız olduğunu bilmeliyiz. Bunun aksini söyleyen her insan benim gözümde bir vatan hainidir. Çünkü 21. Yüzyılda istihbaratın önemini bilen ülkeler dünya devletleri içinde yer alırken aksini düşünen ülkeler bağımsızlıklarını yitirip, başka ülkelerin kontrolüne girdiklerine fark ettiklerinde o ülkeler için artık çok geçtir.

HAKANTÜRK

İstihbarat, Türkiye'de pek sevilmeyen bir konudur. Resmi dedikodu şeklinde algılanır. Bu tür bir algılama kendiliğinden oluşmamıştır ve bir ölçüde Türkiye'ye karşı gerçekleştirilen bir istihbarat faaliyeti olan psikolojik operasyonun sonucudur. Türk politikacısı istihbarattan uzak durur.

Türk üniversiteleri ve bilimadamları istihbaratlı bir araştırma konusu haline getirmezler. Oysa istihbaratsız, devlet yönetmeye kalkmak gözleri bağlı maraton koşmaya benzer. Ne nereye gittiğinizi, ne de rakiplerinizin nereye gittiğini, size çelme takıp takmadıklarını görürsünüz. Sadece öylesine koşarsınız. İstihbarat, Batı üniversitelerinde sadece bir ders değil, yüksek lisansda ayrı bir ihtisas dalı olarak okutulmaktadır. İstihbarat teknolojik gelişmelerdeki dev sıçramalara paralel olarak 20. Yy'ın sonunda hızlı bir değişim sürecine girmiş, merkezi ve devlet niteliğindeki tekelini yitirirken, yeni alanlar istihbarat alanları olarak ortaya çıkmaya başlamıştır. İnternetin sivil yaşamda kullanılmaya başlaması ve interneti aşan bir eksende sanal bir yaşamın oluşması bu alanı da istihbaratı için yeni ve yoğun bir alan haline getirmiştir.

Prof. Dr. Ümit Ozdağ / ASAM Başkanı

KARANLIKLAR PRENSİ

HAKANTÜRK'ün yıllardan beri çıkarmayı ertelediği bu kitabı gerçek bir olaydan yola çıkarak hayal ile gerçeklerin harmanlanmış olduğu bu romanı okurken isimleri değişik olan fakat gerçekte yaşamış veya yaşamakta olan insanları anlatan bu kitabın 2004'te ödül alması beklenmektedir:

"Türk kökenli genç bir adam olan Alp, dünyayı kendi evi gibi görerek bütün ülkelerde rahat davranışları, yabancı dillere olan hakimiyeti ve her türlü kılığa girip değişik insanların yerini alabilen tek kişilik bir ordu olarak, uluslararası bir tetikçidir. Parayı veren herkesin emrinde değil, ölümü hak ettiğine inandığı işleri alan bir profesyoneldir. Dünyanın finans çevreleriyle olan ilişkileri yakından takip eden, aldığı bütün işlerden yüzünün akıyla çıkan, ama hiç kimsenin gerçek yüzünü göremediği bir tetikçidir. Bütün bu profesyonelliğine rağmen gülerken dahi gözlerinde acı olan, çocukları, yaşlıları, kadınları, tabiatı ve hayvanları seven oldukça duygusal birisidir. Karanlıklar Prensi olarak uluslararası bir üne sahip olan Alp, babası gözlerinin önünde öldürüldüğünde henüz altı yaşındaydı. Güçlülerin dünyasına sadece Kurt Kanunu'nun geçerli olduğunu ise yaşam ona çok acımasızca öğretmişti. İlk öldürdükleri babasının katilleriydi, daha sonraki işlerin bedelini alarak, adaleti uyguladığına inanmaktaydı. Ölüm listesine aldığı hiç kimse elinden kurtulamıyor, alınan bütün önlemleri aşarak, kurbanlarına ulaşıyordu. Toplum içinde sevilen ve sayılan, herkes tarafından saygı gören Alp'in bir ölüm makinesi olduğunu hiç kimse tahmin etmiyordu. Müşterileri arasında devlet başkanları, banka patronları, hatta Mafya bile vardı. Kendini emekli ettikten tam on yıl sonra bir işadamı ve parti genel başkanından geri çeviremeyeceği bir teklif alır. Bu defaki işinde başarısız olduğu taktirde yeryüzünü terk etmesinin gerektiğini bilerek planlarını yapar..."

HAKANTÜRK, bugüne kadar yaptığı görevlerin dışında merkezi Amerika'da olan International American Academy of Security Başkanlığı ve The World Medical Assistance Assocation 2. Başkanlığı ve International Economics Assistance Assocation Başkanlığı görevlerinde bulunmuş ilk ve tek Türktür. 1962 yılından beri yurtdışında yaşamakta olan HAKANTÜRK'ün bu 46. kitabıdır.

HAKANTÜ

ABDULLAH ÇATLI KİMDİR?..

Abdullah Çatlı ile ilgili arşivlerde bilgi olabilir. Gerektiğinde herkesi istihbarat işlerinde kullanmaktayız. Susurluk kazasından sonra yapılan incelemelerin sonucunu Başbakan'a sunduk.

Sönmez Köksal 1997'de MİT Müsteşarı

Abdullah Çatlı, 1975-1978 yılları arasında Ülkü Ocakları'mızda faaliyet gösterdi. Ben Genel Başkanken yardımcımdı. Vatan, millet ve devlet aleyhine herhangi bir iş yapmamıştır.

Muhsin Yazıcıoğlu BBP. Genel Başkanı

Yanılmıyorsam 1992 Eylül'üydü. Dalan'ın okullarından olan Florya Bilgi Kağan Koleji'ne kızımı yazdırmıştım. Rahmetli Çatlı'nında küçük kızı aynı sınıfa düşmüştü bizim Melisa'yla. Bir gün kızlar okuldan birlikte çıktılar. Bizi orada tanıştırdı kızlarımız: "*Merhaba ben Mehmet Özbay*" dedi. Ama kızın soyadı Çatlı'ydı. Biz de eski solcu günlerimizden biliyorduk Çatlı soyadını. Dikkatle süzdüm kendisini, tanıdım tabii. Çok zeki bir adamdı ve anladı tabii onu tanıdığımı. Gülümseyerek bir kartımı istedi ve üç gün sonra büroma geldi görüştü

Av. Önder Aktosun